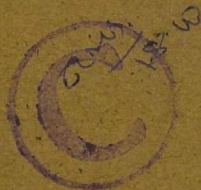

73

(2)

1917/18/19

1917/18/19
1912
9183

கு ம ர ன் று ணை .

கோட்டாறு

வித்துவான்

வீ. சு.

பழனிக் குமாருப் பண்டாரம்

அ வ ர் க ள்

இயற்றிய

பிரபந்தங்கள்.

இ. வை

மதுரை

தமிழ்ச் சங்கலித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக் கலியாபரஸ்

மதுரை

விவேகபாறு அச்சியந்திரகாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இதன் விலை] 1914 [அணு 12

3-
சூமான் றுணை.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கிய

பிரபந்தங்களாவன:-

1. திருச்சுசிந்தைக் கலம்பகம்
2. திருச்சுசிந்தை மும்மணிமாலை
3. கன்னியாகுமாரி இன்னிசைப்பாமாலை
4. திருமருங்கை ஒருதிணைமாலை
5. திருவீரைக் கலம்பகம்
6. திருவீரைப் புராந்தகமாலை
7. திருவீரை மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்
8. திருவீரை மரகதவல்லியம்மை }
இன்னிசைப்பாமாலை. }

1907
294.811108

73
3-12

சுமரன்ருணை.

சிறப்புப்பாடியிரங்கள்.

திருவிதாங்கூர் கவான்மெண்டுப் பென்சன் சிலாஸிகதப்
பரிசோதகர் நாகர்கோயில்
மகா-நா-ஸ்ரீ தே. சே. கணேசபிள்ளையவர்கள்
இயற்றியன.

சொற்கொண்ட தமிழ்கண்டாம் பொருள்சொன்ன நயப்புஞ்
சுவணங்கோ ளெணப்பாணற் சுருளிதறதொல் வரமே
முற்கொண்ட விழுமுவஞ்சி முகப்பின்பிளிர் சுசின்தை
முதல்விழைவின் மறைவழிச்சங் கரமுனிவன் பழிச்சத்
தற்கொண்டார் தானெனற்கார் தானுமா லயப்பேர்த்
தற்பரசிற் சுகப்பெருக்கா ரற்புதமுந் நீர்க்கோர்
நற்கொண்ட லாய்மேய்ந்துண் டெவர்கழீஇதெண் னார
நனிபொழிவான் வீரசைவ மணிவளனன் குறவே. (க)

சுகப்பொருட்டோர் விடையுந்து சுசின்தையெந்தை நேசர்
தோடர்போங்கல் வரய்மையொழுக் கெழுதருநன் னீத்
சுகப்பொருட்கா முறுகவற்சித் தீக்களைகட் டாக்கிச் [தாச்
சுந்தியிய னுணிலத்தி லேந்திணையுஞ் செழிக்க

வகப்பொருட்டே துறைகள் பல புகப்பெறவே நீதி
 யருந்துநர்க்கா மாமுகம் பொருந்திநிற்கும் பொலிவே
 மிகப்பொருட்பே ரெனப்புலஞ்சால் வித்தகருள் வியப்ப
 விரிதருநாற் பயனெருங்கே விளைப்பதற்கெண் நெற்றே. ()

சிலம்பகப்பா வகியுலகைச் சிகழ்ந்து கோவிச்
 சேர்நொடிக்குட் சிவமலதொன் றிலையெனுஞ்சீர்தெரிநீ
 வலம்பகப்பாங் குயர்தனையே மனமுரைமெய் யொன்ற
 மருவிலலம் போந்தகரி மாமுகம்கே மதூ
 பலம்பகப்பார்த் துரியகதிப் பரிசுபெற முன்னம்
 பரமேட்டிக் கணியாகப் பவந்தெறுஞ்சு சிந்தைக்
 கலம்பகப்பா விளம்புதொறு முளன்புகமழ் தரவின்
 கவிதைகளாற் ரொதித்தணிந்தான் புவிதவத்தும் பொருட்டே.

திருக்கோட்டாற் றெழுகருணைச் சித்திவிநா யகற்குத்
 திருக்கோட்டாற் றெழுதருசீர் வெண்பாவர் தாதி
 கருக்கோட்டா வடிவிசற் கிரட்டைமணித் தார்நா
 கருக்கொணவ மணிமாலை கவினுளவே மிலைச்சி
 மருக்கோட்டாம் பொழிலனந்தைச் சேகண்டே சரநா
 மருக்குறான் மணிமாலை புருக்கமொடு புனைந்தோன்
 குருக்கோட்டா வரகுடந்தைச் சாரங்க மாபு
 கூறுநெறி கொண்டொழுகும் வீரணைவக் குரிசில். (ச)

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

௩

அழனக்கு மாருதநல் லானிழப்பும் புனற்கார்
 பகனலியூட் பற்றறுக்கு மணிசகிந்தே சன்பூங்
 கழனிற்ரு மார்வந்தண் ணளிநீர்காப் பெனுமெய்
 கடைப்பிடிப்பான் நெருட்டுநெறி காட்டிடுங்கோ மான்புட்
 மெனிக்கு மாற்றமறச் சுவைப்பலந்துஞ் சோலை
 குழ்தருகோட் டாற்றுவைவான் விரைநகர்த் தோன்றல்
 பழனிக்கு மாதுரியம் பயனயந்துய்த் தோங்கும்
 பழனிக்கு மாரனெனும் படிபுகழ்பா வலனே. (௫)

திருவிதாங்கூர்க் கவர்ன்மெண்டு தேரூர்ப் பாடிசாலைத்
 தமிழ் உபாத்திபாயர் ஆச்சிரமம்
 மகா-ம-ம-ஸ்ரீ தருமலிநாயகம்பிள்ளையவர்கள்
 இயற்றியன.

சந்தப் பொருப்பி னிழிபொருளைத் தரக்கத் துறையிற்
 மயங்கொளிவிண், ணுந்தப் பொருவின் னவமணிமிக் குயர்
 பொன் மாட முறுமறுகார், முந்நைப் பெருவி ரைப்பதிக்கண்
 முக்கட் கடவுட் பூசைமுனன், புந்தப் புரிசுப் பிரமணிய
 னுயர்மெய்த் தவத்தா ஓற்பவித்தே. (௬)

முன்னோங் கியவைவர் திலக்கணங்கண் முறையர்க் கற்
றிக் கதன்பயனா, மன்னோங் கறங்க் ளெண்ணுன்கு மலியு
மனந்தைப் பதியினில்வாழ், மின்னோங் கிடையாள் பாக்
னென விளங்குஞ் சிகண் டேசுரற்கு, நன்னோன் பினினான்
மணிமாலே நானைக் கினிய நவமணித்தார். (உ)

பன்னும் புகழ்சேர் கோட்டாரும் பதியிற்சித்தி யைங்
கரற்கு, மன்னும் வெண்பா வந்தாதி வடிவைக் கிரட்டை
மணிமாலே, யுன்னும் பொழுதி னென்மெழுகோத் துருக
வுரைத்துக் கேட்பவர்தங், கன்னங் குளிரக் கருதுநருட்
கனியக் கழறிற் தேனாற. (ங)

வேறு

திலம்பக வேர்வீழ்த் தந்தர மருவி நிலவுபொற் கொன்
றைய நிழற்கி, மூலம்புதண் புனலார் செஞ்சடையண்ண
ஷமர்கயி லாயநற் சுசுந்தைக், கலம்பக மென்னு மரியநா
லிசைத்தான் கவிபுறப் பிலகிடப் பிறந்த, பலம்பெறும் புல
மைப் பழனிக்கு மாரப் பாவல னுளமிகப் பரிந்தே. (ச)

வேறு

கன்னிபுரி மேவுமெழிற் கன்னிப் பகவதிமே
லின்னிசைப்பா மாலே யியம்பினன்சே—ருன்னும்
பழனிக்கு மாரனெனும் பாவல னின்னொசால்
லழகிற் ககமநுழார் யார்.

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

௩

திருவிதாங்குமங்கு கவர்ன்மெண்டு நாகர்கோவில் நாரமல்
பாடசாலைத் தமிழ்முனிசிப் பேய்க்குளம்
மகா-ந-ந-ஸ்ரீ எஸ் குளத்தூரையவர்கள்
இயற்றியது.

செம்மணிச் சீரமெய்ச் சிவதானு வார்சுகிந்தை
மும்மணி மாலை மொழிந்தன்ன—செம்மைநெறிப்
பாவலனம் விரைப் பழனிக்கு மாருதமிழ்
நாவலப மென்சொல்வே னுன்.

திருநெல்வேலிப் பேட்டை
மகா-ந-ந-ஸ்ரீ ஆறுமுகநயினார்ப்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியன.

திருச்சுகிந்தைக் கோயிலின்கண் வளர்தானு மாலயப்
பேர்ச் சிவமெ மாற்குத், திருச்சுகிந்தைக் கலம்பகமும் மும்
மணிமா லையஞ்செய்துஞ் செகத்திற் கோர்மா, திருச்சு
கிந்தை வியர்போற்று மருங்கையொரு திணைமலை சேய்க்
குச் செய்தும், திருச்சுகிந்தைக் கரைவாழ்கன் னிக்கினிசைப்
பாடமலை செய்து மேலும், (௧)

விட்டாற்றுத் தொண்டினின்றே நாகைநவ மணிமாலே
விளங்கச் செய்துங், கேட்டாற்றுன் பறும்வடிவைக் கிரப்
டைமணி மாலையன்பாற் கிளரச் செய்துங், கோட்டாற்றுச்
சித்திவிநாயகர்வண்பா வந்தாதி குளிரச் செய்தும், ஊட்
டாற்று மனந்தைச்சி கண்டரினான் மணிமாலே யுவப்பச்
செய்தும். (உ)

மலைநாட்டா லயங்கல்பல் பாடல்பெறு திருந்தகுறை
மாற்றிச் சைவ, நிலைநாட்டான் மையைத்திகழ்த்தி யுவகை
தலை சிறந்தருள்கூர் நெறிக்கண் னுற்றே, தொலைநாட்டான்
பல்கனிநூர் நார்ப்பாடிக் கவன்றவைபைச் சொல்லித் துன்பத்,
தலைநாட்டா தெமக்காந்தே வாரதிரு வாசகத்திற் றந்தான்
மன்னே. (ங)

அன்னவன்றான் திருவிநைக் கலம்பகமும் புரந்தக
மாலையுமாங் கெந்தாய்க், கின்னிசைப்பா மாலையிள்ளைத் தமிழ்
ழிவைசெய் தெழிற்பாண்டி யினும்பேர் பெற்றோன், கின்ன
யனத் திருவிநைத் தவத்துதித்தோன் வீரசைவன் றிகழ்
கோட்டாற்றி, என்னர்வளர் தருபழனிக் குமாரச்சு வாரி
யென்னு நாவ லோனே. (ச)

உ.
குமான் மனை.

திருச்சிந்தை மான்மியக் குறிப்பு.

சுசந்திரமென்பது சுன்னியாகுமரிக்கு மேற்குந் தென்
கடற்கு வடக்குங் குமார் கோயில் வேளாமிலைக்குக் கிழக்
கும் மகேந்திரமென்னு மலைக்குத் தெற்குமாய்க் கோட்டா
மென்னு நதித்துறையில் நானாவகைத் தீர்த்தங்களையுடைய
தாய் விளங்கும் ஒரு மகாசிவ சேஷத்திரமாகிய திவ்விய
நகரமாம்

இங்கு இந்திரன் தேவகுரவனோடு வந்து பூசித்து, சிவ
பெருமான் திருவருளால் எத்தேவருமறிய முத்தி மூழ்கி
அகலிகை விருப்பாவார்த்திருந்த அரும்பாவந்தீர்த்து பெருஞ்
சுசியாபினை. இக்காரணத்தினாலேயே சுசந்திரமென்ற
யிற்று.

அன்றுமுதல் அவ்வமரர்கோன் இத்தலத்தின் மூர்த்தி
யாகிய அமுதலிங்கேசுரர் பிரிவாற்றாளுய்த் தன்னகர்ப்
பொருள் பலகொண்டு பூசித்திங்கமர்ந்து வாழ்நாளிலோர்
நான் சுசந்தைப்பிரானார் சுசந்தவுளத்தராய்ப் “பொன்னு
டனே நின்னா பின்னமாகாம லங்கமர்ந்திங்கெந்தானார்
வந்து நம்மைப் பூசிக்கும்படி அர்த்தயாமக் காலத்தை நின்
கே யருள்னோம்” என்று மலர்வாய்மலர்ந்தருளினார். அவ
னவ்வாறே நாடோறும் வந்து பூசித்து வருகின்றனன்.
ஆகலால் இவ்வுலகத்தார் புரியும் பூசைகளில் அர்த்தயாமக்
காலப்பூசை இங்கு இற்றைக்கும், இலதாய் நிகழ்கின்றது.

முன்னர் சப்தமுனிவர்களும் கயிலாயத்தையடைந்து தன்னைத்தான் பூசிக்குந் தகைமை வேண்டித் தவமியற்றக் கயிலாயபதியார் மகிழ்வோடேழுந்தருளி “முனிவர்களே! ஞானகாண்டமாகிய தென் கயிலாயமென்றோரு தலமிருக்கின்றது. அங்குச்சென் றித்தவமியற்றுவிராகில் அங்குள் செய்வோ”மென்று திருவாய் மலர்ந்தருளிஞர். அவ்வாறே அம்முனிவர்களிங்கடைந்து நோற்றுப் பெற்றனர். இத்தனாலேயே இது தென்கயிலாய மென்பது தெள்ளிதின் விளங்குகின்றது.

இத்தகைமைகளன்றி, அத்திரி முனிவர் பத்தினியோடும் நுச்சிரம முற்றதும் அவ்வத்திரியாடனு பத்தினியாராகிய அந்ருயையார்பால் அயன் ஆரி அரனென்னும் மூவரும் அருங் குழவிகளா வமைந்ததும் பின்னர் அம்மூவருமே தெளத்தாத்திரையன், சந்திரன், தூர்வாசன் என்ன மன்னியதும், வியாசன், வசிட்டன், வாமதேவன், பூசித்ததும் நம்முதலிங்கேசரது திருமுடிக் கங்கை முக்கவீராயுற்ப லித்து, சத்தியலோகம், பாதாளம், தென்கடல் வழிச் சென்றதும், அரகு, துளசி, கொன்றை, வில்வம், ஆர்ந்தனவும், அயிராவதம், அகத்தியர், நித்தியகன்னியர், தெய்வ தச்சன், உச்சைச்சிரவம், யாக்கியவருக்கி, சனகாதிபர், சங்கராசியர், முப்புவேந்தர் முதலாயினோரு மற்றோரும் பூசித் துச் சித்திமுத்திகள் பெற்றனவும், இக்கயிலாயமாகிய சுசீர்திரத் தலபுராணத்திற் பரந்து கிடக்கின்றன.

இவைகளிற் சிலைற்றை யெளிதிற் பொருள் விளங்கும் உலகவழக்கச் சொற்களினாலேயே, குறிப்பாக இக் கலம்பகத்திற் பெரும்பாலும் வருவனவழிக்கண்டு கொள்க. சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

வ

குமரன் துணை.

திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

வலம்புரியோன் வேதனொடு வானவரு மேத்தும்
வலம்புரியே ரம்பனடி வான்பூ—நலங்கொள்
சுசிந்தைக் கலம்பகநூற் சொற்பொருளோ டெற்குச்
சுசிந்தைத் தருவான் துணை.

நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

1. உலகேழும் பிலமேழு முவந்திதைஞ்சு முயர்வுடையோர்
தலமாகுத் தவையிடத்தத் தவளவரைத் தகைமையதாம்
வானவர்கோன் றனதுரிய வளநகர்க்கும் வளமெனவிஞ்
ஞானவனந் தனிலமைத்த நலமிருதென் சுசிந்திரமென்
முதனமும் புகழ்நாமத் தருட்பதியி னவனேத்தும்
பூரணஞ் தானுவெனும் பொருவிடைமேற் புண்ணியனை.

2. திருச் சுதிந்நைதக் கலப்பகம்.

2. நெடியவனுந் திசைமுகனு நெடுநாளாத் தினந்தேடி
யடிமுடிசு ளறிவரிய வழல்வடிவா யமர்ந்திடுநீ
யரியதவ முனியாகு மத்திரியோ டருத்தவரு
முரிமையோடு கண்டிதொழும் சுவர்க்களொடு மொருவனென
மூவுருவ மோருருவின் மொய்த்திவணீ நின்றனையாற்
தேவர்தொழ மித்தலத்தான் திருவருளின் திறமென்கின.

இவையிரண்டு மாறடித்தரவு.

1. தினையளவு மெண்பகர்த்தெச் சீவருக்கு மவரவர்க்கெய்
வினையளவிற் சகம்ம் விதிக்கும் பெருத்தகைநீ
மனையறத்தி னின்றனொரு மாமுனிவன் கைத்தலத்திற்
புனையரவ மதிகரத்தோர் புகழ்புனியா யுதித்தனையே.

2. முச்சுடரைக் கண்ணாகக் கொண்டு முழுதுலகு
மச்சமறச் சீரொளியாக் காட்டிநிற்கு மன்புளனீ
ரிச்சகத்திற் பூசிப்பா னெய்துமுனி வரரஞ்ச
வச்சவத்தத் தோரொளிய தாகி யமர்ந்தனையே.

3. நான்முகனும் பாற்கடலார் நாரணனுந் தானுரைத்த
நான்மறையுஞ் செய்கின்ற நற்பூசை கொள்ளுநீ
வான்மருவும் ஞான வனத்தினுயர் முனிவரர்க்கா
மான்மருவு நீத்துத்தான் மாபூசை செய்தனையே.

இவை மூன்று நான்கடித்தாழிசை.

அநான்னு—இது தனிச்சொல்.

திருச் சித்திதைக் கலம்பகம்.

க.

1. பதிபல வுறுமெழு வகையுல கமுமிடை படவுனி மிக
யெழு முடி, மதிந்தி யரவொடு மதுவொழு கிதழிபல்
வதைவகை மலர்புனை வுறும்.
2. சுத்பறு படுதிரி புரமவு ணர்கனொடு கருகிட வொளி
மிது நகை, மதிமுக வறம்வள ருமைகனி கொளவருள்
களரின நகைகனி செய்யும்.
3. அடலொடு விதிசலை வீரலுகிர் கொடுத்திரு கலரவிழ் ம
சைநிகர் கரந், கடலுன வருள்பெறு கதியில் தெனவு
யர் கழலடி நிலைகுறி தரும்.
4. அடியெழு தலமது மசையென வளரிய மனினுடல் வீ
ழவுதை புக, மிடிபட நனிதுனி பழிபடு மடியவ ரிட
மென வவர்புக மிகும்.

இவைநான்கு மீதடியதாம். அதனால் இது தனிச்சொல்.

1. பூதங்க ளோடுகலை பொருந்து மதியிரவி
யேதந்தி தான்மாவோ டெண்மயமு மர்துநீ.
 2. வரன்மா லுருத்திரன் மகேசன் சதாசிவம்வி
தருநாதஞ் சத்திசிவ மாகுதவ வடிவுநீ.
- இவையிரண்டு நாற்சீ ரீதடியம்போதரங்கம்.
1. ஆடுவெடு பெண்ணை லன்னை னீயே.
 2. ஆடுவெடு பெண்ணுரு வானது நீயே.

தரு • திருச் சுசித்தைக் கவம்பகம்.

3. தாயொடு தந்தையி லாதவ னீயே.

4. தாயொடு தந்தை தமரென னீயே.

இவைநான்கு நூற்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.

1. வேதமதாதலு நீயே.

2. வேதம தோதலு நீயே.

3. போதம தாதலு நீயே.

4. போதம லித்தலு நீயே.

5. புவனம தாதலு நீயே.

6. புவனம லித்தலு நீயே.

7. அவரிவ ரென்றலு நீயே.

8. அவருளி னிற்றலு நீயே.

இவையெட்டு முச்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.

1. பொன்னு நீயே.

2. பணியு நீயே.

3. புதிய னீயே.

4. பழைய னீயே.

5. உடலு நீயே.

6. உயிரு நீயே.

7. ஒளியு நீயே.

8. வெளியு நீயே.

9. அகழு நீயே.

10. புறழு நீயே.

11. அறிவு நீயே.

12. அறிவ னீயே.

13. பசவு நீயே.

14. பதியு நீயே.

15. பகவ னீயே.

16. பரம னீயே.

இவை பதினாறு மிருச்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.

எனவாங்கு இதுவுந் தனிச்சொல்.

பெரும்பொரு ளிதனினும் பெரிதிலை யெனவிங்

கறம்பொரு ளின்பமன் டுளிக்குநல் வகையா

தன்னிய வறிவா லூற்கட நெறிந்த

17
திருச் சுசின்னதைக் கலம்பகம்.

⑧

தண்ணிய வுளத்திற் றூவில தாவுள
பொருணிலை புணர்ந்து புவனபோ கத்தை
வெறுத்துநின் றின்பம் வேண்டிப் புசிக்குந்
தொண்டர்க டிதிக்குஞ் சீசாம சேகரா
புண்டர நதல்விழிப் புனிகா வடியேன்
மனத்தினி லொருவர மதித்துனை வேண்டின
சைப்பொரு ளரியது மிக்கது திற்சிலை
ரெப்பிடி னெளிதலை தொப்புலெ றில்லா
வுளதழக் கமலமென் மனக்குள் மலரப்
பன்றிய தொண்டர்தம் பக்க மாசு
வருளென லெவிரியே னாதலி
னருளுள மிரங்கிநீ யருளுநல் கடனே.

(க)

நேரிசை வேண்டா.

கடனஞ் சயின்றமரர்க் காத்தோய் சுசின்னதை
கடனஞ் சயிலமக ணச்சும்—படனஞ்சப்
பாப்பம் புனிபுட் பதுங்குஞ் சலையாம
லோம்பம் புன்னமகட்டுகென் னோது.

(உ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஐதா துலக ருளந்தோர் தளவினின் பூட்டி யென்றும்
சேவதா துணவன் றமவாய்ச் சுசின்னதையின் மேவிநின்ற

கூ

தருச் சுசிந்தைக் கலப்பகம்.

தாதா ரிதழித் தலைமலைத் தானுவன் றண்கழற்சீர்
போதர லருச்சித்த லம்வாய்மை கூறும் புகழ்ச்சொலுமே.

காட்சி.

குட்டளைக் கலப்பா.

சொல்லி யம்பருள் சோதி சுசிந்தையிற்
குறி உன்கதிர் வீழ்தபு சோலையோர்
வல்லி தன்றலை மஞ்சடர் தாலமும்
வாரி சங்கு வளையுங் குமுதமும்
பவ்வி லங்கித ழின்றிய பூந்திலம்
பான்று கைத்தள வங்களுங் கொண்டவல்
வெல்லி ஷங்குமி நேந்திய தான்மல
மென்ன வேள்கூட மென்றெழு நேர்ந்ததே.

(௪)

(புயவகுப்பு) வண்ணம்.

நீலரி லருட்கப்ப ணைத்துக்கு டைந்தளி
நீலரி லுக்கிப்பு சிப்புக்கொ டும்பைக
னிமம துற்றுச்செ ழித்துப்பு ரண்டிட
நேபயி கப்பொற்பொ ருப்பைச்சு மந்தன
வாரிமு ழுக்கிக்க லக்கற்பெ ருங்கட
லாறிய நச்சுக்கு வப்புற்று யார்ந்தன
ஆனமம கட்டுத்த விர்த்திட்ட தெண்டர்சொல்
வாகியெ டித்துப்பொ றித்தற்கெ ழுந்தன

வாரிய லேப்பப்ப தைப்புற்ற ருஞ்சிவை
வாரொடு கட்டிப்பி டிக்கக்கு ழைந்தன
மாவென டிக்கற்ற லேப்பத்தி் னன்னொட
வாரிய டுக்குற்ற லேக்கக்கி வந்தன

மூரிய லேப்பட்ட ழிக்கற்கெ முங்கடன்
மூளம முத்தொட்டு ருத்திச்ச சிந்தையை
மூழ்கற ளீர்த்துச்சி றக்கப்பு ரத்தவோர்
மூவிழி யத்தற்ற டப்பொற்பு யங்களே.

(௨)

ஐயம்.

கலிநீலத்துறை.

புயங்கு கங்கணத் தானுவன் சிந்தையம் பொழிவி
னுயங்க வென்னுமிர் வாங்கிட வுநயன்சே யியமன்
மயங்க வீசிய வலெனலோ வெனவுறு பின்னிற்
றயங்க வான்புனன் மலர்கொலோ தகவறி கிலனே.

(௩)

(அம்மானே) மடக்குத்தாழிசை.

அரிய சிந்தைநக ரழியாம னம்பரனா
ரெரிய மழுக்கடலி னேன்னு ரம்மானே
பெரிய மழுக்கடலி னேனினரே யாமாகிற்
பெரிய கடற்புனனுன் பின்னேதோ வம்மானே
வருணனார் வாழ்த்த வழங்கி னர்கா னம்மானே.

(௪)

௨

திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

கலிலிருத்தம்.

ஆம்மான் மகனைத் தெயமங் கனுதற்
செம்பளன் மழுவுந் திடுசெங் கரனாந்
தம்மான் புதழ்சார்ந் தசுசிந் திரமே
வேம்மான் கழலெட் டுமிறைஞ் சிடினே.

(௮)

தெளிதல்.

பதினான்குசீர்க் கூழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

இரவினிற் றனியே புகிமகண் முடியி
னிணையடி மலர்புனை வறவே
யெழிலுட னடந்து பரவையை யுளத்தி
விகறவிர்த் தொருவனுக் கிணக்கும்
பறமனற் பசிய துளவணி கடவுள்
பங்குப விவரொடு முறையுந்
பகருதற் கரிய புகழ்மலி சுசிந்தைப்
பணிவரைப் பைம்பொழி வகத்தே
வரரெழிற் கொடிகொன் மலர்மகள் கொலென
மயங்குதற் தோன்றிய விவடன்
வரிவிழி யிமைத்து மணிவடி பொறுத்து
மலர்குழ ினிவையங் கிபுங்கன்
னொரியழந் கொடிய வரவரீ யன்ன
வேந்துகி னிறம்பிறழ் வதுமா

திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

க

மியில்பின ளானம் மூடலுயிர் பொருளா
யிசைந்தமின் நெனமனந் தெளியே.

(க)

நயப்பு.

எழுசீர்க் கழிநேடிவடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

தெளியுந் திறமய வினைவென் தவருறு
சிவசுங் கரனொர்சு சிந்தையினி

லொளிநுந் தன்மெழி லொடுதின் தவரிடை

யுறலின் நெனவுழ் நெஞ்சயரெண்

தளிற்றுந் திசைபுக மிளிநுந் தன்மவை

ககனந் திரிவரை யின்செயலி

னளினந் தகுதழ் லொடுசென் தனவன

நடைகொண் டிடினுங் தென்றறியே.

(க)

நேரிசை வெண்பா.

அரவம் புனைந்த வரனார் சுசிந்தை

பரவன் பினர்பாற் பரிவு—மருவிச்

சுரருஞ் சமனுந் தொழுவே யருள்வார்

பரமன் தனதொன் பதி.

(க)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

பதிபசு பாசமு மாகிக் தனிபாங்

கதியென் நெவருங் கருது நின்னைக்

கவுதம முனிவன் காதலி தன்னைக்
களவி னச்சிய கசடறுப் பானீ

5. தெத்தலங் களிணு மிக்க தென்ற
குருமொழி கொண்டங் கவனெடு குறுகி
வேத்திரப் படைமுதல் வீளம்பிய வாழும்
தேனா ரீதெனத் தெரிய நின்றவ
னேராக் கண்ட கோரக்க வரையி
10. வாயிரா வதக்கோட் டாற்றட மளிப்பித்
தவ்வரி ராவத வருஞ்சுனை யாடிச்
செவ்விய பூசனை செய்திவண் செர்த்தவ்
வருமையிற் சிறந்திடும் யானையைப் பணித்தது
குருமுனி யுறையுங் குவட்டுக் கங்கையைக்
15. கோட்டாற் குந்திக் கொணரு மத்தக்
கோட்டாற் நிற்புனல் குளிர வட்டித்
தன்னகர்ப் பொருள்வழுத் தவிர்த்தன வருத்திப்
பூசனை புரியும் புரந்தரன் தன்னை
யாகிலந் நந்தியா லயனரி யாதிபார்
20. தேவரை வருத்திச் சேர விருத்தி
யாவரு மதிய வனவினை வளர்த்தத்
திக்குளிப் பித்தத் நினைமைய யொழித்துப்

பின்பவன் தனக்குரீ பேசிய வாறு

யன்பொடு தெய்வக் கம்மியை யழைத்துக்

25. காடது முறித்து நாடது திருத்துவித்
தன்பொடு பூசையியற்றவுள் ஞவந்தங்
கழுதவிங் கத்துணின் தருள்வடி வெறித்துக்
கடலது பொங்கிக் கரைபுரண் டன்ன
வுடலொடு முளத்தொடு மொழினிலா னந்தக்

30. தளிக்கொள வாயிரங் கண்க ளாலும்
பருகிப் பாடிப் பரவ முன்னின்
தருள்புரிந் தமருமோ ரமலனென் றெவரும்
பரவுஞ் சசிந்தைபிறிற் பரமா தமிழே
ஆரைக்கொணுக் கொடுமைக ளுடையே னதனைக்

35. கரைக்குமா தறியேன் கார்கோ ஞலகி
லவரவர் நிலைவுபேன் தன்புரு வாகித்
தனியருள் புரியுந் தயாளுவா நீயே
திருக்கடைக் கண்கொடென் மறுக்கந் தவிர்த்தென்
முடியினின் னடிமலர் முடித்துக்

40. கடிவிலவ் வடிநிழற் கதியருள் புரியே. (கஉ)

உட்கோள்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

புரியுங் கிடைப்பரன் பூந்தண் சசிந்தைப் புகழ்நையா
முரியுந் கயற்கண்க ணெஞ்சக் குறிமுகந் தேறதுதல்போற்

கஉ.

திருச் சுரந்தைக் கலம்பகம்.

நெரியுங் குணத்தின் விடமே கலந்துசுங் சீவியெனச்
கரியுங் குறியுமா நானன் பினைமின்னிக் காட்டியதே. (காட்.)

(மறம்)

பதினான்கு சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

காட்டு தற்குமுரை நாட்டு தற்குமரி
கோத்தி னுக்குமென் மிஞ்சுகண்
காட்சி மிக்குமர னாட்சி பெற்றுலகு
காக்க வுற்றிடுசு சிந்தைகுழி
காட்டு வெற்பினரி கோட்டி பக்கரடி
காத்தி புற்குடிப ருக்கொடென்
காற்புள் கொக்குநரை காற்புள் சக்ரமயில்
காக்கை பற்பறைய னைந்துநீள்
காட்ட மொட்டொடொளி போட்டு விற்கனைக
டாக்கி யுட்குரல லம்பிவன்
காட்டி யக்கிறு மாட்டி மொய்ப்பனிரை
காத்தி பெற்றுமற வன்பர்யாத்
தாட்டி கக்குமர வேட்க ளிப்பலதி
கார்க்கு மொட்டி லெமர் பெண்கொளர்
காத்தி விட்டமதி கோட்டனைச் சொலிக
முக்க வித்தகவி ளங்கவே.

(கசு)

திருச் சரிந்தைக் கலிப்பகம்.

கந

(இதுவுமறம்) பதினாறு சீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வித்தகத்தின் பலமவிமாம் பொழிற்ச சிந்தை
விமலனுதல் விழிமுனைத்த வீரன் தன்னால்
வெள்ளியபல் லுதிர்ந்துவிண்ணிற் தரிபா தோடும்
வெட்கமிலா வெய்யவன்றன் குலத்துள் ளானோ
முத்தையொத்த கலைகுலைந்து பகன்ம னைந்து
முறைதவறி யிரவுலவு முயலின் கூட்டின்
முதலவனோ வுலகியலாற் குறவர் தங்கண்
முறைபெறுநல் வழக்கறியா தெம்பெண் வேட்கைச்
சித்தமுற்று நினைவிதேதான் முடங்க தன்னைத்
திருமுகமென் னொருநாமமென்முன் பாகச்
செப்பியநின் முகத்தொடுவாய் கழிந்தி டாமுன்
விட்டியவன் னோன்முகநாங் கழிந்த தாய்கீ
வித்தலத்தி லரிக்கனாத்தம் முடங்க லாரு
பொழின்முகத்தையப் பலகனாக் கழிந்துக் காற்றி
னெதிரெறிந்து வித்தகனா யெனைவிட் டானென்
நனைத்திடுவாய் தூதவப்புன் சனியுள் ளாற்கே. (௩௫)

தெய்வம் புதழ்தல்.

ஏண்சீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.
சுவிபுத்தனி நயமுங்கன தையயும்பெரு திறையுந்
தழையுங்குண முளனென்னுனி னறியும்படி தனியாய்

கரு திருச் சசிந்தைக் கலப்பகம்.

நவமிஞ்சிப வுழையன்றென் நகைகொண்டிது மிவளை
நயன்ங்குளி னென்கண் டுட நலமிங்கிலை முன்னேன்
நவமென்றுன வருடங்குள மொடுதந்தி மிதழிச்
சடிவந்தரி வதிபம்புனி தளிரம்பணி யுடனே
யுலமந்தப வளரான்சினோ சிசுசிறையி னுறையெம்
முமைபங்குது பரமன்கழ னுளிலென்றுமுள் குவனே. (1)

நேரிசை வேண்பா.

உள்ளுவதும் விள்ளுவது முன்றலையா மற்றவெலர்
மெள்ளுவதுத் தள்ளுவது மேற்றனவாக்—கொள்ளுநரைக்
கூத்தருநர் தென்குசந்தைக் கத்தாலே மூவழியுள்
நீர்த்தமெழுந் தோடுவதென் சீர். (கன)

(மதங்கு) பதினான்கு சீர்க் கழிநெடிடை யாசிரிய விருத்தம்.

சிலி லங்கு தேவ தச்சன் செய்த பூசை கொண்டவன்
நீமையோட வாட வாறு திரிவிதத்தொ முக்கொடார்த்
தாரி லங்கு வேணி யண்கள் நன்கு னுன வணிகர்வாழ்
சாரி குழ்ச்சு சந்தை வீதி சயில மாதொ டந்தர
தாரி யண்கள் பாரி யங்கு தேக்கி னங்க னோங்கனே
நூய வானின் மேவ வம்மரு சுவண மேரி நண்டென
வார னோந்தி ருத்த தின்ற வான்மி னென்ன வாடுமோர்
மாம தங்கு யிடைவி ளங்கின் மாம்பவ மென்பர் மயலதே

27
திருச் ச்சித்னைதக் கலம்பகம். 30

குணிதல்.

தரவு கோச்சகக் கலிப்பா.

மயிலினங்கள் குயினெனவே மதித்துவந்து களித்தாடக்
குயினினங்கள் குறையிரப்பக் குழலிலங்கக் குறையினன்ற
பயிலினங்கு நிலையினடன் பானஞளாற் கதிக்காதயின
கயலினங்கு கொடியவன் டோர்கடத்திடுங்வின்னரம்மனமே.

வியத்தல்.

கைக்கினை, மருட்பா.

மணங்குமழுந் சுந்தன் மலர்க்காறும் வாடு
மிணங்குதயில்வேற் கனிக ளிமைக்குந்—குணங்கொண்
டப்பாழ்ப் பரங்கு சித்தை யேர்ப்போ
லொப்பாரின் மாவெழிலா யோங்கினனோ தோலோ. (உ.0)

மகிழ்தல் நேரிசை யாசிரியப்பா.

கோலென் கோடுங் கொடுமர மென்னே
வேலென வானென் னீரம் மென்னே
கோலே கோடிற் பாயா கோடா
மேனிக் குற்றா வெட்டா வெல்லா

5. வாயி வரிவையோ வரிய வரகா
வென்றுள் ளிதழ்ந்தி லேசாக் கொண்டு

கரு திருச் சுசிந்தைக் கலப்பகம்.

தன்னுணை யாகச் செங்கோ ழுங்கிக்
காடே மலையே கடலே நாடே
விடே யாக விரைவி னேடித்

10. தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் புரந்து
மன்னுயி ரெவனினு மறைப்புகன் மாற்றமுந்
தன்னுட் டெரியுந் சத்தியாய் நாளு
நலங்கெழு பூசையி வைப் பனடிக்குந்
சிலம்பொலி கேட்குந் திருச்செவி பவனுய்ப்

15. பெருமைப் பாணன் பெறப்பொன் னுதவென்
றெருப்தி யுற்றுப் பரமன் னுயர்வார்
திருமுகந் தீட்டிச் செனுத்தப் பெற்ற
வருண்மன் னுண்ட வறன்மவி நாட்டி
லென்னிரு கண்சொரு மீரா னறுகட்

20. பன்னிரு தோளென் மன்னு மருங்கையு
மவிந்தார்க் கருளுமப் பதிகண் டார்கை
சூவிக்குங் கன்னிக் குமரிக் சூடியுந்
தன்னொரு பங்கின் மன்னு மால்வாழ்
பன்ன வரிய பறக்கையுங் சூறவர்

25. தாகத்தின் வளர்த்த தனியுழைக் கிளமகள்
பாகத்த னுகிப் பரிக்கருள் செய்து

திருச் சுருந்தைக் கலம்பகம்.

கள

மேவிய குமரன் வேள்விக் குவடும்
வடுவகி ரிணைவிழி வடிவொடு சோதி
வளமொடு வளரும் வடிவையும் புத்தொடு

30. தளிர் பர னுறையு நாகையுந் தன்னைச்
சூழற வாய்ந்த சுருந்தைப் பதியில்
வாழும் வெண்டண் மதிமுடிக் கடவுள்
தருளா ரின்ப வானந் தத்தேன்
பருகினூர் போலப் பானுவு மதியு

35. நானும் படியா நாளிரு பொழுதுங்
காண மலருங் கமலங் குழுதங்
குவளை முகம்வாய் கூர்விழி யற்புதங்
திவண்மலர் நான்மண மென்னக் கலந்த
சுவைமிசு மின்பந் தோன்றிட லென்னே

40. பர்லொடு தேன்கலந் தற்றே பனிமொழி
வாலெயி னூறிய நீரேன வழங்கிய
வையரை யவனியி லறிஞர்க ளுடைந்த
பொய்யா மொழிப்பு லவரெனும் புகழை
மேய்யே யாக வையமந் திங்கின்

45. நிவள்பா னுணர்ந்தன னென்னி
லெவர்பு கல் வாரக விற்பொரு டெரிந்தே.

(உரு)

க ௮

திருச் சுசிந்தைக் கலப்பகம்.

குறளடி வஞ்சிப்பா.

தெரியும்பொரு டெரிவிப்பவர்
தெரிசின்றவர் திரிபற்றவர்
புரிபஞ்சடை புனல்வந்தவர்
புரிமொய்ம்பொடு புரளுற்றவர்
பரிசின் நிகழ் பரசுற்றவர்
பரவன்பினர் பவமட்டுவ—செனவாங்—
கெழிற்சு சிந்தையி னிறைவார் தங்
கழற்பங் சுயங்கள் கருதுதல் கடியே.

(௨௨)

சேரிசை வேண்பா.

கதியலிக்குந் தென்சுசிந்தைக் கத்தளை நீசிப்
பதியினுக்குத் தென்கீழ்ப் படியிற்—றுதிக்க
வகத்தி சுரனென் றருள்விளக்க வேரால்
கைத்தி சுரற்கருளு மாறு.

(௨௩)

இருவயிடுனெத்தல்.

கிட்டனைக் கலத்துறை.

ஆராயி னெம்பர னாரான் பெற்றா ரருட்களிகள்
சொ ரெழிற்பொருள் சிந்தித்துச் சிந்தித்துத் தேலுநோறுந்
கூராற்பொருள் பல வாய்பா லிவளிர்ப்பங்கொள்ளக்கொள்ள
வேரார்சுசிந்தையி ன்முன்னன் மையேய்ந்திங்கெழு ன்றதே.

திருச் சுசுந்தைத் கலம்பகம்.

சுசு

கிளவி வேட்டல்.

பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எழுதாக் கிளவி தொழுதேத்து மெம்மான்

சுசுந்தைப் பதியதனி

லெழின்மன் னுறமெய் விழந்திறைஞ்சி

யெழுவார் துகரு மின்பமென

வழுவாக் கரணம் பற்பலவு மருமம்

கரில முதவிடமும்

வரிசை நிலைகள் வழுவாமன் மலிவா

மின்பக் கடல்தனை

நழுவாக் கருணை யுடனளித்தாய் நம்பே

றெனையோ வெனதுகந்த

நாமெய் யெனநின் கனிவாயி னறவார்

கிளவி பருவிடவே

வழுவாற் செவிக னுற்றனவா துன்வாங்த்

தாள முதிர்ந்தாலு

முடனே புக்குஞ் செயலுளனு லுதவா

யென்ற னுயிர்த்துணையே.

(உரு)

இணைக்குற னாசிரியப்பா.

துணைநமக் கிவனலா திலையெனச் செல்லியு

மிணையிலா வடி யாக் கிறைஞ்சுத லுயிர்நுண்

கவட்டிவர் வழுவுறுக் கவியெனப்படியா
கவப்படத் திறந்தி மடமெலா மணையும்

5. னுமலியிற் றிரியுமென் மனனே
புலனு மருவிய பொழிசுளுந் தவாஅப்
பொழிப்பல வனையுப புலங்களு மிகாஅப்
புலங்களி னுலாவிடும் புரிவனே களுநீவை
ளுலொடு துறைவழி தொடர்ந்துவந்
10. னுயிர்த்தி மணிகளி னொளியுஞ்
செறிந்திவ னைதெய்திற் றிகழ்வான்
யாறொடைந் தருகிலை யழுதுது தடகிதிக்க
ருடவனே யுடுவகைக் குருமுத லியகர
ரெனப்பொனு முலுக்கென் விசைந்து
15. தனியெழில் குலானிய சதிரார்
சுசுந்தையைத் துறந்தது மெவனே
யத்தலத் தவனெனு மனன்மழு வலத்துக்
கத்தனைக் கரந்தது மெவனே
பிறப்பெனும் பெருங்கடல் கடத்திடம் கிவனொரு
20. மரக்கல மெனக்குறிப் பிறந்தது மெவனே
யந்தக னிரவியா மனவுகா லதனா
னந்தகா னனத்தலை யறிகிலா தெவனே

சென்றநாள் வருஉமெனும் வருஉநா னுளவெனு
மிங்கிலை யெனத்தெளிந் தனைய

25. நலம்பெறற் கிதுவேன நணியருட்
டொடர்ந்திடா திருந்தது மெவனே
பெண்ப்பல விதத்தினு மனத்தினைத் திருந்தித்
தன்மய மெனவே
நின்றிவ ணிரந்திடு நெறியுடை யவருங்

30. கருளது புரியுமோ மமலா
விருளுளத் தொகுதிந் தெனைத்தையு மறிவே
னுபவகையுறிதரா ஆழலுவர் தன்மவலிந்
தாதுரித் திடுதலே யரிய
தாதவி னெனைவலிந் தடிமைதொண் டருளே. (உ.ந)

நேரினாச் சிந்தியல் வெண்பா.

நெள்ளத் தருவான்றன் குஞ்சிதழ் தஞ்சிந்நை
வெள்ளத் தலைப்பரமன் மெய்புகன்றிங்-குள்ளத்தின்
கள்ளத் தருக்கறுத்தத் கால். (உ.ந)

நலம்புனைந்துரைத்தல்-

(வண்டு) தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

காலமெலா மலர்மணங்கள் கண்டறியும் வண்டினங்காள் [ள்
பாலவிழிப்பரன்சுசுந்நைதப்பைம்பொழித்தப்பணிமொழியா

உஉ . திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகர்.

கோலமுறும் பவனவிதழ்க் குழுதமணம் போலிமருதந்
சிலமலை முலைசமப்பாற் றெறிந்ததுண்டேற் செப்புகவே. (1)

பிரிவுணர்த்தல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

செப்போ விலங்கைத் தரத்தூவி தானிற்ற செம்
பொணசு, மொப்போ விலங்கைத் தனக்குடங் கண்முத் துசி
ரப்ப தென்னென், மப்போ விலங்கைத் தவத்தார் மின்னே
கிளைத் தான்பிரிந்தார், மப்போ விலங்கைத் தகுவேண
மத்தன் கசுந்தையினே. (உஉ)

ஸேனசெந்துறை.

கசுத்தி ரத்தினிற் றெல்லுமை பங்கனைக்
கசுத்தி றைஞ்சல் கருத்துக்கு வந்ததே. (உ௦)

கலிவிருத்தம்.

வத்தனை யோடுவ னைக்கறி யேனைக்
கத்தனை யின்றக கிந்தையங் கண்ண
நீத்தனை யாயேனை நேர்மய லீக்கெச்
நீத்தனை யின்னடி சோந்திடச் செய்யே. (உ௧)

வஞ்சிவிருத்தம்.

செய்ய சோதனை நிகரதயின்
மெய்ய வென்றனை வேண்டுவ

திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகம். . ௨௩

னப்ப வேமனெ னந்தநாட்

செய்யு மூறு சிதைப்பவே.

(௩௨)

(சம்பிரதம்) பதினாறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிதைபாத புதுமைபல செய்வோ மிந்தச்

செகத்தி லுள்ளோ ரதிகயிப்பச் சுசிந்தை மேவுஞ்

சிவதானு வெனும்பரம னருளி னிலோர்

செப்புக்குள் ளடக்கிலோங் கயிலா யத்தைக்

கனையோவில் லொருகையினுற் கனக லோகங்

காணவெடுத் தெடுத்துமுன்னே காட்டு விப்போங்

கடுகியொரு வாயிப்பல வரவங் காட்டிக்

காறுகளுங் குள்ளிடுலோங் கண்முன் பாகப்பல்

பிதமான வாணையிந்த மண்ணிற் காட்டி

விளங்கவொரு விட்டினுக்குட் புதுவுந் செய்வோம்

விருப்பொடுமா காயமதை யருந்தென் றுனும்

வெருளாம லொருகொடியி னருந்தி திற்போம்

பதராமற் பலகலைக ளுலகிற் காண்போம்

பரிவினர்க்குப் பகர்ந்திலோ மெந்தநாளும்

பதியிலுன்னோந் செயலுஞ்செய் திருவோம் விர்தை

பாரினம்போ லெவர்புரிவார் பதருங் காலே. (௩௩)

பருவரஸ்தில்.

வண்ணம்.

பகருப சுங்கிளி பூவைக ருங்குயில்
 பகமயி லன்றிலு ளானரை துன்றிடு
 பதுமவ னஞ்சிவ லாதிய லம்புறு
 பதமுறு கந்தர மேடுவி னின்றெழு
 பனிமல ரின்கனி தேனுறை மிஞ்சிய
 பசியவி ளம்பொழி லேறுசு சிந்தைம கிழந்தாரும்

நகமக ளும்புன லாமக் ளுங்கலை
 நணியவி டங்குறை வாமதி யின்றலை
 நணிமகி மும்பா னுரைம தந்தவர்
 நடலைய ருந்துவ ராகவி னைந்தொளி
 நகுமொள்ப ளிங்கினு ளேதெரி கின்றதி
 னலிவுவி ளங்குற தாகவி லங்கிமு கங்காணச்

சுகமொழி செந்துகிர் வாய்தர ளம்பலொர்
 துடிபிடை வென்றவெ னுவியெ னுங்கொடி
 துயருற லென்சொலி னேபிரி வென்றொரு
 தொடர்மொழி சுண்டவ னாகிய தன்பொரு
 னேண்பெறு மென்றுனி யோயிசி ளுண்டேனி
 றுகவறு மன்பெவ னுமென நெஞ்சமு மூன்றேயோ

திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

உரு

சந்மிக முப்பழி தானுறு மென்றுகொ
றமருமி கழந்திட வாயிது வென்றுகொ
றனைநிகர் துன்புள முடுவி னோந்திடு
சலனமி தென்றறி யேணிவ டன்றுயர்
தவிரதி னைந்திவ னேதநி கழந்தவை
தபவின றைந்திடி னேனாய ரின் றுத விரந்தாளே. (௩௪)

குறளடி வஞ்சிப்பா.

தவ்வரணவர் தங்கோனது
பவமாய்வுசெய் பண்பேயென
வவனாசையி னுலங்கொரு
தவனானவ டன் தீமைபு
மொழிவேயுற லோமம்பெறு
குழியாடுடனல் கூறுஞ்செய
லதிபாவமிகி தென்னோமறை
விதிவின்படு மென்றோடுதாரி

வுறவாங்கு

செய்வதென் சிர்மணி சுசிந்தைத்
தெய்வநா யகனை னுஞ் சிளகுரு பரணே. (௩௫)

நேரினை வெண்பா.

குருவே சுசிந்தைக் குளக்கண்ணு முத்திந்
தருவே கதிநிழலாஞ் சம்போ—திருவா

250 • திருச் சுசித்தைக் கலப்பகம்.

ருருவே யுருவி னுயிரே யொலியே

கருவே ரறுந்தென்னைக் கா,

(௩௬)

அருட்டிறமுரைத்தல்.

எழுகீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

காத்திடு மிருளை தமரநிக் தென்னுங் கடபிரண் டோ
ருயி ரெனநா, நீத்திடல் பிரிவே விரிந்தலென் னீயென்
னேரிழை யேமட மயிலே, வேத்திட வெவர்க்கு மிகபர
மகிக்கு மெழின்பிசு சுசிந்தையி லிறையாய், மாத்திரை
யளவு கம்மன மகலான் மலாடித் துணைநமக் குளதே (௩௭)

இடமணித்தென்றல்.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

நம்பி னூர்க்கிங் கின்பே நல்கு

நம்பி டார்க்குத் துன்பே நாட்டுந்

தென்சு சிந்தைத் தேவ தேவ

னன்பி னுனு மார்த்தே நிகழ்ப்

ந. பொற்பார் வேல வற்கே சொந்த

மெற்பி னேந்து விண்ணு டோங்கு

நாங்கு வேங்கை நாகந் தேங்கு

கோங்கு சந்த மாநிக் கோடரப்

பூவுந் நாறுந் தேனும் பொங்கி

10. மேவிச் சிந்தி வாச மிஞ்சு

மஞ்சாச் சேர னானும் புவி
 னஞ்சங் கொஞ்சங் கஞ்ச வாவிப்
 பினங் கூந்தற் காப்பேர்க் கஞ்ச
 மான னத்திற் காவாய்க் காப்ப

15. லாபந்த கண்கட் கார்ந்த நில

மேந்து கொங்கைக் கோநீர்க் கோப்பு
 னோங்கி பேகச் சேர்ந்தே யாடிச்
 ரார்ந்த நீர ஹர்ந்த வரசம்
 விநி யெங்கு மேவ மாடத்

20. தேய்தி நீவு மாதர் புனாட்

காணு தின்றன் காமக் கண்டு
 பேணாஞ் செல்லும் பேருர் காண்கி
 னீதே பாரெஞ் சூதார் கொங்கை
 மாதே கொஞ்சின் வார்மா லென்னே.

(ஈ.அ)

இன்னிசை வெண்பா.

என்றைக்குத் தன்னுளை பேத்துநரைக் காத்தலே
 கொன்றைத்தா ரீசன் குறிப்பு நிசமென்றிங்
 தேராஞ் சுகிந்தை யிடத்தவனை பேத்திதனால்
 வாரான்மைத் தாலன் மகித்து.

(ஈ.அ)

உஅ . திருச் சுசுந்நதக் கலம்பகம்.

வண்ணக் கலித்துறை.

மதிநயி ருநுஞ் சடையுடை யீசன் மனம்பற்றத்
துநியென வேதங் கலிவோடு பாடுஞ் சுசுந்நதக்கண்
கதிதா வெருண் றிலையென யாருங் கசுந்நுற்றும்
சதிவனை நாமன் சமனிட ரோடுந் தடங்கெட்டே. (சு)

மடக்கு கட்டளைக்கலிப்பா.

தடங்க லானதி லாதுபெய் வெய்யில
தடங்க லானதெ னச்செறி தன்பொழின்
மடங்க லான்புலி வாழ்மலை நாட்டன
மடங்க லான்மலை வாருஞ்சு சிந்தையிற்
சடங்க லந்த பொருளென் றடிதொழச்
சடங்க லந்த பொருளுந் தருவனே
திடங்க லந்த கணைச்செற்ற பாதமா
திடங்க லந்த கறைநிகழ் கண்டனே. (சுத)

(சித்து) பதினான்குசூரிக் கூழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

கண்டிடுதல் சென்றலதி னவகண்ட மென்பர்பல கண்
டங்கண் முன்காட்டுவேங், சுஞ்சாவொ டேதம் பெறும்
பொருள துண்டிலகர் காணக்குடிப் பேமலா, லண்டமலை
பலக யணித்தே வருத்துவே மாற்பகலை யுந்நோக்கிமைத்,
நல்லாக்கு வேமன்றி நம்பினயி னங்களை யன்போடு முட்
கொள்ளுவே,

திருச் சுசுந்தைக் கலம்பகம். • ௨௬

மெண்டிசை மதிக்கலே யணிமாநிசித்திகளு மிச்சித்தி
கட்கொக்குமோ, வெழில்வெள்ளரி யுடனெண்ணி வைத்த
பொரு ளெவையுநா ளேழெனிற் பொன்காணுவேம், வண்டு
மும் லர்க்குழவிர் நஞ்சித்தி தேர்ந்தனம் வழங்குவி ரேலோ
ர்பொடி, மற்றிரம ருந்தென் றளிப்பனோர் சுசுந்நையரன்
மாகிருப்பவா ளிங்ஙனே. (௪௨)

(இரங்கல்) வெள்ளைவிருத்தம்.

இங்கே யியமன் னிடரத் தந்துறி னென்செய் கோம்
யா, மங்கே நிரய மனுநக் கண்டிடி. னென்செய் கோம்
யாம், பங்கே யெனவுறு நெஞ்சே பயமிலை யென்செய்
கோம்பார், தெங்கேய் சுசுந்நைச் சிவனைப் பரவினை யென்
செய் கோம்பாம். (௪௩)

ஆடிடத்துய்த்தல்.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

செய்களெலா மதன்.றுணி யெனப்பிறங்கித் துகழ்கஞ்சங்
கைகளென வழைத்தசையுங் கவின்சுசுந்நைக் காவின்கண்
ருய்கமழங் குழற்கொடிநீ கொஞ்சம்வினை யாடின்கே
மொய்கடுக்கைத் தாரான்றன் முன்னிறைஞ்சி மீருவனே. ()

கட்டளைக் கலித்துறை.

மீளாப் பிறப்பினை யொட்டுவை யென்றுனை வெள்ளுளன்பன்
ளுளாப் புரிந்திங்கு கம்பினன் மாற்றுவை நண்ணுசிலக்

கோளாற்ற லற்ற சனகாழி யர்க்கருள் சுர்ந்துமத
வேளாற்ற டீர்த்த விழிச்சுதிந் துதக்கண் விடையவனே.

இன்னிசை வெண்பா.

விடைப்பரண வேண்டி வினக்கு விடைதர
வளிப்ப ரருளான ராவா ரளிக்கும்
பிசைக்கும் பொழிற்சுகிந்தை யெம்மா னிசைய
வடிக்குழுடி யைச்சூடா ரார். (௪௩)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஞடக மாமணிக் கைம்மா னிடையல்கிற றாதுகொள்ளா
தேடக மாமணித் தாற்றேட்டை யேற்றென வேவிலவென்
னுடக மாமணி கண்டா சுசின்தையி னோதுமென்சொன்
னுடக மாமணிந் தாலேதச் சும்மையி னன்னுகொள்ளே. ()

குறளடி வஞ்சிப்பா.

நன்றேசெயு நம்பரமனைத்
தென்காணிறை தென்சுகிந்தையி
னன்பாவினை யடிமலறையெந்—நாளும்
வாழ்த்தி வணங்கிடிந் வரர்களும்
வாழ்த்த வெழிற்கதி வழங்கிடு வானே. (௪௪)

123
திருச் சுசுந்தைக் கலப்பகம்.

நக

அருமையறிதல்.

(கார்) நேரிசை யரசிரியப்பா.

வாலொடு வாவத் கானிட நின்று
காலொடு நடந்து கடனீர் கொண்டு
வருமுப் பிசிறி யுலாவி விரிந்து
கருவித்து ப்பாந்து கறுப்புக் காட்டிப்
ப. பாவச் சுறுப்புப் பாறத் திரிந்து

மேவக் களிதும் விரிசடை வெண்புரு
நீறணி மேணி யாமருவி யலர்ந்தலை
மாறிலா நடந்தரு மால்கறைக் களமுடைக்
கரியூரிக் கஞ்சுகக் கடவுளும் போலத்

10. தோன்றி யருணிதை சுசுந்தைச் சோலையிற்

பல்காள் வருத்தும் பாவம் பொறுக்கினு
மொருநா னின்ப மூறும்பெரும் புண்ணியம்
பொறுத்த லரிதென விரிச்சுகன் வெம்மையு
நின்னது தண்மைய நீணில மாந்த

15. ருன்னக் குளிர்செய் அலகுயிர் தழைய

வருண்மழை பொழிய மறும்பெரும் புறலே
சிறப்பொடு ஸ்சுனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டெனப் பொய்யாப்

புலவ ரன்பிற் புசுழப் பெற்றனை

20. யாதலிற் றபைசற் றபைவல் கேண்மோ

வலமர லென்மனத் துளதொன் றதுதான்

பொன்னங் புகுந்து புரந்தரற் புணர்ந்து

நின்னைப் பெற்ற நெறியுடை விற்கொடி

மன்ன னாட்டினின் னுள்வரு மின்னா

25. மென்னுந் போலோ ரேந்திழைச் சேர்ந்ததும்

மிரிந்துது மாகத் தெரிந்திடு பெற்றி

யாய்ந்திட வரிய தாதலால்

வாய்ந்தது கனவெனு மாய மோயே.

(சக)

எழுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

மாய மென்று கொண்ட டேன்பொய் வாழ்வை மெய்
ய தென்பனிக், காய மென்று முள்ள தென்று காக்க நை
வன் மட்கல, மாயு டைந்து போகு மென்ற வாறறிந்தி
டேனைநீ, நாய எனென்றிங் காள வேண்டு நற்கு சிந்தை நித்
தனே.

(௫௦)

கட்டளைக் கலிப்பா.

சித்த னென்றுனை நித்தமு மெண்ணிலா

நீச ருக்குருந் நீசனென் றேயெனைப்

பத்தர் கண்டு பழிக்குவல் லாமனின்

பத்த னென்று பகர்ந்திட நின்றிலே

திருச் சசிந்தைக் கலம்பகம்.

௩௩

வித்திறங்க ளிசைந்தவ னேனுநீ
யித்த லந்தனை யேத்தரு டந்தநாழ்
சித்த ரன்பிற் றிரியுஞ் சசிந்தைமா
தேவ வென்பழி தீர்த்தடி சேர்ப்பையே.

(௫௧)

கட்டளைக் கலித்துறை

அடியா ரகங்க ளகலா னென்னுமிங் கென்னகத்தே
குடியா ரகங்க ளகன்றோட வேலின்னு கூத்துவந்தான்
கடியா ரகங்க ளகடுந் வண்டளி காணமுறு
முடியா ரகங்கழ கம்மாஞ் சசிந்தையின் முக்கணனை.

கலிவிருத்தம்.

உம்க ணத்தலை முன்னி யிதைஞ்சிடா
ரெக்க ணத்தவ ராயினு மேத்திடா
திக்க ணத்திற் சசிந்தையி லேந்நுமின்
றக்க ணத்தொலை வித்தது தாங்கியே.

(௫௨)

(காலம்) பறினறு சீர்க் கழிநெழிலடிலாசிரியவிருத்தம்.

தாங்கு ஈர்க்குத் திங்கு செய்புங் காலம் வெம்பித்
தஞ்சமென்ற ரஞ்சவுரை கால மெய்ம்மைத்
தவமுளரை நிர்திக்குங் காலந் தீய
சழக்கர்களை வந்திக்குங் கால மெங்கும்

கூசு . திருச் சுதிந்தைக் கலப்பகம்.

வின்குபுதழ்க் கொடையினரைப் பதிக்குங் கால
மிக்ககொடு லோபினைத் துதிக்குங் காலம்
விரும்பிபிழி நீசர்களை விழையுங் காலம்
விமனையு யார்குழுவை வெறுக்குங் கால

மிக்குகிவ குருநின்றை யீசைக்குங் கால

மென்றறையா ரெக்கொடி துங் கால மென்றிங்
கியபற்றுணி னதிகபழிப் பினரா மென்றே

மெண்ணிநெற் பெரிபோர்கள் வாழுங் காலந்

தின்குவினைச் சரக்குடலைச் சோங்கற் றாங்கிச்

கிண்செயல்சீ வச்செயலி தென்னத் தேருச்

நிதியாஸ்ஸர் சுதிந்தைபர னருட்கா லத்ததைத்

தினமபெணச் செப்பாரிக் காலந் தானே.

(௫)

ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கு ஆசிரியத்தாழிசை.

காலனை னென்ற நழலான் சுதிந்தைமறு

கேல மழுவினா டெழுவை யவனுடைபு

மலைமணற் கான்று மருவிமே நெஞ்சே

சோமன் புனைந்தான் சுதிந்தைத் தெருவி

னாமன் புறவே நனுக வவனுடைய

பூமன் பதைகள் பொருதுமே நெஞ்சே

47
திஞ்சு சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

௩௫

சுரர்பணியும் பெம்மான் சுசிந்தை நியமம்
வரதகர மோடு வரவே யவனுடைய
வரவு நவில் பல்லி வழங்குமே நெஞ்சே.

(௩௫)

பாங்கியையறிதல்.
கட்டளைக் கலித்துறை.

நெஞ்சத் தணைந்தென் னிணையோட்டு மீச னிறைசுசிந்தைக்
கஞ்சத் தவிக்கழ லாரென்பொன் னாகடைக் கட்டுறியி
நஞ்சத் தடங்கண் ணுயிர்ப்பாங்கி போலு நகைக்குறிப்பு
மிஞ்சத்தம் மெய்யுயி ராயான் பொருளா வினக்கியலே. ()

வஞ்சிவிருத்தம்.

விளவற விர்து விலைத்தவனை
வளவ னிறைஞ்சி வரம்பெறுமேர்
துள்வ னிறைந்த சுசிந்தையினீ
மொமொ டி. னைஞ்சுவ ரும்பார்களை.

(௩௬)

வடிமறிமன்சுடி லவாசிரியப்பர்.

உம்பர்கோன் பூசைத் துவந்துநின் றோயே
தும்புரு நாரதர் தொண்டுகொண் டோயே
நம்புநால் வர்த்துநன் மறைமுடி நவின்னோய்
தும்பிசூழ் சோலைச் சுசிந்தைப் பதியோய்
செம்பொன்மா லயடுகாடு சேரநின் றோயே

யம்பொற் சடைபிலம் புலையணித் தோயே
யிம்பர்தின் நெவ்வுல சும்பரந் தோயே
யம்பிகை பாகத் தருட்பெருங் கடலே
வெம்பி யலைந்து மெலிந்தே னானே

10. சம்புவே பெணக்குன் றண்டனப் புரியே. (ருஅ)

(நெஞ்சவினோது)சீர்வதைக் கலிவெண்பா.

1. தபையோ டருட்பொறையும் சந்தனமுஞ் யார்க்கு
யிறையபான் யல்லால்வே தேகோ—தயமோடங்
2. கங்கமதைப் பெண்ணரசி யாக்கியுமெண் ணாயிரவர்
வேங்கமுனி வேற வினேந்ததுவும்—பொங்குநிட
3. முண்ணத் துணிந்ததுவு முட்டினத்து நீற்றறையை
வண்ணத் தடமா மடுத்ததுவும்—விண்ணைப்போ
4. யெட்டு மிமயத் தெழிற்சுணைபி னையாற்று [ய்
மட்டுமிழுப்பும்பொய்கை மன்னரெழுத்க—விட்டிப்போ
5. விழத் துணிந்ததுவும் விவள்ளத் துள் வன்மீனா
னுழொத் திறந்த வெருமகளை—மாழைப்பூ
6. னோமும் வருமாரிங் குன்னியது மன்னங்கள்
கடும் பெருந்துறையிற் கொங்கனிக—ணீரிங்
7. குருத்தடியின் ஞானக் குருவாய்ப் பலமோ
டருட்பரம ஞாண்டருளத் தன்பு—புரிந்துதுவுந்

8. தன்மகனைத் தேர்க்காலிற் றந்ததுவு மன்பர்க்கா
நன்மகனைக் கொன்னுணவு நல்கியதுந்—தன்மயமா
9. யுண்ணற்கு னூட்டி யொருகண்பேர்த் திட்டெற்றைக்
கண்ணாட்ப தேர்ந்ததுவுங் காசுநூந்—பெண்ணிற்பல்
10. லின்புவினைத் தற்கு மெரிநாகி லாழ்ந்ததற்கும்
வன்புவினின் மேலான வல்லவனீ—வன்பிடுநுடு
11. நம்மைப் புவித்துயரி னூட்டி னு னென்றெண்ணி
வெம்மைப் புறநெறியின் மேவாமன்—மும்மைக்கு
12. மாதாரக் கத்தனிவ னுண்டிருந் செய்கையலாற்
நீதூகா திப்புயிரிற் செய்வனைக்காய்க்—கோதில்
13. வழக்குப் படியென்று மாதக்கோர் நம்மைப்
பழித்துட் பதறப் பதறக்—கழிப்பித்
14. திழித்தாலு மெப்புயியு மேத்தும் புலவ
ரழச்சொல்லி யல்ல திடித்த—வழக்கறிய
15. வல்லார்பட் பாய்ந்து கொளலென்னும் வாய்மைநிறை
சொல்லொக்கு மென்று துணைகொண்டும்—பொல்லா
16. வழக்கா றுடைபார்க் கதுசாறு மொன்றார்
வழக்கியுங் கெடின் பதுவென்—ருழிக்காத
17. மெய்மொழியை யேற்றொள வியம்பிற்பா லெண்
லிம்மையொடு முன்னை யிகலான—வெம்மைப் [னும

௩௮ திருச் சுசுந்தைக் கலம்பகம்.

18. பழித்ருமேனையர்க ணம்மைப் பழித்தா
விழிவேது பில்லை யினமு—மொழிகேள்
19. பழிக்கண்டற் போதம் பொருந்தப் புகன்ற
செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு—மவித்தொழுத
20. லான்ற பெரியா ரகத்தென் னும் வாய்மைபினை
பூன்றுகோ லாக்கொடொன்று மோநாத—தான்று
21. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு கோநொக்
தறனல்ல செய்யாமை நன்றென்—றறைசின் ற
22. வாயுறை வாழ்த்தை மறவாமற் சென்றுளமே
தாயினு மேனார் தயாபதனா—கேயமுட
23. எனவ்வுயிருங் காப்பாணி யார்க்கு மிகவில்லா
னவ்வுயிருள் ளார்க்கையு மாகரிப்பா—னெவ்வுஞ்
24. பில்லமாக் கொள்வா னெனினு மெழிற் சுசுந்தை
நல்லவக மேன்றன்பி னண்ணினுன்—செரவ்வின்
25. விருப்பு வெறுப்புபினை வெண்டா னெனினுந்
தருக்கினெடுமாங்காங்குச்சு ளும்-வருக்கனொன்வொர்
26. காணன்க வாகக் கரியரித்தப் போர்த்த தாம்மா
னேணன்க னெத்த விடங்கொண்டான்-வாறனைந்த
27. கங்கை மதியமவங் காணத் தலைக்கொண்டா
னங்ளை வலத்தி னனங்கொண்டா—னிக்ஞாநி

திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

௩௩

28. புத்திரிய மித்திரனு மாதித்த னுஞ்சமனுஞ்
சுத்தியன சுத்தியனுந் தாழ்த்திவைஞ்ச—முத்தி
29. யனித்தவரைக் காத்திங் கமர்ந்தா னிவன்றூள்
களிப்பினொடு தாழ்த்து களித்து—வளத்தினொடு
30. போற்றிப் பொலன்கடுக்கைப் பூந்தார்நாங் கொண்பெய
மாற்றற்கு நீவாங்கி வா (௫௪)

வேண்டளைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

வாசவனு டோறுநின்று வந்திக்குந் தென்சுசிந்தை
பாசமுட னுருமுமை பங்களைநெஞ் சேதொழுதாந்
காசமுட னுய்திருந் காரிமுதற் கோள்களஞ்ச
மாசகல வாழ்த்தாரை வாழ்த்தலினென் மாகிலந்தே

கலிநிலைத்துறை.

நிலத்த ரிக்களை யருவென தெரித்தனோர் கைக்கிற்
சலத்த ரிக்களை மேருவிற் றாங்கலே னெயிற்கு
கலக்கி ரிக்கண்ட நல்குமாச் சிரமமார் சுசிந்தைத்
தலத்த ரிக்கன காசனத் தமர்ந்ததற் பரணே. (௫௫)

மடக்கு அறுவீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விழுத்தம்.

தற்பா சங்கரி கத்தேடுஞ்
சுற்குண சங்கரி தன்பாகா

வெற்பென வெண்கரி யானானும்
 வேண்டிட வெண்கரி யானானும்
 கற்பக மஞ்சுசு டர்ச் சோலை
 கண்டியின் மஞ்சுசு சிந்தையினே
 யற்பிணி வென்பணி கொண்டனையன்
 வருளினி வென்பணி கொண்டருளே.

(சுட)

கட்டளைக் கலித்துறை.

கொண்டலைத் தாங்குர வைக்கவி னுண்மொப் குழைந்
 திழிபீய், கொண்டலைத் தாங்கு திரிந்தேனி னன்பர்நக்
 னர்வரிவா, கொண்டலைத் தாங்கு வரியாங்கென் பார்த்தொ
 டும் குள்ளருளே, கொண்டலைத் தாங்கு பொழிலார் சுகிந்
 நைதக் குணக்கண்ணே.

(சுரு)

சிந்தடி வஞ்சிப்பா.

கண்ணலத்தின் புலனறியக் கவிவழறலும்
 மண்ணலத்தின் புனலுருகி வகைநரலும்
 விண்ணலத்தின் புவிமுடிதும் வினைவழறலும்
 முண்ணலத்தின் புறலுடனே பெய்மெனது
 மெனவாங்

குரைப்பதென் னுலகுவிர் சுகிந்தைத்
 தரைக்கணர் தனிப்பா னருளெனிற் மகுமே.

(சுச)

திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

சுத

இன்னிசைவேண்பா.

தக்கரா கார்விட் டரைமாற்ற வல்லாருங்
கொக்காதிச் சாஸிதை கொண்முனைவப்—புக்கார்பைஞ்
சோலைபுடை சூழுஞ் சுசிந்திரத்திற்—பாஸிழி
பிசனடி யேத்தா ரெனின். (அரு)

(களி) எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஏற்றாநவ வையமேய்வுற வெழுகாச்சுசித் தையினே
யிடமான்முக மதுகோண்டரு மெழிலொண்கணி யானைப்
போற்றாதவர் தமையன்பொடு போற் றேமுள முருகும்
புகழன்பின ரடியின்பொடு புகழங்கனி யோம்பாஞ்
சாற்றாதவர் சான்றோர்களைச் சார்ந்துண்ணுகை யுழையார்
சாராபமு முண்ணண்பொடு வந்தேந் தளர்மயறு
ஐற்றாதவ ரருள்வேண்டியுள் ளளவாக்களி கொண்டே
யவனிக்கொருசுமையென்றிட லறியத்திரி குவமே. (அக)

பாங்கன் வியத்தல்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திரிதலைக் கனலா யயிற்படைப் பரம சிவனருட் சுசித்
தையிற் றெரித்த, சுருவிழிக் குவளை நகைமணி துதல்வீற்
கலைமுக மதியிவட் கண்டா, ருருவிழிக் குடையா ரெவர்கொ

சு. 2.

தெருச் சுருத்தைத் கலம்பகம்.

னம் தலைவ னுருவுகொண் முழுமணி யிவனோத், தெரிதரக்
கலந்தும் பிரிந்துயி ரோடுதோர் திசைத்திடன் மிகுதிருச்
செயலே. (கூள்)

தலைவன் தளர்தல்.

ஆசிரியத்துறை.

செய்ஞ்ஞவதென் பாங்கன் சென்றனனோ தெரிந்தனனோ
தெளிந்துண் னுண்கொண், செய்ஞ்ஞவதென் னென்றுபறத்
தொழிந்தனனோ வுணைமக றன் சுசிர்தி ரத்தி, செய்ஞ்ஞவ
தென் னாயிராமே ரிணமுடி மொன்றாய், வைஞ்ஞவதென் தென்
தென்றன் மதிப்பறிந் திங்கின்னம் வந்திலானே. (கூள்)

தலைவியருக்கல்.

நேரிசை வேண்பா.

லத்திக்கும் வானோர் மகேசன் சுசிர்தையுளார்
நித்திக்க வன்பனென ரீத்தகலக்—கந்தரப்பன்
காலத் தெரிந்துவளை கச்சுடைசோ ரச்செய்தான்
சிலத் தெரிந்தவன் போற் றோந்து. (கூள்)

தாதிதலைவனை வேண்டல்.

இன்னிசை வேண்பா.

தேரி பங்கும் விதி சென்புடச் செணியர்க
னேரியங்க ளார்க்கு மிறைசுகிர்னைத் மாறடுத்துத்

திருச் சுசுந்நைதக் கலம்பகம்.

சுந

தாரிலங்கு வேலோய்திற் றுழார்போல் வேள்பொராற்
சிரிலங்கு செல்விதியக் கும். (௭௦)

தலைவி யிரங்கல்.

ஒருபொருண்மேன் மூன்றதேக்கு வேள்ளொத்தாழிசை.

சியங்கச் சுசுந்நையினிற் செவ்வான் நிற் தாக்கப்
புயங்கத்திற் றைப்போலென் பொற்பழிய விட்டு
வயங்கத் துறந்ததென்னென் மன்

புயார்போ லஞ்சுகித்தை யம்புலிப்புற் சேற
வியார்செல் வம்போ லெழிலழிய விட்டிக்கு
வாயாடி நீத்ததென்னென் மன்

நல்லார் சுசுந்நையினி னள்ளம் சுரிமோதக்
கல்லார்சொற் போலென் கவினழிய விட்டின்று
வல்லாரிற் சென்றதென்னென் மன். (௭௧)

பதினா ன்துசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய லிருத்தம்.

மொபுன் லுனல்கால் வெளியாவை யவையின் மறநவிட
மெய் கண்வாய் மூக்கு, மடைநிசர் செவிதந் தம்புலங் கெட
வன் மறவியென் லிறுதிலந் தொறுத்தாற், கண்புன் லுஞ்
தந் துரைநடை வரழிற் கான்நிடக் கபமுடி மடைப்பக்,
கடமழி பொழுதுந் கலங்கிட னுனையே கருகிட வரமற்

சுசு

திருர் சுசுந்நைக் கலப்பகம்.

கின் றருள்வாய்- வெண்பனி மதியை யிடித்ததின் னுரியோ
வினாந்தெழுந் துயிர்த்தடுஞ் சினையோ, விண்டுகழ் மீனென்
றிடக்கயல் பாயும் விறந்தகண் மிஞ்சுகோ ட்டாற்றுத்,
தண்புனற் றுறைபார் தருமுயர் சுசுந்நை தனிவயர் யாக்
கிய வருக்கி, தனைத்தனெ டமுத லிங்கத்துட் கொண்ட
தபையுடைத் தானுவாஞ் சுவனே. (எஉ)

பாணை வெகுளல்.

(பாண்) கட்டளைக் கலித்துறை.

சுவைசேர்த்தபங்கனைச்சிகழிபன்புகழ்ச்சிசையாழ்ச் [தியி
சுவைசேர்த் தவனெஞ்சும் பாண வுனையொரு தொல்ப [தை
னவைசேர்த்துத் தோற்றபெண்பாணினி பாமென்பனஞ்சுசுந்
நவைசேர்த் திடவெனை நீத்தான்றன் சீர்த்தி நவின் திடனே.

(குறம்) பதினாயிரக் கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

நவின் விலென் னுன்குறியென் னுவின் னின்று.

நடிக்கிதுது துடிக்கிதுது நவிலக் கேண்மோ

நகங்கனெலா மெமதெனினுந் குமரன் வேள்வி

நகக்குறத்தி யானம்மே குறிகள் சொல்லேவம்

புவிபதனி லெவர்களுக்குஞ் சொல்லிப் பெற்ற

புகழ்பெரிதில் விதிசாபப் புனவ ராகப்

புகுந்தவிரு பதினான்கி னிரட்டி யோரும்

திருச் சுரிந்தைக் கலப்பகம்.

சுரு

பொருத்திடவமுன் ஸுடையலைக்குஞ் சொன்னோங்
கவினுமென்றன் குறியலுறும் பிசகா துன்றன்

கைக்குறியு மெய்க்குறியு முகத்திற் கண்ணிற்

காண்குறியு மென்கையினெற் குறியுஞ் சோடு

காட்டினவே நீகைத்துப் பசப்பி னென்னே

புலையிலா வழுட்சுகத்தை யுமையோர் கூறற்

குரிமைபெறுமுன்புரென வொருவேழ் காளை

யுறவுபிடித் தகன்றனென் றயர்ந்தா யின்னே.

யுற்றுவான் கஞ்சுகத்தை யுதவு வாயே. (எச)

வாயுறவாழ்த்துமருட்பா.

உதகநடுமோ மெய்ஞ்ஞான மேட்டிடுமோ காலை

சுதியிடரை யூழ்வினையைச் சாய்த்திடுமோ மேலங்

கதிவழினைக் காட்டிடுமோ காச்சிரய நோய்க்கந்

கதகமென வாமோ வழிதனக்க னென்றும்

மறுவழியி னிற்பாய் மனமே மகவான்

து சமுறைநி னேத்துஞ் சுரிந்தைப்—பதியி

னெந்தாளு மெவ்வயிரு மெங்கு மியைந்து

தன்னேரி. ஷாது தங்கு முகநன்

முன்னேனு மெய்ப்பொருளை முன்னி

யின்னு ளுன்னு திவன்முனை யெனவே.

(எடு)

கேசிறைவேண்பா.

எனக்கன் புதுவானே னென்றயர்வொன் னல்லாந்
 நனக்கன்பு சாருநெறி சாரா—னெனக்கருதிந்
 காவா விழ்ந்தசுசுந்நைதக் கண்ணுதலேய் பெருந்துயி
 யாவார்க் தருடரவே றார். (என)

தலைவன் பாக்கியைப் பாராட்டல்.
 கட்டளைக் கவித்துறை.

ஆர நணிபர னார்நென் சுசுந்நைத யருளைய [நாம்
 சேரார் மலைப்பொன்னிற் சேர்க்கடின் நேன்சொந். தீரம்மிசில
 வாரா சினமுலை மசுனையு மென்னையும் வத்தியம்பாச்
 சேரா சிரியச் சிரக்கனிற் சேர்க்குமென் சேயிலைழைய. ()

வேண்கலிப்பா.

இழையணிபு முமைபாக னெழிந்தடையின் மதிருடிக்
 கழைமினசுவெள் வனையேதுக் கழனிவகை சுசுந்நையினிற்
 சூழையணிமால் வினடயில்வரக் தொடயிலையார் கலைசேர
 விழைவினாடு தொடருவர் வினைந்து. (என)

தலைவி—கடலொடுகழறல்.

ஒருபொருண்மேன் லுன்றடுத்தக் கவித்தாழிசை.

வினைந்து விடம்போல் வெண்ணிந்து பொங்கவே
 யிரைந்து வருந்நினை பெண்ணைக் கருங்கடா

திருச் சுசுந்நைதக் கலப்பகம்.

சு. ௪

விவரந்து வருந்துநீ பேர்முனிவாய்ப் பட்டது
தெயிந்து மறந்திடுந் சீரிலார் போலுங் கருங்கடால்
அன்பன் அறந்த தறிந்துங் கரைந்தனைநீ
அன்பஞ் செய்பா தோயக் கருங்கடா
அன்பஞ்செய் மயன்மேற் சுடர்வெல்வெள் விட்டது
வன்பன் நெனலை வாய்மை போலுங் கருங்கடால்
நன்னைச் சுசுந்நைதக் சுயம்புமழுச் சுட்டு
மென்னைக் கடுகி யிரைவாய் கருங்கடா
மென்னைக் கடுகுமுனை மினையுண்டிப் பாருதவ
ஹன்னைக் கசடதென லொக்கும்போலுங் கருங்கடால்.

தாநி தலைவிக்கு தலைவனியல் புலரத்தல்.

கவித்துறை.

கரும்புஞ் கேலுங் கடுக்குஞ் சொற்கட் கவினின்னே
சுரும்புந் தேனுஞ் சூழ்காய் பரமன் சுசுந்நைதக்கண்
விரும்புந் தூக்கிற் பொருட்க லாற்சொல் வினைமாற்றா
விரும்பும் பொன்னு வில்லங் காண்பா வினையோடுனே. (1)

நனைவி தாதுபுரை னொதுத்தல்.

கவிவிருத்தம்.

இறையும் வேலையு மித்துவும் வாட்டிடத்
தளரரி லீசர் சுசுந்நையன் னுன்றனி

சு அ திருச் சுசித்தைக் கலப்பகம்.

வரையின் மாழை வரைபெற வாயினுந்
நிரையின் மாட்டெனை நீத்ததென் செம்மையே, ()

(மடக்கு) பதினாறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

செம்மலங்கு வளையல வன்செயிற்
செம்மலங்கு வளையொடு பேர்த்தலுஞ்
சேலையன்ன மெனக்களை கொய்கடைத்
சேலையன்னமென் னோக்கிய ரார்த்தலு

மெம்மதத்தறுங் கட்டுமி னென்றிடு
மெம்மதத்தருங் கட்டுரை யோலமு
மேரடித்தல நாகடு எரிப்பவு
மேரடித்தல காம்பதர் தூற்றலுங்

கம்பிசைந்திடு மிவ்வொலி யோடும
கம்பிசைந்திடு மோலு நிறைந்திடுங்
காரினங்குபொ ழிற்றென் சுசிந்தையிற்
காரினங்கு களத்தனிக் கண்ணனூர்

தம்மை யன்மையே றுந்தெய்வத் தூலன்றோ
தம்மை யன்மை தளிச்செய ளேன்றெனத்
தூல மேலவர் சீர்த்தி நவின் றிடாத்
தூல மேலெய் தறிமரத் தூலமே. (சுஅ)

திருச் சசிந்தைக் கலம்பகம்

பஃரோடைவெண்பா.

நாலந் தவரத் தனிக்குழற் சங்கரிக்குஞ்
சீலத் துயர்ந்த திருமழிசை யாழ்வார்தன்
பாலொத்த பைந்தமிழார் பாயோடு பின்சென்ற
மாலுக்குந் தன்பால் வழங்குஞ் சசிந்தையான்
சாலன் கலந்தமறு தாந்தேடப் பட்டாங்கெத்
தூலத்து களின்றுந் தூயவுளத் தல்லாலெக்
கூலத்தும் யாவுளுமா கான்.

(அடி.)

தலைவனிடந்தலைப்படல்.

வஞ்சித் தாழிசை.

கானமுறுங் கலைமருள்கண்
வானமுறில் வளர்குழலா
டானமருந் தலமொழிய
நானமரு கலமுளவோ
கரிபணியங் கனதனமா
ரரிபணியஞ் சிடையகலாள்
பரிவினுறும் பதியொழியத்
திரிபவுறுஞ் செயலுளவோ
சுரர்கடொழு சசிந்தையுளை
பரமனருள் ஃனிமொழியான்

மருவுமெழின் மனையொழிப

வரினமயுறு முறவுளவோ.

(அப)

வஞ்சித்துறை.

உழையிடங்கொ ளொருவனைக்

கழையிடங்கொள் கழனிகாத்

தழைச்சிந்தை சதமெனு

மழையினன்பர் மலிதரே.

(அரு)

நேரிசைச் சிந்தியல்வேண்பா.

மலித ரோலிணுழயர் வானுலகு முண்டாக்

தனியைக் களப்பரமன் றுசைத்—தினமுமோர்

வான்சுசிந்தி ரத்தேத்து வார்த்து.

(அரு)

(தழை) கட்டளைக் கலித்துறை.

வந்தந்த னைத்தகத் தெம்மான் சுசிந்தை யினம்பொழிவின்

மாந்தந்த தண்டழை நீந்தத் தென்னகம் மாதுதலைப்

பாத்தந்த தம்மொக்கு மென்றுமன் னாகண் படைத்தமுலை

நேர்த்தந்தவேள் கொண்டவேள் பெற்றாணினைச் சேர்ந்தனவே

தலைவி முன்பலிவரத் திரங்கல்.

நிலைமண் டலவாசியப்பா.

சேர்ந்தா னீத்தல் சீரின் தென்ப

தோர்ந்தா ரெல்வா னுச்சங் கோடப்

போரிற் சாய்ந்து புறந்தந் துட்கித்

தேரிற் சாய்ந்து செல்வார் மேலுஞ்

5. சிறிச் செல்லுந் தீயோர் போல

வேறித் தாக்கி யிருள் முடுக்கி

விறித் தொடர்ந்து மேலதழப் படுத்துந்

கந்துடை மறன்மெய் கறுப்பக் கோபச்

செந்தி யுள்ளிற் சேர்த்து வெதுப்பக்

10. கடுவிடத் தீப்பாப் கண்ணன் காக்க

வேதியன் முத்தி விளைத்துக் காயக்

காதலின் வாசவ னுதித் கடவுள்

ரஸ்வக் கிலிதன் னாருகின் வாட்ட

மாத்தர் மதியுமிழ் மாட நீத்து

15. வைபகத் துட்கடை வாய்க்காப் பிட்டுச்

செய்யில வம்பஞ் சிற்றுயின் மேவி

மாயிடுத்துக் கலைகள் வாரிப் போர்ப்பச்

செபித்துத் தன்கோல் செலுத்தி யாண்ட

வன்பார் வரையென வான வரம்பன்

20. றன்முறை செய்புந் தன்விற் கொடியை

கிறுத்தப் பட்ட நெடுவரை புக்குச்

சிறுகந் பொதியு மொருகந் பூர

வெள்ளுவரை யென்ன வுறைய வடர்த்தப்

பனிகலை யின்ற பாசு ரதியென்

ரு2

திருச் சாதிநதைக் கலம்பகம்.

25. நேடிய யாற்றை யோவியுள் ளடங்க
மதிபல கொண்டு வழிவிடு பாலம்
புதுக்கிய தென்னப் போர்த்துறை வித்துக்
கருங்கடல் வடவை கதுவி பெழுந்தாங்
கொண்புகை மண்டும் வெண்கட லாக்கி
30. விண்ணின் நிழி இ மண்ணின் நெழிஇச்
சாகுங் குயிலுஞ் சாரிகை மயிலுஞ்
சேருமோர் பொழிது மூரிமொய் சூனையுங்
குயிலவி னறியுங் குறிவழி யல்லாந்
நேரிதர வரிதாங் சேர்ந்து பொதிந்து
35. வழிகடை யெதிர்வார் வரையா முட்டினு
மொழியினு மன்றி யெழிநெரி வரிதாய்
மறைபக் ககிந்து மண்விண் டெரியா
துறவென் புசிதாய் வருமுன் பனிநாட்
சரப்பதி யேத்துந் கசுந்தா புரியி
40. நேரிபோ டாடு மிறையோ னருளை
மறந்தார் போலு மிருந்தா மென்னி
னிமந்தா விலையென விருந்தேன் குறையே. (அ.அ)
சேவிவி கிளியொடு கிளந்தல்,
வேண்ணோறு.

குறையளக்கு மவர்முடியுங் கொடைவரையா திருமணி
யுங் தொண்டுசேந்த, நுறையுளிக்கு நுனினமல ரடிநாங்கட்

திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

ரு

குறியாநு நண்பற் கண்டே, மறைதுதிக்கு மரன்சுசிந்தை
மலர்க்காவின் கிளியே, சிறையிருக்கு மெம்பொனிடர் செப்
பாயோர் மொழியே. (அசு)

ஆசிரியத்தாழிசை.

மொழிமெய் நெஞ்செனு மூன்றிற் கன்பரு
பொழிலர் தாமுறை சுசிந்தை போலனே
யெழிலொ டென்னுளத் திசைந்த விசரே. (கௌ)

லெண்டாழிசை.

சுசனைச் சுசிந்தை யின்கண் னுள்ளிற்
பரசமுற் றிறைஞ்சல் பகட்டின் மேவு
சுசனைப் போக்கு நலம். (கௌ)

(தலிம்) பதினாசீர்க் கழிகேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நல்லதுநக் தார்ப்புறப்ப வவர்த்து றந்தின்

னட்புசிமை பூண்டார்போ னட்புற் றுறு
சுச்சியனல் வனர்த்தாசி நாப்பண் ணட்டு

நலியாமற் றலைகிழா தின்றிட டாலும்

எல்லபுத்தேதா டலைமனதைக் கவினத் தாற்செல்

வாசியினை தினுத்துதல்போல் வாசி தன்னை

வாங்கிவிடாச் சாதனையோ கந்தான் செய்யும்

வழியேனை வழியானும் வசங்கொண் டாலும்

நூ

திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

பல்லுஞ்ஞக் கதிரவனைப் பணிவித் தாண்ட

பாலவிழி மான்மழக்கைப் பரைபா கத்தன்

படிவவிலக் கணமதைபுட் குதியாக் கொள்ளும்

பாவனையன் பிழையெற்செய் தவமே யாகு

மல்லதுமற் திலையென்றிங் கான்றோ ரெல்லா

மறைஞ்ஞராற் றென்சுசிந்தை யமலன் றன்னை

யன்புறமிசச் செயல்செயினு மகலாச் சிந்தை

யயவர்க்கன் புற்றவமென் றதைகு வோமே (கூஉ)

தேர்வாவுரைத்தல்.

கட்டளைக்களித்துறை.

ஓநம சங்கர சம்போவென் றன்பர்கைத் தேர்த்துமொளி
வான மளக்கும் பொழிற்சுசிற் தாபுரி மன்னு கல்பேர
னான மலர்க்குற னாபகி யேநந்தம் நாயகன்றான்
மான மணத்தின் வருத்தேர் மணிபொலி வந்ததுமே.

கவித்தாழிசை.

வந்தைய வென்று சுசிந்தையின் வாழ்த்தினர்

சிந்தையி லீசன் நிகழ்வனே

சிந்தையி லீசன் நிகழப் பெறுபவர்

சிந்தைக ளினைப் பஞ்சென முற்றினு நீங்குமே (கூச)

திருச் சுசிந்தைக் கவட்பகம்.

௫௫

கற்பிப்படுத்தல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

நீங்கேனென் றுட்கொண்டு நீநீக் கிடும்பொன்னு னோ
யிலோய். தரிங்கேனென் றுண்ணரினத் தாங்குகைந் தானக
சிந் தைக்கிறையே, யிங்கேகைக் கூட்டிற் றிருவீரு மொன்
றென வேயிசைவீர், பாங்கேய்வெண் பரவொ டகவுல் பொ
ருத்தொரு பாலெனவே. (க. ௫)

கலவியின்பம்.

நீலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

பாகற் கோட்டிற் படர்துகிர் வல்லியு
நாகிள வண்டு நவிற்பலுங் கனியு
மதர மருங்கு லளக மழமொழி
புணர்முலை யிசைந்தவற் புதவொரு மகளாய்

5. மீக்குவந் தேக்கு வெங்கை சந்த
காட்டிக் தூவி நண்ணி நாடலுங்
கரிமருப் பிதனின் றுறுக்கிவி கடிதலும்
புதைபடு மூலம் பூநகழ்ந் தெடுத்தலுந்
சிறுகருந் திணையிடி தேன்மிசைந் திடலு
10. மருவியி ருத்தேன் வாய்ப்பெய் கிடலு
மருவி யேற்றலுங் குரவை முழக்கலுங்
குரலெழக் கூயெதிர் வரைமொழி கேட்டலு

மாயிவ் வணைபல் ஸற்புத மாகக்
கானவர் மகளிர் களிக்கோண் மாறு

15. விமயத் துச்சி யெழுந்திடு மருவி
யாதா ரத்தங் கருளுட னமருக்
தேதா ரோசர் இடைமுடி நதியா
யெழுந்தார்த் தேதாடி யிறந்தார் பாவத்
தழுந்தா தாக்கு மப்பதி ருழந்தான்

20. கெல்லையில் புதழ்சேர் வில்லினை யுடைய
கொல்லி வெற்பன் குளிர்கா டாத்தாய்
விளர்மலை முகத்துக் கிருகைரீர் வாரந்த
வொண்ணோட் டாறு மொருமக ளன்பாற்
நெலிசி னொழுகத் தேவடி தனசெய்

25. கனிகொண் டாடக் கணங் கோழி
நிஜபயில் சிவல்குட் விஹரமிக வாயர்
கொண்டே யாய்க்கியர் குழலின் முடிக்க
முல்லை தேரன் வி முகைக ளகிழ்த்துக்
கமல முகமுன் கழகீரக் கண்டது

30. மலர்க்கு நோக்கி மணிகளை காட்டி
குழப்பெற்ற சுசிந்திர மதனி
விருவமோ நெது மெருவனு முக்கட்
பெருமான் தனது பேரின் பென்ன
வரும்பெற லாயிவ் லுசலத் தின்மேன்

35. திருந்திய வழதத் திரளையா மிவடன்
மொய்ம்பொடு முன்னி முயங்குந் தோறும்
பொய்ப்பின் றொருமுறை போற்பல முறையு
மெய்பனித் துருத விதிப்ப விளைந்தன
பூம்பதப் பெருவிரல் புறந்தாள் பற்று
40. குறங்கடி காமன் கொடிஞ்சி கையடி
கரும்பிடை யிரதக் கனியின் பாகே
மலைமுலை நிலைபுர மணிச்சுழி புர்தி
விசையற வெழுந்தன விண்ணில வழுதே
யாடிக் கபோல மணிநீ லங்கண்
45. டேடருங் குரல்வளை சேட்கனித் தேனே
திலகமென் னுதவிடை சிரமுறு முச்சி
யிலவித மெழுந்தன வெண்ணரு மழுதே. (கூக)

தலைவி தலைவனை நிமித்த வழிப்புகழ்தல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

அமுதச் சிவலிங்கத் தம்மான் சுசிந்தை யருளனைபோய்
குமுதச்செவ் வாபிதழ் தோள்கண்ணிடத்திற்குறியெனவிச்
சமயத் துனைப்பெறு மாறாய்த் துடித்தன்பு சாற்றினவென்
வடயத் துனக்கென் னிகழ்ந்த ததையறை வாயெனக்கே. (.)

தலைவன் பேற்றூற் புகழ்தல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

வாபா மணிதப் பிறப்பின மில்கரு மாற்றினென் துள்
ளோயாதுன் யாக்கிய வர்க்கியை யோம்பர னென்சுசிந்தை

ரு.அ)

திருச் சுசுந்தைக் கலப்பகம்.

வேயாருத் தோளி யவன்கழ லோதினர் மெப்ப்பயஞ்
வாபா லுரைப்பதென் சான்று நினைப்பெற்ற மாமணமே.()

(ஊசல்) பன்னிரு சீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மாமணமெண் டிசையாட மகரத்த மிசையாட வண்ட
ராட, மலராட மயிலாட மையாடுங் குழலாட மணிநீய
சுட்டி, சோமனுத விடையாட்சு சுடர்க்குழைகள் செவியா
டத் துண்டத் துடே, தூக்குபணி மணிநகையை நிகர்த்த
னமென் ததன்முன்றிற் துள்ளி யாடப்-, பாம்களின் னவரி
சைநம் படுகேட்கிற் பற்றுறுவான் மிகவேன் துன்னிப், பா
வினிவர் ராவுரைத்தாங் கெனச்சகிமா ரின்னிசையின் பன்பு
தேர்ந்து-, பூமணத்தென் னுடலுயிருட் பொருத்தியனோர்
சுசுந்தையரன் புகழைப் பாடிப், போற்றிசைப்பப் புகழ்த்து
ளமெப் குழைந்தாடப் பொறிமயிலீ ராடி நூல். (கூச)

தலைவனை மேவவர் வாழ்த்து.

புறநிலை வாழ்த்துமருட்டா.

ஆடசுமா மேருத்தோ ளண்ணுன் மம்புயமா
மேடவழிநீர் தாட்பொன்னே ரிம்மயிலா னோடுமுனை
மாடமலி வ்துகண்மொய் வான்சுசுந்தை மன்றத்துள்
னாடகிசைத் தென்கலியை யாட்டித்தற பாடவருள்
செய்தெனையாட்கொண்டவரைத்தென்மொழியாள்பாகமொ
மெப்திகழங் கொன்றமதி னேணியனின் மெப்தழனிடு

71
திருச் சுசீந்தை நக் கலட்டகம்.

ருக

தின் றபுரிங் காத்திடநீ நீக்கமறு மெய்ப்புகந்தீசர்
சன் றபுரி மக்களுயர் நகமளிபொன் னுதையி
தின் றுளவின் னீமன்மேலா பென்னுந் துன் றிப்
பெய்வெனநிர் வாழ்நி பொருத்தி
பொலிகடற் புக்கிழறி லொப்பினா வுலகே.

(300)

திருச் சுசீந்தை நக் கலட்டகம்

முற்றிவ்வு.

செய்தாறுவாதன் நிற்றாடி வாழ்க.

13
குமரன் ஹனே.

திருச் சுசிந்தை மும்மணி மாவல.

காப்பு.

எம்மணி மாலையினு மேர்ச் சுசிந்தைத் தாணுவற்கு
மும்மணி மாலே மொழிபொருட்—செம்மை
யொருகொம் பிருசெனி மும்மதத்தொன் னைவாய்த்
தருவஞ்சைங் கையான் றரும்.

நூல்.

வேண்பா.

சுசிந்தா புரியிற் றுளவனைப்பால் கொண்டு
சுசிந்தாரக் கருள்புரியுங் கத்தன்—தகம்பேய்தென்
காலேத் தொழிலருட்டென். காலேக் குடிக்கொளத்தென்
காலேத் தொலைத்தருள்வான் காண். (க)

கலித்துறை.

மாண்பாருக் காகும் கயிலாய நாதலைக் காசிஹயர்
பூண்பாருக் காகும் புரந்தரன் போற்றும் புகழ்ச்சுசிந்தை
பூண்பாருக் காகு முடிலென்றுள் னுன்னி புவந்திதைஞ்சு
மாண்பாருக் காரென்று மாபூர லவன்சுழன் மன்னுவரே. (உ)

ஆசிரியப்பா.

மன்னிய மறைவாழ் மரபின் வந்திங்

கண்ணையத் தந்தைதன் னருளான் முடித்துக்

கூத்துஞ் சினத்தாற் கதிர்வழிக் காவலர்த்

தெய்திதேரன் தேய்த்தவத் திணை யான

(நி) ள்ஈரமத் தெய்வத் தலம்பல லினையயக்

கடந்தர் செய்து கண்ட நாட்டிற்

கொந்திமன் னாட்கூழ் கோடகச் செகிவரீச்

விஞ்சை வழிவிண்ணு ரூக

வெண்பிரி மேவிடுளுன் தண்டகால் கொண்டுள்

கடு. னுண்மையி னுண்டி மொப்பது சேர

ருபிமையிற் பாரிகொள் வருணிற சுசித்தையி

விரவியு பிறநுநு பிணைந்தா லென்ன

வெரிதெறு மேனியிற் கருமுதில் வண்ணத்

கலந்து மேற்கொளுங் கரியுரிக் கஞ்சக

கடு. முண்ணிலை மருவமங் வொளியையு பிருளையு

றுண்ணிதற் காட்டு நுதல்விழித் தேவே

யென்னுளி னிலைத்தலை யெனியேன்

பன்னுசொன் டாலையும் பரிந்தணித் தருளே. (ங)

வெண்பா.

அருளார்ந்த மேனி யனந்தக் குழைக்கா

திருளார்ந்த கண்டக் திமையே—தெருளார்ந்த

திருச் சசிந்தை முட்டமணியலை.

கந

மங்கை யிருவர் மகிழ்ச் சசிந்தையிலுன்
செங்கையின்மான் காட்டிற் திரு.

(ச)

கலித்துறை.

திருடிய கைவெண்ணை யோடுரற் கட்டி ஆஞ் சீரலையிற்
பொருடிகழ்பூர்தொட்டி லும்பிபாவி சேய்மயல் புத்தபொற்
கிருடிகளைத் துஞ்சுகின்றதைப்பிரான்மெய்யெயிரினித்கன் [நிங்
டருடிகழ் வாயின் மருள்குறை வாமைன்ப ராய்த்தவரே. ()

ஆசிரியப்பா.

ஆயர் கூட்டத் தார்த்தான் காத்து
மாய வான்கன் முல்வான் மருள்
நீண்டு சினைத்தீ துண்டரு வெள்ளிற்
காண்கடுந் தேர்ட்டிக் கணியை யெறிந்து
ரு. கிண்கிணி கொஞ்ச மண்களி மிஞ்சப்
பன்புட னடிக்கும் பாலனு முமையு
மிடமுறச் செங்கே ழிகழ்மலி கமலத்
தடமலர்த் திருவுஞ் சதுர்மறை வர்ணும்
வலமுற வென்சிகு வாழ்வெண் கலையு
க0. மலமர முடிக்கு மரணையு மகங்கொடு
கற்ப மணிகுருங் கருணை நீடி
யத்புத வடிவா யைந்தொழில் புரியுந்

தனிமுதம் பொருளார் தானுவே பிறவிப்
பிணிப்பதுத் தருளந் திருச்சித் தையிற்றன்
கரு. சிர்விழாப் போற்றத் தேருர் தின்று
வாசணி வனமுலை வருந்திட வருமிளக்
கார்விழிக் கனிமொழிக் காரிகை தனையவட்
செட்டுடைத் தந்தைதாய் தியங்கக் கொண்டா
னென்றுனை யுலகோ ரியம்பலா லாளை
உரு. பிட்டமெய் வைப்ப கிடமோ வின்று
மட்டவிற்பலமலர் கட்டிய முடிபோ
வெவ்வயில் கங்கையை யேற்றைமற்
றெவ்விடைக் கோடலங் விடத்தெழில் விளக்கே. (௩)

வேண்பா.

விளக்கா பிரகிமதி விடாகு மண்ட
மளக்கா வவைநிறைவா னாகுங்—களக்கார்ப்
பெருமா னருட்சித்தை பேணி நமக்காத்
திருமா னிடத்தொடுற்ற சீர். (௪)

கலித்துறை.

சீரார் கயிலையிற் றுன்றலைப் பூசிக்ஞர் திண்மைபெற
வாரார் கடுத்தவ மாற்று முனிவர்க்கு வாழ்பரன்றெள்
பாரார் கயிலையி லாமென்பக் கண்டுற்ற பண்புபெறு
மேரார் கயிலையி தாஞ்சுசித் தாபுரி யேத்துமினே. (௫)

திருச் சுசிந்தை மும்மணிமலை.

சுரு

ஆசிரியப்பா.

- ஏற்றுத் துவச மெழுப்பிய சாற்றி
னற்றிசை யோரு நாடிக் காண
மகிடா குரன் மயப் பேரீழ்
பகுவிட வடிவம் பலபல வாகிப்
5. புழுதக் கண்டு பொருதவை தொலைய
விந்தை தான்செய் விந்தையிலி தென்று
சிந்தை களிக்குஞ் சீரின தாக
வன்கா னுற்ற மரமது கொண்டு
தன்கா லாக்கிச் சார்ந்து நடித்தலும்
10. பன்னிரு நயனன் றன்னயி லேவப்
புன்னெறி யவுணன் பொராத் றுது
வெந்நைக் காட்டி விற்படை தாழ்ப்பக்
கண்டிடை யெழினியாக் கவிகைதன் கையிற்
கொண்டு சாய்த் தாடுங் குடைகூத் தென்ன
15. முத்துக் குச்சுகண் முற்ற வார்த்த
பட்டுக் குடைகள் பலநட் டாடலுங்
கட்டெழி லக்குகன் காவ வவுணன்
பட்டது கண்டு பரவையா மரங்கிற்
சுட்டிக் கொட்டிய னுடியாட் டென்ன
20. விரச் சிறுவர் மெய்கள் வளைத்துச்
சூரக் கண்ணத் துள்ளத் துளியும்

ககா திருச் சசித்தை மும்மணிமாலை.

வானன் மகளான் மறைத்த மகலோக்

காணக் காமன் காட்டிப் பேடென

மஞ்சள் பூசிச் செந்துதி லுமது

25. யஞ்சனம் விழியி னுற்றிவட் டிகையாற்

நெய்யில் வரைந்த பொய்ம்முலை காட்டி

நெய்யணி குழலி னீண்மலர் குடி

பொருடாற் காட்டு மிருமெய்க் கூத்து

மண்டெழி லச்சேய்க் கண்டிடச் சசியாள்

31. கோண்ட கடைபக் கூத்தோ வென்ன

வட்டிற் சாய வாதை யுடுத்திக்

கதுப்பின் மஞ்சள் பூத்துக் கவினக்

காருடல் வெள்வாய்க் கடைசி யென்னும்

பேருறு பள்ளுப் பெப்புறு கூத்து

35. மவ்வளி ருத்த னாருஞ்சிறை மீட்கநீ

கெவ்வமின் லிரிகொள் ளெழிற்குட மென்ன

மன்பொன் செம்பின் வாய்த்தபல் கும்ப

மொன்சிரற் தண்டி னுறவைத் தேய்ந்தி

விம்மி நடிக்கும் விகோதக் கூத்து

40. மம்மால் வானொ டரும்போர் செய்து

மம்மரிற் கொண்ட மல்கோ வென்ன

வரிவா வீட்டி யலையி றண்டக்

கருவிக டொட்டுக் கவித்து வாங்கி

- யொருவரொ டொருவ ருக்கிர மோடு
 45 மருவிப் பிடிக்கு நல்லக் களியு
 மாமன் விட்ட மதயா னையமர்
 லாவி நீக்கற் கரங்கண் கொண்ட
 வல்லி யரட்ட மாமென் மெய்ப்பேர்ந்
 கைகா லியக்கும் பொய்க்கரி யொடுமுன்
 50 ன்னுதி யாட்டு மாலிக் கூத்து
 மூர்க்கமெய் யவுணர் மேகங் கொண்டி.றப்
 பரற்கவி சொன் டென்ப பாவைக் கூத்தும்
 புரங்கடா மெரிப்பப் பொழுதுழ லவுணர்க்
 கிரங்காக் கொட்டியு மிரிந்தவவ் யவுண்
 55 ரெரிந்தவெண் பொடி.கொண் டிறைவி பரணி
 பரிந்து கொட்டப் பார்த்தா டுந்தன்
 பாண்ட ரங்கப் பண்டறு கூத்து
 மென்னத் தொண்ட ரிணைக்கை கொட்டி
 முன்னி யாடறு முதிர்வுள் ளன்பர்
 60 வெண்பொடி கொண்டு செஞ்சடை விரிய
 வொண்படி யதிர வொருகா ழுக்கிற்
 தன்பெறு தான்த் தாண்டவ மாடறுங்
 கணிகையர் வாய்கை சுணகர் லொத்த
 வினிமைகொ ளிசையு மிதவி நயமொடு
 65 மதனனு மருள் மருட்டி நடித்தது

க.அ திருச் சுசிந்தை மும்மணிமாலே.

முதற்பல கூத்து மொய்த்துச் செறியக்
கரிமேற் பேரியுள் காளைமேன் முரசும்
பரிமேற் படகமும் பதினெண் மேளமு
மார்த்தலை கடல்செவி டாகப் பவனி

70 தாலா நாட்கொ னல்விடைச் சேவை
தாலாத் கான்பான் மழையாற் றுழத்
தரியா தாவி தணப்பான் றுணியு
மொருவ னன்பிற் சுவந்தெச் சாற்றினு
மாமாவற் தாரா னச்சேச் சேவை

75 யோகையி னளித்தவ னுபிற்காத் திட்ட
வருணிகற் சுசிந்தையி னமலா வப்புசுத்
தெரியக் கண்டுந் தீர்வினுள் ளன்பு
சேராச் சிறியேன் சிறுமையை

யோரா தவ்வன் பூட்டுவை யுவந்தே

(சு)

வேல்பா.

தவத்தா லலாதுலக ரோம்பாரக் கோம்பு
மவத்தாழ்க்கு நித்தியம தன்றா—னிவந்த
தவந்தாழ்வி லாச்சுசிந்தைத் தாணுவனை நந்தம்
பவந்தாழ்ப்ப நின்று பணி.

(சு)

கலித்துறை.

பணியைப் புணியெனக் கொண்டார் சுசிந்தைப் பமகிவனும்
புணியாய்ப்பணிபெனக்கொண்டே தன்மேனியிற் பற்றியபணி

திருச் சுசுந்தை மும்பணிமாலை. கூது

பணியைப் பணியெனக் கொள்வான் யஞ்சுத லற்றுளமே
பணியைப் பணியெனக்கொள்ள மென்மேலும்பகருவையே.

ஆசிரியப்பா

- பகருதற் கரிய பனிமதிக் கலையை
புகழிடித் தப்புறத் துலாந்திச் சுறவைப்
போய்ப்பொரப் பாயுங் காங்கின வரணைகள்
குழ்கோட் டாறுடைச் சுசுந்திர மதனின்
5 மாணிக்கப் பொருப்பின் மரகதக் குவடு
மாணிப் பொன்னோ டருங்கருந் தாது
மெரிதனற் கொழுந்தொடு கிழமுதற் றிரளுங்
கூடிய வெனவிரு கூற்றொரு மேனியின்
பாடிவண் டரற்றிக் கூடுங் கொண்டையொடு
10 துளாவணி முடியுஞ் சுடர்வழி நிலைக்
குளமும் விளங்கக் குலாவிக் கார்சிற
வரியொரு பாவி னழகெழத் தோன்று
மற்புதத் திருவுரு வாகிய பரணே
மெய்ப்புவி யயனையும் வைத்தவ னெனுமுனை
15 யக்குறி யெப்பா லாக்கினை யதனையென்
சிக்கதுத் தெனதுட் டெனியுறச் செப்பே. (கஉ.)

வெண்பா.

செப்புக்கோர் செப்பாய்த் திகழந் திருச்சுசுந்தை
யொப்புக்கோ ரொப்பாகவோ த்தகழம்-வைப்புக்கோட்

பாணுவலிங் கேச ரடி தாழாதார் காவிறுதி
காணுவர்தென் கோளு நமற்கு.

(௧௩)

கலித்துறை.

நம்பிக்கை யாயிச் சுசிந்தையிற் றங்கழ னாடிவிற
செம்பிக்கை யானனச் சேவைதந் தாண்ட திருக்கருணைந்
தாம்பிக்கை யானனத் துப்பினை யின்றசெந்தாமணியேயுநிதெ.
செம்பிக்கையாற்றொழுதெனினையெயன் னும் வேண்ட ருட்

ஆசிரியப்பா.

வேண்டாகம யொன்றுகை வேண்டும னகிதெ
யின்னடப் பெற்ற விதயில் யாக்கை
யாண்டே பல்லுற வாயினு பின்னே
மாண்டே யொழிநிலு மன்னே யென்றன்

- 6 டினதுன் றன்கை மறத்த ஸ்தாண்ட
வேண்டித றொன்றுகை வேண்டும னகிதெ
யின்றே கனையெ யென்றே யாயினு
மெங்கே யேது மெவையா யேனு
மாண்டே பிறக்கினு மாயா தாகரு
10 னின்கே டீடு கின்கழ னினப்பே
யாகவி னின்கே யருளுகி பெனக்கே
காயா மனருங் கம்பு கேயியுந்
ஆகிர் வனகமுந் அருகியு ளாகியுங்

திருச் சுகித்தை முர்மணிமலை.

எக

15. னொண்டிரு பருங்குமுட் கூறே பட்டு
விண்டுவு மயனும் விளங்கிய வடிவொடு
சுகிந்தையா நகரிற் றாநீர் சண்டயிற்
சுகிந்தரு னொழுகவாழ் கயிலைநா யகனே.

(கதி)

பேணிபா.

நாயக மாகிய நற்பூஞ் சுகிந்தையைத்
தாயக மாகிய தானுவநர்—தாய
விடைக்கொடி யோய்மான் மேவினப் பாணி
விடைக்கொடி யாட்செங் கிடம்.

(கா)

கலித்துறை.

இடத்தார்ந்தெழுந்தறமெண்ணுன்குமோம்புமையேர் துகறன்
கடத்தார்ந் தெழுந்தரக்கின் றேழிற்காட்டுங்கவின்சுகிந்தைத்
தடத்தார்ந் தெழுந்தவுக் கன்னிதன் மங்கலத் தானுவனே
குடத்தார்ந்தெழுந்தமுனிக்கருளக்கொண்டகோலமென்னே.

கோலப் பொன்னதர்க் குஞ்சரம் வேண்ட
ஞாலத் தருள்வான் போல வெழுந்து
கமலக் கோயில் சுரையளி மறையோல்
வனமுனை பூசி மணற்பரப் பேடல்
5 கலவ னடைவழி யறியா விதிவரி
பீலையிற் படைப்பிப் பண்பினி லயனா
மலைக்கர மொள்வனே யானிறை முல்லை

- வேணுக் குழனீர் மெய்ச்சுழி நேமி
யியையவெவ் வுயிர்க்கு மிரைதரு காப்பிச்
- 10 செயனிறை வதினும் நிண்ணிய மாலுங்
கங்கை அமந்து கடுக்கை தாங்கி
யம்பிறைத் தாரொடு பொங்கர வங்கொடு
களமை காட்டிக் கருணை தண் கொண்டு
மறிமா னேந்தி மருவலிற் பரனு
- 15 மாரின நாமில் வருட்சிவ தானு
விருவரோ டொருவனு லிசைந்து மூவருந்
தானே யாமத் தனிம வர்க்குங்
கோனா நிலைமைக் குருபர னென்று
காமரிற் கோட்டா றுகிய சன்னி
- 20 கமல முகத்துக் குவரோ விழித்துக்
குமுதவாய் திறந்து தளவுபன் னகைத்துச்
சைவலக் குழலிற் றண்மணம் புப்புத
முலைமே லிப்பி முத்தணி சேர்த்துக்
காழ்துரைக் கலையுறுஇக் கடிநி னடித்துக்
- 25 குழுவர வளிமுரல் தோத்திரத் தோடு
வோயலைக் கரத்தான் மலர்பல தூவித்
தொண்டரிற் குழுஞ் சுசிந்தையெம் பரணே
யிருவரு மறிதரா தொழமல்
வுருமெழி லொடுமுறற் குளவென் னேனே.

திருச் சசிந்தை மும்மணிமலை.

எந்.

வேண்பா.

ஓதற்குத் தக்க வுறையோ லுருட்டானு
நாதற்குத் தக்கவரு ணற்குச்சிந்தை—மேதக்க
வத்திரிக்குள் ளன்பளித்த வப்பரனைப் போற்றுதொழில்
கத்திரிக்குங் கோல்பவங் கட்டு. (கக)

கலித்துறை.

கழுக்கை யெடுத்தவ னென்ப வீடந்துழை காணவல
மழுக்கை யெடுத்தனை யாயினீ செய்கின்ற மாயமென்னல்
லொழுக்கையெடுத்துக் கொளாதுழல்கின்றவொருசிறியே
னிழுக்கையெடுத்தெறிந்தே தன்சுசிந்தைத்தொண்டேற்றவனே.

ஆசிரியப்பா.

தொண்டினர் தண்டினர் தூவெண் பொடியினர்
மொண்டினர் கைகண் முகிழ்ப்பத் தலையி
லெண்மரீ ரறுவ ரிறைந்தொ டொருவ
பிருவரின் நான்மைபி னீரெட் டிரட்டியோ
5 டொருவர் வர்க்கப் பெரியவெண் ணினர்க
ளருளுட னண்ணி யாடிப் பரட்ச
சூரம் படையான் றோல்பெறக் குகிந்து
வாரிசித் திருதலை வாயந்திதும் பதலை
வலக்கைச் சுட்டால் வாய்ப்புக் கண்டு
10 பெருவிர லாதி நான்காற் பெருக்கிச்

எசு திருச் சுபிந்தை மும்மணிபாலே.

சிறுவிர லாதி மூன்றுகொடு திருத்தி
யிசைபெற விடக்கைச் சிறுவிர லாதி
நான்கா விடத்தலை நவிர்கொள வெறிந்நுமை
தருமுறை தாள வரையொடு தஞ்சேம்

- 15 தூக்கு மதலை துணிவு கோயி
னிவப்பு கழாவு நெடுந்தூக் கென்னு
மெழுவகைச் சீரு மிசைகொள வாறும்
பிறைமதி கணைவில் பாம்புபுள் ளடியெனு
மங்கம்^௧ பெறுமது துரித மாதிய
- 20 சங்கை யறச்சம் † முதல்யதி யாறும்
பொங்கப் பலவிசைக் கருவிகட் பொருந்தச்
சேர்ந்து முழக்கக் திருதோ மென்றிங்
கெடுத்த கால்விட் கடுகால் காட்ட
வெண்டிசை யளந்து செஞ்சடை பரவச்
- 25 சுழற்றி யாடுஞ் சுசின்தைத் தாணுவே
முயலகன் யுடுக்கு முடிப்பவோ முற்றவப்
பயனுறப் பதத்திற் பாலிற் திடவோ
மலைமகள் வானு மாற்றவோ மகிழ்வோ

* அதுதுரிதமாதியங்கமானு - அதுதுரிதம், துரிதம், திலகம்,
குரு, புலகம், காகபதம்.

† சமமுதல்யதியாறு - சமம், விடமம், மிருதங்கம், வேதம்
த்தியம், கோபுச்சம், சுரோதோவகம்.

27
திருச் சிந்தை முப் மணியாலே.

௭௫

30

புவிதரு காலன் போற்றீவோ வொருத்தி
கைநீரீ சலையைக் கடுப்பாம் பென்னுள்
னையுற்று விடுத்தி வந்தோ யுகித்த
தனிப்பணிப் பாதன் றவப்பயன் பெறவோ
வவசரத் தாநட மாங்காந் கிந்நட
மெவர்பொருட் டெச்செயற் கென்பதுகிளத்தே. (௨௧)

வேண்பா.

கிழக்குமே யுத்தரமுங் கிட்டுஞ் சுசுந்தை
மழக்குழையான் மேனின் மலனை—வழுத்தமுன்
னின் நிசை யேபாடி னீங்கு பிறகாண்பார்
தென்றிசையே காண்பார் சிறப்பு (௨௨)

கலித்துறை.

சிறந்தவ ரன்றியர்க் கெட்டாவென் தானுச் சிலக்கொழுந்தை
மறந்தவ ரன்றியர் மன்னிக் குடிக்கொண்ட வான்புதியார்
திறந்தவ ரன்றியர் குழுஞ் சுசுந்தை யிதிறஞ்முனா
சிறந்தவ ரன்றிம்மன் மேற்பிற வாதவ ரென்பதினே. (௨௩)

ஆசிரியப்பா.

என்பு கரைக்க விறந்தவர்க் கருளு
மன்பு மிகுஉ. மந்நதி யிந்நதி
யந்நதி வனையு மத்தல மித்தல
மக்கருள் பவனை யிங்கருள் புரிவோ

எக திருச் சுசுந்தை மும்மணிமாலை.

5 னாயினு மொன்றிற் கறிபி னீங்க
 நெருக்கா லாடி னுபர்கதி யூட்டுந்
 திருக்கோட் டாறந் தெண்ணீர் நதியு
 மிந்நதிப் பெயர்கொண் டிசைந்து விளங்கும்
 பத்தி யின்ப முத்திமுதற் படிவச்

10 சித்தி விநாயகர் சிறப்புற் றோங்கி
 வேட்டார்க் கருளுந் கோட்டா மென்னுந்
 திருநக சதுஷந் தீர்த்தமோ டாங்கு
 போய்வந் தவரும் பொந்து வணங்கும்
 தாயகக் கன்னிபாந் தாயுறை தலமு

15 மருங்கு கொண்ட வளமகி சுசுந்தையி
 னிருந்தார் நினைந்தா ரேந்தினு ரெவர்க்கு
 மிம்மை யின்பமு மும்மை முத்தியு
 மளிப்பா னுக யம்புலிச் சடையுட
 னமர்ந்தான் றுணுவனதனு

20 னமர்கா ணலம்பெற நண்ணுவி ரீங்கே. (உச)

கொண்பா.

நங்கே தனைத்துதிக்க வெண்சுசுந்தை யிசரனை
 பாங்கேய்கே தாசப் பனிவரையா—வாங்கேயந்
 பன்னதியும் பழைமும் பார்த்தேதற் கருளியதா
 லெந்தியு மெத்தலமு மீது. (உரு)

கலித்துறை.

ஈதே பொலனுல கோச்சதய லோகம்வை குந்தமெழிற்
சீதேவி யேத்துஞ் சிவலோக மென்னை யெனிற்தினமும்
போதேகொ டிந்திமன் போற்ற வயனரிப் பொற்புடனம்
மாதேவ னார்தலி னாச்சுகிந் தாபுரி வாழ்த்துமினே. (௨௬)

ஆசிரியப்பா.

- வாழ்வுந் தாழ்வு மலர்ச்செடிச் சாடி
குழ்வுந் பிரிவுந் சொலக் கூத்தவையே
யின்பமுந் துன்பமு மெண்ணி னேயே
வளமுடையுந் சிறுமையு மாண்ட மகனே
- 5 யாக்கையு மாறியுந் குறையுந் துரும்பு
மென்றிவை வெறுத்திங் கிறப்பும் பிறப்பும்
கடலலை போன்மெனக் கருதி வெரீஇ
நித்திய மெதுவென நேர நினைந்துட்
சுத்திய மறிவார்த் தானாக் கியநீ
- 10 யத்திறத் தொன்றினு மனுவு முருது
பூதல வாழ்விற் பொருந்திட வேண்டும்
காத லென்னுங் கரை காணாது
கூவெனுங் குரவையிற் குருட்டெரு தாகப்
பாவ மென்னுந் சேவகன் தள்ளப்
- 15 பூவெனும் பெண்ணெனும் பொருகாத் கலக்கு

௭௮ திருச் சுசிந்தை மும்மணிமலை.

டாசை யென்னு மலையடிப் பட்டு
நாசத் தொழிலா நகங்க ளிடிக்க
மோசமா மட்டைசுண் மொய்துப் பிடுங்கச்
சூதெனும் பாம்புகள் சுற்றி விர்ப்பத்

- 20 காசறு சுளிப்பெனுங் கராக்கள் கொவ
வளவாத் துயரும் றமுங்குமென் னுண்ணின்
மேர்த்தருண் மருந்து வார்த்தொளி விளக்கிக்
கொடையலைச் சரத்தாள் கூட்பருட் கப்பலின்
மடியா தேற்றி வாய்த்துதித் கரையின்
25 வைத்தா தரித்தனை வான்றொழுந் சுசிந்தைக்
கத்தனை முற்றிலுங் காத்து
முத்தியைத்தருறியென் னுள்ளின் முன்னினனே. (௨௭)

வேண்பா.

முன்னிய பாவு முடிப்பா னருட்சுசிந்தைத்
தன்னிக ரில்லாத் தயாபரனை— யுன்னியெழும்
வன்பகத்தை மாற்றி வணங்குங் தேற்காப்பான்
றுன்பதத்தை யன்போடு தந்து. (௨௮)

கலித்துறை.

தந்தந் திகழ்கரி தந்திட்ட தாகிய தண்ணிதந்
தந்தந் திகளனை நீள்ஞான கானனத் தாரங்குசைந்தே
தந்தந் திரிந்தே கிடந்தெளிந்திந்திரன் முழிமையைத்
தந்தந் திறத்தினிற் முழி செழிங்கதி சாரங்கிடத்தே.

திருச்சுசிந்தை முப்பணியாலை.

எசு

ஆசிரியப்பா.

- சார்த வெண்கரி தாழ்த்தி மெய்ப்புகழ்
வாய்ந்த நூன வனத்தினி னகர
மாக்கு வித்திடுமிந் திரனது பாவம்
போக்கிச் சுசிசெய்த புகழ்வினைப் பெயருந்
5 திருத்தப் படுமர் செல்வ னுமமு
மிசைந்திடச் சுசிந்திர மெனப்பெயர் தந்திங்
சுன்னவ னின்ன லகத்தி யென்றுந்
தன்னை வரைக்குந் தன்மை யளித்தாய்
மமுதலிங் தந்நுணின் மருள்வடி வெடுத்தங்
10 கலமபிடை முனைத்தெழு மருட்குறிப் பெயராய்த்
தழையப் பெற்ற தாணுவை சரண
முழையிங் கொண் டவொருவா சரணஞ்
சவகரா தியர்க்கரு டந்தாய் சரணம்
பொங்கிய கதிமதி புரிந்தாய் சரணஞ்
15 சங்கரா சரணஞ் சதாசுவா சரணஞ்
சரணஞ் சரணஞ் தப்பரா திபே
காடு திருத்திய கவின்குநித் திரமாய்
நாடுமென் னுளத்தினி னன்னலினை பொன்றிங்
ஞன்னை யுறுவியாய் வேண்டில கலிதன்
20 னித்தகொ வித்திருந்திடு மிதியு பகையா
மடவியை மடமைபா மிருளறத்
துடைத்தெறிந் துறைதலை தூயவொன் சரிபெய. (ஈ)

திருச்சுசிந்தை முப்பணியாலை

முற்றிற் று.

சிவதாணுநாதன்-ரீகுவுடி வாழ்க.

சுமான் ஹணை.

கன் றியா கு ம ரி

இன் னிசைப்பா மாலை.

வெண்டனைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

காப்பு.

மதியார்ந்த செஞ்சடையோன் வான்கழி லெந்நிலகு
கதியார்ந்த திடவெழுந்த கன்னிப் பகலதேமற்
றுதியார்ந்த வின்னிசைப்பா மாலை சொல்வெனது
மதியார்ந்த தருள் புரியும் வல்லபையைக் கைக்களிதே.

நடல்.

பூவாரு நான்ருகனும் பொன்பாக னும்புலவர்
நாலாரு நான்மறையு நாடு மலர்ப்பதத்திப்
பாவாரு மாலைபையன் பாற்கொண் டெனைக்காப்பாய்
காவாருஞ் சீர்க்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (க)

பொல்லேன் புனையேன் புகியேன் புகழ்ந்துருகி
தில்லே றினையே தினையே னெடும்புகழ்ச்சி
சொல்லேன் றுதியேன் ரெட்டோன் றுரிசறவே
கல்லே னெனைக்காப்பாய் கன்னிப் பகவதியே. (உ)

12 சன்னியாகுமரி இன்னிசைப் பாடலை.

ஏரரிடைக்கிராடியு மின்புறுமெய்ச் செந்தளிநுஞ்
சீதார் நகைமுனைபுந் தேன்கா யிதழ்மலருங்
கூரார் மொழிக்கனியுந் கொண்டென்முன் சேர்வதென்றே
காரார் களுணையிடுங் கன்னிப் பகவதிலே. (௩)

முத்திக்கு வித்தாய் முனையாய்த் தளிரிலையாய்ப்
பத்திப்பூப் புகழையர் பாலுட் பழுத்தொலிர்த்து
தித்திக்குந் செங்கனியாய்த் தேனாய் சேர்ந்திடநான்
சுத்தித்திரிலேனோ கன்னிப் பகவதிலே. (௪)

அன்பு லரன்பு லகன்றகப்பா லாதரிக்கு
முன்பாலென் பாலார் நுறுத்து மறுபகையின்
அன்பு லடைந்தேன் அபரொழிப்ப தென்னேனும்
கன்பலன் பின்றேலென் கன்னிப் பகவதிலே. (௫)

படைப்போர்க்குந் காப்போர்க்கும்பார்வா னொருங்கினைப்பித்
றுடைப்போர்க்குஞ்சுத்தியெனக்குழிந்முன்னென்னித ப
மடைப்போர்க் கடங்கா வறம்பெருக்கம் பேரலெவனுங்
கடைப்போர்க் னோடினோ கன்னிப் பகவதிலே. (௬)

அன்ன கிதைய வறம்வளர்த்து களிப்பெயன்
அன்னவங்க ணுற்றோர் குறும்பயனிங் காருமென
முன்னவர்கள் கூறு மொழிகொண் டினையடைத்தேன்
கன்னிலெழி லார்ஞமரிக் கன்னிப் பகவதிலே. (௭)

மடலார் மலர்மணம்போல் வையச் சராசரந்தி
நூடலாவி யாயமரு முன்பா லடைந்தேனென்
னாடலையற வென்முன் னடித்துவந்தா லாகாதோ
கடலருகிற் தென்குமரிக் கண்ணிப் பகவதிலே.

(அ)

ஆனார் கொடியா ரானா ரகத்திலகு
மாணர் விதியு மதிமுதமுங் காட்டியுன்றன்
றேனார் மலரார் திருவாய் மலராயோ
கானார் குழற்குமரிக் கண்ணிப் பகவதிலே.

(ஆ)

உம்பர் துயர மொழிந்தற் தெழுந்தவுளைக்
கும்பமுனி போற்றுமருட் கொற்றவையென் றுற்றேற்குச்
செம்பவன வாய்மலர்க்கேதார் செய்திசொல்ல லாகாதோ
கம்பலையார் தென்குமரிக் கண்ணிப் பகவதிலே.

(அ)

தண்டலையின் வண்டொலியுஞ் சாகரத்தின் சங்கொலியு
மண்டலையி னூர்ப்புமெழில் வாயிலின்முன் மன்னுதலால்
வண்டலேத விற்றிரிந்தேன் வந்தழுத லேறலையோ
கண்டலையுஞ் சொற்குமரிக் கண்ணிப் பகவதிலே.

(அ)

போரார்த் தெழுந்தவுணர் பொன்றச் சிலைவளைத்தாய்
வராரந்த வென்றுயர மாற்றவலி யொன்றிலையோ
ரோர்த் தலைமுனருந் தென்குமரி மாநகரிற்
காராரந்த கூற்றலெழிற் கண்ணிப் பகவதிலே.

(அ)

அச கன்னியாகுபரீ இன்னிசைப்பாமலை.

சண்டனயன்முதலேவர் தந்துயரந் தாழ்த்திடற்கா
யண்டர்தொழ வந்த வருளா லெனக்காப்பாய்
விண்டருபுஞ் சோலை விளைத்தமலற் பூசிக்துங்
கண்டனைய சொற்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (கங்)

மலையரசன் மென்னன் மகர மனைத்துறையின்
வலையரசன் பெண்களென வாய்ந்திருநீ யித்துறைநீ
மலையருகிற் கன்னிபென வாடியதன் பார்பொருட்டோ
கலைவுளர்க்குந் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (கசு)

என்றை வருந்து மிராகாதி புட்டரட்சிங்
குன்னிடத்தி னீள்புருவ வொண்சிலையுங் கண்ணம்புந்
துன்னிடலா லென்னுட் டுயரொழிய வந்தருள்வாய்
கன்னிலெழிற் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (கரு)

விடையவன்பாற் குது விளை யாடி மும்முறைவென்
றுடைமையெனக் கொண்ட ஞலகமதி லோர்தலமாய்
நடைவிளக்க வோசோலை நன்கமைத்து வந்தமர்ந்தாய்
சுடையே னதம்போலக் கன்னிப் பகவதியே. (கங்)

முன்னவனை வென்ற முதன்முறைமைக் காங்காங்கே
யன்னவனைத் தன்வாழத் தாக்கி யமர்வதினுந்
தன்னரசு மிக்கதென்று சார்த்தினியோ விப்பதியிற்
தன்னல்லிலாள் காண்பருமென் னன்னிப் பகவதியே. (கௌ)

கன்னியாகுமரி இன்னிசைப்பாமலை. ௮௩

புட்பறக்கப் போங்குடம்பை போற்போ முடற்பொய்யைப்
பெட்பமுறு மங்கலச்சொற் பேணியோ மெய்த்தவத்தர்
கட்பமைய மெய்பாக்கு நன்மைமிகு மெய்யென்றார்
கட்படைசொற் கட்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௧௮)

சித்தமொடுன் சேவடியே சிந்தித்து மாயையினை
யத்திமலர் போலென் றுற்பவமோ டாக்குவையோ
முத்தனுடன் வாதாட முன்னி வளைக்கர்த்துக்
கத்தனுடன் வந்துதித்த கன்னிப் பகவதியே. (௧௯)

விதியைப் படைத்தவுந்தி விட்டுலாவின் காதுதித்த
மதுகயிட வன்மாய மாதிருபை செய்தாயென்
று திமுறைகள் கொண்டுள்ளத் துன்பொழித்தான்வாயெவர்க்
கதியளிக்குந் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. [குங்]

இதரிய துன்பா லுழையவடந்தே னோடுபவையே
மாதவவி ராமன் வணங்கவனைக் கன்பருளிச்
சேதுமு லத்தமையத் தென்கடற்பாற் சங்கணிந்து
காதழகு காட்டுமுயர் கன்னிப் பகவதியே. (௨௦)

வாகுவளி யாலவணர் காய்த்தாயெந் காட்டாயுன்
பாகுடைய மென்சொற் பசங்கினிகள் கேட்டமெய்
மாகுகளுண் டேசரனார் மன்னுந் துறைப்பொழிவின்
கார்குமுலார் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௨௧)

அக கன்னியாகுமரி இன்னிசைப் பாபாலை.

கிதியே சொனையெழும் வேண்டார்பா லாக்காமற்
பதியேயென் பார்பாற் பணிப்பாயே வெண்ணெமுத
மதியே மலர்த்து மலர்விழியும் வரன்பதமும்
கதியே கவினுமெழிற் கன்னிப் பகவதியே. (௨௩)

வரையா துனைந்துவித்து வாழுவெனக் கின்பாலிற்
யிரையாய் பொருந்துமயற் பெட்பாலாம் வன்மனதைத்
தரையா சனல்வெனொழின் றன்மையுறச் செய்யாயோ
கரையார் கடற்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௨௪)

வாதுற்று நினை மலரளிதி பென்றறிபாக்
கோதுற்ற வானையுங் கொன்றமரர்க் காத்திடுநீ
நீதிற்ற கித்தமய நீர்ந்தெனைக்காய் பாம்பரதன்
காதற் குமரிகளாக் கன்னிப் பகவதியே. (௨௫)

சுர்ப் கிசம்பனுப சுர்ப் கிவன்மகனி
டர்பபிதை வானெனுந் தானவரை வென்றவன்மை
பம்பரத்தி னென்கினை யைப் பாழ்படுத்தப் பற்றாநேர
கம்பாமினத் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௨௬)

துங்கமனி குலத் துலங்க வெழுந்தெனதுட்
பங்கமடற் துன்பம் பறிக்க வரற்குணது
கிங்கமது தீர்த்ததலோ செம்பவனக் கட்டொடுபொற்
தங்கனமார் கங்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௨௭)

99

கன்னியாசூமரி இன்னிசைப்பூமாவே. அ

வன்டைதிகர் கண்ணெனதுண் மாயையற வாள்வீசச்
செண்டைதிகர் தொங்கையொளி நின்னிநுட்குத் தீபமிடத்
தண்டைசிலம் போன்மலத்தைச் சாய விடித்திடநான்
கண்டையந் தீர்வதென்றே கன்னிப் பகவதியே. (௨௮)

மாலாழி யானேயி வந்த புகழ்நீணங்கப்
பாலாழி நோக்கம் பாவுங் கருணையொடுடன்
மாலாழி மாற வளர்த்து வனப்பொழுதுங்
காலாழி காட்டாயோ கன்னிப் பகவதியே. (௨௯)

வினாசூனிரத் தெவ்வர் வெருவித் துயர்கூர
மனாசூனிரத் தொண்ட மாக்காலை யென்மலர்ப்பாம்
பெண்குழவை மாளவெனுள் னேற்றியெழிற் றுண்மலரைக்
கண்கூனிரத் காட்டாயோ கன்னிப் பகவதியே. (௩௦)

மலமொழித்தப் பேரின்ப வாழ்க்களிப்பா னீயிருப்ப
கலமொழிக்கு மற்றின்ப நாடி யலைத்தேற்றன்
சலமொழிப்பாய் அன்பச் சரத்தூலக வாரியுடற்
கலமொழிக்குங் காற்றெனவே கன்னிப் பகவதியே. (௩௧)

வகரத் தயலயன்முன் வாய்த்தமலை யென்னுனடிந்
தகரத் தயலாதி சரத்தூலக தாழ்த்தேனை
வகரத் தயலென்தை வாய்மலர்த்தா லகாதோ
ககரத் தயற்றாநிக் கன்னிப் பகவதியே. (௩௨)

அ)அ கன்னிபாகுமரி இன்னிசைப்பாமலை.

தஞ்சமென்று நின்சரணர் தாழ்ந்தேனை யன்பாக
வஞ்சமென்று வாய்மலர்ந்திங் காதரித்துக் கொள்வாயே
பஞ்சவர்க்குத் தூதானேன் பக்கத் துணையாகிக்
கஞ்சனுக்குச் சூழ்வுரைத்த கன்னிப் பகவதியே. (௩௩)

முக்கோணச் சக்கரத்தி முத்தலைச்சூ லக்கரத்தி
தக்கோர லார்மறத்தி சார்ந்தவர்க்காந் தம்பரத்தி
மிக்கோ ளெனவெவரும் வேண்டவருள் சிற்பரத்தி
கைக்கோலத் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௩௪)

ஆட்டாக் கரத்தியொளி ரைம்பத்தோ ரக்கரத்தி
வெட்டாத சக்கரத்தி வெட்டுமிளிர் சக்கரத்தி
தட்டா துலகுயிருட் சார்ந்துகிற்குந் தந்திரத்தி
கட்டாயெற் காத்தருள்வாய் கன்னிப் பகவதியே. (௩௫)

நாற்பத்து முக்கோண நற்சக் கரந்தாளும்
வேற்பற் நியகரத்தான் மெய்யனையு ரீயேபா
ஹர்பற்று துண்பொருணன் னுண்ணறிவோ மின்கமலக்
காற்பற்றுந் தந்தேனையாள் கன்னிப் பகவதியே. (௩௬)

வேதார்த சித்தார்த மெனியவெண் னெண்கலைக்கு
நாதார்த மென்றுனையே நான்மறையு மோலிடுதின்
போதார்த பாதப் புணையெனக்குத் தந்தருளாய்
காதார்த வன்னையெழிற் கன்னிப் பகவதியே. (௩௭)

101
கன்னியாகுமரி இன்னிசைப்பாமாலை. அந்

மாடுமணி மாட மனைவிமக்க டன்கனவா
வினெடிப் பூவா விரும்பமுத நின்புகழா
நாடுமன மென்றனக்கு நல்குவையோ நீள் குழலங்
காடுவளர் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௩௮)

பெய்க்கிரியை போற்றிப் புலன்றியங்கி நெய்வேற்குன்
மெய்க்கிரியை போற்றி விளங்குநெறி செய்வாயோ
மைக்கிரியைப் போன்ற மகிபா சுரனைவென்ற
கைக்கிரியார் சொற்கிரியாங் கன்னிப் பகவதியே. (௩௯)

வளர்த்தமதி யோருமுனை வந்திப்ப துன்றனது
கிளர்த்தவரு ளல்லாற்றங் கேள்விகளா லாகாதே
யொளிந்திலங்கு முன்னையென்று முன்னவருள்செய்வாயே
களர்திகழ நற்பணிகொள் கன்னிப் பகவதியே. (௪௦)

பரமன்முகச் சத்தியைத்தன் பான்முகமாப் பெற்றிடுகின்
பிரமன்காற் சத்தி பிறங்கிடவே கொண்டலர்ந்த
சரணமலர் தாழ்ந்தேனைத் தாங்குவதீ யோர்க்காய்மால்
கரமன்னுஞ் சத்தியுங்கொள் கன்னிப் பகவதியே. (௪௧)

புக்கின்றுன் பொன்னடியே போற்றவர மெற்கருள்வா
யக்கினியே கண்களென வந்தகனே கார்குழன்மெய்
யக்கினனே நுண்மருங்கா யார்த்தவணர்ச் செற்றவிளங்
கைக்கிரியார் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௪௨)

கூடு கன்னியாகுமரி இன்னிசைப்பாமாலை.

இருளுளத்தை மாற்றிடவேன் நெண்ணி யிரந்தேனுக்
கருளுளம் தாக்கியெனை யாட்டுகொள்ள லாகாதோ
வொருபரசி ராம னுளுற்றுகணை சத்திர்த்தக்
கருணைவளர்க் குங்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (சுரு)

பூமன் னவரென்றும் பொன்னுடைப ரென்றுமென
கீவமன் றயருறுமோ வென்றழிய ஞாயமுண்டோ
ஹிமன் பவந்தொலைத்த மெய்திர்த்தங் கண்டோர்வெங்
காமன்றெவ் வாங்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (சுசு)

வந்தனமாய் தின்றுன று மாண்டியே தஞ்சமென
நொந்தலைத்திங் குற்றேற்குன் னோக்கருளிக் கொள்வாயே
யிர்திரன்பா வந்தொலைத்த வேர்பெறுநற் திர்த்தமுறு
தந்தமலி யுங்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (சுரு)

சேனுவுக்கச் சங்கரமாந் திர்த்தமொடு தென்சுசிந்தைந்
தாணுவனுக் காட்டியநீர் சாந்தபெருந் திர்த்தமதும்
பேணவைத்த நீயென் பிறப்பொழிப்ப தற்கரிதோ
காணுவர்க்குத் துன்பொழிக்குங் கன்னிப் பகவதியே. (சுசு)

சங்கையெனு தின்னடியே நம்புமென்க் காப்பாயே
செங்கையெழிற் காவித் திர்திர்த்த மாயமுனை
சங்கையகற்முடியர் சாவித் திரிப்புனலாய்க்
சங்கையம் ருங்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (சுசு)

107
கண்ணியாகுபரி இன்னிசைப்பாமலை. ௯௧

சமசோதி தன்பாவந் தாழ்ப்பவந்த திர்த்தமுட
ஹரு வரமம் முந்நதியு மேற்கன்னித் திர்த்தமுமா
வருமாகி சித்தலம்போல் வையத்தநி னுண்டோவென்
கநுமாற்ற விற்கரிதோ கன்னிப் பகவதியே. (௯௮)

தன்னடியைப் போற்றவரு டந்தா யடியேனு
கின்னடியைத் தஞ்சமென்று தேர்த்தேனென் றுல்பமெலா
மினலிடியைக் கேட்ட விடவசலம் போல்விஸக்காப்
கன்னிவப லார்துமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௯௯)

சனகரொடு தேவரெலாந் தாழ்த்திவாஞ்சுஞ் சங்கமனை
மனமுடனீ பூஞ்சோலை வரன்புலந்தாற கொண்டமர்ந்து
தினமிபற்றும் பூசைத் தெரிசனமுந் தந்தநுள்வாய்
மனகமணிக் கைக்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௧௦௦)

சின்னிலங்காய்த் தேசமெனாஞ்சென்றலைத்தெரந்தேதன், நன்
மனரிளக்காய் வாய்த்துள்ளின் மன்னியநுந் செய்தலையா
னனவினிது மல்லாம னான்மலரா நின்னடியைத்
கனவினிது நான்மறவேன் கன்னிப் பகவதியே. (௧௦௧)

பகவதியம்மன் திருவடிவாழ்க.

இன்னிசைப்பாமலை

முந்நிந்நு

107
குமரன் அணை.

திருமருங்கையொருதிவண மாலைக் கருத்து.

மருங்குரென்பது, மருத்துவாழ்மலையென்னுங் கோர
க்கர் வரைக்குந் குடக்குந்-சுசிந்திரத்துக்கு வடக்குங்-கோ
ட்டாற்றுக்குக் குணக்குந்-தேவையார் கார்புதுருக்குத் தெ
ற்குமாய் விளங்குகின்ற மழ்ராலமென்னு மலைமேல் யாவர்
களுக்கும் இகபரவின்ப மெளிகி லவரிக்குந் கருணைக் கடனா
கிய நமது கந்தசுவாமியா ரெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஓர் திவ்ய
தலமாம்.

இக்கல முருகக்கடவுளரே இகபரவின்ப மலிக்கத்தக்
கவரென்று அவரிடந் தனது குறை நயந்ததாகவே அகப்
பொருளில் அவர்க் குறந்தகுறிஞ்சித் திணையிலே குறை
நயந்தலென்னும் பொருள் கொள்ள ஆழ நீளமுடைய சொ
ற்களில்லாமல் தற்கால் வழக்கச் சொற்களால் நாடக வழக்
கும் உலகிய லொழுக்குமாய்ப்பெரும்பாலுமுறுக்கறப்பட்ட
தெனக் கண்டுகொள்க. சபம்.

திருமருங்கை ஒருதிணை மாலை.

காப்பு.

நிலத்தொடு சித்தத்தைச் சேர்க்க வறிவே திருவருளை
புலக்கக் குறைநயர் தாங்குசொன் மாலை யொருதிணை யாப்
பலக்கட லுர்க்குமருங்கைக் குமரன்மேற் பன்னுறமா
றவந்சிறி கிளைத்தமிழ் ஓர்மொக வைங்கநன் றுருளைப்ப.

யால்.

திருவாருஞ் சோலை மறங்கக் குமரன் செழுஞ்சிலம்பின்
மருவாருங் சுந்தற் கிளிசே நலக்கை மடமயிலை
யுருவாரும் பாண வொருகோடி கடினங் கொண்டோ
பொருவாருஞ் சோதியி றொர்வேல ரன்பிற் பொருந்தினரே.

மன்றடி மைந்தன்ம யுரா சலந்தனென் வல்லினையக்
கொன்றாக மாரின் த சுந்தன் மருங்கைக் குளியலையாய்ப்
பொன்றாக சிந்திய ரென்னவெல் லார்த்தும் புலப்படுத்தி
நின்றா சொருவர் கிளைக்கென்கொல் லென்கென்றேனரிவழியே.

தந்தை மகிழ்க் தனிமனத் தந்து சதுர்முகனைச்
சுந்தை மருளச் சிறைசெய்த சேவலன் தென்மருங்கைப்
பந்தை மருட்டு முலையாய்நஞ் சாரலின் பாங்கர்நின்றார்
சுந்தை மனதைக் கவந்து முருகிக்கு வில்லினரே. (௬)

திருமருங்கை ஒரு திணை மாலை.

கூடு

மாமலை யாவும் மலைக்கு மொருகைம் மலைபடங்கி
யேமலை யாது சிறுதறி யாகும் மியல்பினைநா
பூமலை யாகும் புயத்தாநின் றூர்மலைப் பூன்மலை பாய்
நாமலை யாதருள் வேலன் மருங்கை நகத்தருள். (சு)

கண்கருத் துற்ற பயனாகத் தாண்பர் கருநுநாதம்
புண்கருப் பையினைப் போக்குங் குகன்மருங்கைப் பொருள்
ஹைகருத் தென்கொன் னுவல்கிலர் வந்திவருநொந்தொருவர்
தண்கருத் தேமய மாகிநின் றுரன்னை சாற்றினென்னே. (ரு)

போதமெய்யெற்குத்தருங்கருணைக்கு கன்பொன்மருங்கைச்
சேத மிகும்வரைச் சார விதணிற் செபுஞ் செயல்வா
யேத மெவர்க்குந் தொலைப்பான் திறங்க விரைந்தெவரு
மோத வரிய குறையொன் னுளரென வுற்றனமே. (ஸ)

அடுத்தவர்க் காக வடங்காணைச் செற்ற வருட்குகன்போ
லெய்த்தனை வேலின் வடுக்க நடும்கிழி யேயமுநீர்
ருதித்த மருங்கை வரையா ரொருகுறை யோரினின்ருர்
மடுத்தரு நிலைக் கருணை மழைக்கண் மடப்பிழ யே. (எ)

கன்றாற் கனியகுத் தோன்மகள் காதலன் கன்னிமைந்தன்
குன்றாற்றன் வேலி ன்னிநி நிறைத்த குகன்மருங்கை
நின்றாற்றல் காட்டு நிகரின ராயோர் செருந்தகையா
ரின்றாறு விப்பவர்க் காண்குந் போலிங் தெகிர்த்தனமே. (ஊ)

கந்த மலிந்தமந் தாரன்மென் கன்னியின் கார்தனென்புன்
பந்த மகற்று முருகன் மருங்கைப் பனிவரைவாய்
நந்த மருங்கா நலிவொன் றொழிபவர் போலுநண்ணி
வந்தமந் தாரிங் கொருவ ரெவரோ வனக்களியே. (௯)

கண்டார்கருப்பைக்கருக்குங்கருணைக்குகன்மருங்கை [வேல்
விண்டா ரகைமணிப் பூண்மலைக் கொங்கைமின் னேமிளிர்
கொண்டார்தொருவரின் றுர்குறைகொண்டவர்கூர்ஞ்செய
னெண்டா ரகலத் துளக்குறிப் பொன்று முணர்த்திலரே. [வி

முத்தி யளிக்கு மருங்கைக் குகன்வரை மொய்குழலே
சுத்த வருவிச் சனைமலர் நாடுந் தொழில்புரிவாய்
வித்தகர் மத்தவர் பாலோர் குறைநயம் வேண்டுதல்போற்
சித்தங் கனிந்தென் மருங்குவந் தாரொரு திண்ணியரே. (1)

ஐயர் பொருட்குப் பொருள்கேட் டறிஞர்க் கருளியவேற்
கையர் மலர்ந்த கடம்பர் மருங்கைக் கவினுடைநான்
மைய முடையாய் மலைத்தே னழித்திடும் வாய்மகிழ்ந்தார்
சைய மொருவர் கருத்தென்கொல் கையுண்டுதண்டழையே.

சீர்கண்ட வானின் வெளுத்துத் திரிந்து திரைபருகி
பேர்கண் டிறங்கு மருங்கை முருக னெழிற்சிலம்பிற்
கார்கண்ட மஞ்ஞைக் கலாபத்தி னெண்டழைக்கையினொரு
பேர்கண்ட வேலர்தின்ருமெழிற்காட்சியென்புங்கொடியே.

திருமருங்கை ஒருதிணைமாலே.

கௌ

குண்டுகைக் கையுடைச் சாரணர் கூட்டங் குலைத்துமுத்தத்
தண்டுகை கொண்ட மருங்கைச் சரவணன் றண்வரைபிற்
சுண்டுகைக் கைவனஞ் சீர்செயும் வாயொருதோன்றழைப்
பிண்டுகைக் கொண்டுகின் றுரென்கொல்லோநிலேபேசரிதே.

வாரண முன்றில் வயங்குந் துவசன் மகிழ்மருங்கைப்
பூரண முற்ற சிலம்பி நொருவர்தம் பூங்கரத்திற்
காரண மெண்ணைகொல் சோகத் தசோகக்கவின் றழைகொண்
டாரண முற்று மறிந்தாரிற் காணவிங் காந்தனமே. (கரு)

ஆதியு மந்தமு மில்லாத் நீள்புக ழாறுமுகன்
சோதியு மாரமுஞ் சூழ மருங்கைச் சுடர்க்கிரியி
வீதியு ளோபமு முள்ளா ரெனவுண் ணினைக்கத்தக்கார்
சாதியுறுத்தழை தாங்குகின் றுரென்றன் றார்குழலே. (கங்)

வந்தனத் தார்க்கரு னுங்கும ரேசன் மருங்கையன்ன
யந்தனிப் பாதங்கட் கொக்குக்கொல் லென்றிவ்வுசலத்துற்
சந்தனச் செந்தழை தாங்கி யொருவர் தனித்தெதிர்த்து
நொந்தன் ராகிநிற் கின்ற ரவருண்மை நோக்கரிதே. (கௌ)

மும்மைக்கு மின்ப மனிக்கு மருங்கை முருகன்வெற்பிற்
செம்மைக்குட்செம்மைய ராய்ச்சிறந்தோங்கொருதிண்ணிய
நம்மைக்கொண்டோர்நன்னயம்பெறுவாரினயந்திரங்கி [ந்தா
யிம்மைக்குள் ளின்பமி தாமென மார்தழை யெந்தினமே.()

கூஅ திருமருங்கை ஒருதிணைமாலே.

மதபரணை வயத்தெற வாயையங் காக்கும் வலியுண்டய
கதமா ரவம்மைப் மஞ்ஞைமுன் னெல்லால் கடுத்துவிட்டி
ரிதமாக நிற்குமீவ் வேந்தல்கைம் மாந்தழை நின்றழைபேய
கதமா மெவர்க்கு முருகன் மருங்கைத் தடமுலையே. (கூக)

வெற்கார் பொடிபுனை வேலன் மருங்கை வியன்கிரியிற்
பந்தார் வனமுலை யாயென் பதருவன் பல்கலையுந்
தந்தார் திறமுதன் காட்டி நிலைதரி யாதுதின்று
நொந்துப் பணிபொன் றலவன் பெடைபை நுகர்விப்பலே.

வண்டார் கடப்ப பலரான் மருங்கை மணிவரைவாய்த்
தண்டார் பிறங்கு மொருவடி வேலினர் தன்பொழிவி
னுண்டா துவந்து மதுகரந் தேனை நுகர்விப்பக்கண்
கண்டார்வ மீறிக் களைத்தார் கருத்தென்கொல் கார்குழலே.

இனிபொருதுன்பிலையென்னத் தொலைத்தின்பெனக்களித்த
தனியெழில் வேலன்சூகன் மருங்கைச் சிலைத் தண்பொழில்வா
கணியொன்று மந்திக் கொருகடு வன்றரக்கண்டபிற்கை யுக்
நலிவெழி யாட்டயர் வாரினின் றுமொரு நாயகமே. (கூஉ)

ஆயா ரிலரிவ சென்ப தறிவிக்கு மாணவந்துத்
னயா மொருவர்புன் னுண்டின் மீலிற் றடித்தனர்வேற்
சேயார் மருங்கைச் சிலைத்தேன் சூனாது திளைத்துப்பிடி
வரயார வேர்க்கரி அட்டக்கண் னுற்றுள் வருத்தத்தினை.

திருமருங்கை ஒருதிணைமரலை.

கூகு

வினில்வந்த தேவர் விரும்பு மருங்கைகம் வேலர்வெற்பிற்
குணில்கொண்டு புட்கடி வாயங் கொருசற் குணத்தரன்னே
யுணில்வாற்றினைதின்றோர்கின்றைதன் பெட்டை யணைத்துச்
மறில்வந்தொருவலை புட்படுபுள்ளின்மயங்கினரே. [செல்ல

பரமன் சிறுவன் மருங்கை முருகன் பரங்கிரீவாய்
வரமன் பிணையைக் கலையொன் றணைக்க மெழந்தைவாயு
முரமன்குறிப்பென்கொல் லென்னையுநோக்கினரோடரியோ
டரமன் னயில்விழி யேயொரு வேல் ரயர்ந்துதின்றே. (உரு)

வான்றலை வான்மதி தான்றலை காட்டு மலைதொலைத்த
ஆன்றலை வேலன் மருங்கை வரைச்சுனை யுள்ளிலிரு
மின்றலை மூக்கொடு மூக்காய்த் திடிக்க மிகமெலிந்திக்
கான்றலை நின்றன ரோர்கிலைக் கையரென் கார்த்துழலை. ()

அண்டர்க ளேத்துங் குமரன் மருங்கையன் னாரொருவர்
மண்டழகுந்நோர்மயிறன்பெடையைமருவமயல் [கையைநீ
கொண்டலனென்றும்வெண் ணையயாக்கரைந்தலக் கொள்
கண்டனை யேலுளம் வாழ்வுலை காண்டலை கைக்கனையே. ()

எனக்கன் பருளுங் குமரன் மருங்கை யெழில்வரைவாய்ப்
புனத்தினோ ரன்றில் பெடையைப் புணரப் புயந்துடித்தல்
வனவியினர் கண்டு மயங்கினின் னாரம் மதுக்கத்தநீ
யினப்படக் கண்டனை யேலுயிர் வாழ்கலை யெந்திழையே.

சீர்மலிந் தோங்கு மருங்கைக் குமரன் திருச்சிலம்பிற்
கார்மலிந் தார்ந்திடக் கண்டொரு கைச்சிலைக் காமனன்னு
தோர்மலிந் தாமுவம்பொரு ளொன்றிணையெண்ணினர்போற்
லார்மலிந் தோங்கு வ் குழலாய் விளங்கத் தளர்த்தனரே. ()

போர்கொன்ற வேற்கை மருங்கை முருகன்பொதியவெற்பி
லோர்கொண்டவா வியட்டைவலந் துன்னுக்கண்டேங்குகின்றார்
சீர்கொண்டகைச்சிலை போடொரு திண்ணிபார்கிந்தமென்னே
கார்கொண்டிருண்டுசெ ருண்டலர் காட்டுங் கருங்குழலே. ()

க நம்பின் சிலைறுத லாய்கம் மருங்கைநற் கந்தன்வெற்பி
லிருங்கடி மன்னு மலர்த்தொடைமார்போடே திரந்தொருவ
ரருங்குணத் துப்பிடைநோன் றக்கண்டே முற்றயர்ந்து தின்லு
பொருத்தம் பொருளொன்று கண்டலர்போ லும் புகன்றிழை. [ர

திண்டொண்ட கந்தன் மருங்கைச் சிலைப்புரு வச்சிலையாய்
தன்கொண்ட காவி னொருகொம் பிருகொடி தாமெதிரந்து
கன்தொண்ட கண்ட முகமுக நீட்டிக் கவினிசிற்ப [னரே
துண்டொண்ட வேலினர் கோக்கியேன் னோக்கியோ கொந்த

தாரணி தன்னின் மருங்கைக் குமரன் தணிகைவெற்பி
ஹரணி யாகுந் சரையிற் சுவளை பொலிரக் கண்டிங்
தீதரணி மார்பு ரொருவ ரிணைப்பொரு ளென்குறித்தோ
நீதணி பொன்றிழந் தார்போன் றிரங்குநர்செற்கண்ணிபெ

113
திருமருங்கை ஒரு திணைமரலே.

சுருத்

என்றுமே தன்னைப் பரவிடு மன்பை யெனக்கருளிக்
குன்றுதோ றுநிங் குகன்றென் மருங்கைக் குளிர்வரைவா
பொன்றுமாடுவ்வு மருள்க்கண்டார்பொருளுள் னென்கொ
நின்றுகைத்தாரோர் கெடுத்கைபாரயி னீள் விழியே. [கூர]

நாக மிணைத்த புயத்தா ரோருவருண் ணுடலென்னே
மாக மருவும் பொழின்மருங் கைக்குகன் மாமலேபிற்
ருக முடையவர் போலே சுணையிடஞ் சார்ந்ததனீ
ராக மலையா திலைமைகண் டேங்கி யயர்ந்தனரே. (கூரு)

மாகந் துருவும் பொழிலார் மருங்கைநம் மாமலிலேர்
ருகந் திருந்து முலையாய் செழித்தவோர் நல்விளம்பும்
பூகந் திரண்டுறக் கண்டொரு மன்மதப் பொற்புடையா
ராகந் தளர்ந்தன ரென்னையோ வெண்ணை யககினைந்தே. (கூ)

அற்புத மாரு மருங்கைக் குகனு னினன்குடிவாய்ப்
பொற்புடைச் சாமி மலைத்தனை கீரினிற் பூத்தவொரு
புற்புதங் கண்டு பொறுமைய லாகப் புலன்முந்தார்
கற்புரை தோளிற் கதிர்வே லுடையவோர் காவலரே. (கூஎ)

அத்த ன்ருளு முருகன் மருங்கை யணியினைதயாய்
சுத்தநன் முனை தொடுஞ்செயன் மாருச் சுடர்க்கிரியோர்
மத்தக வாரணந் தாழ்வரம் மத்தக வாய்மைகண்டார்
சுத்த முருகி யெவையோ சித்தித்துந் தியங்கினரே. (கூஅ)

புதுமதி யோன்சுதன் கந்தன் மருங்கைப் பொதியலெற்றி
னிதமதி யுற்றவோர் வேலரங் கோங்கரும் பிங்கிலக
வதிமய லுற்றகந் தாங்கா தயர்ந்தன ரன்னைகண்டாற்
சதிசெயு மாவியைக் காணுமை யான்செய் தவச்செயலே (1).

ஆயு முதிர்த் தயிலன் மருங்கை யணிவரையோர்
வேயுயர் வோடு விளங்கக்கண் டாரொரு வீரரிழி
பேயுறு வாரினுங் கண்டறி யோம்விம்மும் பெற்றிகளெந்
தாபுவு மேயமென் கொல்லோ பிடித்துத் தளர்ந்தனரே. (2)

பழமலை நாதன் நனயன் னயனங்கள் பன்னிரண்டா
னடிகிய சேரலை மலைபன் மருங்கை யணிவரையா
யெழுதியு தேனோடு காந்தண் மலரவங் கோரயிலார்
பிழியுண் டவ்வினின் ஐரவர்க் காண்டிலே பேய்வனையே. (3)

அயிலிற் புகைவர் குடர்ந்தொட ராக்ஞால் லாறுமுகர்
மயிலிற் றிகழு மருங்கையன் னாய்திணை மாலாபின்று
பயிலிற் கிளியொன் றலைக்கு மலகினைப் பார்த்துனெய்ய
ஷையிலிற் புழுவாய்ப்பொழுதயர்ந் தானொருமெய்ம்மதனே.

வளரு முகி லுறு சேரலை மருங்கையன் மாமயிலோன்
கவியு முழங்குந் திருச்சபி லத்துக் கவிஞ்சணையிற்
கெவிறுதெவிர்தபுனலுட் டிரியவோர்கேண்மைமிக்கா [யே.
ருந்மெவொகினருவ்ளெண்ணமென்கொலோ ஷொண்டொழு.

வந்தனஞ் செய்வார்க்கருளுங் குகன்றென்மருங்கைவெற்பிற்
சுத்தனஞ் சார்ந்தொரு மென்கொடியும்பர் தனித்தசைய
வித்தனஞ் சேர்ந்த வெரியசக்காகின ரென்னினைத்தோ
வந்தனந் தாங்குங் கொடியா யொருவ ரணித்துகின்றே. ()

மால்கொண்டளித்தநல்வள்ளிமனாள் மருங்கைவெற்போர்
குல்கொண்ட யானை யசைந்து நடப்பது தோன்றவடி
வேல்கொண்ட கைபெழி லோடொரு வீரர்மெலிந்துகின்றார்
சேல்கொண்ட கண்ணு லகிலந் திருத்துந் திருநாதலை (சுரு)

பெரும்புகழ்மன்னுமருங்கை முருகன் பிணிமுகவர [யொன்
யிருங்குடுப் பாம்பி னிடையாய் கருந்தென்கொ லேற்றறி
மருங்குலை சிந்தெழுக் கண்டெஃ குறையிட்டயாந்துகின்றா
ரொருங்கெவ் வுலகு மொதுப்பராக காட்டீடோ ருரத்தினரே.

கருவண் டிருத்துங் குழலாய் மருங்கைக் குகன்வரைப்பா
லொருநன்லிலா யிடக்கண்டா ருறுபொருளோர்த்தென்கினு
முருகுண் டிலேத்துவண் டார்க்கு மொருதொடை மொயம்பு
ரிருளுண் டொவியவுள்ளத்த ராயயர்க் தேங்கினரே. [தையா

வருந்து மவார்க்கரு ளங்கும ரேசன் மருங்கை யன்னாய்
மருந்து மலைச்சுனை வாயொரு கச்சப மன்ன சின்றுங்
கருந்து மறலைவித்தென்கொ லோன்பொருளாய்ந்தவராய்த்
திருந்து முகத்தொடு தேம்பின ரோர்கைச் சிலையினரே. ()

க௦ ௪ திருமருங்கை ஒருதிணைமாலே.

கண்கண்ட தெய்வ மெவர்க்கு மருங்கைநங் கந்தன்வெற்பிற்
 றன்கண்ட கார்மயி றன்கலா பத்தொடு சார்ந்தகவப்
 புண்கண்ட சோரி யறவடி வேற்கையோர் போர்க்களினார்
 றன்கண்ட வேய்மயிர்ச் சிக்குமான் போலு துடங்கினரே.

சேரார் திரிபுரம் தீயச் சிறித்தவன் சேய்விடுறொடு
 பரமார் பரவு மருங்கைப் பணிவரைப் பரப்புயலி
 னேரார் களிறொன் றொருபிடி பின்னொடற் திக்குவரப்
 போரார்விழியம்பெய்தீர்கொலென் றோர்மதன்போந்தனனே

காமன் மகட்கருட் கார்தன் மருங்கைக் கவிஞ்சலம்பிற்
 பூமன் புனத்தொரு மாணையா னெய்தகோற் புண்ணொடுநீ
 ருமன் கருங்கணம் பெய்ததுண் டோலென் றுலாவிதின் றார்
 மமன் மகன்கொல் லெனவோ ரெழிலிறம் மாணியபுதையே.

ஆநெருங் கோடணி யத்த னளிந்தநல் னாறுமுகன்
 வாநெழி லிப்பொழில் சூழ மருங்கை மணிவரையிற்
 போநெழில் காட்டு மயிலோ டொருவரென் னுங்குழனும்
 ஸநெறு வென்றிங் குருகவி னாவின் குணமாயினே. (ருஉ.)

துன்ப மெவைவுந் தொலைத்தங் கெவர்க்குந் துகள றுநல்
 லின்ப மளிக்கு மருங்கை முருக னிமயலெற்பின்
 முன்பறியாமொரு சேவகர்வேநிலாடென்முன்புறகிங் [டி.யே.
 அன்பதியரதென் னுரைத்தார் கருந்தென்கொல்லொண்டொ

கயலுற்ற கண்ணிரங் கந்தன் மருங்கைக் கனகவெற்பிற்
செயலுற்ற நன்றெலா முள்ளா ரெனு முகச் சீரொருத்த
ரயலுற்ற வென்ற னருகிற் கனியக் கனிந்தடைந் தும் டுனே.
பெயருற்றதென்னவென் றன்பின் வி னாயினர் பெற்றியென்

பாடும் பணிக்கருள் கந்தன் மருங்கைப் பணிவறையி
னோடும் பணியல்கு லாயுயர் வேலோ டொருவரு
ணிடும் பணியினீ ராடலென் னென்று நவின் றுகின்றார்
தேகும் பணிதற்குத் தெவ்வரு மென்னுந் திறத்தினரே. ()

உள்ளுறை பாம்பி னுரியுடை யென்னு முயரல்குலா
யெள்ளுறை நெய்யி னுயிர்தோறு மேவு மெழின்முருகன்
புள்ளுறை கேதன மோடார் மருங்கைப் பொருப்பொருவ
ருள்ளுறைவென்கொளீர்குட்பூவென்னென் றங்குற்றனரே.

கடம்பலர் தாரன் முருகன் மருங்கைக் கவினனையா
யிடம்பல வாரந் திமிசகி றேக்குறு மேர்வரைநந்
தடம்பல வாரந்தனம்பூசலென் னென்றன்பிற் சார்த்துகின்றார்
விடம்பல வுட்டிப் பிடித்தலோர்வேனென்மெய்ம்மெலிந்தே.

காண்பவ ருக்கருள் கந்தன் மருங்கைக் கவின்கிலம்பின்
மாண்பல வுற்ற மடப்பிடி யேயொரு வான்விசைய
ருண்பல நாளற்ற யோகியிற் ருழந்துநாம் முருடையார்
பூண்பதி யாதென்றுற் ருரவர்க் காணிற் பொருகளிமே. ()

கூக திருமருங்கை ஒருதிணைமாலே.

பிடித்திடு வேலு நடத்திடு மஞ்ஞையும் பேச்சினுக்கா
பெடுத்திடு வார்க்கருள்கந் தன்மருங்கை யெழில்வரைவாய்த்
தொடுத்திடு பூர்தொடையோடொரு தூயநற்றேன் றலன்னு
யடுத்திடு மெய்றுகில்வன்னமென்னுங்கட்கென்றுற்றனரே.

வாரண சிந்தலக் திசன் சதன்குகன் வையமுதம்
கரண நந்தன் பருங்கை முருகன் சுயிலையன்னாய்
பூரண நந்தனோ ரநந்தம் வேண்டிப் புதுந்தனர்போன்
ரோரணத் துய்க்கு முணுவுங்கட் கென்னென் றுலாவினரே.

பன்னாளுந் கந்தன் மருங்கைப் பனிவரைப் பாங்குரினிக்
கன்னாளுந் தோளர் வசையாது வார கடைப்பிடியோர்
வன்னாகந் தண்ணைக் குரங்குகைக் கொண்டு வலிந்துயிர்பின்
மன்னாக வாரிற் பிடித்திட லேய்க்குமென் மாணிழையே.

உகிலு டெழும்பொழி லார்மருங் கைக்குக னென்கிரிபி
னெனுண் மலைமுலை நம்பாவின் வேலர் நலிவதுவெங்
கடுகிழை நரவைப் பிடித்துக் கற்றேய்க்குங் கடுங்கவிநீர்
மடுகூர் சிறுபுன் னலவனுக் கொல்கும் வழக்குறுமே. (சு.உ.)

தானவரைச் சென்று வானவர்க் காத்த தனிமுருகன்
வானன் மருங்கை வரைவரை யாத வருகையுடும்
பானகைக் காந்தம் வலிப்பதொப் பாமிஓ தவருக்கித்தக்
கானக மீடுதது கொல்லோவென் செய்வரென் கார்மயிலே.

கூற்றுக்குத் தெவ்வரை யூட்டு மருங்கைக் குகன்வரையிற்
காற்றுக்கு ளாடுங் கறங்காய்ச் சுழன்று கடிதலைத்து [லால்
நூற்றுக்கு மேற்பல துண்டழை கொண்டிவ னெடுத்தல்
வேற்றுக்கு நாங்கண்டி லேனென்று நின்றனர் வேலவரே.

முன்னாட் டவத்தின் பயனை முளைத்த முறையெனமுன்
நிற்காட் டொழங்குநாள் கந்தன் மருங்கை யெழித்திஸ்ம்பிற்
பன்னாட் டொடர்ந்தும் பரிந்துங் களிந்தும் பரசியபே
நெற்காட் கிடைத்திடு மோவென் றிரங்கின ரோந்திழையே.

கலையைக் கலைக்கும் விழிபாய் மருங்கைநங் கந்தன்வெற்றிற்
கலையைப் பிடித்தவர் நம்பிடஞ் செய்புஞ் செயல்களெல்லா
முலையைப் படைத்தமின் னாரை வளைத்து முறைதரலான்
மலையைப் பிளப்பது சிற்றுளி யென்னும் வழக்குறுமே. (1)

பொடியிட்டமேணிக்குகாடுகொட்டிக்குத்தன்புதல்வெனழிற்
றுடியிட்ட கட்ட மையைந்தான் மருங்கைச் சுடர்க்கிரித்தேன்
வடியிட்ட சொல்லிபிவ் வேலா குறிப்பித்த வாய்மைபுநான்
மடியிட்ட சொல்லான் மறைத்ததுங் கோடியின்மட்டலவே.

கடைக்கூத்தி னுன்பெண் குடக்கூத்தி னுன்மகள் நாதலனாக்
குடைக்கூத்தி யன்ற குமரன் மருங்கைக் குளிரவரையிற்
படைக்கற் திகலையி லுர்ப்படி யாத படிப்படிநிலை
விடைக்கூத்தி னுன்பொய் விளம்பாததுமில்லைமெல்லியலே.

கரு ௮ திருமருங்கை ஒரு திணைமாவே.

சித்தர்க ளேத்து மருங்கை முருகன்செந் திற்சிலம்பர்
புத்தமு தச்சொலா பென்னுட் கணிவித்த போதனைகள்
வித்து முனைதளிர் கொம்புபூ பிஞ்சு விளைத்துவெங்கர்
யொத்துறு பக்குவத் தேகாந்த லூதலு மொத்தனவே. (௧)

மாவைச் சிலைச்சிலை யான்மகன் கந்தன் மருங்கைவெற்பிற
கடவைச் சிக்குகை மாடேயிவ் வேலர் குழைந்துநின்றென்
னெழைச்-சிறுமதி யைத்தன் மதிக்குள் ளிணக்கடுஞ்சொல்
வர்வைப் பழந்தினி லூசி யிறக்கடு மாண்புடைத்தே. (௨)

வல்லம் களத்தன் மகன்கும ரேசன் மருங்கையன்னப்
மல்லற் நிணிதடர் தோளர் வழங்கும் வழக்குகட்குச்
சொல்லத் தருவன வாம்பல சொல்லியுந் தோற்றனனூற்
கொல்லத் தெருவினி லூசிவிற் காடுதன்றல் கோதலவே. (௩)

தொண்டரல்லார்க்குத்தெவ் வாமருங்கைக்குகன்றெல்வரை
பண்டருமின்சொன்மென்சொல்லாற்படித்தபதயமுட்புயர்
கொண்டறிந் தேனின் மொழியா யுலகியல் கூற்றினர்
கண்டது கேட்டவர் பண்டித ராமென்றல் காத்திடவே. (௪)

சீரணைக் காட்படுந் செய்கையனு பென்றன் றேமொழியே
மாரணைக் காய்ந்த விழிபரன் மகன்றிரு மான்மருகன்
சீரணைக் காத்த முருகன் மருங்கைக் கிரியினிப்பூர்
தாரணைக் காய்ந்துவ் கணிற்கும் புகலத் தளர்ந்திலவே. (௫)

விடைபுகைத் தான்சுதன் வேலன் மருங்கைவியன்கிரிவாய்க்
கடைபுறுங் காற்குங் கலங்கர் வுளத்தொடு காண்கின்றர்
நடைபெறுங் கேண்மை பெரோமென் நெண்ணுதுயிர் நட்பி
பெடையெதிர்கொள்ளாவலவனிலையிற்பிரிசிலரே. [வராய்ப்

பைந்தளிர் மேனித் திருவே மருங்கைப் பதியினுள
நைந்தவர்க் காக்குங் குமரன்றன் செந்தி எனத்திலரி
மைந்த னுருவுட னம்மாட் டடங்கிய மாண்பினர்தா
மைந்தவித் தார்க்குவு மிக்குங் கமடம தர்க்கினரே. (௭௫)

சுகத்திலென்றுன்பந் தவிர்த்தின்பந் தந்தோன்றனிமுனிவன்
மகத்திலில் வந்த கடாவீவர் கந்தன் மருங்கைவெற்பி
னகத்துள தொன்று மறைகிலர் சாமனன் னாரணங்கே
யிகந்து மடற்பரி யேறி வருகுவ னென்றனரே. (௭௬)

கருக்கும் பவங்க வெவர்க்குங் கழலனென் கன்மனத்தை
யுருக்குங் கருணை முருகன் மருங்கை யொளிர்வரையா
ரிருக்குந் துதிக்கு மெழில்வெண்பொடியுமிளமுகைசே[யே.
நெருக்கும் புனைவனென் னுரேன்கொ லோகொடிதேந்திழை

தன்னின் வடிவந் தவித்தனி தீட்டிக்கை தாங்கி தும்பூர்
முன்னின் மகிழ்ந்து புதுதுவனென்றுமொழிந்தனன்[வின்
சொன்னின் விடத்திற் சொலற்குயிர்வாழ்ந்தனன்[மொழி
யின்னின் மிளிர்மலர்வேலன் மருங்கைவெள்வெற்பிட்டதே.()

குன்றத்தை வைத்தமுலை பாய்கொடி. துருகாடிதென்கோரிலா
மன்றத்துள் ளாடி. மகனுவ் குமரன் மருங்கைவெற்பர்
மன்றத்து மேலுவன் மன்றத்தர் தேறவம் மன்றவர்புன்
மின்றத்துவா ளான்மெய்புங் குறைப்பேனென் னுனிம்மினரே.

அழிவென்று மில்லா மருங்கைக் குமர னருட்கிரியிற்
பழியொன் றிமும்பொய் பகர்ந்தறிவேனிந் கோர்பா தகர்முன்
கழிவொன் றிடாதொன் றுரைத்தன னின்மெய்க் கவினெழுநி
கழியொன் றெடுப்பனிங்கென்றன ராலெங்கி ளரிமொழியே. [க்

கையி னொளிரயிற் கந்தன் மருங்கைக் கனகவெற்பி
லைப மிலாத வறவின ராயங் கறைந்தவென்றன்
பொய்யையமெய்யென்றுவந்துற்றனர் பூங்கொடி. பெயவர்க்கு
செய்ய வுரையொன் றறிகிலன் செப்புந் திறமெனையே. [ச்

முன்பிற் புகழ்ந்தெனை யூர்தியாக் கென்று முடிவணக்கும்
வன்பிற் றிரிந்த வசரனை யாவரும் வாழ்த்தவய
ரன்பிற் பணித்த முருகன் மருங்கை யசலமன்னு
யின்பிற் சிறந்தவிவ் வேலரைக் காக்கி னிரும்புகழே. (அஉ)

கற்றவர் போற்று மருங்கைக் குகன்கலி யானவெற்பி
னுற்றவர் போனின் றுயங்கி யிரங்குவில் வுத்தமரை
மற்றவர் போலெண்ண லாமோ மதிமுக வார்குழன்முத்
துற்ற வரிசை யெயிற்றுக் கருங்கடுகை னெண்ணொடியே.

சீருமருங்கை ஒருதனைபாலை.

ககக

கடலு மலைபு மொருங்கு கலக்கயிற் கையினொடென்
னுடலு முயிருமொன் முகக் கலந்த வொருமுருகன்
மிடலுட னோங்கு மருங்கைச் சிலம்பன் மிளிர் தழைபூ
மடலுமிழ் தேன்மொழி யாய்த்து மோகிங்கு வாடுவதே. ()

ஊன்றற் திலங்கிடும் வேலன்னை வற்று முணர்ந்துறுமோ
மான்றந்த கண்ணி மருங்கை முருகன் மயேந்திரந்தன்
கான்றந்த தண்பொழி னுடுசந் மித்துமென் காவ்கொடுபைந்
தேன்றந்தி லங்கி நறுமணங் கான்றவிச் செந்தழையே. ()

பூமனை வாரணக் கந்தன் மருங்கைப் பொருப்பினிப்புன்
றீமதி வாரணத் தைத்தெய்வ வாரணஞ் செம்மதுற்கன்
மாமத வாரண மாய்ந்தவன் கைத்தழை வடிபுடவோ
பூமனை வாரணம் பொற்குட மென்முலைப் பூங்கொடியே. ()

தொடச்சுகடும் வேங்கை பெனத்திச்சொலிக்குஞ்சுடரயிலாற்
றிடத்தட வேங்கையைச் செற்றாந்தங் கைத்தழைதேம்பிட
கடத்தட வேங்கை மலைபுமருங்கைநங்கந்துன் வெற்றிநீர்வோ
புடத்திடும் வேங்கைப் பணிமாமென்முலைப்பூங்கொடியே.

ஆண்டலைக் கேதனன் மஞ்ஞையன் வேலின் னுறுமுக்
னீண்ட கடப்ப மலரான் மருங்கையி னேரிழையே
மாண்டரு தோளுடை மாமதன் கைத்தழை வடிபுடவோ
சேண்டரு சந்தனப் பைந்தழை யன்றினு செந்தழையே. ()

மாயவன் கொண்டது கொல்லென வந்தவோர் வங்கிடி யைச்
சாயமுன் கொன்ற திறலார் தழையுந் தயங்கிடலோ
சீயமுன் செற்றவன் சேய்மருங் கைக்குகன் செஞ்சிலம்பி
னோயகன் னுற்றிடுஞ் செந்தழை தன்னினு னுண்டழையே

இன்ப மளிக்கு மருங்கை முருக னிமயவெற்பிற்
ஊன்ப மெவர்க்குந் னுடைக்குந் ராயெழி றோன்றுமுகத்
தன்பகங் காட்டி யிரங்கி யலையுமில் வாண்டகையார்
தன்பத னோவத் தகுமோ தடங்கண்மொய் தாழ்குழலே.()

எத்தனை கூறியுங் கேளா தெதிர்ந்த விகலசுரன்
சித்தனைந் தூட்கச் செருச்செய்த சேவலன் செஞ்சிலம்பை
யொத்தவன் றோளுடை யாருளங் கோணி யுயங்கவற்றோ
முத்தி யருளு மருங்கைப் பொழிலன்ன மொய்குழலே. (கக)

வுள்ளிக் குவந்த மனுளன் மருங்கை மணிவரைவாய்க்[பாற்
கொள்ளிக்கண் வேங்கையும் வேங்கையுமெங்குங் கொளவிரு
கொள்ளிக்கண் னூரு மெறும்பாய்த்திரிந்துட்குலையவற்றோ
வொள்ளிக்க என்னவீவ் வேரெழி லாரிங்கென் னொள்ளிழையே.

பாத மொலித்தவி லாநடைத் திக்கட் படுபுலியுஞ்
சித மிகைகடி யாமற் குகையுட் செலப்பரந்த
கூதிரி னிக்குதிர் னென்மெய்ம் மதனார் குவிரவற்றோ
வோதருஞ்சீர்க்கும ரேசன் மருங்கையெனெண்ணொடியே,

மாண முடைய முருகன் மருங்கை வரையனையாய்
நீணை வெண்கு சிறுபுற்றில் வாய்வைத்து நேர்ந்துறிஞ்ச
வேணை மோடுமொய்த் தீய லெழமழை யென்றிறைக்குந்
தூண முறுந்துளிச் சாரலிற் றேயவோ தூயவரே. (கூச)

எதிரைப் பெருத தனியா மருங்கை யெழிற்குமரன்
வெதிரை யகிலடர் வேள்வி மலைக்குகை வேங்கைபுக்கப்
பிதிரை மயக்கி யெழுமுன் பனியிற் பிறழ்ந்திடவோ
கதிரை மயக்கி யொளிரும்பொன் மேனியிக் காவலரே. ()

வணங்கற் கருளு மருங்கைக் குமரன் மருத்துவெற்பின்
மணங்க ணாரந்தமு நொச்சியு நின்று மலர்ந்துதவ
வணங்குக் ளாட்டெழும் யாமத்து மார்ந்திங் கழியவற்றோ
குணங்கண் மிகுந்தவெங் கொம்பேயயிற் கையிக்கோதிலரே.

நகுந்தலை மாலையன் சேய்மருங் கைக்குக னாகத்தின்வா
புகுந்தலை கூளி கொளத்தெவ்வ ரைத்தெறு மோர்திறலார்
புகுந்தலை வுற்றிடுமெண்ணம்புண் னாதல்பொறுக்கவுண்டோ
மிகுந்தலைந் தாரந்தல ரேந்தியின் றண்டரு மென்கொடியே.

வித்தை வினைக்கு மருங்கை முருகன்வேள் விப்பொருப்பிற்
றத்தை வினைக்கு மொழியாய் வளைந்து தழுவிவரா
யத்தை யொழிந்திங் கமர்தல்கண் டாரந்த வறிவுறுமெய்ம்
முத்தை வினைக்குங் கரும்பர்மெய் வாடன் முறையலவே. ()

ககசு தருமருங்கை ஒரு தணைமாலே.

தெவ்வர் கலையுஞ் செருச்செய்தன் பூட்டுந் திறத்தினிலென்
னெவ்வ மகற்று முருகன் மருங்கை யிருஞ்சிலம்ப
ரொவ்வ வுவமையொன் தில்லார் தமைநிக ரோரெழிலே
வவ்வ வுறுந்துயர் மாற்றிக்கொண் டாலன்னை வானபுகழே.

தன்னை யடைந்தவர் தங்களைத் தாங்குந் தனிமுருகன்
மின்னை திசுழ மருங்கைச் சிலம்பைப் பெறுமுலையாய்
மின்னை யுமிழுங் கதிர்ச்சுட ராழியன் மெய்ப்பெனழி
றன்னையொத்தோங்குவர்க்கன்பிலையே னந்தவமென்னையே.

பலிதான் விரும்பரன் சேய்மருங் கைக்குகன் பாரவெற்றின்
வலிதான் மிகுத்த வொருவேல ரென்புன் மதிவழிதன்
தலிதான் றவிர்த்திட வந்துநின் ருரென்ன கன்மரிதே
புலிதான் பசுக்கினும் புல்லருந் தாதென்றல்பொய்த்துமேயே.

தேனார் மொழிமயற் கந்தன் மருங்கைச் செழுஞ்சிலம்பின்
வான ரரவுயிர் வாங்கும்பைமடஞ்ஞைவல்லோதியின்வாய்த்
தானாகத் தன்கண் கொடுக்கச் செலுமியல் சான்றுறுமோ
மானாகத் தோளுடைத் தாட்டிகர் வந்திங்கு மன்னுதலே. ()

உரையாடி டிரிங்கோ றுண்மைவின் ளிரெனை யோம்பிலிரே
லரையா டிடுமர வஞ்சுவி னாரினோ ராரணங்கால்
விரையா டிடுமென் குழலீர் மருங்கைநம் வேன்மயிலோன்
வரையா டிடுமபுனத் தேதன் செயற்படி வாழியவே. (கரு.)

197
தருமருங்கை ஒருதனைமாலை.

ககரு

கலியைத் தொலைக்கு மெவர்க்கு மருங்கையெங் கந்தன்வெற்
கிலையைப் பிடித்தவா் செய்தியென் னேபுயர் சீவனது [பிற
நிலையைப் பிடிப்பவ ராபினு மிம்மட னேர்வதிங்கோ
ரெலியைப் பிடிக்க மலைஞ்ஞ வாரி னிசைந்தடுமே. (க௦௪)

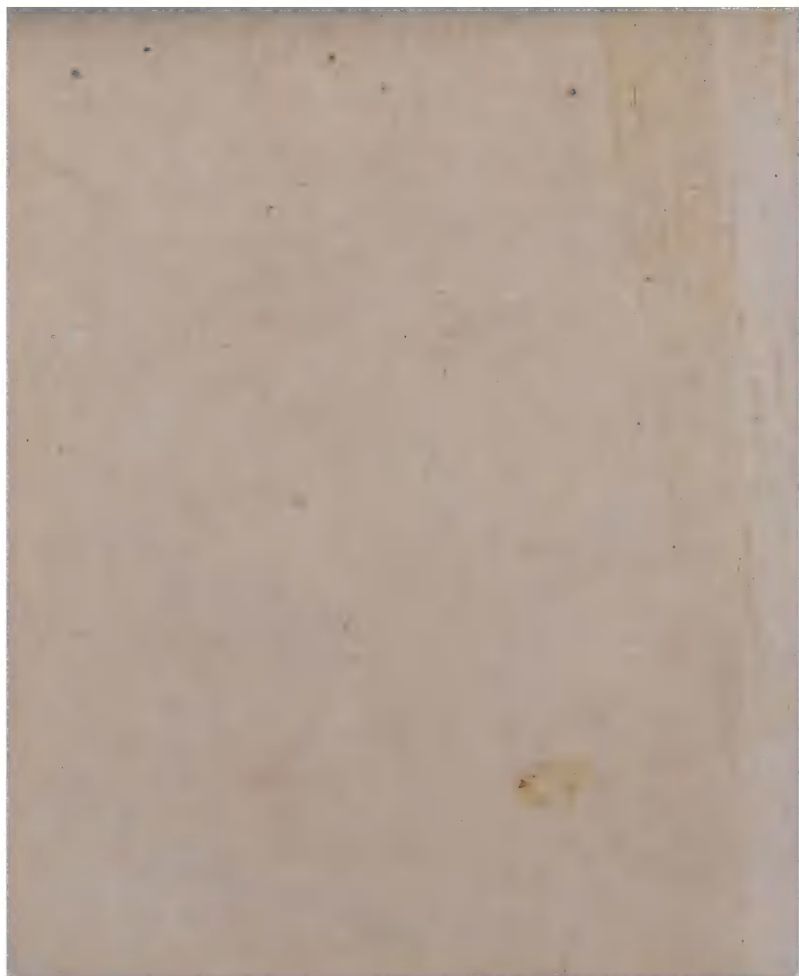
அடித்தடித் துத்திருத் தன்புட னன்புடை யார்க்கருளி
ரிடித்தாருத் துத்தெவ் வரைத்தெயும் வேல னிருங்கருணை
வடித்ததொத் துப்பிர சம்பெயுஞ்சோலை மருங்கையன்னு
நாடித்ததிர்த் துச்செய்த செய்திக ளெற்கன்புநாட்டியதே.

பத்தியுஞ் சித்தியு முத்தியு மெற்கன்பிற் பாணித்திடுஞ்
சத்தி யயிற்கை முருகன் மருங்கைத் தனிவரையாய்ச்
சித்த நிலத்தினீ வைத்த கருணைத் திருமுனையைக்
கைத்த மனத்தே னறியாத புன்மை கணந்தருளே. (க௦௫)

என்னைக் கலந்த வெழின்முரு கேச னிருங்கருணை
தன்னைக் கலந்த மருங்கைச் சிலம்பர்கைத் தண்டழைக்கோர்
பொன்னைக் கலந்த புணர்முலை யாளன்பு பூப்பவெற்கு
முன்னைத் தவமென்கொ லோவின்று கண்டிட முட்டியதே.

திருவார் மருங்கை மபிலயில் சேவல் சிறியவென்னுள்
வருமோர் முருகன் சிலம்பன் செழுந்தழை வான்புவிநீ
டருளார்நிலங்குமெண்ணுன்கற மாமழையார்ந்தொளிர்து
மருவாரும் பூங்குழ லார்கற்பு வாழிய வாழியவே. (க௦௬)

தருமருங்கை யொருதனைமாலை முற்றிற்று.

121
குமரன்முனை.

திருவீரை மான்மியச் சுருக்கம்.

திருவீரை பென்பது, திருநெல்வேலிக்கு மேற்கும், பாடகப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு வடக்கும், பொதியமலைப் பாவலிசாசத்துக்குக் கிழக்கும், அரிகேசவனல்லுருக்குத் தெற்குமாய், தாம்பிரபர்ன்னி நதியாற் குழப்பட்டுப் பற்பல தீர்த்தங்களையுடைய விரவனல்லுரென்று வழங்குகின்ற லோர் சிவநகரம். இது, புண்ணைவனமென்றுத், தவவனமென்றும், ஞானவனமென்றும், மற்றும் பற்பல அற்புதக்காரண நாமங்களையுமுடையன; இங் குள்ள மூர்த்தியானவர்: புண்ணைவனேசர், தவவனேசர், ஞானவனேசர், பூமிநாதர், எனப்பற்பல அற்புதக்காரண நாமங்கள் பெற்று விளங்குகின்றனர்.

இங்கு, மகத்துவ விதந்த அசத்திய முனிவர் மெய்ம்மையாகிய வைமீசாசானிய முனிவர்கட்குத் தவவிசேடம், தீர்த்தவிசேடம், மூர்த்திவிசேடங் கூறிக் கூட்டிக் கூட்டிச் சேவிப்பித்துப் பூசிப்பித்தும் தமக்குப் பதியாவப்பெற்ற பொதியையிற் புக்கனர். அதுகண்ட அம்முனிவர்கள் இவரது பிரிவாற்றாராய் இவரது தெரிசனை மாறுதலாகிய விப்புண்ணைவனத்திற் பன்னசாலை செய்திருந்து நெடுந்தவ பியற்றா, அவ்விடைப் பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய கடவுள் ஓர் புண்ணையடியிற் பிரசன்னரா யவர்களுக்கு அஞ்ஞானமற்ற மெய்ஞ்ஞான மோக்கத்தை யளித்தனர்.

ககஅ திருவீரை மான்மியச் சுருக்கம்

பத்தியிற் சிறந்த சித்திரசேனனென்னுஞ் செழிபன்
சேர்ந்து தனக்குக் குறையாயிருந்த புத்திரப்பேற்றைக்குறி
த்துப் பத்தினியோடு மெய்தந்தவம் புரிய, அங்குக் கனி
வொடு தோன்றிக் காட்சியளித்துப் புத்திரப்பேற்றையு மரு
ள் செய்தனர்.

இன்னரப் புத்திரனாகிய வீரவன்மனென்னுந் தென்ன
வன், சித்தகந்தனாய்ப் பூசித்துச் சந்திரசூட சடாதாரக் கட
வுளரதருளினுற் காடு களைந்து நாடுதிருத்தி, சிறப்புவாய்ந்த
சீனகரந்தீதவர்கோரின் முதலிய வியற்றிப் பன்னற்கரிய
நன்னகர் புரிவித்து மேன்மைபுற்ற நால்வருணத்தோர் முத
லியோரையு மமைத்து, நம் பிராணருக்குக் காலதியமன் கட
டனை முதலியன ஏற்படுத்திப் பிரியாத அன்பொடு பெரும்
பூசைரியற்ற அக்காரணனந்தர் பூரணனந்தராய்க் காட்சி
யளித்து யாவினுமரிதாம் பேரின்ப வாழ்வளித்தனர்.

பூமிதேவியானவள் பூரார் தாங்காளாய் வருந்திக் கட
லூரி லொழிந்த சமணவேண்டி யருந்தவம்புரிய, உளமகிழ்ந்
துதித்துக் கருதியவாறு நமனை நல்கிக் கவலை தீர்த்தப்
பின்னுமவன் வேண்டிக்கொண்டபடி எங்கும்விளங்கப் பூமி
நாதரெனப் பெயரையுமேற்று விளங்குகின்றனர்.

இன்னு மித்தலத்தில் அகத்திய முனிவரது சாபத்தா
லரவுருவாய்நீந்த நகுடனுடைய சாபவிமோசனஞ் செய்து
தேவபதவி யளித்ததும், வீராட்புருடன் முதலாயின பற்ப
லரற் பூசிக்கப்பட்டருள்செய்தனவும் விரிக்கற் பெருரு
மாதனின் இப்பதி மான்மியமாகிய வீரைத் தலப்புரானத்
திற்புக் கண்டுகொள்க. சுபம்.

குமரன் ஸ்ரீணை.

திருவீரைக் கலம்பகம்.

காப்பு.

பூவார் திருவீரைப் பூமீசற் கன்புறுந்
பாவார் கலம்பகம் பாவிக்கு—நாவாய்வன்
கல்லங்கம் பெண்பொன்செங் கல்லெனக்கண் டார்ப்புகுந்
சொல்லங்கொம் பொன்றனடித் தொண்டு.

நூல்.

ஒருபோது மயங்கிசைக் கோச்சகக் கலப்பா.

ஆறடித்தரவு.

பூவேத்தும் புகழ்மலியப் பொலங்கிரியை வலையவுமா
லேவேத்தங் கிவிரதத் தீணைக்கால்க ளெனவுமலாற்
காண்பொருளெல் லாமெவர்க்குங் காட்டவிரு கண்களுமா
மாண்பொடுதா னருளியணிந் மதிப்பிவி. களிடுன்னெற்ப
பூனுமா வதன்மணியாப் பொருவித்தங் வரவெயீறே
கா னுமதிப்பிள விரண்டாக்காட்டிண்பின்சடையென்னே.

நான்கடித் தாழிசை மூன்று.

தண்டவீண யேனைத் தலத்தியற்று வானெனவுந்
தொண்டர்களை யிப்பதியிற் றொழுவருளு வானெனவு

மண்டருடன் மற்றெவரு மறியவெம னைக்கடவுள் =
தண்டனைசெய் திப்பதியிற் றுன்காத்த தற்புதமே. (க)

எத்தலத்தி யாவ ரிசொப முந்தொலைப்பா
னித்தலத்த னென்றெவரு மெண்ணவிண்ணினுட்சிபெத்துத்
கைத்தலத்தி னெல்லியெனக் காணுமா வாழ்வழை
யித்தலத்தி லேழுனியா யியற்றியது மற்புதமே. (உ)

தந்தையர் யிலனென்றுந் தனதடிமை யுலகென்று
முந்தைமறை யந்தமீவரை மொழிந்திடவே நின்றிடுநீ
யெந்தவல்லா ளன்கொளிக் கின்குழவி யந்தனன்செய்
சந்தவணி சுற்றுவிலை தானான தற்புதமே. (ங)

தனிச்சொல்

அதானு

ஈரடித் தாழிசையாறு.

பட்டிழையிட் டியாவுடைய பரிசுபெறும் பாக்கியனீ
பிட்டினுக்கா ளாச்சென்று பெய்கூலி கொண்டனையே. (க)

மணியலையிற் தனம்பகர்ந்து வருநயங்கொள் வானிகளீ
துணிவினோடு மண்சுமந்து சூரலடி பட்டனையே. (உ)

தவப்பான்மை யாவருக்குந் தந்திடலென் நிசைத்திடுநீ
யுவப்பாயோ டொன்றேந்தி யூர்ச்சொ நிரத்தனையே. (ங)

யின்னமற நான்மறைகள் பேசியுமுன் னின்றிடுநீ
யின்னமறை யறியாம லழல்வடிவ மாநினையே. (ச)

திருவீரைக் கலம்பகம்.

கஉக

எப்பொருளுந் தானா யிலங்க விருந்திடுநீ
மெய்ப்பொருளீ தொன்றென்ன மேவி விளங்கினையே. (ரு)
பூரணனா யெவ்விடத்தும் பொலிவுடையோ னாகியநீ
தாரணியோர்க் கருடரவித் தவவனத்திற் சார்ந்தனையே. (சு)

தனிச்சொல்

அதனால்

முச்சீரோரடியம் போதரங்கம் நான்கு.

எல்லாம் வல்லவ னேநீ | சொல்லா யார்பவ னேநீ
யாவுநி றைந்தவ னேநீ | சொற்பொருளானவனேநீ.

இருச்சீரோ ரடி யம்போதரங்க மெட்டு.

ஆதிநீ | அன்றுநீ | அங்குநீ | எங்குநீ
சோதிநீ | இன்றுநீ | இங்குநீ | இறைவனீ.

தனிச்சொல்

எனவாங்கு.

புதினேழ்மி யாசிரியச் சுரிதகம்.

பொன்னகர் புருந்து புதுமணங் கான்றங்
குன்னிய குளகா ஆயர்வளம் புதுக்கி
யடிவழி யமுத மாபிரம் பணத்தான்
படி-கொளு மயர்வறப் பான்மைபி னளித்துத்
தன்னையன் டினர்முற் றணந்தவெற் கதிரை
மன்னுற விரும்பத் தக்கதன் மலைய

- மலரொடு கனியனி மாரி பெய்யும்
 பலகளை யாசினி பரிமுதற் பொதுளும்
 பொழிவது தனிவளம் பொருந்தும் வீரையின்
- 10 முக்கனா பரமா முத்தியை யருளென்
 றன்பர்க ளேத்து மரணே யடியேன்
 மிக்க தொன்றும் வேண்டிலே னந்தத்
 தக்க வடியா ரடியவ ரடித்தூட்
 கிச்சை யாகி யிரந்தன னதனை
- 15 வெய்ய வீணையாம் வெப்பந் தீர்த்திங்
 குப்பு மாறென் னொண்டலை.
 பெய்விந் தருளலுன் பெருமையிற் றிறனை. (க)

நேரிசை-வேண்பா.

திருவார்தரளத் திரளாற் கரையாம்
 பொருநா நதித்துறைக்குப் பூணர்—திருவீரை
 மாநகரின் மன்னு மதிச்செஞ் சடையாபென்
 பாலமாக் கொண்டெனைக்கண் பார். (உ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பரணந் தங்குரு வாமதி குடுமை பங்கினனை
 யாரணந் தங்குரு வாரங் கயன்மன்னு மம்பியஞ்சுந்
 தேரணந் தங்குரு வான்பொழில் வீணையி னேத்திடினம்
 சீரணந் தங்குரு வாழ்வுறு மற்றொரு திக்கிலையே. (ங)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

- திங்கணி செறியுஞ் சம்புத் தீவிற்
பாங்கொடு பரத னாண்டகண் டத்துட்
குங்குமம் விளவகில் கொக்கா மலக
மங்குலிற் றுருவி வான்மதி தாங்கி
5 யெழுந்தபூங் கைலை யென்னும் பொதிகையு
மழிந்துதிர் கொங்கு மருங்கணி யிரதமுங்
கலந்தவின் சுவையினக் கைலைதன் முடியி
னலங்கலா பொழுதிய வுருண்மிசு யாறுங்
குலச்சிதை பணிகொளுங் கொழுமொம் பாடெம்
10 மங்கையர்க் கரசியார் வளர்த்த நன்னெறி
தங்குநற் செழிபன் றனியெழி னாடுந்
தமிழ்ச்சுவை மணத்தொடு தழைந்துயிர் மகிழ
வமிழ்துதும் பொருளை யார்ந்து கழனிகள்
வீளையுழப் போகமார் வீரைமா நகருங்
15 களைமிகு மாரிரக் கணக்குறு மருப்புந்
கனபமா தியலெண் கடமதக் கனிதும்
வேதமெய்ப் பரிய நாதந் பறைபு
மாதரத் தன்பரை யழைக்குமான் கொடியும்
பென்னினு மின்னும் பூங்கொன்றைத் தாரு
20 மண்ணிய வடியவர் தன்னுளந் தெளிந்தின்
புண்ணிய வெவையு முதவுங் கருணையாத்

தன்னிக ரிலாதுகோ றுங்குதன் னானையு
முடையவெம் பரமா வுபாந்தி யருளென்
முயிர மார்திரு நாமமு நவின் னுகின்

25 நாயவர் துதிக்குஞ் சோம் சேகரா
வலைமகட் கற்பமுஞ் சலியாது மகிழ
மலைமக னெனுமெழின் மரகத வல்லியைப்
பாகத் தணைத்தவெம் பதியே சமனுச்
காகப் புனிமத டாகுமாத் தொழுது

30 போற்றிட வருளிய பூமி நாதா
வென்னையுங் காத்திட வேண்டு
மன்னையப் பாநா னன்னிய னலனை.

(ச)

கோச்சகக் கலிப்பா.

அன்னமண்ட மெனவனைய வம்புயத்தின் மணியுத்க்குஞ்
சென்னலைவேள் சிலையெனுஞ்செய்த் திருவீரை யிறையவநீ
சொன்னமலைவனைத்தலுக்குத் துணைபாயென் மனமெனும்வ
கன்னலிய வனைத்துனது கழலடிக்கன் பாக்குவையே. [ச]

நேரிசை வேண்பா.

ஆக்கினாய் வேலோநீ தந்தகனைப் பூங்கழலாற்
போக்கினாய் விரைநகர்ப் பூமிசா—போக்கியுமென்
புன்னகைபாற் தீய்த்த புரமதுபோற் போக்கிலையா
லின்னமெமர்க் கஞ்சுதநீர்ந் தில்.

(சு)

திருவீரைக் கவம்பகம்.

க2௫

(மறம்) பதினான்கு கீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய லிருத்தம்.

தீர்த்த நெஞ்சுட னார்ந்தி டெத்திற தோர்ந்திடாதெமத
னவமுனே, சேர்ந்து நின்றொரு வேந்த னீர்திடு சீட்டிடுதெ
ன்று கைகீட்டினாய்-,வார்த்த டர்ந்தல தோந்திமக்குலை மாணு
மோதியன் பாலொடு, வாழ்ந்திடும்பா மேசுந்தக்கிய மாண்பு
யுந்திரு வீரையி-,வீர்ந்த னிர்த்தின யேந்து சந்தவி ருஞ்சில
ம்பமர் வேடரென், நெண்ணிலாதெமர்மாதுவேண்டிடு மேந்
தலெங்கடம் வீரமுட்-, டோர்தி நும்படிசுர்ந்தவெம்பொறி
சேர்ந்து குழந்திடு மரணினே, சேதமாம்படி மோதிவீசறு
செய்தியல்லகை யில்லையே. (௭)

(இதுவுமறம்) ஐடி.

இல்ல நம்புரி துறவ நம்புரி யெவரு நாடியிறைஞ்சிடு,
மெழிஸ்கொள்வீரையி னமலனுக்கேம திறைவர் மாதையெம்
மலைமுனே-,நல்லமங்கல தெரிசனம்பெறுகன்மைதேறி யளித்
ததா, அழுமிக்கு வளர்த்துக்குடி. நண்ணுமான்மக டன்னை
யே-, வல்ல வெக்குல மறவ ராய்வரு மாண்பினுய ரிறை
வர்தம், மகனெ னும்படி வந்த வேலுடை வள்ளலுக்கிவ
னீர்த்தனஞ்-,சொ ள்ளருக்குல மகனேவேண்டிடு சருள்விதே
திட வந்தரீ, துதனனுயிர் வாங்கி வேம்புகை தூர்ப்பவ்விட
டவன் சொன்மினே, (௮)

கட்டளைக் கலிப்பா.

சொல்ல நம்புகழ் விவரயி லேயரைச்
 சோம சைத்தலை யிற்புனைந் திசனா
 செல்லொ நும்பொரு மேர்மணிப் பூணெரு
 தேறி விதிவி நாவரு காட்சிதேந்
 திவ்வெ னுந்துடி யேரிடை வான்விழி
 யேழை யாமெனி னங்கொடி யேகுமுன்
 எல்ல லக்கக நம்புய நெஞ்சற
 வாவி போலிழந் தாடன் னறிவையே.

(௭)

மடக்கு-அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய லிருத்தல்.

அரிதான் ருங்கு மாப்பல்களை
 யதந் தாங்கு மாப்பல்களை
 வரியேர் விழியங் குவலயமே
 வாயான் மொழிந்து குவலயமே
 பரசு முமையாம் வான்கொடியே
 படர்ந்த பாக வான்கொடியே
 யிரவார் கண்டத் தெழின்மணியே
 பெனக்குன் விரை யிடமணியே.

(௧௦)

(தேன்றல் வினோது) லிருத்தக் கலித்துறை.

அணிமலி வீரை நகரினி லாரு மழகேசன்
 கணினழ லான்முன் கருகிய மாரன் கருநாதே
 துணியொடு வாதை புரிவதை யாவி துறவாமுன்
 நிணியொடு செப்பென் னுபிரனை யார்பாம் சிறுகாலே.

(௧௧)

(நெஞ்சவினோது) நேரிசை வேண்பா.

நாக் கொன்றைத் தாரங் கலைமதியன் பால்வீரைப்
பாக் கொண்டு நெஞ்சே பணிந்தயன்மா—னோக்குடையார்
பாங்கி னவரியாமுன் பக்குவமாக் காத்திருந்து
காந்திவா நான் பெறவே வாழ்வு. (கஉ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

வாளுந் தனவு மெடான்பகை வீரை வரதருக்கென்
றோளுந் தனமுந் துணை விம்மி நுண்ணிடைத் தொய்யெய்தான்
வேளுந் தனதொரி விசுப் பிறையுங்கண் வேல்விடுத்தேந்
நாளுந் தனதுகொள் வேனென் றவர்தமை நாடினனே. (கஉ)

எண்ணீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

நாடச்சிற லாடக்கய லாய்வுற்றன மிசையே
நாடிச்சிற கால்விட்புற மூடப்படி வினையா
நீடிக்கதி ரோடித்தலை நீர்கொக்குண னிகாபு
நேரிற்குணி வார்நற்செநெல் வீரைத்தனி விடையாய்
கோடிச்சுகி காவற்கடை கோனற்றமர் நகராள்
கோழிக்குரல் ஞானித்திரள் கோனிற்றெறி வரிதாப்
மாடத்தினை யேகிட்டவி னாடித்தனி வருமான்
மாசற்றிவ னோடற்பினில் வாழக்கட வதுவே, (கச)

பதினான்கு கீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

கடவப் பரிகரி சுனகப் புவிதரு மிரதத் தொடுமே வார்
கடகத் திருவடி விடையைக்கவினெடுவந்தேயிம்பர்வினோர்

திடவுக்கிரவிய நடனச்சதிர்பல செறியத் திருவீரைத்,
 தெருவிழ் ப்லந்தொழ வெழு முத்தமரிவர் செங்கே னொண்
 சடைமேற், குடமுற் றிமெதி பகைமுற் றரவொடு குறுகச்
 சவியாதே, குளிரப்பிணையிடையறு கைக்கனிவொடுகொண்டா
 ரென்றுபல, வடிவத் தெரிவையர் மயலுற்றிவை சொலிமறு
 கச்சிவையோர்பான், மகிழ்த் துவசநல் விழுவிற் பவனியு வந்
 தேதந்தனரே.

(கரு)

நேரிசை வெண்பா.

தந்தாதி யானார் தனித்தமறை காவாரே
 லெந்தாகி லத்தவரு மேசுமீவ்—விந்தைமறை
 வந்தானிவ் வீரையினோர் மாணெந்தி மாறந்தான்
 மந்தானி லத்தோர் மதன்.

(கரு)

(குறும்) எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

மதிபொங்கோளிர் வரைமாதைய வ்ரையுப்பழ வரைசீ

வரையுந்தமிழ் வரையோடுமெ மலையுங்குடி பெமதே
 விதியின்றனி விதியோடுவர் விதியுக்குறி வழியே

வினையங்கொடு சொலுவேமெழி லெருதின்படி வந்தா
 நிதியென்றிடு முவுளானடு னிலையஞ்சுகை யுறலா

விற்றையந்தலை யவர்வீரையில் விடையின்புடை வரவே
 யிதவின்சொலெ மயிலேகுறி யணுவும்பிச கிலை

பெதிர்கண்டனை முயலேயவ ரிரவிஞ்ஞ ரயரேல். (கரு)

திருவீரைக் கலம்பகம்.

கடக

(புயவதப்பு) வண்ணம்.

அயனரியே நாளுநைந்து முடியடிசு டேடிநொந்து
மறிவரிய தாயெழீந்த வரையென்றி லங்கிமே
லணிகளிடு திபமென்ப விலகுதமி மோதுகும்ப
வருமுனிவ னாருகின்ற வருடங்க யங்கலோ
னியலிரவி யாறுதங்கு முடியுடைய தானசந்த
வரையெனவு மேவிவஞ்ச ரிகலுங்க லங்கமு
வெயிலடரு மாடகஞ்செய் மலைதழுவு சொதிதந்து
மிமயவரை மாதணைந்து மிசையெங்கு மிஞ்சுமோ
ரியலிசைய நாடகங்க ளிகபரசு சாதனங்க

ளையையுமுணர் ஞானவன்ப ரியலின்ப சந்தமா
லிகைகளிசை மாலையென்று மிசையவுயர் மூவர்தந்த
விசைபரவு தாமமெங்கு மிளிநுஞ்சு கந்தமே
பயகலச மூறுகண்ட விடையனுதி வாள் கைகொண்டு
பணையினிடை மோதலுண்டு பணிகொண்டு மென்றுமே
பலவளமொய் வீரையின்க னாருருருவ மாயெழுந்த
பரசணியு நாதரின்ப மிதும்பு யங்கலே.

(க-அ)

(அம்மானை) மடக்குத் தாழிசை.

புயலகலாப் புன்னைப் பொழில்வீரைப் பூமீசர்
முயலகன்மே னட்ட முயன்றனர்கா னம்மானை
முயலகன்மே னட்ட முயன்றனரே யாமாகிற்

கந. ௦

திருவீரைக் கலப்பகம்.

கயல்விழியாள் பாகங் கரந்தனனோ வம்மாளை
கயல்விழியுள் எவனுளமேற் கரப்போவஃ தம்மாளை. (கக)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆம்மாளை யப்ப னெனக்காண் முனிவற் கருளுமைங்கை
யம்மாளை யப்ப னெனும்வீரை மாநக ரத்தனுக்கெ
னம்மாளை யன்ன முலைமலை யாதனை யன்றுவிட்ட
வம்மாளை யன்றி யறையுந் தாயினெழைசென் றழைத்திலகை. (க)

(கக) குறளடி வஞ்சிப்பா.

அளிக் குலமுரன் தருப்பவிழ்ப்பை
ரொழுக்கியமது நுநெளிந்துறவதிற
நமதுருத்தெரி தரவினப்பகை
பெளமநித்தமுன் விரணியற்றெற
வருமொருந வநியெனவெருன்
மகவ்நுதித்தரி யினமுரத்தொடும்
பொதிக்கையிற்றி மதரினைத்தனை
யொதுங்கிடக்குளிர் மிகுத்தடப்பெயுந்

திருனுடைப்

புயலே விரையிற் புனித
னயலே யெனுகெனக் கருளுநாள் வினவே. (கக)

கலிவிருத்தம்.

வினவிடப் புகழ்க்கிளி வேலன் பாவது
கனகமன் வீனையங் கண்ணர் கக்கைபை

திருவீரைக் கலப்பகம்.

கருக

யன்முமுன் னறிந்திலு வார்வ தெங்ஙனே
பனகனும் பணிபதப் பங்க யங்களை,

(௨-௨)

(மதங்கு) அறுசீர்க் கழிநெடி ஸடி யாசிரிய விருத்தம்.

பங்குமை தங்கிய பரன்வீரைப் பால்விடை மீதினு லாமேவ
விங்கிதசங்கிதமொடுவான்மின்னேகவிடா திவையெனவியுங்
கொங்கைகுலங்கிடநடமாடுங்கோலமதங்குகண்ணிமையாலே
சங்கைய அந்தமி ழிமையாளேற் சாகச ருந்துய ரகலாரே.

நேரிசை வெண்பா.

அகத்தி னகத்தி னழியாமல் வீரைச்
சகத்திற் சகநாத சம்போ—விதத்தும்
பரத்து முனையே பணிந்து துதிக்க
வரத்துக் கலையுமெற்கா வாய்.

(௨-௩)

கலி விருத்தம்.

வாயா லுனையே வாழ்த்துவ லேன்கொடிய
பேயா யுறுபுன் பெண்மயல் கொண்டுகடை
நாயா யனைந்து நைந்தன னுனவமே
வீயா தருள்வாய் வீரையின் வித்தகனே.

(௨-௪)

வெண் சேந்துறை.

வித்தக னாந்திரு வீரையி னத்தனைச்
சித்தமு டன்றொழிச் சேல்வமுந் சேருமே.

(௨-௫)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சேராரும் போற்றுந் திருவீரையத்தன் சிலம்பணையர்
நீராரும் பூவின் மறவே னாரிபெய்திர் நேர்ந்ததுகண்
சேராரும் நீல மணிமுடி மேருவி னேறுதற்கு
வாராரும் காஞ்சிக் கதிரேணி மென்படி வைத்தனமையே. (1)

நேரிசை வெண்பா.

வையகமும் வானகமு மற்றுமிலை கைம்மாறென்
றையகமஞ் சூல்வளைபெய் யாரமலி—செய்யதுகுழிந்
தேர்மருவும் வீரைக ரின்கரிக தத்துமிலின்
போர்மருவற் சொல்லினணம் பொன். (2-4)

(கார்) பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொன்புடைக டுக்கையணி வீரைகர் வாழ்வின்ற
பூமீசர் தன்றன்ஷன்
பொறிமார்ப னடிமூடி முடி தேடல் போலப்பொ
ருந்திக்க றுத்தேறிவான்
தன்புதிய வெஞ்சிலையெ டத்துமின் வாளதுத
டித்துருமி டித்துன்னியே
தண்ணம்பி னைத்துல்கர் மெய்ப்பணித் திருகைக
புனைமாறு தோள்கட்டிகின்
வன்பினிரு காண்முட்டு க்ருந்தி தனின்முட்ட
வாழ்வுறு டித்தொலிப்ப

திருவீரைக் கலம்பகம்.

க.ந.ந.

வண்ணினுடல் புரளாதொருக்கவித் துத்துகில்கள்

வாரிப்புதைத்துட்கடை

பின்புறமுறச்சோனை பொழிகின்ற காரைநம்

மேந்திழைதனக்குன்கரி

பிழைவினொளி போர்வென்ற வளையினொன் வாசநீ

மென்றூற்றி னேனதிபனை.

(௨௯)

கலி விருத்தம்.

அதிய வானினென் வீரையி னன்பர்செய்

மதன லீலை மகிழுமுன் கோழிக்

வடம னில்லின்முன் னோங்கிடக் கூவினாய்

புகிபி வீவளர்ப் பார்க்கிறை யாவையே.

(௩௦)

(இரங்கல்) நீலமண்டில வாசிரியப்பா.

ஆவைத் தேவை யன்பொடு பரவித்

தரைப்பா லென்று மிரப்பார்க் கெவைவு

மில்லை யென்னு விபற்பகை யென்பா

எல்லற மனைபை நட்புறு மிளமை

நீல கண்ட னேரிழை வாழவு

காலத் துறந்தமை கண்டி மேற்றூன்

விரந்து ழுமைக் கிரங்கச் சேபை

யரித்த தறிந்து மழகுடல் சோரத்

தான்பசித் திடும்படி தானு அண்டா

னியற்கை செயற்கை பென்றிரு வாச

- மயக்கோ தியினோர் மன்னற் செற்றது
தானு யிருந்துந் தனிமண வவைமுன்
மானக்கஞ் சாரன் மகன்சை வலந்
பிறன்றையேற் றுனிப் பெருமைக ளுன்னி
15 னற்றையை யரற்ற னண்ப னுடிக்
காதலின் வேண்டக் கலியா தவன்பாற்
றுதென கிரவேலந் தொண்டுசெய் மதியோ
மானின வேட்டை வேட்டுவ மன்றரு
மூனினே யுண்ட ஆக்கமெய் வேறியோ
20 முன்பெதிர்க் தொருமண முடிந்தி டாமற்
றன்பெருஞ் சூதாற் றடுத்திடு றுண்மோ
வேனப்பல வ்யன்மொழி யிசைப்பவர்க் கருள்வான்
கசியு மனத்தொடு பசியின் மெலிந்தும்
பூசை விடாத புகழ்த் துணை யாருக்
25 காசை நாளு மளித்திடு மண்ணு
லன்புது மம்மைக் கருங்கனி மீண்டு
மின்புட னுதனிய விழைவா மனத்தி
னாசற வுன்னும் பூசலா ருள்ளத்
தேசது கோயிற் சிவனே மணிமுடி
30 கூற்றுவர் தலைமிசை யேற்றிய பாதா
பேற்றுவார்க் கருள்பூ மீசா வருளென்
றிரந்திடு மென்றனை யேற்றருள் வானே

திருவீரைக் கலப்பகம்.

ககரு

தெரியே னுளமதை யறியேன் பூவிற
றவவன விரையத் தரிநகர்த் தலைவன்.

(ந.க)

கேரிசை வெண்பா.

கலையலைமா துக்கடி யார் தங்களுக்குத் தாள்கண்
புனைக்கட்டு வரமம் வலமாந்—கலைவில்
கலையெலினும் விரை விடலா வலுர்தந்
நிலைபெறுமெய் போடென்னுண் ணில்.

(கஉ)

குறள் வெண்பா.

கலையாமை நீத்தபொரு ளோடிக் கசிவா
ரையாவி ரைப்பாணுக் காள்.

(கக.)

பன்னிருசீர்க் கழிநெடில்லி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆழி வலையோ நயன்பனியு மண்ணல் விரை நகரினென
யந்திச் செவ்வா னரிநினக்க வல்லாம் வேழ மொதவடுப்
பாழில் கொள்ளி விழிக்குவப் பாணே யிந்து விடமெழுதப்
பெளவக் கூலி செவிடுதரப் பவிக்கா துயிரைப்பரிப்பதுவே
ஈழி துதியாள் வெட்டுண்டு முடியா வரித்தெய்வின்னப்பாரு
முடந்தோர்க்காலொன் றுனதிதனான் முந்நீர்தீந்திமுடியலையோ
நாழி கைபல் லுழிசுனா நலீவேந் கண்டாய் வருசெயல்க
ஊடி யவர்க்கு நனில்பல்லி நனில்வாய் நன்ப னனும்வரவே.

பதினான்குசீர்க் கழிநெடில்லி யாசிரிய விருத்தம்.

வறியவென் றெனை நின்றைசெய்பவந் வாய்கிழிக்கும்வழக்கநா
வசைகள் வஞ்சக மடமைசஞ்சலம்வா துவெஞ்சினமிழிவுரு

தறிவதொன்றுழிப்பலபுரட்டுகளானகோன்கொலைகள்வுநோ
யழிவ முக்குகள் பழிபொ யெனவியமாதியெண்ணிலதந்தநீ
குதியிருத்துமோர்பொருளிலென்மல குளருரைப்பதால்வையெலா
குறைவுசெய்தவர்வாயுரைக்கே திருவுலவநற்பொருடருவையே [ங்
யறிவொ டம்புனி யிரவி மண்புன லங்கிகால்வெரையான்மமா
யறிவினுக்கறிவாகியெங்கனுமமமுமவீரைவாழ்மலனே. ()

வண்ணக் கலித்துறை.

அமல வீரைபி னயனொ டரிமறை யறியொணுக்
கமல பாததி னுதைகொ னாபவரிடர் கவலைமால்
சுமில் மாமுலை யினர்த மயல்கொடு திரிதனீன்
மமல மாதிய வொழிய வருளுடன் முடிமுனே. (௩௬)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசீரிய விருத்தம்.

முடிவிளக்கு முன்பெரித்த கணம்புல் லற்கு
முகமலர்ந்து கைகேதய்த்த மூர்த்தி யாற்கும்
பொடிபுனைந்தன் போசுமுநத் திரத்தையோதும்
புகழுறுமெம் பசுபதியார் தமக்கு மண்ணை
முடியொழிந்து பூசுத்துத் தாகைச் செற்ற
மனதுருகு சண்டிக்கு மகிழ டியாய்க்
கொடியவினைக் குடியணியுங் கொள்வாய் கொல்லோ
குறிப்பறியேன் வினைநகர்க் கொன்றைக் கொலை. ()

(காலம்) பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய லிருத்தம்.

வேதத்தில் வருவல்செங் கோல்காய்தல் பொய்கிலைகள்

விள்ளல்பயிர் வித்தெ டாமை

ஈரதாருரு துறவர்கல் வியர்பெரிய நுறவிவரை

வேண்டியூட் டாமை முதலாச்

சாதித்தல் கலிகால மென்றதுபொ ருச்சுமை

தாங்கி யுழல்வோர் தேறவே

சான்றோர்க் கெரிந்தவுடல் வந்ததுணி மறுமையிற்

சார்நலமு மெண்ணி யுந்தற்

போதத்தி னாற்கொளுமி லாபத்தை யெவரும்

புசிக்கவருள் கின்ற காலம்

புலியரவு தொழுகின் னு நடனமிடு பதமடியர்

கூசிக் கிடுங் காலமாம்

வாதுற்ற பேயல்கை யோட்டுறுங் காலமருள்

வாய்த்துகிலை நின்ற காலம்

வளவீரை நகரெவரு கலைகொண்டு செவவேட

மரகமகிழ் கால மிதுவே.

(கூசு)

நேரிசை வெண்டா.

இக்குவளைப் பேன்கையி னிரநி வரக்தொடுப்பேன்

கொக்குளனைப் கீபன்வேளை கூசாம—னெக்கிணி

மத்தியையும் பொய்யாது வாக்குளனில் விறையரன்

புக்தலர்மெய் போர்த்திப் பொழுது.

(கூசு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பொழுதோ விடிந்தது பூமேனி நொத்ததுபார்விடையாய்
பழுதெயில் விரை மரகத நாயகி பள்ளியறை

தொழுதோ ரனத்தம் றொழுவருவா ரிங்குத் தேயந்தகுநி
யழகா திருந்திடி லையன்கொள் வாரம்மை யன்டருமே. ()

(சம்பிரதம்) பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அன்டங்க ளெண்டிக் கலைந்திட வதுக்குவே

மன்றிநா லங்கையுற

வரியொப்ப வொருகாவி னைக்கொண்டு வான்படி

யளந்திவி மல்லாமலுங்

கண்ட டவுறுங்குநிய கன்னுவீழ வெறிகுவோங்

ஐக்குளே வரைகாட்டுவோங்

தரியவரை மெல்லுவோம் வாரியுன் போம்பெருங்

கடலையு மருந்திடுவமோர்

விண்டபூ விற்பலநன் னகரங்கள் காட்டுவோம்

வீட்டுளுவோ கங்காட்டுவோம்

விதியோடு பலதோடி நால்கலைக ளாக்ருவோம்

வேண்டினோ திக்கொடுப்போம்

புண்டரவ கங்கண்மதி புனைகுவோ மன்றியும்

புயலோடு போம்பொழிலெழிற்

புகழ்விரை யின்றெரு விடையேறு வோமெலாம்

பூமீச ரருளென்பமே.

(சக)

திருவீரைக் கலப்பகம்.

கருக

(இதுவுஞ் சம்பிரதம்) ஐடி.

அரும்புக ணிறைந்தநகை யாந்தமர கதவல்லி
யாமம்பி காபாகனா
அருளினா லெழின்மேவு திருவீரை மாகரி
னான்றோர் ளாய்ந்துன்னவே
யிரும்புதனை யோரிரவி னிற்பொன்னெ னப்புவ
மேர்வெள்ளி யேலாறிரா
வெண்ணிவரு பகலினி லப்பெரனென் றேயெவரு
மெண்ணவே காட்டுளொஞ்செந்
கரும்பினை யெடுத்தமறை யாமலே வேம்புகை
காட்டிநிற் போமன்றியுந்
கருதுலயர் பெண்ணையின் னொணென்று ளஞ்சாறு
காட்டுலோங் கண்கட்டிலை
விரும்பியவி வித்தைபல பலவாக வேபுகழ்
விளங்கப் புரிந்திடுவரின்
விரிபுவன மிதிலொருவ ருண்டென்று ளைப்பரோ
மேதக்க வென்போலவே. (ச.உ.)

கலித்தாழிசை.

என்பு புனைந்துயர் வீரையி லீச
னன்பு மிகுந்தெரி யாடுமே
யன்பு மிகுந்தெரி யாடு மாயிற்
பொன்புரைமேனியிற் பூதங்கள் பூமசைபொழியுமே.

இன்னிசை வெண்பா.

பொதிலாரும் வீரைநகர்ப் பூமீசா வன்பி
நெழிலா ரனஞ்சைய யின்கற் பறியக்
குழவி வடிவது கொண்டிலையே ஸந்தக்
கிழவிசபிப் பாலோவங் கே.

(௪௪)

(இரங்கல்)

ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கு வெள்ளொத் தாழிசை.

அங்கம் புளகமெழு வன்பினிரு சேய்கொஞ்சத்
திங்க ணுதலியொடுந் தென்வீரைப் பூமீச
னிக் கெனது முன்னெழுவ தென்று.

திங்க ளரவுந் தெளிபுனலுஞ் சீராடப்

பொங்கர்மலி வீரைநகர்ப் பூமீச னன்பாக

வெங்கண் ணெதிர்நோன்ற லென்று.

வன்பு டுரியுடுத்து மான்மழுகை யிற்பிடித்து

பென்பொலியும் வீரைநகர்ப் பூமீசன் பத்தமுறு

மென்பிறவி மாற்றவர லென்று.

(௪௫)

வஞ்சி விருத்தம்.

என்று பற்க ளரிடித்தவ

என்று செய்த தயர்த்தியோ

தொன்று வீரை தொழாரினீ

மன்று மேய்கினை மதிரமே.

(௪௬)

திருவீரைக் கலர்ப்பதம்.

கசுத

நேரிசை வெண்பா.

மதிமேய் பொழில்வீணை மானிடனே நானேப்
பதிமே யுலகலைப்ப னென்பாய்—மதிபாம
லாட்டுவார்க் காடு மரவொன் றுணையாட்டல்
காட்டும் புலிகரிபே காண்.

(சுள)

கலி வெண்பா.

- காண்பா ரறியாமற் காப்பாய் கலவியினைப்
பூண்பார் புகழ்நிறையைப் பேரற்றியே-மாண்பாகத்
தன்பக்கர் காப்பாய் தனிக்கோ கிலப்பார்ப்பு
மன்பிற்றன் பார்ப்பாக வாதரிப்பாபின் பிற
5 குனித்துக் குடம்பையினிற் கூடுவா யிச்சி
ருளத்துறற்கா நிற்குலக மூட்டும்-வளத்துடனே
பெந்நிலமு மேத்து மிறைவன் திருவீரைப்
புண்ணைவன மாரும் புயலெழிலை-மன்னியே [ர்க்கு
தன்னிருக னிற்குமணிச் சார்பொன்றாக் கொண்டேவ
10 மன்னியித்தம் வாய்மலரும் வாயசமே-புன்னிய
வேன்னுளக்கண் னிற்கு மியலழகன் மெய்ப்பாட்டி
னன்னயமாய்க் தேடு நலமுடைய-தன்னுரிமை
தன்னுற் றருமந் தலைப்படவே பொன்றேடி
யின்னே வருவலுரு ளென்றனன்கற்-பென்னப்
15 படுவது சொற்றிறம் பாமை யெனுஞ்சொல்
லடுவுறுமே பென்றுபோய் ளாவென்று-நிடவே

- கடுவாகப் பூவைபொலி காதிரண்டும் வார்த்துச்
சுடுமுளத்திற் றுன்பஞ் சமைபா-நடுவற்ற
காமன் கணையுங் கருங்கடலும் வெள்ளிந்தும்
20 பூமன் கழுது மெனைப்பொரவே-போயிங்
வுயிரெரன் றெழியாதிக் குற்றே னுனைநீ
தையகூர்ந்தென் றுன்பமெலாந் தாழ-வொயில்வரவாய்
சென்றதிகை முற்கூனிச் சேருநிட மிங்கென்கை
நன்றியொடு பார்த்து நவிலுவையே-ஹன்றன்
25 வரவு மொழியைநான் வையமெல்லா மேந்தி
விரவமறை பென்பேன வில்.

(௪௮)

இன்னிசை வெண்பா.

வில்லா லடிக்க வெருண்டிலையாங் கென்றவனும்
பொல்லாக் கழலாற் புடைத்தானே மற்ருருவன்
கல்லா லெந்நிதிமுன் விரைமணி கண்டாகீ
சொல்லாற் றடாததென்ன குள்.

(௪௯)

மடக்கு-கட்டளைக் கலிப்பா.

குரன் மேவி வலங்கொடு சூழ்ந்திடுஞ்
குரன் மேவிய தொல்வரை வில்லன்மக்.
தாரன் வான்மலர் தந்தடி தாழுமார்,ந்
தாரன் வான்மழ வேற்றினன் னுன்றரும்
விரன் மாண்பொடு வேண்டுக திச்சிர
வீரன் மாண்பொடி யான்கழல் விரையிற்

திருவிரைக் கலம்பகம்.

கசுந

காசின் மாணும்வெங் காறொழ வாழலங்
காசன் தன்னைக் கண்டையோ கொண்டலே. (10)

(வண்டு) மடக்கு-வேண்டிகைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

கொண்டலுரங் கொண்டலுரங் கொம்படரும் புண்ணவன
வண்டிகளை வண்டுகளை வாங்கிவந்த விரைபினம்
கண்டகையே கண்டகையேற் காதுவினைன் கண்ணிபிள்ளை
தொண்டரடித்தொண்டாத் தொழுவதைக்கண்டோதாபா.

நேரிசை வெண்பா.

ஓதா தவர்க்கங் குனதருளு மொட்டுபோ
நாதா திருவிரை நன்னகர்கா--வேதாரி
னிற்றற் பாரிநுண் நெருங்குங் கனையதுவாங்
கற்றவர்க்கா காது களை. (11)

(தலை) பன்னிருசீர்க் கழிநேடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

கழையொன்று கொண்டென் மதனல்கு நலையேவு
களைமண் டொழித்தெய்வங்
களைகையு மேவினு னில்லையே யென்றுட்
கலங்கப் படர்ந்தெரிதரு
மழைமண்டி யெழுவாரி களைமொண்டு பெய்யினும்
வற்றாத காமாக்கினி
வளர்காது றந்தகீ மாமாவெ னத்தந்த
மருமொய்த்த தண்டனைகளைக்

கச்ச

திருவீரைக் கலம்பகம்.

குழையொன்று வள்ளையொடு பொருகின்றவிழிகடலை
 குவடே யிணைக்கொங்கைகள்
 கொண்டொற்றி வெம்மையும் விர்துடல முழுமையுங்
 குன்றோர்க்கி னுடலைநீரல்
 லுழையொன்றொடுமையென்றவுழைகொஞ்சி விளையாடு
 மொருபாக னார்வீரையி
 னுனதுபுகழோங்குதவி னறியமண மானதுவு
 முற்றதண் டார்மன்னனே. (ரு௩)

வேண்டலாக் கொச்சகக் கலிப்பா.
 தாமணைந்த வேணித் தனிப்பரணே தேன்பொழியுங்
 காமணைந்த காவார் கவின்வீரைக் கட்கனக
 வாமணைந்த கொங்கையெழில் வாள்விழியா ளென்னுமதன்
 றோணைந்த தென்னநின்றன் சேவொளித்த தெவ்விடமே
 நேரிசை வேண்பா.

எவ்வாறு மூப்ப னிடையன் கடையனெனச்
 செவ்வார் கவுரிக்காச் சென்றணைந்தா—யவ்வாமோர்
 போற்றந் திருவீரைப் பூமீசா கின்னெழி
 மாற்றலர்முன் காணவஞ்சா மல். (ரு௪)

(ஊசல்) எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
 மலம்வளைகான் மலிகரணக் தொடர்க ளாத
 லுளருமலா மணிப்பலகை விளைதொட் டாட்ட

திருவீரேக் கலப்பகம்.

கசுரு

வலமருமென் னுளத்திலுமை யேர்டு மாடு
மத்தூர்திரு வீரையிடத் தனிக ளார்ப்ப
விலருமலர்க் குழன்முகின்மன் மதனோ டாட
வினைமுலையா மலையாட விடைக்கொம் பாடத்
திவததுத விமைசுழியர் திசைகள் பாடிச்
செங்கமலை நிகரெழிலி ராடி ருசல்.

(ருசு)

கலி நிலைத்துறை.

ஊச லாடுகை முகத்தொரு மருப்புடை யொருசே
யாசில் வீரையி னமலதின் னுழைக்கறு கருத்தக்
காசி லாறிரு கண்ணுடைச் சேயர வெடுத்து
மாசின் மஞ்ஞை முன் வழங்கநீ மகிழ்தல்வான் வளப்பே. ()

பிச்சியார்-கட்டளைக் கலிப்பா.

வள்ள வார்க்கர சானவன் வீரையின்
வந்தித் தேத்தும் வனசக் கழவினோ
னேரி னோத்துல ரோட்டினைக் கைக்கொடே
பூசி ரந்த வொருவனும் பிச்சனோ
மான வத்தன் மயலினில் வேல்கொடு
வார்கு முல்களை வாளுமோர் பிச்சியோ
தேனு குத்திடுங் கொன்றையந் தார்கொனித்
தெய்வம் விட்டுந் திரிபவர் பிச்சமே.

(ருசு)

கசக

திருவினாக் கலப்பகம்.

(வண்டுவிடுதூது) மடக்கு

அறுவீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பிச்சி மாலை யடைந்தனள் பிச்சி மாலை பணிந்துவேண்
மச்ச மாகம் விடுப்பவு மச்ச மாகம் விடுப்பவு
பிச்ச கத்தரு மோவு மிச்சகத்தி வீருந்திடோ
மச்ச ருந்தின விவரமெந்நா தருக்கடை வண்டிரே. (ஞக)

(இதாவும் வண்டுவிடுதூது) கட்டளாக் கலித்துறை.

வண்டறி யூத மலாமலை யென்னகில் வையகத்தின்
மண்டல ரின்மணக் தேர்தன்மேலவ் டென்மன்மைக்குறியிற்
றண்டளிர் மேவியிற் கண்டறித் தேயர்தத்தன்மணக்கைதப
பண்டர நேர்த்திசை வண்டேதென் னிரைப் பரமனுக்கே. ()

(கத்தைவிடுதூது) கலிநிலைத்துறை.

பரமர் விரையம் பைம்பொழி லார்பசங் கிரியே
படிவ ருந்திய மதியுட னகத்திய னுண்ட
படிவை யுங்கா னுதல்விழி யாற்படு பயலுந்
கிரவின் மீண்டெனைச் செறுதலை யிறைவற்குச் செப்பே. ()

கட்டளாக் கலித்துறை.

செப்பா ரிளமுலை பங்கன்னைன் விரையிற் செர்த்தனைந்த
லோப்பா நிலாவெழி லுள்ளன்ப னிங்கு முளவறித்தே

திருவினாக் கலாடபகம்.

கசுள்

வெப்பர லெரித்தனை பத்திரை கேள்வன் விரைந்தினுர[யே].
சிப்பாடுன்னுன்னிலையிந்தேதபெண்போர்செய்துறமெனை

(கொற்றியார்)

மடக்கு-அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருவார் மாணச்செ வகைகொடுத்திசுழமாணச்செ லுத்தமாணக்
கருதாய் வீரைக் காசினிபுட் கவினார் வீரைக் கருகரித்
திருவார் துளசி மணிநாமர் தகவேயர் துளசி தத்தினொடு
வருமால் கொற்றி மயல்தேல் வர்லை கொற்றி விடகீயே.()

மடக்கு-பின்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நீபாப் போன தென்சகியே னிசமாமணிப்பே தென்சகியே
கினைவும் வேறெயென்றேனெநிலைமயநியாயென்றேனே
வாபேசினி சர்க்கரையே வழியோவேறசற்கரையே[ன்றான்
வருவாயனையவனைபென்றேன் வரசேதனையேயனைபெ
வாயாதென்றேன்மலரென்றான் வாகீழென்றேன்மலரென்று
வரவேலியேந் பழியாதோ வலியப் புதிற்பொத் பழியாதோன்
வேயார்தோழிபிடமானுன்விரைப்பதியேயிடமானுன்[னே.
விருப்பேயெனுமாதரியேனெவறுப்பேனென்னுந்தரியே

நேரிசை வெண்பா.

தருமன் தனையுதைத்துத் தன்மகனைக் கொன்ற
வொருதொண் டனையு முவந்தாய்—கருவண்டோர்

கசுஅ

திருவீரைக் கலப்பதம்.

புண்ணைவன வீரைதகர்ப் பூமீசா நின்னடிக்கி
பெண்ணையுமாட் கொள்வாயிங் கின் டு.

(சுரு)

கைக்கிளை-மருட்பா.

இன்னந்நான் மான்கை யிறைவனுடை வீரைதா
ரல்நன்தான் னம்புயமின் னன்றிம் பின் பெண்ணு ள்ளிற்
பூந்தெரியல் வாடும் பூமி
னேந்தின னடிமுடி யிமைந்தகண் கினைபே.

(சுரு)

சுட்டளைக் கலத்தினுள்.

கண்கண் டிமிந்தெய்வ மானவன் யார்த்துமென் னன்மெல்லா
நுண்ருண் டினியுமெல் தெய்தாம லன்றி இனறுத்தி யின்பந்
தண்கண் டிடும்படி தந்திடும் வீரைந் தாரிமுதல்வன்
நிண்ருண் டினுந்தெளி தேமொழி பாகனென் னுந்தையினே.

பதினென்துசீர்த் கழிநெடிலடி யாசிரிய லிருத்தம்.

கிந்துளிற் பரிநி தன்களிர் வெணாயத் திபங்கிரா ழிதை
கடந் தடைபுந், திங்கனெல் வேந்தன் தீரவுட் டினமார் திற
த்தமு திறைத்தெரி கொளுத்து, யந்திக னிதவுஞ் கோதியை
வெயிலா மதித்திவார் வழிந்திவன் னானன், மன்னிரீ ரெ
ன்று பயனுறு துடைகண் டெய்க்கி மதியுழை மருளுங்,
கொந்தலர் நிம்பு மாமநர் உருங் திதாதிவங் கூவிடு மாதர்,
குழலினைக் குயின்கொல் வெணாயின் மருளுங் குருட னகர
னனம் ழிதைகண், தந்துறு கணத்தாற் பெற்றனு டிலெபுந்

திருவீரைக் கலம்பகம்.

கசுத

தாங்கொண வேனிலாங் காலர், தனிபரன் வீரை நகரென
த் தனிவைத் தகன்றன ரன்பரென் சகியே. (பா.அ)

நேரிசை வெண்பா.

சகிபே கொடுவாடுவென் றன்வேய்க் குழலை
மகிநாதன் வீரையின்கண் வாசித்—தகமகிழ்வித்
நானாயர் பெற்ற வுருட்டனிமை தீர்த்திவனான்
ருனாப பேறுபெறு தற்கு. (ந.க)

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

பெறுவ தற்கரிய தாகுமோ பிரம முற்றபர ஞானியாம்
பிழையி லப்பருடலா விமேயிரிதரத்தொழில்செய்ப்பையரோ
சிவாம ணிச்சிவிகை பேறினார் திரும டங்கிவிநி தீயரோ
சிவஞாந்தையழி பேறுவால் தெரிவுகெட்டவிழியாளரோ
செறிவின்குடரெப்தேடசீர் தெரியவிட்டிடெனும்வாயரோ.
தெளிவு கெட்டசம ணையரே திருமி குத்தசிவ நேயரா.
யறிவு முற்றுமெதில் விரையா ரடிய ரைத்தழவி வாருமே
யருணி னைத்தவவ னேசனு ரடிம லர்ப்பதவி பாருமே. (.)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆற்றுத் தலைபம் பணிந்தான்றென் வீரையி னாயிழைபே
சேற்றுத் தலைபம் பணிபூண்டுற் றேனருள் செய்தனன்கள்
ஊற்றுத் தலைபம் பணியாக வேனெய் னுறுமிடரை
நாற்றுத் தலைபம் பணிமேட்ட லிற்சொல்லர் நன்பனுக்கே.

நேரிசை வேண்பா.

நண்பொ டளகேசு னற்பொன் றாவிருக்கத்
தண்பொழிலார் வீரைநகர்ச் சங்கரனே—பண்பித்
பரிகொடுப்பே னென்று பணம்வாங்கிக் காட்டு
நரிகொடுத்த வாடுதென் னவில். (௭௨)

(பாண்) தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

நவிலுவகே ன்னுக்குழலோர் நகைவிழவி பகர்பவனம்
புளியினுறர்பமுமுதத்தாற்புடைத்தே தனோட்டெடுத்தான்சீர்
பவமகத்தும் பான்வீரைப் படப்பையிற்புன் பயிர்கவர்சம்
பவனுறுவா ரடர்ப்பவுழிர்ப்படக்கியொளித்தெழுலொவுகே.

(இதுவும்பாண்) நேரிசை யாசிரியப்பா.

ஒவ்வ லொவ்வா னுரைக்கு மிசைநூல்
செவ்விற் தோர்த்து சீர்தூக் கிசைகள்
காதமு தென்னக் கீதல் கேட்டா
ருள்ளும் புறனுந் தெள்ளிதி னுருகப்
5 புள்ளும் விலங்கும் புல்லு மரனுங்
கல்லுங் கசியக் கரிந்தன வுயிர்ப்புத்
துல்லிய மாகச் சுரமொடு பாடும்
பண்பினை யுடைய பாண் கேண்மோ
வெவ்வுல குக்கு மிதையா மொருங்
10 னுள்ளவன் தன்பா னுறுவார்க் காதக்

கண்ணப் பதியின் முண்டகத் தயன்ற
ஞெண்டலை யுகிரது கொண்டி பறித்தான்
கோவ தன்னின் மேவந் தகனைச்
சாவச் சூல மேவிச் சாய்த்தான்

15 திருவ திகையிற் சினமோதி திரியெயில்
குறுநகை யாலே கருக லெரித்தான்
பறிய லூரின் மாமனை மாய்த்தான்
ஹிஞ்சுடி சலந்தர னைக்கொலை செய்தான்
பதியார் ஸரியைப் பழுலு ரெய்தான்

21 செருக்கிய மதனைக் கொறுக்கையி னெரித்தான்
மருக்கிய தருமனைத் தாண்டல ராலே
கடலு ரதனிற் றிடமா யுதைத்தா
லித்திறக் கொற்றத் தியல்ப தான்று
தன்பா லென்று மன்புறு செழியற்

25 கின்பா லுலவாப் பொற்கிழி யிந்தான்
மழைகுறை வாலே விளைவது லகை
நலிலே ளாளர் கவிபுறு திரக்
குறைவி லாகெற் கோட்டை யாரித்தான்
தன்னைப் புகழற் தனிப்பா னாற்குப்

30 பொன்னிற் பலகை பொன்பணி தந்தா
கின்னங் கொள்கென் றெழுதிய திருமுகஞ்
சேரலன் பாவிற் செக்கெனக் கொடுத்தா

- னுழியின்-மலைமீதப் பாவின் றுற்கு
 மூழியு முலையாக் காழி முனிக்கும்
 35 வீழி மிழலையின் மாழை யீந்தா
 னுநூர்க் குளத்தி லகப்பட வென்று
 காநூர் வீருத்த கிரியிற் காசு
 சுந்தர னுக்கு விறந்தயி னுதவினன்
 சுந்தர மிஞ்சிக் கைக்கொடை யன்றிச்
 40 சித்திர சேனச் செழியன் செய்யும்
 பத்திரி னொப்பில் பாலை யீந்தா
 னப்பா லகையு மாட்டுள வுன்னி
 நட்புடன் வீர வன்ம னென்ன
 நாமஞ் செப்பி நற்குதிக் கவனந்
 45 நன்பெய ராலே தனிநகர் செய்வீத்
 தேகக் குடைதந் திருமையு யீந்தா
 னொழிந்த நமனை யுலகாள் பாரங்
 கழியா தேத்தப் பிழைகள் பொறுத்தங்
 கழியா துயிர்மெய் யளித்துக் காத்தான்
 50 குடய முனியின் கொடுஞ்சா பத்தால்
 வெம்பிய வரவாய் மெலிந்தான் தன்னை
 யிடமொழித் தெழினா ரியன்முனி யாக்னென்
 தன்கிரி பெருநக தலைபத் தினைபு
 புண்பட நெரிந்துப் பொறுதினைந் திசைக்கு

- 55 மிசைசகேட் டிண்டு னிரங்கி யாண்டா
 னின்னவை கேட்டியா னிவன்பாற் பேரெயன்
 றன்னது குறைக டவிரந்தன னீயு
 னின்னவன் றன்றை யிசைந்தடி யிறைஞ்சி
 னின்னது கலிபு தீனெம வலியு
- 60 முன்றைய விசைபு பின்னை கழியு
 நன்னயத் தவம்பல முன்றையுண் டாயிற்
 பின்ன மில்லாது பேணக் கிடைக்கு
 மன்னவ னிடமிய லறையிற் பல்வனப்
 புன்றையக் காடு புயலினை மருவக்
- 65 கதிரெய முனிவர்கள் கடுந்தவம் புரியப்
 பொருதியபின் குணபாற் பொருளை ருழ
 விண்ணுற வேளாகும் விரிசுதிர் மாடத்
 தொண்குதி விருப்பின ரோடி வம்பினென்
 றன்டுளி லழைத்தல்பேன் றுண்டுகாடி யாடுந்
- 70 தனிரெயழில் வீரை நகரெனுந் தலத்திற்
 பாஹட் பவளம் படுமெயிந் தீற்றுக்
 கோலத் தொடுபைங் கொடிபடர்ந் தென்ன
 மரகத மெனுமெழின் மாதொரு கூடும்
 புனித மாதவர் பேரற்றாழும் பதமுந்
- 75 தொன்றவாழ் கின்றனன் சோம சேகரன்
 நவவ னேசன் நற்பரன் சங்கரன்

கருசு

திருவீரைக் கலப்பகம்.

புண்ணை வளைசன் பூமி நாதன்

கருதுவா ஞர்ளங் களிரொள

வருவே திருவுரு வானவன் றானே.

(எச)

ஓரோலி வேண்டுறை.

தானவரும்வானவரும் தங்குறைக மரவெனத் தாங்குக்கஞ்சு

மானவரும் பொன்னடியா லிஞ்சுநாடும் பூமீச னன்பி னுருங்

கானவரும் பலர்வீரைக் கார்சுழல்கண் ணுல்லின்

போனவரும் புண்ணியரா மென்போதக் தரினே. (எறு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

போதக் தழையும் புலவருள் ஞமழன்பு புஞ்சுழன்றி

வேதக் தனக்குமெட் டானென் றியப்பலென் றீரைநகர்

நாதக் தழுவு மிமையுஞ்ஞ மாமொன்று கண்ணியியங்

காதக் தருமணப் பூங்கொன்றைக் கண்ணிக் கணகவெற்பே.

(நவம்) பன்னிருசீர்க் கழிநேடிவடி யாசிரிய லிருத்தம்.

கணவனது சஞ்சரித் துக்குகைகள் காடுமலை களினின்ற
நோற்பர் தவமுங், கணல்புணலி னின்றபுரி தன்முமக மாற்
தல்பொடி கண்டபுனை கின்ற தவமு-, மிகதரும சிவதரும
மறைபுல்லா கமலெறித னின்படிந டப்பர் தவமு, மினியத
பிற வடமொழிக னோதுநிற் திதவமு மெக்தவமுங் கீடு
தவவே-, குகனமரு கின்றபொரு ணைக்குறுக் குத்துறைந்
குக்குடக் கொண்கபிலையங், குகிர்தந்த வரையின்று ணை

திருவீரைக் கலர்ப்பகம்.

கருநு

தாரும் வீரைநகர் குடி கொண்ட பூரீர்தக்-திகழ்மல ரடிந
ண்மற வரவுழுவ லன்பினர்க டிரிகின்ற சீரடிநகரம், திதறி
மெழு துகளுளமொ டணியுமவ ரடிகண்முடி சீர்த்தறவ
மென்றதறவமே. (எஎ)

நேரிசை வெண்பா.

தவவனமார் வீரைநகர்த் தற்பரா சினென்
பலவனமாத் தற்கட். பரமா--சிவனையுன்
னையினின்ற வம்புபால் காணுமம்பி னம்பொனார்
தையலொடுஞ் சார்ந்ததென்ன சரல்பு. (எஅ)

(கனி) எண்சீர்க் கழிநேடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

என்னவிலேவன் குருத்தனைபா னியவி லாரந்தே
யிரும்பாரே வெனியாதது கிழிலே யியும்
பன்னிய வேடுறம்புப் பதிக் குறும்
பழத்தருமா வீரையினம் பனைபே யன்பார்
சின்னநிலைச் சான்னைநகரன் முட்டி வரந்திச்
செகத்திறக்கப் பட்டையிசை பருகு லோக்கே
ருன்னிலுனக் கெவந்திகரென் னுடன்கொண் டற்கா
லுபரந்தசுகத் திடமிருமுட் களியுன் டாமே. (எஆ)

நேரிசை வெண்பா.

கனிப்பாக்கும் வெற்றிலைப்பூங் கண்ணிச் சடிவக்
குளப்பாற்கண் வீரைநகர்க் கோணத்--தனிப்பாலார்

கருகூ

திருநீரைக் கலம்பகம்.

நந்தியுந்து நுந்துதந்தி கந்தனங்கை சண்டியுங்
சுந்துவந்து மந்தொழுப்பர்ச் சேண்.

(அ0)

கட்டலைக் கலித்துறை.

சேவாட்டியதொடி யான்கங்கை யிர்தணி செஞ்சடையா
னேவாட்டியுக்கண்ணுமைகோன்மென்வீரை யிறையவன்ற
பாவாட்டியதொடை மார்புகண்டிம்மான் படுமயற்சித் [ன்
தாவாட்டிலைப்பவி தந்தென் னவற்றொழித் தாழ்த்துகிமே.

மடக்கு-கலிவிடுத்தம்.

தால மீதி னிறைவனைத் தாழ்த்தனை
தால மீதி னிறைவனைத் தாழ்த்தனை
கோல வீரை யகத்தற்கு வந்தனை
கோல வீரை யகத்தற்கு வந்தனை.

(அ2)

நேரீரைவெண்பர.

வந்தாறு மித்தாறு மாரிதுதம் பொன்னண்பன்
வெந்தானை யாக்கறியா விட்டுணுசீவா—வெந்தாறு
மங்கம்பெண் ணுக்கனற்கு மப்பண்காண் வீரைபர
னிங்கயர்வே னெம்பிறைவி பே.

(அ3)

வச்சிலையர்-கட்டளைக் கலித்துறை.

இராமன்வன் பாயெனை விண்ணின் மெரித்திவ்விராவணரீள்
கராமன் கட்டற்குட் கரந்தான்வான் மீனெனின் கைவலைபா

திருவீரைக் கலப்பகம்.

கருள

லராமன் சடைப்பரன் வீரையன்பாகொன் டளிக்கினுனைத்
தராமன் றரங்க மணியீன்றந் தானென்று சாற்றுவனே. (1)

மடக்கு-கட்டளைக் கலிப்பா.

சார னந்தங் கலந்தொலிக் கும்பொழில்

சார னந்தங் கலமெனச் சால்செயுங்

கார னந்தங் கலர்சிவற வாவியுங்

கார னந்தங் கலமலி பண்டிதேர்

வார னங்கந்து கந்திரி வீதியும்

வார னங்கந்து கத்தனத் தாநஞ்சேர்

தார னங்கன வீரையி சற்றொழு

தார னங்கனம் பஞ்சிடாச் சிரரே

(2/3)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிரார் வீரை நகர்ச்சிவனே துறந்து வெயிலைச் சிரித்
தெரித்த, வேரார் நகையு மதற்காய்த்த வினையில் விழி
மெனதுமயற், காரார் மடலை காட்டையதிற் களிகொண்
மதவா னவக்களிற்றைப், போரார் சினமா மெனும்புனைப
பொடிக்கத் தொழில்செய் தெனைக்கானே. (4/5)

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

களையும் படைத்தனை யானும் பிறந்தன றிச்சுக்ம மெ
ச்சுக்மமோ, வெப்பிறப் பினுமனு டப்பிறப் பரிதென்ப ரெ
ன்கொலோ வஹெற்றுநர், னுனையுந் தொழாதுடியர் தமை

யங் கொள்ளுதலு ழூத்தனென் கதிபுன்னலே, யுலகிற்ச
கூளத்தி யென்பத்த வஞ்செய்த வும்பலர வும்பாவையோ-
நினைபும்ப டிக் குலகர் கேட்செங்கட் சோழனென னெரப்
புரிந்திட்டனன், னெரிசிலி லாந்தியோ நின்சரிதை கேட்டு
குரு நீக்கு நயி யோநாடையோ-வினையத்தெரிந்திட வண்ண
சட்கு னானபெற்ற மிக்கமா னுடமொக்குமொ, விரைமொ
கதவன் ிடபசுழ பீச்சித் தேனென்ப தென்னிள்வரினை. (௮௭)

ஆசிரியத் தாழிசை.

வினங்கிவை முயங்குமெய் வீரையா பீசநங்
கூளங்கமின மாணுனைக் காதலா லுகிரினால்
வளங்கெழு மடல்களில் வரைதலோ வாதினா. (௮௮)

(சித்தி) பன்னிருசூர் கதிருடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எனமதிற் கரிந்தவன் முடிசெதா வனையெறிந் தேதான்மா
பன் முன்கதற்கீ, வான்முறும் இத்துன்னி யார்த்தநுந் தக்க
ழை வாயுட்டு வித்திரும்பைத்-, தவையினுயர் பொன்னெ
வச் செய்வுபொன் வினையன்பாற் றற்குலா நெற்காற்றி
டைத், தனியேனி கட்டிமணி யரவைமுனி யாச்செய்த தா
ஞ்சடைச் சித்தருபையங்-, கவையினெழில் வீரைநக ரருளி
னான் முன்றளியி னஞ்சுண்டல் கண்டிருப்பீர், கஞ்சாக மத்
தலம நிற்செம்பு கைகொண்டு காணக் குடித்திலெமன்-, பரை
யருள ரைத்தொழுது மதுபருகு வெஞ்சித்தி பார்த்தமுத

திருவீரைக் கவம்பகம்.

கருக

சிறித்திவிசேர்த், பசுருமெ யயர்ந்துகண் மூடிவிழிக் குமுனி
ரவு பகஸ்சாட்டு நஞ்சித்திபே. (அரு)

நேரிஸை வெண்பா.

நஞ்செழுந்த தென்றஞ்ச நாகருக்கா வந்நஞ்சை
மஞ்செழுந்த தென்னவைத்த மாமிட்டன்—கஞ்சல்
கருணைவளை வார்க்குக் கடுவுமழு தாசும்
பொருளைகளை விசைநகர் போந்து. (கரு)

(இடைச்சியார்) எழுசீர்க் கழிநேடிவடி யாசிரிய வீருத்தம்.

போதுற்ற கண்ணென் பூக்கலை பெயிற்றுமரு புன்
னையி லொளித்திட்டனங், கோதற்ற வெமதுந் மானுபா
னும்பொனிகள் கொன்றையங் கொண்மருளென், பேதுற்ற
லங்குபாற் கடமோடு ஸீரையிற் பிஞ்ஞகன் பாலெருகீர், நித
ற்ற பெபாது மிடைச்சியென் தோபொய்மை சிற்றிடைபின்
மற்ற துறவே. (கரு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

உருத்துப் புலமைத் திறந்தே னைத்தொலைத் தோர்ந்து
பின்பு, பொருத்துப் புடப்பொன் னெனக்கல்வி போதம்
புதுக்கனையாற், கருத்துப்புண் டுர்ந்து கவித்தே னென்பா
நலங் காண்பையென்றே, மருத்துப்பு மானக் கடுவுண்ட வீ
றையின் மானிடனே. (கரு)

(வலைச்சியார்) பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மாலுண்ட கண்டர் திரு மலையீரை நகரத்தின் மதாரக்கு
ளத்தாடலீர், மர்சங்க ளொன்றினையும் வலைச்சி மென்ற
வலையுட்படாப்பொய்கையீர், செலுண்டு கெளியுண்டு சீய
வரா லுண்டுவளை திண்கமட நன்னைநீரீர், செங்கமல ளோ
ன்குழமுத மோடொளர்க் குங்குவளை தென்குமிழி தன்னை
வல-, மாலுண்டனைந்தாட வாழமுன் டமுதபடி யயர்வுற்றி
டிந்பற்றிட, வங்கொழிபு முண்டிகரை யேறிடப் பழகளுண்
டமுதப்பெருக்கெடுத்தே, மேலொன்றினைப்படியின் மீதே
னியுண்டொருவர் சினையாட னிறுவர்க்குமே, மிகுமின்ப
மீப்புதுகம் பந்துழாறுதந் தெம்பயிலைக ளைத்தேதப்பமே.

வண்டு-வேற்றொலி பேண்கேற.

ஏனினு முன்றினு மிதடபுளை மீப்பத்தா னிகல்வெளுண்
னுவினு முக்கினு மாயபயி ராண்டைய நசிப்பாயே
சேவினு லாவரன் வினையின் றேறே
மாவினு மசையிறு மெனாமலைத் தானே. (சை)

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மலையவெழின் மன்னாதி பூதங்க ளோத்தாதி லாக்காதி
சப்தாதிபும், வசனாதி மனமாதி மற்றுமிடை யாதிதச நாடி
காற் பிராணாதிபு, மலைக்க வமாவாச யம்பாதி பன்னமய
கோசமா தியுமா யனமந், தன்றிமலம் வாதிாதி யோடனைகா

திருவிரைக் கலம்பகம்.

கசுந

மாரிரா சததாம தந்தனழந்து-, நிலைமைதெரி யானுவின்
நிலையா துவத்வைதசாத் விசநெறிய நியாதநா, விகழங்கியா
கிமண் டலம்விண்டா ருதார நிலைகண்டு நிகேநேர்வனே-,
வலையம்பு கொண்டுபுள் வல்விலங் கதகின்ற வனசரமை நே
ராமென, வலியவந் தருள்புரிவை யல்லாது புகழில்லை வள
வரை நகரிமைவனே. (கசுந)

பதினாறுசீர்க் கழிநேடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

இருவர்கடந். தொழில்புரிய விற்றத்தார் தங்க ளெனும்
பாரிந்த விரைநக நிறைவ னேனின், னிணையிலடி யர்க்கிட
லே நினைக்கா மென்றங் கெனியூர்க்க ரிடுமியல்புங் காரி யார்
தாங்-, கருநருமைந் திணைக்கோவை யுலகர்ப் பாடிக்கனிமி
ததப் பெற்றநரித்த கருந்து மெல்லிற், கழனிமிட்ட வித்
தெடுத்தாட் டினையான் சீருங் கல்லடித்துந் தலைபுடைத்த
குறிப்பர் நட்பும்-, பரிபலமொ டுடங்கழியர் கொள்ளைக் கா
நெற் பட்டமையைத் திறந்திட்ட பண்பும் போரிற், பட்ட
உலையிற்சடைகண் டெரியில் விழ்த்த படியில்புகழ்ச் சோழ
ந்மிரான் பரிஷம் வீர்த-, திருமகனை மறைத்தப்பற் கழுதப்
பூதி செய்தயன்பும் கேட்டி.ருந்து மவர்கட் போற்றத், தெ
ரியாதிங் குன்றணையே துணையா யுன்னிச் சிந்தித்தே னென
ககருளச் சிந்திப்பாயே. (கசுந)

நேரிசை வேண்பா.

சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சித்தமெலாம் புண்ணுவி
வந்தித்து வந்தித்து வாய்நொத்தேன்—பரந்தித்

கக௨

திருவிநைக் கலம்பகம்.

சத்தியோரு பாதந் தணிமுதலே விநையின்கண்
முத்திதர வாடுவென்றன் முன்.

(க௭)

கட்டளைக் கலித்துறை.

முனிவரைக் காங்கூர் தவவனவிரை முதநகரின்
பனிவரைக் காங்கூழ் பைங்கிளி பாகப் பரனருளாற்
தனிவரைக் காட்டலர்த் தாமனு மன்னைநந் தையலுமுண்
ணிவைவரைக் காணுழியையும முயின்ப நேர்ந்தனரே. (க௮)

நேரிசைச் சித்தியல் வெண்பா.

நேர்மின் னிசையுமி நேயுடனே விநையகர்
சேர்மின் நெரிசுயுமின் சிந்தையுமின்—னார்மன்னுந்
நார்மின் சடைப்பரமன் றுள்.

(க௯)

நேரிசை வெண்பா.

காழ்வழித்திள் கென்னைத் தனதடிமை யாக்கியருள்
வாழ்வளித்துக் காத்து வலியவான்—காழ்வசதி
பூட்டியநல் விநையுமைபாகர வென்றலையிற்
பூட்டினனின் றுட்கமலப் பூ.

(க௦௦)

கட்டளைக் கலித்துறை.

புவான் பரவுந் திருவிநை வத்தன்றன் புத்திரரின்
பாவான் பழி பெனநின்ற சேய்ப்பெயர் ஸாய்தகெழி
புவான் பழிக்கு மாரனைந் நெயென் னட்கெழுத்தும்
பெய்வான் புகைக்கன நென்றலை யீதுதன் பூங்கழலை. (க௦௧)

பூநிலைசேகரர் பொன்னையு வபழக.

திருவிநைக் கலம்பகம்

முற்றம்.

குமான் ஹுணை.

திருவரைப் புராந்தகமாலை.

காப்பு.

வெண்பார்.

பூம்பொழிலார் விரைதனப் பூமிசு னென்றுமெனை
யோம்பொழியா தாண்டிடவென் றுன்னிமனத்—தேம்பித்
கலித்துறைவான் மாலையன் காண்மணிற் குட்டக்
கலித்தருணை பைந்துமன் காப்பு.

நூல்.

குட்டகாக் கலித்துறை.

திருவார்த் திலகு மணிமாற்ப மாலயன் நேடரிய
வுருவார்த் திலகு முனையென்று முன்குவர்க் கூட்டருளாத்
கருவார்த் திலகு திலு வ்காவெனு மென்றையுங் காத்தருள்வாய்
பொருவார்த் திடாப்புதல் விரைப்பூ மிசப் புராந்தகனை. (க)
பன்மலை வேய்த்தத னோடுனை யேகம்பிப் பன்னுமென்றன்
சொன்மலை வேய்த்துன் மலர்க்கழ லைத்தலை குட்டவந்த
வென்மலை யோட்டி யருள்வாய் திகிரியொன் நிந்துதவப்
பொன்மலை யாட்டுகாண்ட விரைப்பூ மிசப் புராந்தகனை

யின்னா குடைகடை மிகே மயங்கி மெய்கித்துனை
யின்னா குடனனு தேனித மேந்துவ னோம்புவையே

உன்னு ருரித்த தெனத்தன் சுழலைக் கருதவைத்து
பொன்னுரு மாபுதழ் வீரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (க)

இலவே புரக்கும் கிளிபேர லிலங்காத் திடருறன்
தலவே யெனவுள் ளநின்றில னிங்கினி யாகெறியென்
மலவே ரறுத்துன் மலரீடி பேயென்றும் வாழ்த்துமுயர்
பூலவே ரை யாட்கொளும் வீரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (ங)

உள்ளலம் பும்பொரு வாவுன் னருளருள் வாயொனிக்கை
வள்ளலம் பும்பொன் மலைநிலங் கொண்டரண் வாட்டி யசீர்
கள்ளலம் பும்பொற் கடுக்கையின் வண்டிகள்காத்தொலிப்பப்
புள்ளலம் பும்பொழில் வீரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (கு)

போதங் களவு புலகொலை காமம் பொருத்திநீதுன்
போதங் களலைத் திடவலைத் துள்ளுலைத் தோய்த்தயர்ந்து
போதங் களத்திடும் வாழ்காட் கழிப்பனோ பூம்பொழிநிற்
போதங் களம்பொக்கும் வீரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (க)

துன்னம் புலியி னவாப்பெருந் குறை சுழற்றிடவே
மன்னம் பிறவித் கடன்மாயப் பாய்மரம் வாழ்கொடிபோன்
நின்னம் துயர முறேனின் னடிதொழு நிற்பருள்வாய்
பொன்னம் தொழுத்திரு வீரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (க)

பேய்வாய்கொள் பிள்கோந் பெண்மாயகொள்ளப்பிறழ்
காய்வாயெலும்பிப்பொன்மன் னுழைந்தகலியுமெருந் திரண்டு

திருவீரைப் புராந்தகமாலே.

ககாரு

தாய்வா யினங்கன்ற வாப்போற் றனதன்பு தந்தருள்வாய்
போய்வாவென் னுய்திரு வீரைய்பு மீசப் புராந்தகனே. (1)

தாழ்த்தெல்லுட்பதராதிந் தொண்டருட் டொண்டனென்
காற்றடி யிற்துடும் பக்கால் வழற்றக் கமங்கியநா [தேன்
ஞற்றா தடைக்கே னறியாம லருமன் பாய்ந்துகொள்வாய்
போற்றாரும் போற்றுகல் வீரைப்பு மீசப் புராந்தகனே. (2)

முன்னையங் சோர்புன் முனிபாம்பு செற்ற முரண்கொடுளை
தன்னையங் கேகண் டழங்கிடற் கோளத் தச்சமின்றி
சொன்னையங் கோடுருத் தாய்புனி பாம்பொ டிபமுறையும்
புன்னையங் காட்டினில் வீரைப்பு மீசப் புராந்தகனே. (30)

உன்னுடல் வேழம் புனிதா லனவே யுளதவிடை
மன்னுடைகம் மாபுற் றெழவுகள் கரங்கைம் மாசினப்புல்
லென்னு லேயுள தின்னடிக்கே துணை யெற்றருள்வாய்
புன்னையங் காட்டினுள் வீரைப்பு மீசப் புராந்தகனே. (40)

குறித்திக் கிதிரிசை யாற்றுகை கூறிக் குவலயமே
துவத்தித் துணியும் சிறழஞ்சொன் னுய்த்தவோ ருழையா
மறிக்கட் டடகிழி யாட்டிடி லன்புன்றன் மாட்டுளதே
பொறித்தற்குன் னெறிரு வீரைப்பு மீசப் புராந்தகனே. (5)

மாமனு மல்ல னுண்ப்பா டகிழி னுன்னிடிற் புன்
காமனை நயவினா னென்பதி பார்க்குந் கரியுடைபோ

கூசு

திருவீரைப் புராந்தகமலை.

னேமனை யோட்டிட வெப்படி நீயு மிரங்குவையோ
பூம னயன்ஞொழும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௩)

அன்றிலண் டங்குசம் பேடொடு கூடு மனைத்திடவே [ன்னு
நின்றில சும்பெண்ணை நீண்மடல் கொய்யினன் னீர்மையு
மென்றில கெம்பெண்ணைக் கண்டொரு பெண்ணை யெழுது
பொன்றிக மூந்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே [வையோ

பாமண மாதினைப் பாடற்கும் பாதம் பணிவதற்கு
நாமக் ளன்புனை நம்பினர்க் கேபிநர் நட்பியலெண்
மாமன துண்ணினை யேன்காவென் தேனின் மனதறிவேன்
பூமக னேத்திடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௪)

லுட்டை பெடுத்திடக் காட்டை யடைந்தது மார்கொடியா
மாட்டை மகிழ்ந்தது மானினர் லேட்டை மதினொடுபுன்
னோட்டை யுவந்தது மூர்முன் னனைவனோ ரும்பத்தம்பும்
போட்டையென் பேனாஞர் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே.

தேங்கா தலிக்குமென் பொன்வாய்க் குழுதந் திகழ்சூழியின்
வாகுதா தேழுதுவை யவ்வாய் மழச்சொல் வரைகுவையோ
மாங்காய் விளங்காய் மருவு நிரைகலி வான்றனையும்
பூங்கா வுறுத்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௫)

மின்னே யம்பின் னின்மினிரவேயென் றன்பின்பின் னார்ப்புசல்
மன்னே மரகத மாமணி மன்னுஞ்செம் மாணிக்கமே [வைன்

திருவீரைப் புராந்தகமாலே.

கக௭

தன்னே ரனற்கட் டனிவரை யேயென்று சாற்றறியேன்
பொன்னேர் பொறுத்தருள் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே.
ஒழியாமனீமறைந்துனெச்சிலுண்டைதயுப்பணியே[னென்
தொழிலார்ந்திடுஞ்சைவத்தொண்டர்க்குச்சூதறக்கொல்லு
பழியாவுமாய்ந்திடப்பார்த்தெனக் கின்னருள்பாவிப்பைபே
பொழிலாரும் பல்வள வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௧௪௦)

பெண்ணினைமண்ணினைப்பொன்னினைநாடுமிப்பேதையெற்கி
மண்ணினி னின்னைக்கொழுவாய்க்குமோவென்றுவாடின்தே [ம்
னெண்ணியவெண்ணெமல்லாயிவைத்தெனினியென்றுகொள்வாய்
டண்ணிபர் போற்றிநிம் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௧௪௧)

சீரார் கிலம்பியற் றேடக் கவிக்குஞ்சித் தாமணித்தார்
வாரார் தனமணி மேகலை துட்பந்தன் வாயகமா
மேரார் பொருளுரையேயிம்மின்கொன்னீ யெழுதுவையோ
பேரார் பரசணி வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௧௪௨)

அக்கிற் கணைவைத் தனுசுவர்க் காய் மவர்மயக்காஞ்
சிக்கிற்பட டேனென்று சீரா தருளுவை சேயெனக்கே
கொக்கிற் கிறகு பறித்துத் தலைக்கணி கொண்டரின்றுள்
புக்கிற் தகுந்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௧௪௩)

துக்க ஷுறைக்கரத் தோடுமை பாகமுற் தோன்றவந்தென்
பங்க மகற்றிடு காளுள் தோவென்று பார்த்தனனின்
னங்கழ லேயென் தலைக்கணி யாக்கி யுழமைகொள்வாய்
புங்கவ ரேத்திடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௧௪௪)

கூசுது திருவீரைப் புராந்தகமாலை.

பெண்ணாக்குமுதச்செவ்வாம்படமான்றன் பிறங்குமெழிற்
கவாணங் கடலுங் கயலும் வரவை கருத்திவிரி

யெண்ணங் கவைமொப்த் தலைதல்விண் பாய்தலெழுதுவதெ
புண்ணங் குறித்திடின் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை. [ன்

சாற்றேன் புகழறிந் தேத்தென் மலரடி தாழ்ந்தறியேன்
கோற்றேன் மொழிபுமை பாகாவென் னோங்கைககப்புகிலே
னாற்றேன் புவித்தன்மினாழந்தேனென் றுன்பறிந்தாதரிப்பா
பேரற்றே னெனவிடெல் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை. [ய்

விந்கொண் டடித்திடக் கால்கொண் டதைத்திட விறுடனே
கற்கொண் டெறித்திடக் கசத்தனை யஞ்சங் கருத்தினன்கோ
கொற்கொண்டனை த்தன்கழலடிக்காட்டுளொளிற்றாய்மையெ
பேரற்கொண் டைகுடியவீரைப்பூமீசப் புராந்தகனை. [ன்மீபன்

காவை வரைந்த குழலெம்பொ னுடன் களதன்க்ககம்
மாவை வரைவையம் மாவன்மைமென்மை வரைவதெகநன்
கொவை வரைந்த கரத்தா னுமையாங் கொடி மிரிர்மென்
புவை வரைத்திடம் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை. (உள)

நாற்றினை யுத்தொழச்செய்யென் றிரப்பருள் னட்டினர்காள்
செற்றினின் தேபுனை யின்றிந் தியங்ககெற் தேயகைய
லேற்றினேந் துன்னடிப் புழப்பினதானென்றிரப்பதொன்றே
பேரற்றினின் தேற்கருள் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை.)

சுருவீரைப் புரந்தகமலை.

ககக

சரலோக மாதிய தந்திடென் நிங்குனைத் தாழ்கிலனின்
மேலோர்க னேத்தநம் றுனென் நிலைதர வேண்டலென்றே
காலோ கருமலை யோவென்னத் காலன் கடுருமுன்னீ
புலோக மீதலில் விரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (௨௬)

முன்ற லமைத்த தனத்தா ரிடைமென் கொடி வரைவை
மின்று னெனும்படி யக்கொடி மெல்கி மிவிர்த் தொவிர்த்று
கின்றடல் செய்வதை யெவ்வா றெழுதுவை நீவிலத்திற்
பொன்றாத சீர்த்திரு விரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (௩௦)

சாலேந்தி பெங்கெள் குதிக்கிலு மங்கங்குன் றுப்பனின்ற
நாலேந்தி யென்று முனைப்பாட வெற்றன் னலமருள்வாய்
காலேந்த னந்தனை மாலேடு மூன்று கணக்குறுமோர்
புலேந்த ருந்தொழும் விரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (௩௧)

சுராக்கங் கமைத்த சுதையினுமின்சொலித்தோகையன்னுள்
செரத்தின் வரைகழ லாதிய திட்டினுந் திட்டிவையோ
வரித்தென் பதக்கி னடைமெழித் சொல்லெந்த வையாமும்
புரக்கும் பதழ்மக்கும் விரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (௩௨)

எத்த தலைத்தர வெண்ணியே யேம னெழுத்திழைந்
வேதந் தனைச்சொலி வின்னென்க னேத்துகின் மெல்கமலப்
பாதந் தனையென் நிலைபவன் காணப் பறித்துளமெய்ப்
போதந் தனையுந் விரைப்பூ மீசப் புரந்தகனே. (௩௩)

மாசனும் வங்ளைபி லுந்நல்லம் பாபு மலர்க்குமுதத்
தாசன மூல்லை மலருங் குவியுமின் னூரெழிலைத்
தேசந மாமடற் தீட்டிடித் தீட்டிடு தேவரொடு
பூசுநர் போற்றுந்தென் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௪)

அல்லா டனாகத் தவர்மோக மோடு மருந்தனமாங்
கல்லாட நச்சி யெழிற்கோவை யுன்னிக் கருத்தினுள்ளே
மல்லாட லன்றித் தெளிந்திலன் மாவிலை மாற்றுலைபைம்
புல்லாடல் செய்சடை வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௫)

எய்யா துயங்கி பொழுதாதை நீரிங் கெழுதுமடற்
நெய்ப் பாவிலாழையாட்சென்றுன் னன்பினைச்சொல்லியவண்
மெய்பாக வன்புசெய் வானே னினக்கு விளம்புகின்றேன்
பொய்பாக மெய்ந்தெய்வ வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

உயங்கித் தொழவிட நீபுண் டமரரை யோம்பினையே
கயங்கிப் பிறவிச் கடலாழு மெற்குன் கழற்புணையத்
தமங்கத் தரினுனை யார்தடுப் பாரசுநர் தம்முருவாய்ப்
புயங்கத்தை மாற்றிய வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௭)

நீதார்த் தருங்கிழி தீட்டிடன் மாற்றெழிற் சேயிழையை
வாதார்த்த நிற்புகழ் னானே வழங்கி வலிந்துறுத்திச்
சூதார்த்த கொங்கைகட் டோயர்செய் கின்றனன்குனிதுவே
போதார்த்த புண்ணைநல் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௮)

திருவீரைப் புராந்தகமலை.

களக

சிதழும் வெப்பமுஞ் சேருமுலைச்சிற் திடையினர்தங்
கிதழும் பாதழும் வேண்டுமென் றீசும கெடுவதென்றோ
வேதழும்போதமெய்ஞ்ஞானியுமேத்துந்தன்மென்கழல்வன்
பூதழும் போற்றுந்தென் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (1)

என்மந்தி ரஞ்செய்தை யையாபின் னும மிசைக்குமுன்னே
நன்மந் திரமுதின் னுமமே யாகத்தன் னாவினுற்றெம்
மின்மந்தி ரத்த மறிக்குட் றுழைந்தனன் வின்பொகிந்த
பொன்மந்தி ரத்தமர் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (ச0)

விறுந் னென்விண் வளைக்கினுங் கல்லே விளங்குமுயர்
முற்று முலைச்சிபென் றுக்கினு மாயவந் துர்க்கருடன்
பற்றுது தன்னருட் கேபற் றுறவெனைப் பாடிப்பைபேபா
பொற்று மன்ரக்கழல் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (ச1)

உண்ணு வமுத முடுக்காள் துணிபணி யோம்புகிலாள்
உண்ணு முடுக்கமுங் காணுள் வளைகள் கரத்தணியாள்
பண்ணு ரீசைபயி லரணின் வரினைவித்கண் பார்த்துநீயேந்
புண்ணு வணர்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (ச2)

பூவாரந் திடுமென்னும் பொன்பூட் டிடுமென்னும்பொககரம்
பூவாரந் திடுக்கழி யல்குவி னுர்க்குள் ளுருகுவனோ
பூவாரந் திடுமுடி வானோர்கள் வாழ்த்தும் புயல்புனையும்
பூவாரந் திடும்பொழில் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (ச3)

அகல்வாய்க்கு நனங்குவி யாற்செய் கரிகரத் தானுமற்றுஞ்
சுதல்வாய்க்கிடா னின்பமென்மேலும்பொங்கித் தினைக்குழுந்
பதல்வாய்க்கு தப்புகற் பற்புடைத் தாங்கவன்பாகுவிவாய் னீன்
புதல்வாய்க்கு தானென்னினும் விரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை.

புன்மால் கொண் டிங்கு புலம்பிட வைத்தது போதுமைபா
வென்மான் முருங்கித் தனதடி பாடி யிறைஞ்சாதற்கே
சொன்மால் பெருத படுபொரு டந்து சுதமணிப்பாய்
பொன்மான் றொழுந்திரு விரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை. ()

நான்மேவி நின்மென் னுயிர்போலுங் காத்திட நட்பொடுநீ
தான்மேவி வேட்டைகொண் டாயந்த மாநெனின் தையலை
நான்மே வியவுட லும்முயி ரும்மல ரும்மணமும் [மேற்
போன் மேவி வாழ்கநல் விரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை. ()

உன்னதத் தீதபுன்னி நெய்க்கிக்கு மேன முதவிலையெற்
பன்னதத் தாதிங் களவாண் டவனன்பிற் பற்றிநின்ற
நென்னதத் தீதபற் களவாண் டவனென் றியம் புவனை
பொன்னதச் சாபங்கொள் விரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை ()

வையத் தொருதல் வல்லாள மன்னன் மனைவியின்பான்
வையற் றடைந்ததை மாதா தனக்கறை வென்மறைவேன்
வையற் ற வென்றனைக் காத்தருள் வாய்க் கடற்புவிற்
பொய்யற் ற தெய்வத் திரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை. (ச-அ)

திருவீரைப் புராந்தகமலை.

க.க.க.

இரவல ராக்கதி வேண்டி யிரப்பவர்க் தெப்பொருளுந்
தரவல விற்கிவ னன்றியில் லென்றுனைத் தாமழவெனக்
குரவல பந்தந்த ஷன்னை மறந்துய்வ னோவுசிதப்
புரவல னேத்திடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை. (சக)

ஆக்கம் பொடிபுனைத் தைந்தெழுத் தன்பினைறந்தடி யார்[ன்
புக்கம்பொடிக்குட்புரண்டயர்ந் தேய்ய்ந்துன்றன்பொற்குழவி
பக்கம் பொடிப்புரோ மங்கொண்டுறவெற்குப்பாணிப்பையே
பொக்கம் பொடித்திடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை. ()

சேந்துறை நீக்கிபென் வாய்மத நெய்வதைத்திர்த்திவணத்
தாந்துறை வாசந்தென் றுறுரை பாட்டுரைசார்ந் துமெனுட்
போந்துறை நிற்குக்கைமாறென்றன்போதமதேபொருதைப்
பூந்துறை யார்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனை. (ரு)

பூமீசப் பொற்கழல் வாழ்க.

திருவீரைப் புராந்தகமலை

முற்றி.

சுமரன் றுணை.

மு க வு ரை .

“பின்னேத்தமிழ்” என்பது, பாட்டுடைத் தலைவரைப் பின்னேத் தன்மைபாக் கொண்டு பாடுவது.

ஆணை:- ஆண்பாற் பின்னேத்தமிழ், பெண்பாற் பின்னேத் தமிழென விருவதைத்து.

ஆண்பாலாமிடத்து:- பாட்டுடைத் தலைவனை இரண்டு ஐந்து ஆறு எட்டு ஒன்பது பதினொன்று பன்னிரண்டு பதினெட்டு இருபத்தினுக்கு முப்பத்தாறென்னு மாதங்கனையுடைய பத்துப் பருவங்களாக வருத்து உரிய தெய்வங்களாற் காப்புப்படுத்தலும், செவ்விய கீர் என்னுஞ் சொற்பழக்கத்தோ டொருகான் மடக்கி யொருகானீட்டி யிருகையுன்றிக் தலை நிமிர்த்தாடலும், தால் என்னும் நாவையொரு வகையா யரைத்துப் பாடலும், பாணி பென்னு யிருகையையு மொருங்கு சேர்த்துக் கொட்டலும், முத்தம் நுகர்தலும், வருகல் விரும்பலும், அம்புலிபழைத்தலும், சிற்றில் சிதைத்தலும், சிறுபறை முழக்கலும், சிறு தேருருட்டலுமாகிய பத்துச் செயல்களு முறையே கொள்ளுதலும், பெண்பாலாமிடத்து, பாட்டுடைத் தலைவியை மூன்று ஐந்து ஏழு ஒன்பது பதினொன்று பதின்மூன்று பதினேந்து பதினேழு பத்திதான்பது இருபத்தொன்றென்னு மாதங்கனையுடைய பத்துப் பருவங்களாக வருத்து, சிற்றின்

முதலாகக் கடைப்பட்ட செயல்கள்மூன்று மொழித்துறின்ற வெழுவகைச் செயல்களோடும், கழங்காடல் அம்மனையாடல் ஊசலாடலென்னுஞ் செயல்கள்மூன்றுங் கூட்டிமுறையே கொள்ளுகலுமாகக் கொண்டு, யாப்புநிலங்கள் தம்முள்ளொப்பக்கொள்ளின் ஒற்றித்தும் இரட்டிக்கின் இசைபிரித்தும், தலைவரது அருட் பிரதாபங்கள், தற்குறிப்பு, கற்பனையுள்ளாவிளங்கவும், பருவவடிவச் சிந்தாரங்கள் வெவ்விடாவிளங்கவும், அம்புலியின் சந்துட் சாரம பேத நூன் தண்டமென்னுஞ் சதுர்வித உபாயங்கள் விளங்கவும் பாடுவது.

ஆன்பாக்கல், இரண்டு மூன்று என்ற வருடப் பருவங்களை, ஐந்து வருட என்று ஒப்பவரக்கொள்ளுதலும், பென்பாவில், மூன்று ஐந்து என்ற மாதப்பருவங்களை, வருடமென்று ஒப்பவரக்கொள்ளுதலும், கழங்கென்றதை மாற்றி ரீராடன் முதலிய இலையர்த்த வேறு செய்கையொன்றைக் கொள்ளுதலும், கடைப்பட்ட மூன்று பருவங்களையுஞ் செயல்களையு மொழித்துறின்ற எழுவகைப் பருவங்களுஞ் செயல்களும்மாகக் கொள்ளுதலும், பருவங்கள் செயல்கள் மயங்கின் ஒப்பச்செய்தலு முடன்பாடாம்.

இப்பென்பாற் பின்னைக்கவி யாப்பு நிலங்கள் இசைபிரித் தொற்றித்தது பிரட்டிக்குக் தம்முள் ஒப்ப ஒற்றித்தும், பத்துப் பருவஞ் செயல்களைக் கொண்டும், கழங்கென்பதை மாற்றி ரீராடலென்னுஞ் செய்கையைப் பெற்றும், பருவஞ்செயல்கள் ஒப்ப மயங்கியும், அம்மிறிச் சதுர்வித உபாயம் விளங்குற்றம் ரீரம்பியவாறு கண்டு கொள்.

குமரன் துணை.

திருவீரவளஸ் தூர்
மரகதவல்லியம்மை
பிள்ளைத்தமிழ்.

பாயிரம்.

விநாயகக்கடவுள்.

அமுதத் தருபிதை மதியும் பனிநிறைவனாகும் புனை
தரு முடிமேனீ, ளகிலம் புகழுமெ லொளிமிஞ் சிடுமணி
யவிழும் கதிர்மரு டமுரீதே, யனிபுண் டரமண மமைசிர்
நாமுட னனலத் கனும்பு நுதறாந், மலைமன் டிடுகடன்
மடைகொண் டொழுகளி னருள்பொங் கியவிழி கனமே
ரெண்-செயல் கருமலை அறநின் னுறுமரு டெளியுந் தனதடி
யவர்பாவஞ், சிதழன் டிடமிரு பவவன் பிணிம்பல் சிதை
கொண் டிடவசை வளியோடு, திகழ்க் குழையணி முறவன்
செவிடிமொர் சிதகிம் புரியிழை யொருகோடுந், திரைகொண்
டிடுமெழின் மதவன் சிலையது திருகும் புகழயோடு பணி
கார, நமனின் பரையெணி வரினம் கவனுயிர் நலியும் படி
தலை மிடுபாச, நரைநங் கியவம னரெனும் கரிசனை நசியங்
குசகல சகிதான், நகமுன் பொருகதை வரைகொம் பிவை
யொளி நகுமைங் நாமோடு புரிநாந், நதைசிர் திடுமன்

கனறு மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

மணியின் றொடைபல நறுகுங் கிரிநிக ரிருதோளூ- மிடயங்
கெழுஞ் சூட வயிறுந் திசைமுக னிருமங் கையரிடம் வலமார,
விசைகின் னிணியணி கமலம் புரைசா ணிணையுந் தெரிதர
மசிழ்வேடு, மிலகுந் னுருமிசை பெழுநங் கணபதி யியறன்
றியவழி கிளைநாளு, மெழிலம் பரைமர கதமென் கொழுகமி
ழிலகும் படிபுளி னிணைவேணே.

(க)

வேறு.

சீர்கொண்ட மணிகரைபு மிலவிறழ மின்கனிக டேற
ய்ய மென்குதலையும், தெள்ளித் தெளித்தலை கொழிக்குந்
தடங்கடல் சிறந்தகருணைக்கண்களும்-, பார்தொண்ட கரு
வோடு மாவஞ்சு சேவடப் பைந்தளிர், நருழந்தியும், பாத
பங் கயமுபிளிர் னீரைமர கதவல்லி பைந்தமிழ் சிறந்தோக்
ளும்-, தார்தொண்ட தந்தைமுடி வெண்பிறை பெடுத்தோ
ளிரு தன்கொம் பிணைத் தமவந்தர், தனிமாந்தி ணையேன
வொண்டகொ டொடுத்தித் து சாலும மொவ்வாமலை-, தார
தொண்ட விடவரவ முன்புரிட் குறவாதல் கண்டுகை யாடி
விடமார், கைத்துடி முழங்கெள யாமெவெண் பிள்ளைக்
கண்கம்பி ரான்முதுவே.

(உ)

பயன்.

மங்கலமார் திருவிடைப் பூமி சன்பான்

மருவுமர கதவல்லித் தமிழைப் பண்பு

பாமிரம்.

களக

தஞ்சுமுளத் தொகிகேட்போர் படிப்போ ரேடு
தனிலெழுது வோர்விளிப்போர் தரணி மீதிற
துங்கமிக வவள்கருணை சுரந்து நாளூந்
துணைபுரியப் பினியதன்று பகையை வென்று
பங்கமிலா நவநிதியம் படைத்துப் புத்ர
பாக்கியம்பெற்றி துதியரன்பதிகேர் வாரே. (௩)

அலையடக்கம்.

பின்னேத் தமிழே பெரியோர் பெரிதென்ப பேதமையேன்
வெள்ளைச் சிறுவர் சொலற்கெளிதென் துன்னி விள்ளலெழு
பள்ளக் கடலைக் கடந்திட வங்கணப் பாற்புழுலொன்
துள்ளிச் செல்லெங்கு மென்றெனக் கேளுகை புற்றதுவே.
நிலையா தவற்றைப் பொருளாக் கொள்ளாது நெடும்புகழ்ச்சி
யுலையாத கிணை யுறைந்துமிர் பாவையு முந்தியிழ்க்கெண்
டலையாது காக்கு மரகத வல்லிசொல் லாதவேனாற்
கலையாவு மேலாந்த பெரிமொ ரிதிற்குடற் காண்பிலே. (௫)

பாமிர முற்றிற்று.

நல்.
காப்புப் பருவம்.

திருமால்.

திருவார் கஞ்சத் திருவகை திருமால் மலர்ந்தாங் திணை வி
ழியுந், செங்கேழக் குழந்தை திடைத்தரளஞ் செறிந்த தெ
னப்புன் னகையிதழந், திரண்ட முகிலின் வான்மனுக் கேர்
ந்த தென்னக் கவுத்துவமார், தெரியல் புரளு மணிமாப்புஞ்
சேயேன் மனக்கிங் கிருபொருளுந், தருமா மருவும் பாகமு
ம்வெண் சங்குசக்க ரக்கரமுந், சவியிற் பிறங்கத் துளவடி
னந் தழைக்கக் கலுழன் மனில்வருவாய், தடத்தின் முகலை
வாய்ப்பட்டுத் தவிக்குங் கரியைக் காத்தமதன், மனக்கும்
பிரமன் மனக்குமுயர் தந்தை யாகுந் திருமாலே-, யருவா
புருவா யருவுருவா யாண்பெண் ணவியா யவையிலவா, யணி
த்தாய்த் தொலையா யெவ்விடமு மளவா நிறைவா யோரி
டமு, மல்லா தவனா யமம்பொருளின் பருளார் வீடு மளிப்ப
வனா, யமருந் தகைப்பூ மீசன்பா ஸமர்ந்தங் கவன்செய் செ
வற்கெல்லாங்-, குருவாய் மூலக் கொழுந்தாதிச் சூலத்தோ
டெனாந்தன் றொழும்புறொள்ளுந், குமரந் கெனக்கம் புனித்
தணையாய்க் கூடவருமுன் மங்கையுமாய்க், குழகா முனைத்த
விழைவினயப்பொற் சுவட்டுக் குழவி யெனும்பரையைக்,
கோதிலுயிரை மரகதப்பைங் கொடியா முழையைப் புரந்தி
னவே.

(க)

காப்புப் பருவம்.

கடவுள்

சிவபிரான்.

வேறு.

ஆரியசை யறிதாயி லரிபய னமராக ளுராக ளத்தக
வே, யகைகட லுறுமவட கவையசிக ராவுமிழ் விடமத யின்
மவ, அருமுனி வரர்விநி முறைமுழு வரவிப மெழிலொடு
கொண்டவ, னவனார்தன் விடுகரி பசுபணி பவிதர விறலெருடு
வென்றவன்-, பரிசிறை ரடியர்கல் லெறியுழிப் பணிமல செ
னவுண் மகிழ்ந்தவன், பகைகொடு மலருரு விலிதரப் பட
தேரி யுறவிழி வின்டவன், பரவிய புவிமகள் பரவிடப் பலர்
தொழ வவள்பெயர் கொண்டவன், பணிமதி நதியணி பரணி
வன் பதமல ிரிணையபி னைஞ்சுவாம்-, வரிசிலை மதனரை
மணிகளை வகையறு நிலைமையில் வென்றவன், வளைகட லச
ரனை முகையின் மயிலவ லையுமுக வும்பலா, மகனையு முலரு
யிர் முழுலறு மகிழ்வுசெய் யருளொடு தந்தவன், மலைதரு
மகளொனு மமலையை மறைமுடி வினிலுறை மங்கையைத்-,
திரிபுரை பகவதி கவுரியச் சிவைபகா யுமைமையெ னெ
ஞ்சுரை, திகழ்வரை குவளைமை விழியனைச் சிறுநகை யனை
யவ லங்களைத், தெறுதவ வனமதி லுறையுமோர் சிவியெ
ழின் மரகத மென்கொடித், திருவமிழ் தெனுமொழி மழலை
யைத் திரமுட னின்ற பரப்பவே.

(2)

கன்னி கிதாயகர்.

வேறு.

ஆறு தாமல் கன்னமரு மறுவர் களிற்றான் தலைவனு
மத், தவகைக் காப்பா னெனவாகி யாதா ரத்தி னமர்பவனு,

கஅஉ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

மண்ட மனைத்துஞ் சிற்றனுவா யாட்டும் பூத கண்திபனு,
மகில புலன பூதமெலா மாகும் பெரிய புத்தியனு-, நீராந
ன்மெப் யிபலொழித்து நீரஞ் முலகர் வெண்மையென,
னிலைக்கக் கருமை புறங்காட்டு நீர்போற் பசிய மேனியனு,
நிகரோ தனையல் லாதெவரு நேரும் வதனம் போற்றனுது,
நிகரில் வதனங் கொளினிலையா ரெனக்கொள் கயமா முகமு
ளனு-, மேறார் தருதன் னுதைபுர மேரிப்பச் செல்லி னிரத
தநர், சிந்தத்தன் னம்மான் சதைகடையி னோம்த் துலைய
மேகினமு, மியற்றி யருந்தெய் தனுங்காட்டு மியல்பார்
விக்கி னேசுரனு, மென்ன விலகூந் திருவினா யெல்லார்
கன்னிக் கணபதியே, வேலு நிகரொன் தில்லாத விமலை
பரையை யம்பிகையை, வேதச் சுவடி தாதைகரம் விரைவிற்
பறித்துப் பெரும்புனலார், வினா யதினீ விசுரன் மிகவே
மகிந்த வெருதாயை விரிய மலர்த்தாண் மரகதமெய் விள
ங்கு முமையைப் புரப்பாயே. (கஉ.)

முருகக்கடவுள்.

வேறு.

நான குலவரைக லேசி நியகனிக ளாக வடிவிரல்க
ளாருநீர்க் கோட்டினும், குழு முலகமென மேவு தலமளவு
மீர கிரைவினுட னீருநக் கோட்டியே, தாடி யிணைக
கொடுநீடு தலைமுடிய ளாய குருநிகிக் பூவசைத் தாட்டியே,
சாணை பொருதுதுதி வேலி னலகுக்கொடு தாழு மொலிடலகி

மாறிடத் தாக்கியே-, வாறு மதிசவுடு மீன முதிர்மனு லுடி
 யிருளியைப் பூழியிற் காற்றென, காயு வெழுவனையு கோரி
 வரைமுதகி பேர விருசிறைக னிடுதக் கோட்டியே, வான
 மிசைவெருவை யானி கொடுபகைகண் மாள விகலிமுடி-
 வார்துரற் காட்டுமோர், வார நாழிமொளிரு வேலு மடிலு
 மென வேலு மவர்களுகி கூறவத் பூட்டிவான்-, கான
 மகலிர்குழு வேடு பாகியுற வாரி மவர்களைடு கூடுமெய்க்
 கூற்றினுன், காது லுடைபயர்மு னுடி மனைவியர்க ளோடு
 வரமுள்ள மேஷிமெய்க் காட்சிபான், காவ விவரினனவு னுடு
 மவர்குறைய வாவ லுடைபெனம தாருபிர்க் கேற்றவன்,
 காலை வடிவமக வாத முருகனைன வாழ மொருவனைபெ
 ராளுமுட் பேர்ந்துதஞ்-, சான விசிறியுற வான மகிழ்வறி
 சாச ருளமிடிய வாரினயக் தூர்த்திடச், சாடு திறலயில
 மாகி புடலுழையர் சாறு நிலையுரிரு மானமெய்க் கூற்றினு,
 டான வருளொடுரு மான தனையுதகி மோன வறிவருளு
 ளானதற் கோப்பினுன், சாரு மெழுமொழி விரை மரகபரி
 ளுன பகையெனுமொ தாயினக் காக்கவே. (சு)

பிரமதேவன்.

வேறு.

வண்டை மன்றி வண்டை யாதி மகிதனைப் பொருகமற;
 வண்டை வண்டி மூண்டே பூது மலரவ னவனுயர்மான், கை
 மதா யண்டர் தொண்டால் வாழ மறைதரு திசைமுதக;

சு ௮௪ மாகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

மைந்தா னெண்டா ரெண்டோள் வேதன் மலர்தலை யுலக
மெலாஞ்-, செண்டே வண்டே தண்டே யான *திருமுலை
விழிதொடைபேசு, செண்டே ரென்பார் துண்டா மாறொர்
சிறுகுறி யுலகுயிரார், சிந்தே யென்றோர் கொண்டே மேவு
திகழ்கலை யொடுபுரிக, சிந்தே நின்றே யுண்டா மாறு திரு
வுள னடிபணிவாம்-, பண்டே னென்ற நின்றே பாடு பவ
ருளி னுறைதருமோர், பண்டோன் பங்கே கொண்டார் வீ
ரைப் பதிமர சுதவடிவைப், பஞ்சே தஞ்ச மென்றே நானும்
பசுமல ருமையினேவேட, பஞ்சே வஞ்சி நஞ்சா யேகும் படி
வள ரமலையைந்-, கண்டார் தொண்டை மஞ்சா ரோதிக்
கனியித டொளிர்பரையைத், கண்டார் தொண்டு முன்பே
யாகக் சுதழ்வொடு பெறுகதையைக், கண்பா ரென்றே யன்பா
லோதென் கருவகல் றுறுவருளிக், கண்பா ரின்பா னின்றோர்
காவல் கனியொடு புசிதரவே.

(௫)

தேவேந்திரன்.

வேறு.

மூப்பத்தி ரண்டறமு மிருநாழி நெற்கொண்டு முற்று
வித் தவளன்பினுன், முடிவிதென வருகம்பை நதிவிலக மதி
முடியன் மொய்ப்புகுழை யச்செய்தவன், முடியிலகு நான்
மாடின் மூப்பத்து மூவர்கொழ முண்டகன் சிறைதவிர்த்து,
முந்தீரி னினதுசசி மஞ்சலம் லங்குவே மூட்டயில னைத்தந்
தவ-, னொப்பற்ற நின்புதல்வி தெய்வயா னைக்குரிய வோர்

மாமி உயிர்நின்றவ, ஞாலகஞ் சுமக்கின்ற வரகமதை யாழி
யா யொளிரகிர விழ்கொண்டவ, னோதரிய செந்நெல்வளை
ளிரைநகர் மன்னின்மொழி யுற்றமர கதவல்லியா, யுள்ளும
வர் பாவமோடு கள்ளமற வருள்கின்ற வுமையம்மை யைக்
காக்கலோ, வெப்புற்ற வெங்கனல் சொலிக்கின்ற விழிநாலு
செண்டந்த முகநாலுனக, வெள்ளைவா ரணமுதிதி கொள்ள
வே தரநின்ற வெண்சங்கு மொண்பதுமமும், வீயாத மணி
யுழையர் கற்பகா தித்தருவு மிளிருமமு தக்கபிலையும், வித்த
யக ருத்தொண்டு வேந்தமென வேகின்று விண்ணமரர் தொ
ழுவாமோர், தப்பற்ற வயிராணி முழைமுகு தோய்த்தவா
தரணிசுவர தண்டித்தவா, தானவரை வென்றவா ததிசி
முதல கந்தண்டு தன்படை பெனக்கொண்டவா, சதவேள்வி
யாபுனித மேகவா கனகிடி தயங்குகொடி யாபுங்கவா, தனி
வச்சி ரப்படைப தாவுமுச் சைச்சிரவ தனியாயி ரக்கண்
னானே.

(வீர)

இலக்குமி.

வேறு.

காரே மாநுங் காரா மேயந் கயலே மடிமோதக், கனை
த்தே கன்றை நிலைத்தே யூ நிக் கடிதே சொரிபாலைக், கண்
டா யுண்டு மண்டு கங்குள் கரைந்தே தாலாட்டச், கண்ணோய்
திரு மன்னப் பார்ப்பார் கமலா லயமதிலே, காலே யோடித்
தலையே கவிழங் கதிராற் சென்றாரி, கமமாச் சூல்கொண்
டளிக்கு மணியைக் கண்டே யனப்பேடு, களித்தே சிறகா

கடவுள் மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

லணைக்குஞ் செந்நெற் காடே வளைகின்ற, கவிஞர் விரை நக
 ரே தெற்காங் கயிலைப் பதியென்றே-யேரா ரேறே யேறுந்
 தேனா ரிதழித் தொடையர்வா, ரிந்தா நறுநு மத்தமி ஸங்
 கோ ரேமச் சடையமலை, னிடமா யெழிலோ நேறையும் பரை
 யா மிமயச் சிலைமகளா, மெந்தா யாமந் தரியம் பிகையா
 மிருக்குறை சுந்தரியா, மினையே பொருவு நின்னா யகனாக்
 கிசைவுள தங்கையுமா, மிழைகடன் மேனி மண்ணிட விரு
 கை யேந்தத் தருமவளா, மிசைபே பாடி யடியவ ரேத்து
 மெழிலா ரருளுடைய, விழையே ரிடைநம் மரகத வடிவை
 யென்றும் புரந்திடவே-தாமா விண்ணோ டோரடி நீந் தா
 மரை விழியாணைத், தன்பா லாகக் கொண்டவ ளாம்பாற்
 தன்கடல் வந்தவளாந், தனைநிகர் வா த வுரையே மோக்கந் தந்
 திட விடன்வந்தான், தன்குல வரிம ருத்தவன் மாறன் தன்
 தன மாணவளாந், சம்புறை யாருந் தாவல னன்பு தான்கொ
 ள வேறுருமோர், தாவறு குண்டை யூர்க்கிழ வேன்செஞ்
 சாஸியு மாணவளாந், தன்பதி நன்பு ரங்கர னாகத் தான்
 பொரு ளானவளாந், தருபொரு ளெல்லாந் தந்திட வல்ல
 தாசியு மாணவளாந், சீரா குலகங் காத்திடு மன்னர் செங்
 கோ ளானவளாந், சிறியேன் கவித னோகிட வென்பாற் செ
 றிவுறு செல்லியுமாந், திருவரம் பொறியாங் காலைப் மாஞ்சீ
 தேவியு நனிவரியுமாந், செங்கேழ் முண்ட காசனை யென்றே
 தெனிலோர் கவிறருமோர், செழிப்புறு பொன்னுங் கோதன
 கையுமிந் திசையும் பதுமையுமாந், திகழறு பிள்ளை யாம்

காப்புப் பருவம்.

க அள

பாற் கலியாக் திருவா ரினையனாமாற், சிந்தனை யோடே வத்
தனை புரியுந் தித்தந்தார் களிப்புறவே, சிலம்பொலி காட்டு
மில்க்குமி யுனையே தினமும் பணிவேனே. (எ)

சரசுவதி.

வேறு.

ஊசியெழு நாமதையி னெண்ணவடி யோர்கா முருச்செய்
செப மணியோர்கா, முத்தொனிரும் வுரோமணி தாளமணி
வடமுருகு மோர்மார்பும் வெண்கலையும்வண், நெறகமல்
மெனவிழ்கண் ஈகமுமதி அதுஅமுழ குறவரிண் மலராசன்,
முறைநஞ்சுநன் மணிமாழை மாடகரி னைத்திலகு முயரியா
ழ்க் கொல்கொண்டேம-, வாசம்வன மல்லிகையின் னுருசிபா
ன் மயிலினிசை வந்தருந லும்முல்லைதேன், முழவிடப அத்
தமும் வார்படம் பெருகெழான் மதமேட கைக்கிழையுமாள்,
வஞ்சியவி கொக்குழையு மரையாஞ்சி சூயிலிளியும் வண்
பொரு விரைகண்ணிபாய், வாசிதரு விளரியும் புன்னைமா
அளமியாளை மன்னுதா ரமுமாகவே-, தேசபெறு மிடறுதா
வண்ணமுடி அதுநெஞ்ச சிர்முக் கிசைந்துமுறையே, செந்
துருவ மட்டியமு சூபக்ஞ் சம்பைநீரி புடைதாள மடவேக
மும், திகழுபயி ரகியாதி யெண்ணன் கிராகமுஞ் சிதறாது
காலமுடனே, நேர்ந்துமத் தாமததி மந்தார மொடுநெரிந்
திலகுருகு அரிதமளவாந்-, அசறவி கைக்குமுயர் வெண்ச
லகி நாமகட் யேவன் வெண்மேனியன், சொல்லெனாடு பொ

க அ அ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

ருளுநன் னுவினின் றுருள்செயுந் தொல்வாணி யைப்பணிசூ
வாந், முழுமுகில் சோலைவனை வீரையர னிடஞென்று சுசு
மொழி கயற்கண்ணியைத், தொல்லைமறை விள்ளுமர கதவ
ல்லி மெல்லியைத் துணைநின்று காக்கவென்றே. (அ)

வீரவனங்கை.

மிடியனெனு மொருவன்மேன் முனைகொண்டு தண்ட
மலை மேன்மர முறித்து முனையாம், வில்லாழி சுழல்சங் கலை
க்கர மெறித்துகரி வெம்பரிப டைத்ததிர்ந்தே, விதல்கொ
ண்டு திணையளிக் னுண்டிசை வலவளக மிசைமல் ரணிந்து
தராம், விளக்குபுந் புதமுழையி லாரம் புனைத்தமுகம் விழி
மறைக னருஞொழுதவே-, கடிதுவக மக்கள்களி கொள்ளவினை
தரவயற் காலொடு நடந்துலாவுந், கங்கைநிகர் பொருநைம
கள் வளைகின்ற வீரையகர் காக்கற் கமர்ந்திலகுமொர், கல்வி
னையு முயர்நானை யாகவே கொண்டனருள் கிசியுமர கதவ
ல்லியைக், கருணையிசு மமலையம் பிகையுமைபை யனுதி
னங் கணியினுட னேகாக்கவே-, படியதிர வின்னுறுபுபுமரெ
ன்ன வடவையுந் பதைப்பநடை யுறுகனிகன், படைகுழ
வில்லம்பு லக்கைதடி யலகெஃகு பலநேமி சூலமொடுகைப்,
பங்கயங் கொண்டிரிபின் மிசைமேனி வடுகர்தள பதியாக
முரசு கொம்பு, பம்பைபல வதிரவே சென்றுமதி டன்சிரசு
பதம்மைத்த சிங்காத்தசீர்த்-, தொடியரவ வெண்டோளி
சமரிசண் டிகையணி சூலொ ரணிகேயிமா, குரிபயி ரவிசு

ஏரி சாழுண்டி கங்காளி துட்டதா முக்கிநாசி, சுடுகண்ணி
லேயா மலைபதுமை மாதங்கி துரிசுற்ற பத்திரியைய, சுந்
திரிசு மரிமங்கை யந்தரிலி ரவனங்கை துணையடிக லோப்
பேணுவாம். (சு)

சத்தமாதர்.

வேறு.

அங்க னோர்விடை யூரு மத்தினை தன்பு னோந்தம கே
சரி, யந்த மாமயி னேறி வெற்றிகொ ளயில்கொ னுங்கவு மா
ரிசீ, எங்கை யாழியோ டேயுதிர்ந்தொர்பு னரசி னுந்தந
ராயணி, யந்த வாளிபி லைகலப்பைபொ டமருகின்றவ ரா
கிதித்-தங்கு வாயுய பேயி னோக்கொடு தனிந டந்திடு காளி
கைச், சந்த மாமனை யோட னந்துயர் தகயி னுந்தபி ராமி
வேண், டந்தி மாமன வெதி வசநீர சதுரி சுந்தரி மீர்புகந்,
தங்கு மேறென மாந் பொங்குழ மலைபு வான்பொடு பே
ணுவாம்-, மங்கு லாந்தரு வானை முட்டியெல் வழிம ருண்
முட வேயெழின், மண்டு கேதன வேறு நித்தமும் வராக
ளஞ்சிய வாளினிள், ஸந்து வார்கழ லாத ரந்தொடு மகிழ்வந்
தின் பேசெய, வம்பு மாலேக னோட னைத்தென வவையு
மந்திர மேவருள்-, வங்க மேயென மேடு னிக்கடன் மடியு
ன்மந்தர்கள் வாழவே, ஸந்து விவரயி னுரரித்தட மலைம
டந்தையெ மாரியை, மஞ்சை சேந்தரு நோதி மைக்கணி
மரக தந்திரம் மேனியார், மஞ்சை யாகிய னான சத்தியை
மகாழு வந்திவ னுளவே. (சுர)

கக௦ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

முப்பத்தீழுக்கோடி தேவர்கள்.

வேறு.

வடமணிக டொத்திட்டு மச்சாடு தோரணம் வருநர்
தலை பட்டற்ற வத்தான சோதிசெய், மணிகளை ளக்கிட்டு
விற்போது ளானிகர் மகளிர்மறு கிற்சிற்றில் வைத்து
வீரையின், வடிவமுது மக்கட்கு வற்றுக பாவநாய
மடியவரு ளக்கத்தி மற்றுரு நேரிலா, மரகதமே னப்பெற்ற
மட்டேயு மாருள் வடிவையுமை யைச்சத்தி யைக்கா
லாவிரே, பொடிவறுசு வர்க்கத்தி லுற்றரு மேலவ
ருயர்கர தத்திற்று ரித்தான மானிய, ருவமண ரக்கர்க்கு
வொட்டாரு மானவ ருரையறிநர் நட்பாக்து முட்பாச
மானவர், முடியணிக லுச்சிக்க னிட்டேறு பூவினர் முழு
லமழு தத்தைப்பு சித்தேவி னுப்பவர், மொழிதபுமே
லற்பட்ட ருப்பாழு ளாவுவர் முறைசதுரின் முப்பத்த
மூக்கோடி தேவரே. (கக)

சமயாசாரியர்கள்.

வேறு.

புத்தமு தந்தி னினிப்பற மாறளி லுக்கி நடத்தி யினை
க்குறி னாதிகா, கைத்திட கைப்பு ளகைப்பொரு வேய்தரு
குழனிட்டும், பொத்தி கிந்த வனிகா ரிடவி கைக்குறி
கைக்கனை பெட்டிய தாககி, வித்திடு சோம்பில் வுத்திடு
தேமொழி யமுதுட்டி-முத்தியெ யர்க்கு மணித்தற வினை

செங்கீரைப் பருவம்.

ககச

யி னுற்றொளிர் பச்சை மணிக்கொடி யாகியு, விர்ப்பவ ருட்
கட விற்நிரி மீனின யனரோக்கு, முத்துநி மைத்ததை யொ
த்திடு வானகை வித்துரு மத்தினை வைத்தென வாயித, முத்
தம மெய்ப்பரை யைக்கனி வாருள மொடுகாக்க-, மொய்த்
தம னத்தினர் சித்தம தோமடுவ ரித்திடு மெற்பொரு பொ
ற்கொடி யாகவெ, முப்பிய ருட்டிடு மெய்ப்புக ழீதெனு
நிலைகாட்டிப், பொற்பு வளர்த்தவர் கற்கல னாழியு கைத்திடு
மெய்த்தவ ருக்குக சாவது, கக்கிட வப்பினு னுக்கிய பாலனை
புறமீட்டிச்-, சித்தி கினைத்தவ மத்தனி யாவரு மொப்ப நநிக்
குல மெய்ப்பரி யாகச, டத்திடு தற்குழு வற்பரி வாகியு
ளிருளோட்டித், திக்கு விளக்கமு தச்சொலர் கீடலி மொய்
த்திடு நக்க மொழுக்குக ரோருக, நற்பத முச்சியு டித்தன
ஊரு னுளம்பேட்டிட. (கஉ)

காப்புப் பருவம் முற்றிற்று.

செங்கீரைப் பருவம்.

ஏழுத்த வந்தமத் திருமக மிலக்கவே யிழுதபுழு னோ
டிழைந்த லேலமு, ந மஞ்சட் டியிர்க்கினவெ கீராட்டி யினை
காசு கண்டா தவன்சொர்ப்பந்த வுத்தினை பூகிமெண் ணிற்றி
டுனாதி பார்ப்பொட்டு மித்தினதகிற், பலமலிக ளாதகட்டி
பொற்பட்ட மொளிர் தன பவனவட மார் பிபாங்கவே-, கா

கக௨ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

பூத்த விழிகட்கு மைபிட்டு வளைகளொடு கலகலென வேகை
தளிற், கங்கண மணிந்துகாற் றண்டைகள் புனைந்தழகு கா
ணுமிவ் டவமென்னெனச்-, சீர்பூத்த விரைநக ராமழகி மகி
ழ்வுறச் செங்கீரை யாடியருளே, திகழுமர கதவல்லி புகழு
மழு துறுசொல்லி செங்கீரை யாடியருளே. (க)

தானொருவர் கருவுறு துலகமுழு துங்கருவு தான்கொ
ண்ட ளிக்கின்றநம், தாபெனவெவ் வுலகமு மிறைஞ்சவிம
யத்தரணி தன்குழவி யாங்கருணைபு-, மர னுருவ மச்சினிய
தாகவந் தாட்குமுன் மாதாவு மகளாகவு, மன்னுமுயர் கரு
ணையு மாறாது வளரவே மகிழ்வேடிவ் விரைந்கரின்-, வான
வர்க டொழிமேவு பூட்சர் வாமத்து மருவுற்று மித்தமிழி
னின், மகளாக வேகொண்ட மகிமைக் கணங்கவே வாசமுட
னையு ரிடுந்-, தேனொழுகு குமுதமுதும் வாய்மவரு மெல்லி
யே செங்கீரை யாடியருளே, திகழுமர கதவல்லி புகழுமழு
துறுசொல்லி செங்கீரை யாடியருளே. (உ)

ஒருபுவன ரன்றிமற் றெப்புவனர் தம்மையு மொருத்
தியாய் தின்றருளுநீ, பொவிராழி யன்குழ லவன்றனைய
னஞ்சிலைவின் னுயர்வித்தி யாதாரியாழ்-, தருமிவைக ளினி
மைகைத் திடவினிய மழலைமொழி - தருதரணி யின்குழவி
யாய்த், தனதுமலர் வாய்கொண்டு பொதியைதரு பொரு
றையந் தனிராட்டி னோர்விரையின்-, மருவிலகு கொன்றை
யந் தார்புனைத் தேறெழுது மாலைபணி துவசத்தொடு, மறை

செங்கீரைப் பருவம்.

கதந

யான பரிமேலி யும்பர்முர சங்கரைய மதயானி நிசைஞ்ஞ
வே-, திருவருளி னுணையிள நனைபுரியு மெல்லியே செங்கீ
ரை யாடியருளே, திகழுமர கதவல்லி புகழுமமு துறுசொ
ல்லி செங்கீரை யாடியருளே.

(உ)

நாலுவகை யுறுதொற்ற மெழுபிறவி யெண்பத்தி னுள்
கல்க்கப் பேதமு, நலிபா தகட்டினிற் சுமவா தளித்தமர்
நல்லுயிர்க ளுக்கள்ளையா-, யேலுதலபொய் யன்றென்ன
வேபன்னை யுதரத் திருங்கரு வதிக்காமலே, பெழுநரிய
படிவமொடு புழுதியினை குழனியென வேவந்த பைங்கிள்ளை
யே-, பாலுமளி யுங்கண்டும் விலைகொண்ட வாயமுது படிமு
ழுதும் விலைகொண்டவோர், பவளவா யின்சொணுக லீந்தர
தனு விலைகொண்ட பங்கய முகச்செல்லியே-, சேலுலவு கழ
னிவரை விவரக ரிளமயினி செங்கீரை யாடியருளே, திகழு
மர கதவல்லி புகழுமமு துறுசொல்லி செங்கீரை யாடியரு
ளே.

(ச)

வட்டவழு தத்தடம தாகவே நீற்றறையின் மகிழ்வு
ற்ற தொண்ட றுக்குள், மகிழ்வுனெரி கோயிட்ட வசைநீ
ர்ந்தி டவுமந்த மன்னனுக் கேத முயலுந்-, துட்டருரை சுன்
டுழுட் டெனுமமண ராணிகள் சுருங்கவொரு கடுவாகவுஞ்,
சுத்தசை வந்தழைய வழுதயி டவுஞான சதைநின்று சே
ய்க்குட்டியே-, திட்டமொடு தெந்தியினை யுறுசோதி யைத்
துணைகொள் சீருறு பிருங்கி யுடவித், செறிதகைகள் வாதி

ககசு மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

ஐநு வெளவியுர் தனதடிகள் கிந்திக்க வுஞ்செய்துதன்-,
 சிட்டர்நொழ ஸிட்டமொடு திருவீரை வாழ்மலை செங்கிரை
 யாடியருளே, திமழ்மர கதவல்லி புகழுமழு துறுசொல்லி
 செங்கிரை யாடியருளே. (கி)

அருந்துணைவ னின்னீனாடு மும்முறைநு தாடிட்டு மந்
 தீனையும் வென்றிட்டவேர, மருண்டிக்க வலியுடைய ளாகிய
 மப்புதற்கு எகிலமெல் லாடோங்கீ-, தருந்தல மதிற்பல துல
 ங்கடனி லவனீனாடு சார்த்துலல மாசுவதினுந், தவமது புரி
 ர்துபெறு பேற்றினை விளக்கலை தருந்பெறு பெரியோந்த
 டம்-, பெருந்தகைமை யாமெனுங் கருணைகாட் வெள்போற்
 பிறங்குபதி பலவாய்த்ததிற், பெருமைதரும் விரைநக ராச
 யமுனதத்திலகு பெம்மான்ற னிடமேவியே-, திருந்துமுலை
 கந்தழைய வாழியின் மரிலியே செங்கிரை யாடியருளே,
 திமழ்மர கதவல்லி புகழுமழு துறுசொல்லி செங்கிரை யாடி
 யருளே. (கி)

மண்டலமும் ளின்டலமு மந்துமுள வெத்தலமு மரு
 கிப் பொலிநீனைந்து, வந்திரவி மண்டலமொ கிந்துன்று
 பொழ்தன்மெவு வளவிரை யிற்கண்டுனை-, யண்டர்க் கெப்ப
 னுந் தொண்டிற் படிப்பது மன்பர்க ளரினைந்தயர்வது,
 மாலியே சின்றுகா காவென்றி ரக்குமடி பார்க்கினாள் செயு
 மரிலியே-, வண்டலர் தினைந்தளிநு ணென்றவ கிந்துமதி
 வந்ததுத ளின்சுட்டிகாண், மண்டுபுகை யென்றபனி கொந்த

செங்கீரைப் பருவம்.

ககரு

எக மஞ்சடைப் வரலிரவி யின்கதிர்செயச்-, செண்டி.ன்யி
வை தின்றிகிளி கொஞ்சமொழி யுங்குயிலி செங்கீரை யாடி-
யருளே, திகழுமர் கதவல்லி புதழுமமு துறுசொல்லி சென்
கீரை யாடியருளே. (எ)

வேறு.

உலகுயிர் முழுமையு முறுபய னொழுதிய வேலை யெ
னக்காதி, னுபர்மறை முடிவினி ரகதிய மொதிட வுற்றதெ
னச்செறிய, வுதித்தடைந் தடியவர்க் களவையை முடியே
னுதுதிபி நென்றிரவி, யுடைந்தன னென்னநல் லீணையெழி
லோவா கொளிர்மணி யுறுதோட்டி-, னலமொடு ஞானந்தக்
கதிரொளி செப்பவ னவின்மமை பொர்பயன்று, நல்லருள்
புரிவான் வம்மினென் னுளநலி நசையொ டழைத்திடு
மோர், ஈட்டிது மாலோ விதமுக மென்றிட நற்குழை ஒரு
மோட, னாகியின் பிறையாம் பணிமணி யடியினின் ஞாநுமு
ந்துகாட-, மலைநு சந்தம் வளர்கமு கென்னும் வளைவரை
யாதுள்ளே, மணியல் வுறையுட் கட்டொளி பலகதிர் வருணக்
காலாட, வலறுதி ரந்தரு மாமணி சூழ்வுற வரிர மணிநாப்
பன், வைத்து வரைந்திடு பதக்கவொன் னொளியிரு மாந்து
பரந்தாட-, வலைபுன லாட்டிய னொதுணி கருமண லலந்தரு
குழலான, வரியசை வலமுறு மாறினி முத்தென வாங்கி யரு
ண்டாட, வலர்மறை சொரிபொழில் வினையி விளையி லா
நெ செங்கீரை, யருனொழு தியமுக மரகத வடிவே யாடுக
செங்கீரை. (அ)

ககக மரகதவல்லியம்பை பின்னைத் தாமிழ்.

இந்திர நயனரி வந்துதி னம்பணி யேரார் புத்தமேனி,
 பேறுடை யரனுடை கொண்டழி யேமனெ முத்து பணிந்
 தோதி, யின்புற வருள்சொடி மித்துறை பொழிநொ டிலங்
 கிடு மணிவீரை, யெனுநகர் வளஞ்ஞயர் மலைமக ளான நின்
 னிடையாங் கொட்பாடக்-கந்தர நோஞ்ஞழல் வண்டல் ரோகித
 விந்து பரந்தாடக், கருவழி யஞ்சன நீல மணிந்திரள் காண்
 றுக ஸைந்தாடக், கந்த நயம்பொடி மேனி திலைத்துயர்
 கதனமொடுந்தாவித், கற்பக மாநி தருக்கலை யூட்டிடு கான
 நிரைந்தாடக்-கந்தர நகையெனை யிகழ்வதெ னென்னென
 னுற்றுத் லாங்குருணம், சொற்பொரு ளறிஞ்ஞ ளீற்றெளி
 முத்து புலாக்குமுற் றுழந்தாடக், தொத்தி யலைத்திரை
 யொந்து வடிந்து னுவண்டு னுவண்டாடக், துப்பு வடத்
 தொடு கித்தில மலை தொடர்ந்து யிணைந்தாட-வந்தர மங்
 கையர் தொண்டு மகிழ்ந்தவ ணன்பெரு நீண்டிட, வம்பா
 விஞ்சையர் வினை விழற்றி யகங்கனி கொண்டாட-வானமு
 துறுமொழி வாகுட லருள்விழி யாடுக செங்கலை, யருளோ
 முகிபமுக மரகத வடிவே யாடுக செங்கலை. (க)

மண்பிசு னுதமி ருத்தழல் கிஞ்சகம் வண்பார் கொண்
 டாடி, வழிபடு மாகொலி கொண்டு நிமிந்தும கிழங்கிற் பண்
 பாட, மயிலை ளார்முதில் கண்டது கிங்கையின் மஞ்சொ
 வென்றோதி, லாநுழை னேன்குழல் கங்கினி ஸைத்துக னிந்
 தே நின்றிட, வினையது வாங்கிழி வென்றன வென்றுவி

நிந்தே வண்டோட, விதைவர்கை மானும ருண்டிம யங்கிரி
டைந்தே சுண்டிகாண, வியலன மேரடி கண்டுள மஞ்சியெ
ழுந்தே விண்டாவ, விடையின் கீளரி கண்டணை தங்கன்
சைந்தே நன்பாக-, வணியல் பூணிலெ னென்றகி லங்கன்
தைந்தே நின்றோத, வழியல் பேபென நின்றுபு கழ்ந்து
மன்போர் கொண்டாட, வருவது வீரவ னின்பனி யென்
றிட வன்பா லுண்டான, வணிகர் வீரையி லின்பொட மர்
ந்தவ ணங்கே துன்பாவாந்-, திணைநிகழ் கோவைவ ரைந்
திடு மங்கரை தென்பா னின்றூர், திருவனை மாலயர் தம்
கையெ னுங்கொடி செங்கே தொன்பூவார், திருவடி மே
வுச வந்தரி னந்தரி செங்கோ செங்கீரை, திருநள வாரங்கை
யந்தரி யம்பிகை செங்கோ செங்கீரை. (க0)

சுருவோடு மழைகுழ றோப்பணை யிந்தெவி சைந்தேர்
கண்டடத், தனமென வளரூய ராரக கந்தரு தன்சே யெ
ன்றூர், தனியரு னிறைபொரு நானறி யிந்தகி டம்போ
லொன்றேனுந், தானியி ளையரு னாயகி தங்கவு வந்தா
னென்றேன-, முருமறை யகமிஃ தாமென வந்தண ரன்பா
னின்றோதி, யறைதர கிறைவுறு வீரையி னந்தரி யின்பா
லன்போருட், டமுதக நெய்கி தாயுள ருந்திட வங்கே
யுண்டாரு. மடைகிவி லுலகுவிர் வாழவு வந்துக இத்தே
கொண்டாளா-, சிவியை யினமநி பேபை வென்றது வெ
ன்றே கொண்டாட, விதழல மொடுகர மான்ன மென்றி

கக௮ மரகதவல்லியப்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

மென்போ துங்காழ்செய், தெழிலொடு டிலந்தர வாரணை
 பென்றற லிந்தாம் வெண்சோதி, யிலகிட வருளொடு வாழு
 மிளங்கொடி யென்பா னன்புறுந்-, திருமர கதவடி வானச
 வந்தரி திண்பார் கொண்டாடுந், சிவையுமை பரைகவி யா
 ணிநி ரந்தரி சிந்தா ரொண்பாலாய்த், தெளிதமிழ்முதுறு
 தேமொழி யங்கிளி செங்கோ செங்கீரை, சிறுதள வார்
 நகை யந்தரி யம்பினை செங்கோ செங்கீரை, (கக)
 செங்கீரைப் பருவம் முற்றிற்று.

3. தாலப் பருவம்.

பாலும் பழமும் பசுந்தேனும் பாகின் மொழியார் பரிந்
 தூட்டப், பருகிக் கிள்ளை மதிபோலும் பளிங்கார் மாடச் சா
 ளரத்தித்-, காலுங் கதிர்வெண் ணிலவுண்டு களித்தங் குறுச
 கோமனைதக், கண்டா மினிய விசைபாழிற்றக் காண்பான்
 தேட்போர் தலைமுகத்தர்-, போலு மண்ணுந் தகலாமற்
 பொருந்தும் பந்தி நிரைமயுகார், பொருவில் வீரை நகர்க்கர
 சாய்ப்புரக்கு மரக தரம்பினையே-, சேலும் பிணையும் வென்
 றவிழித் திருவே தாலோ தாலேலோ, தேனார் கொன்றைச்
 சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (க)

எங்கள் பொருளா மிவைகவரே லென்றே பொரல்
 போற் கடைசியர்கா, லெழின்மீ னல்வ னுகளாவ வ ரெங்கள்

முகம்வாய்ப் பகைபென்றே-, பொங்குந் பலம்பங் கயங்கு
முதம் பொருந்தக் கதிரோ டுதத்தெறியப், பொருந்து
மள்ளர் வையாளிப் போத்தி னடியாத் துவைத்துததி-,
மங்கு தலழப் பொற்சிலைபோல் வளர்கூ டேற்றி நெற்றா
ற்றி, வழங்கிப் போரிட்டளக்கேற்றும் வைய மசலாத் திரு
வீரைத்-, திங்க னுதலார் மாகதப்பைந் திருவே தாலோ
தாலேலோ, தேனார் கொன்மைச் சிவன்மருவுஞ் சிவையே
தாலோ தாலேலோ. (௨)

கொம்பிற் கலுழன் குடம்பைகொடு குடிக்கொண் டிறை
யக் காமரவங், குடியா யடியிற் குழுவ்கொடுங் குலவக் குளி
ரக் குயின்மருவித்-, தும்பிக் குழுவக் களியொழுகத் னடியே
ரிடையார் துவண்டாடத், துளிர்க்கே மலரும் புன்னீவ
னஞ் குழந் தொல்லைப் பொளிவுடைய-, வம்பிற் றுயிலு மரி
வாமத் தணங்கா ளாரும் வீரைநகர்த், கரசா யமர்ந்து புரந்
தருளு மழகார் மரக தாம்பிகையே-, கொம்பொற் குழைக
ளிலகுசெவித் திருவே தாலோ தாலேலோ, தேனார் கொன்
மைச் சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (௩)

ஆரியங் கரியும் பகைதெரியா தான்கன் றடியின் மடிசு
வைக்க, வவசு மொடுநற் பணிபுரிய வணிமா வாதிச் செய
லொழிந்து, புரியஞ் சடைபிற் புறவடையப் புற்றை வளர்
தம் முடல்பொதியப், பொற்கள் புலனிற் பொருந்தாமற்
போத நடுநா டியிற்செலுத்தித்-, தருவும் புரிந்த தெனமுனி

வர் தவஞ்செய் திலகுந் தவவனமார், தலத்தி லிலகுந் திரு
வீரை தழைத்த மரக தாம்பிகையே-, திரியுங் கயிலை யினை
த்தவீழித் திருவே தாலோ தாலேலோ, தேனார் கொன்றைச்
சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (ச)

கந்தங் கமழுங் குழங்கெதிராங் காரார் கதையைக் கந்
தரத்துங், கண்கட் கெதிரா முழையாபிடக் கரத்து நுத
லுந் தெநிர் மலையைச்-, சந்தந் திகழ்ச் சடைபகத்துந் தரிந்
தான் தேள்வ னெனவதனைச், சகியான் போலுங் களவறி
யாந் தனைநே ரெழிலார் குழவியநாய்-, வந்திங் கமுதம் வா
யொழுந் மழலை மொழிந்து வளர்தலென, வளனாடு பெருந்
விரைநகர் வசிக்கு மரக தாம்பிகையே-, சிந்தந் கருணை
யொழுஞ்விழித் திருவே தாலோ தாலேலோ, தேனார் கொ
ன்றைச் சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (ரு)

புகித்தோ லுடுத்துப் போதகத்தின் புறணி போர்த்து
முடைவிசம், பொருத்துங் கலையா முழுவங்கம் புயத்திந்
ரூங்கித் தலையோட்டைப்-, பவிக்கே கொண்டு திரிகேள்வன்
பழிநீர்ப் பான்போன் றெனிற்கனகப், பட்டா ரிடையு மணி
கள்பல பறித்த கச்சம் மேகலையுஞ்-, சொலித்தே யொளி
ரச் சுகமறிஞ்சொற் றுளங்க வளருங் குழவியெனத், தோ
வ்வி வீரை நகர்வளருந் துவர்வாய் மரக தாம்பிகையே-,
சிலைக்கோன் மகனை சிலைறுதலார் திருவே தாலோ தாலே

லோ, தேனார் கொண்டைச் சுவன்மருவுத் சிவவயே தாலோ தாலேலோ. (௪)

அண்டத் துழிந்த அத்தனைப் பண்டம் கொண்ட வகட் டாளா, யாயா தவர்க்கு மாய்த்தவர்க்கு மாயா யமர்க்கு வரு ட்டாலே-, தண்டத் தென்கோ னேத்தரிவே தண்டக் குழ வி யாங்விளியே, நரைத்தென் லிரை யிலில்வான்மா தரை த்தன் றெண்டு கொளுமாலே-, வண்டிற் நிரையுய் குழற் குயிலே வண்டுந் குருவிக்குங் காப்புதலே, ஸமக்கண் ணுனழ் யே மரகதமா மைக்கோன் மரக தாம்பிகையே-, கொண்டுந் திரிணக் காத்தண்டலித் திருவே தாலோ தாலேலோ, தே னார் கொண்டைச் சுவன்மருவுத் சிவவயே தாலோ தாலே லோ. (௫)

மேலம்.

ஆனமென வயனரன் முடிய நி யாயமா னவனியில் வரநாணி, யிவிர்சடை மடிதவழ தவிடுஞ்ஞிர் தவினில னாதி குவ னிறுமென்றுண்-, ஸிவிலொதி பல்லடி பொதிதிரி குதலென சிறிதிது மண்டிமாதி, கிலிலையி தழுவி யசின் பெய்தி மொனியொதி னுமிறுறு சோதிகளாந்-, நனாமழை சொரிபொழில் லிரைநன் னகருறை நதிபதி பேரலஞ்சார், நகமக னொணுமெழி னொருமை மரகத வாயி யாய்ப்பொறு விந்-, தனிதட முதலா னிடமுறை தத்பரை தாலோ தா லேலோ, தவமுனி வர்த்தொழ வய்த்திந்தி காம்பனி தாலோ தாலேலோ. (௬)

௨௦௨ மரகதவல்லியட்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

உடுவென வெள்ளிர்வது சிதறிய நிலவென வுரைசெய
 வெள்ளிர்மதியு, முடைபட மோதியுட் பாய்க்தெழில் வரகோக
 னுலவ வெணரிக்குடைவா-, ரடர்பவ முழுவதுங் கழிதர
 வெளியிடு மதைத்தன் திடையாடா, தவ்வழி கடப்பவர்க்
 காற்றியு மின்புறு மருட்பொரு நாந்திப்பாற்-, கடிமதில்
 பகைவரை யடுபொறி பொடுபல கருவிக னொடுகுழக், கவி
 னுறு வினையன் எனினி லரச்செய் கவிசிலை துதல்வடிவா
 ஞ்-, சடையர வெனவிளிர் மரகத மென்கொடி தாலோ தா
 லேலோ, தவமுனி வரந்தொழ வரழ்ந்திதி சாம்பவி தாலோ
 தாலேலோ (க)

வேறு.

பலபழி யுடையவ னாயிவ னென்றுயர் பாரா ரேசாமே
 பங்கய நின்கந் னுடனோ ழிந்திடு பாழ்நா ளாகாமே
 யுலகிளி லருளறு லோபிக டங்களை யோபா தேதேடி
 யோன்றி யகைத்துழ லாதவ ரம்பெற வோரே னுனனு
 மலைகட லுலகுபி ராயென வந்ததி னுலே யாள்வாயென்
 தஞ்சலொ ழிந்திட வேவன ரம்பிகை யானே மானினைந்
 தலனுறை மரகத மேனிபி ளங்கிளி தாலோ தாலேலோ
 சுந்தனி ளம்பிறை வாணுத லந்தரி தாலோ தாலேலோ. (க)

வானவர் புகழ்திருவிசையு றைத்தநல் வாழ்வே மாதாநீவ
 வஞ்சக நெஞ்சற வாவென வந்தலை வாதே தோதாபே

கானவர் வலையுறு மானென னைத்தது காணு தேவாவே
கன்றை மற்றத்திடு மோகனை யன்றியர் காவார் காவையோர்
வானந னுளமொடு கூவிடு மன்பரை யாள்வோ யேபேயே
னன்பினு டன்மலை குழிடு செஞ்சுர னுனை மாறுதார்
தானுவ மரகத மேனிபி ளங்கிளி தானை தாலேலோ
சந்தவி ளம்பிடை வாணுத லங்கரி தாலோ தாலேலோ. (1)

வேறு.

அந்தரி தாலோசி சந்தரி தாலேலோ வம்பினை தாலே
லோ வாயார, வன்பரு னோடோது மொன்பரை தாலேலா
ருஞ்சிவை தாலோசர் வான்மாவர்-, தந்தவ டாலோபு சந்
தவ டாலோத லந்தனி லேமேலெ னுமேலோர், தங்கஞ்சொ
லார்விரை யம்பதி மாதாவெ னுங்குயி னுலேலொ தானுன-,
சந்தரி தாலோச லந்தரி தாலோது லந்தரி தாலேலொ தூயா
னஞ், சந்தர னோடேயி டம்பொலி மானென்சு தந்தரி தா
லேலொ தாலேலொ-, வந்தனை யோடேயி கிளந்தி வார்பால்
வாரந்தவ டாலேலொ தாலேலொ, மண்டொளிர் பூணரி
ளங்கிளி யாமாதி வஞ்சியே தாலேலொ தாலேலோ. (கஉ)

தாலப் பருவம் முற்றிற்று.

4. சப்பாணிப் பருவம்.

என்ற சபையு மெத்தலற மெவ்வுயிரு மொருமிக்க வின்
 மருளு மலேவங்கையன், நெதினுதலை யொவ்வாது தினமு
 ருநி யிலேமுதகு மித்தினெடு நாள்க ளுறுவின்-, ணண்டருல
 கொன்றகமல னீயிண்ட மண்டல மனந்தனுல கோடெங்
 குனு, மமருயிர்க ளாங்காங்கு காண்கின்ற வாதார வாதேய
 மாம்பொருள்களை-, கண்டுமரு ளுண்டுபின் காணவிர லாற்
 கருணை காட்டுவிப் பவன்போலவே, கந்தரம தொத்தகறை
 கந்தர மனந்தவவா கண்களி லமைத்துதிடுத்த-, தண்டளி
 றின் வண்டிகள் கலிக்கின்ற கைகொண்டு சப்பாணி கொட்டி
 யருளே, தானவர்கள் பகைவெல்லி வீரைமர கதவல்லி சப்
 பாணி கொட்டி யருளே. (க)

தன்பதி தீனப்பதிக் திடுதுதளி நமதெழில்க டமை
 யும் பழிப்பனென்றே, தாரகைகண் மூவேழொ டோராறு
 மகிழ்வினெடு சார்ந்தென வரிச்சிலம்பா-, ரொன்பதுறு வீர
 ர்க ளுதித்திட்ட செம்பஞ் சுறுத்தடிகள் சேப்பேறலே,
 புள்ளமுட னுடல்வாயு மொருமித் திபற்றுபணி பொப்ப
 ற்ற விச்சாவதிக-, கன்பினெடு மகளாரு முன்முன்று பருவ
 முட னகிலமுழு தும்புரந்த, வருளழகி னெடுநின்று வரம
 ருளு மிதழொத்த வந்துப் பணிந்திட்டவோர்-, தன்புகழ்
 விளங்கவர தங்காட்டு மங்கைகொடு சப்பாணி கொட்டி யரு
 ளே, தானவர்கள் பகைவெல்லி வீரைமர கதவல்லி சப்பா
 ணி கொட்டி யருளே. (உ)

தற்கூர்சி சுபமேஷ செந்தந் சிவையதாகத் தன்னைச் சிற
ப்பார் பரன், சந்திரப் பிறைநீடுதென்ற கிந்திரத் தனுசை
வென்ற சந்தத்தி லகவானுதற்-, பங்கத்தி னுறுகெண்டை
பங்கத்தி னெழுசண்டை பண்ணொத் திடப்பாய்கிழி, பன்
சித்ரா மொடுசொற்ற வொண்புத்ரன் மொழிபெற்ற பைம்
பொற் சூழாதுக வாரிசெவி-, சிந்தத்தி லிடைபொன்ற வந்
தத்திவடைபென்ற செங்கீழ்க் கமல பாதமுற், திகழச்
செவ்வரிபுற்ற விடைகொட்டி யமுதிட்ட தென்கொற் பழ
சூ சிமொடு-, சமந்தத்தை வளர்சத்தி சந்தந்தம் தந்தச்சி சப்
பாணி கொட்டி யருகே, தானவர்கள் பனைகெல்லி விரை
மர கதவல்லி சப்பாணி கொட்டியருகே. (உ)

வானந்தி வேரணந்தி நீலந்தி மொடுதன்மி வழுப்பா
லிஹ மென்றுவின், வச்சிரதர ன்சொமொடு சுப்பங்க விய
ரென்று அரவிட்ட நெளவிஞ்சையி-, தோளிற்றொ லியாற்
கொண்டு தாளிற்றிநி லாகக்கன் சுவைகொண் டெழுந்தரடி
டச், சுத்தப்ப னுமைபொன்றி லிக்சத்திர மெரென்று நர
முற்றி லிசைபாடலும்-, திவனிக்குறு தீன்புருவ வானச்சு
ரமாதர்கண் மெட்டொத்த சைக்காடலு, மிக்கப்பிர சிக்க
விதற் வைத்துக் சுவைத்தொழுதி விவையுற்ற கைகொண்டு
கி-, தாளப்பிர மாணமுட னினுக்கிர மேளமொடு சப்பாணி
கொட்டி யருகே, தானவர்கள் பனைகெல்லி விரைமர கத
வல்லி சப்பாணி கொட்டியருகே. (ச)

263 பரதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

பொன்னிரும் பிரசிதப் புரவணர் தங்களைப் புங்கவர்
பொருட்டாகவெண், பொடிபடக் கொழுநராம் பூயீசர் செய்
தகை புதுமையே யென்றன்பர்சு-, னான்னபங் களினை
டு னாவினின் றி மகிழ்வோடு நன்பிற் களித்தேதாங்கியே,
நகரினமுக மலரவரு னாகைசெய்து புகழ்கொண்டு நல்லரிய
மவனத்தோடு-, பன்னருந் தொண்டர்களை வம்பின்வம் பின்
னென்ற பண்புபெற வாய்மலர்ந்தே, பகர்தலினை யொக்
குந் செக்கம்ப மேரோடே பரிந்தித் தழைக்கின்றவேர்-, நன்
னிரும் பங்கயக்கைம்மல ரினைக்கொண்டு சப்பாணி கொட்டி
யருளே, தானவர்கள் பகைவெல்லி வீரைமர கதவல்லி சப்
பாணி கொட்டி யருளே. (டு)

வானத்தின் மன்கனொடு பொருத்தெழ்ந்ததென வள
ர்வற்ற கயல்சேர்கொடி, வழுவிறழி யிற்சித்த சேனனது மக
னும் வாய்ப்பச்செய் திடுவானக-, ரானுற்ற கொடியோடு
மேவுற்று என்யினு லாறுமுக னுதியனாமுன், னாறட்டி
டுக்குறை யகற்றிவி லென்பபோன் றன்போடு புன்பாவை
யைத்-, தேனுற்ற நானர் திமிர்ந்தினைக் கால்களிற் சேர்த்
திரன் னீராட்டியே, செத்துகில் புனைந்துகில் பொன்கல
னணிந்துபல் சீராட்டி விளையாடுதற்-, னுனத் தனிக்குழவி
யெனவருளு மெல்லியே சப்பாணி கொட்டியருளே, தான
வர்கள் பகைவெல்லி வீரைமர கதவல்லி சப்பாணி கொட்டி
யருளே. (சு)

வேறு.

கஞ்சம லர்க்கிழ வன்சிசு தங்கிய கட்டழ குற்றவ
ன்க்கிடியுங், கந்தர மெய்த்துள வன்புடை யின்புறு கற்
பொடு பொற்புறு வித்தகியு-, மஞ்சந டித்துய ரஞ்சலி தந்
துள வற்பினி ணைக்கைகு வித்துருகி-, யங்கண லர்க்கொடி
யந்தரி சுந்தரி யாற்கள நற்பர மெய்ச்சிவனுஞ்-, செஞ்சிலை
மொய்த்தட பைங்கொடி பென்றணி தெத்தர மெய்ப்புனை
விற்றிழையொண், செம்பொ ணிழைத்திடு மத்திடு கின்பி
ழை சிந்தம துற்றறி விய்பவள்போற்-, கொஞ்சி யடித்திடு
மக்கை நயங்கொடு கொட்டுக சப்பாணி கொட்டுகவே, கொ
ன்பொரு கைத்துறை யம்பதி யம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி
கொட்டுகவே. (51)

வஞ்சம தொன்றிடா நெஞ்சினர் நாடியுள் வாய்மையா
துற்றுநிலைத்துநினும், வந்தினை யுண்டுமே யம்பினுந் தீயி
னு மாகமோ டுற்றா னத்துநினும்-, பஞ்சித மென்பநீ ளன்
பரொண் பாடல்கள் பாடியே முட்டிகெ குக்குநினும், பஞ்
சடி யின்றரா சங்கடன் பாலுள் பாசமா மட்டைநி துத்த
ருளி-, சிஞ்சையர் தொண்டரு தும்பரின் பேரிகை விரலோ
விட்டுநி ரைத்திடுநீள், விண்டய னும்பரோ டும்பணிக் தே
தொழும் லிரைமா நத்தம துற்றிடுமோர்-, கொஞ்ச யினம்
புற மென்கினி நேருமை கொட்டுக சப்பாணி கொட்டுகவே,
கொன்பொரு கைத்துறை யம்பதி யம்பிகை கொட்டுக சப்
பாணி கொட்டுகவே. (52)

உரு. மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

சந்தலே தங்கனோ ஹஞ்சதா னந்தமா தங்கியே சந்
திபுருந்திரையே, சம்புநீ ளங்கியே தண்டமா கின்றநா
டண்டசலா மெய்க்கரு ணைத்திறலா-, ஸந்தலே மங்கியே
தண்டரா தின்றலே ரஞ்சமே பச்சைவ னக்களியே, யன்
டமூர் மங்குலா குங்கலா பங்கனோ டஞ்சமார் நற்பொழி
ஹற்றிலகு, கந்தமே னின்னுதா தங்கன்போ யொன்றுமேர்
கண்டவி லாத்தல ஹற்றிலென், கங்கைகு டங்கலி சன்ற
னோர் பங்கியே மென்மொளா கிந்தைவி கெப்பலெவை-, குந்
தமா ரங்கன்பா றங்கையே மங்கையே கொட்டி, சப்பாணி
கொட்டுகவே, கொன்பொரு ணைத்துறை யம்பதி யம்பிகை
கொட்டுக சப்பாணி கொட்டுகவே. (சு)

வேறு.

இடியுறு கொடியுன தனியா வானுளி னைத்துவி னுற்
றூட, வெழுதரு மறைதுதி யெனுமுறை யோலம் நிட்டுகி
தித்தாட, ஓலகுறு ககபதி திகழுறு நீள்கொடி யிட்டா
மற்றூட, கிகழுறு சதுழனும் வெருவிட மூடக மெக்களி
யிட்டாட, வடவவரி தெனவிதி யொடுநிரி கோழிம தந்
தொட சைத்தாட, வகையகை யொடுபலர் மருவுத லேமக
சஞ்சுடி யொப்பாக, மலியவை கிரலுறு வனகமழ வேறும
தித்தலை வற்றூட, மலருறு கினதடி யருளுயர் தேனைம
டுத்திட வற்றூர்கள்-, கடி.கம முளகமொ யலரளி வீழலோர்

கட்கணை போட்டது, கருவிழி பொழுதரு ளமுதுகொள்
சேடியர் கட்கடை கொட்டாத, கவினுட னுள்பல மணி
வளை யேறிரு கைக்கரு ணைக்கான, கடிபிக வெழிலுறு
திசையிலு மாடி, கிட்டவிழ் கைப்போதார்-, குடிசூல மது
பர னெடுதிரு விரவ ரூப்பம துற்றேரார், சூவலய மொடு
பல புவனமு காடுறு ருட்டரி கற்செயாய்க், குழகோடு வன
கிள மரகத நாயகி கொட்டுக சப்பாணி, சூவடுறு கிளையா
ஸிடமொய்ப ராபரை கொட்டுக சப்பாணி. (க0)

முத்தியெ வர்க்கும லித்திடு மெய்ப்பொருண் மொய்த்
தரு னைக்கறு, முத்தயி ழுட்கலை வையக்கழை சர்க்கரை
முக்கணி வையப்பாளை, மொக்குளு டைத்தும தத்தசு ருப்
புவ டுத்திடு கற்றேசே, முற்செய்த வத்தினு தித்தன ரொத்
தெதி ருற்றவன் மொற்குண்டிப்-, பத்தமு தத்தையி கர்த்துவ
குத்திடு தட்டின மெய்த்நீதமன், புத்தக முத்தய டிங்கும
ஸத்தொடு பரும மூக்கைய, பொய்ச்செய லைத்தெறு
முத்தர் த பெய்த்திவ் முற்றுவ னத்தேதின், பொற்றா
பர்க்கை ணிக்கொடி பற்றியு தித்திடு மெய்ச்சேரே-, மொத்
ததெ னத்திகழ் வற்றெவர் கட்டுமு ரித்துடை நற்றாயா,
வற்றுவை கைக்கனி சொற்குபில் பொத்திகி பொத்தவ
னப்பாரு-, முத்தம நற்குணி தற்குணி சற்குணி யுத்தம
ருட்கான, வற்றிடு பொற்கம எப்பத மைக்கணி யுத்தயி
பொய்ப்போடு-, குத்திர மற்றவன் கித்தயி கத்தமு லைத்

௨௯௦ மரசதவல்லியம்மை பிள்ளை த்தமிழ்.

தெழுநட்போடு, குட்டரி பைத்தன் தத்தனெ னக்கொடு
தித்தவெ ழிந்நூலின், கொத்தணி மெய்ப்பரை தற்பரை
சிற்பரை கொட்டுக சப்பாணி, கொக்கிற கைப்பினை யத்தனி
டந்நுமை கொட்டுக சப்பாணி. (கக)

சப்பாணிப் பருவம் முற்றிற்று.

5. முத்தப் பருவம்.

புத்தக மிசைத்திடை யிளம்பிறை யினைந்துமுத் பொ
ற்றுண்ட வித்துருமமேற், புதுமதிசு னைப்பினைத் தருகிலரு
கோபங்கள் போர்த்தன வனத்துவியுங்-, கொத்தல ரவிசசு
முஞ் செய்பஞ்சு மஞ்சமென் குளிர்மல வெள்ளடிகளாற்,
கொடுமைகள் சினதந்துனது கித்தனை யியற்றவென் குவ
டெக்கு முள்ளுடையவே-, பத்திபடு முரமீது தைத்துமிரு
விதிமாசு பாறிட வமைத்துமுற்றும், பரிவிலா விதிவரி யழி
ந்துனை வணங்கிடும் படிதலை நடந்து வந்தே-, சுத்தமுறு
விரைநக ருற்றமரசு தவல்லி துவர்வாயின் முத்தமருளை,
சுகமெச்சு மழலைமொழி மதிமெச்சு நகையிதழி துகர்முத்த
முத்தமருளை. (க)

தடையற்று வருகுவன் தடியர்க் கிசைப்பபோற் தணி
விரை யம்பதிபினிற், தலைமெட்டு கொடியசைய வினைய

ற்ற வரகபுரி சடைபிற்ற னாதிதாங்குமோர்-, படையுற்ற
மழுவலர்கை மீடமுற்ற வுழையுடையர் பகைகாம னுக்கான
வர், படியுற்ற மகளிபரவ ருமனுக்கி னருள்புரியோர் பரமு
த்த வத்தரிடமார்-, மடையுற்று வழியுமரு னிறைவுற்ற
விழியெழினி வலிதிர மொய்த்தகுழனி, மகிழ்வுற்ற மாகதனி
லொளியுற்ற ஷுமைபமலை மலைபெற் றாவக்குமகளார்-, தொ
டையுற்ற பனையினைய புயமுற்ற வருளழி துவர்வாயின்
முத்தமருளே, சுசுமெச்ச மழலைமொழி மதிமெச்ச நகைரி
தழி அகிர்முத்த முத்தமருளே. (௨)

வேறு.

அடியிற் கமல மதுமலர்ந்த வலர்க்கொம் பிடைமேற்
றனைத்தால, மடர்ந்தான் களகத் தெழிற்கஞ்சியகன்றா காயர்
திரிதலெனும்-, படியின் னெடுங் கொண்டலையும் பற்று
மரத்திற் றாக்கணங்கள், பரிசிற ஞாஞ்ஞங் குடம்பைகளிற்
பண்ணைச் சாமிந் தரணமதைக்-, கடிதிற் கொடுபோய் விளக்
கிடந் கவினீர்வாவி புறத்தமரக், கனகப் புனிபோல் வளரு
மலந் தாரப் பொழிலார் வீரைநகர்-, குடிதொண் டுறையு மர
கதயபைங் கொடியே முத்தந் தருகவே, குன்றச் சிலையா
விடமருவுங் குயிலே முத்தந் தருகவே. (௩)

கற்றச் சிலையி னின்றாடிக் கலைக னெடுத்து விளவெழி
ந்து, காட்டான் திரட்டிக் கலையெடுத்தக் கவிஞர் முல்லைய்
புதியோடிச்-, கித்தந் தபிர்பா னவரீதஞ் சேரப் பருவி மலர்

உகஉ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

புனைந்து, திருமா லாடுஞ் செயல்போன்று திகழ்த்து வனைந்
து சிறப்புறுந்-, சந்தப் பொருளை யலைகொழிக்குஞ் சந்
கோ டிப்பி முத்தமதாத், சமைபுந் கரைசேர் திருவினைத்
தலத்தின் வாழ்வே தழைத்தநயங்-, கொந்துக் குழலார் மர
கதப்பைங் கொடியே முத்தத் தருகவே, குன்றச் சீதையா
லிடமருவுந் குயிலே முத்தத் தருகவே. (ச)

பிரமன் மருகி கத்துருவின் பிரிய சுதராய்த் திசைகாட்
பெ, பெயர்வா சகியா தியவரவிற் பிறக்கு முத்தம் விடம்
விசங்-, கரமன் முகச்சப் பிரதீபக் களிஞா தியவெண் மருப்
பில்லருங், கனத்த முத்தங் கடிமைமொடுங் கரிமுத் தென்
னும் பெயமுமுது- மட்டும் விதியுந் தினம்பவையு மருளார்
திருவி ரவணத்துங்க், உதார மரக தாம்பிகைதின் னருளார்
புதல்வர்க் களித்திசேமார்-, குரவின் குமுத மலர்வாயின்
குமைநீர் முத்தத் தருகவே, குன்றச் சீதையா லிடமருவுந்
குயிலே முத்தத் தருகவே. (சு)

காவன் குழமுத கதியெறுதின் கவிஞர் வினா நகரின்
பெய், களின் முத்தம் கழும்விசையாத் கனற்பு புதராக்
கடன்பீதிர்-, பாடுவன் திருவிளர்த விடைச்சுதவின் பவின்
செய் முத்த மலைப்பெய், பகவின் முத்த முதுமுத்தன்
பணைக்கன் முத்த மொத்ததெனார்-, சிலர் திகழ முத்தம்
மந் திகழ்க்கும் குமுத விதழவிழஞ், சீமார் முத்த கலைகா
லயக் கிதசேர், கொல்ல வுதவுவபெயர்-, கொலர் திகழ

மரகதமென் கொடியே முத்தந் தருகவே, குன்றச் சிலை
யா னிடமருவுங் குயிலே முத்தந் தருகவே. (௬)

தென்றற் குடியா மலைக்குணமார் திருவி ரவனல் தூர்
ககரசாய்ச், செங்கோ லோச்சு மரகதச்செந் தேனே மைக்
கண் டிகழமயிலே, மன்றற் கழுவி னித்திலமும். வளருங்
கன்னற் தரளமறும், வனச மணிபு நத்தார மதுவுங் கதலி
மௌக்கிகழ-, மொன்றற் கொன்றங் கொப்பறலோ டிய
விலை எளவுளதா, முடைபா னடிதே டரிக்கேற லொளிர்
பன் முத்தம் விளைக்கவின்-, குன்றிக் களங்க மறுகுமுதக்
குளிர்வரப் முத்தக் தருகவே, குன்றச் சிலைபா னிடமரு
வுங் குயிலே முத்தந் தருகவே. (௭)

வேறு.

கரியிலைத்தன் டடமதற்கண் கவரனற் றா னா முசலையின்
கழிவுமுத்தங் கரமுறந்துங் கருணைமுத்தங் கவினுற
வரசியற்றுந் தவவனச்சென் பணிபிடத்தன் பரிணமா[விழி
ரரனோடொத்தின் பெரிவெடுத்திங் கருங்கொழிக்குங்கயல்
மரகதப்பைபுஞ் சுடர்விரிக்கும் வளருமைக்கண் டிகழமர
மணமுறச்செந் தளமவிழ்க்கும் வனசமொக்கும் பதவுமா
சரவணத்தன் கபமுத்தன் கருமுத்தந் தருகவே
தளவமொய்க்கும் குமுதமுத்தந் தமிழமுத்தந் தருகவே.
குலப்பத்திங் புறமணக்குங் குடினுயிக்குந் தகைமையாய்க்
குலவசிட்டன் குடிபுரக்குங் குயிலிமுத்தங் களமுறற்

உகசு மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

கவசமுற்றும் புயவடிக்கஞ் சலியியற்றும் பெருமைதேர்ந்
தருளளித்தன் புதுகிழந்தன் தளவின்முத்தந் திகீழவே
புவனமுற்றுங் கதிவிளைக்கும் பொருநைசுற்றுந் தலமதாய்ப்
புலவர்மெச்சந்நமிழ்வளர்த்தம்புகழ், மிகைத்தின்புயர்வுறுங்
தவவனத்தொண் மரகதப்பெண் டளிரிமுத்தந் தருகவே
தளவமொய்க்குங் குமுதமுத்தந் தமிழமுத்தந் தருகவே.

விமலைமுத்தந் தருகமுக்கண் விடலிமுத்தந் தருகநல்
கிரதமுற்றன் பொருதுதிருக்கும் விபுதருக்கின் பருளுமோ
ரிமயவெற்பன் குழலியெற்கி வகிரதமுத்தந் தருகவென்
னரிதயகிற்றுங் கவுரிமுத்தென் னிலதமுத்தந் தருகவொண்
முமிறுமொய்க்குந் தவவனத்தின் நெடுநிழமுற்றங் கழலரி
முமிருமைக்கண்மரகதப்பெண் ளொருநிழின்முத்தந் தருகவே
சமயமுற்றும் பாகிநிற்குஞ் சரசிமுத்தந் தருகவே
தளவமொய்க்குங் குமுதமுத்தந் தமிழமுத்தந் தருகவே.

வேறு

னித்தக மிஞ்சமி னங்கிளி யந்தரி மித்தியு ருத்தினரால்
வீராவ ளம்பதி மேனிய சுந்தரி மிக்கவ ருக்கருண்மா
சத்திச ழந்தரி சங்கரி யம்மைகை தற்பரை யொப்பறுநீ
டாரணி யுஞ்சில காமிரி னங்குநில் சந்திரணி திற்குணியே
சுத்தச னங்குடையென்றொழு மிந்துசெனிததிமுத்தமுமே
சூரில் களங்கம தோடுவி னைந்தது செப்புறுகொக்கொடுபன்
முத்தினை வென்ற விளந்தச னஞ்செறி முத்தம னித்தருகே
மூவெயில்வென்றவர்பாகமமர்ந் தவண்முத்தமளித்தருகே.

முத்தப் பருவம் முற்றிற்று.

6-வருகைப் பருவம்.

விண்டடவு தண்டலைக னண்டார்ச் சலையென்ன வே
மலரு திர்க்கின்றவோர், ஹிரைநகர் மேவுமுயர் பூமீசர் பாக
ங்கொள் விமலமர கதவல்லியே-, கொண்டலது நின்ருழவி
னுக்கொல்க னும்பொழிதல் குறையாது பார்பினதடி, கொ
ளங்கொவா தெனிலும் பெறற்கருமை யென்றுணிக் கொண்
பாடி யேகொண்டிடும்-, வன்ருழ மனிச்சர் பரப்புதல் சுதங்
கிட மற்றஞ் சமுடிநையுற, வானவரு காடுமுயர் மாதவரி
றைந்தது மலராடி பெபர்த்தோடியே-, செண்டிலுரு செங்
கைகளின் வன்மிகள் கவிக்கின்ற சிறிதுட னேவருகவே, செ
ஞ்சிலம் பொருதண்டை மிஞ்சுகண் கணிகொஞ்சு தென்பாது
மயில்வருகவே. (க)

சும்பமுலி யுறையின்ற தென்கயிலை யெனநின்ற குவ
ட்டின்க னுறுமாலினங், குறியதிலை கவர்பொழுது திண்டை
முடி மடிபடக் கூறுதல் கன்றுன்னியே-, யம்பரிழி பாது
லர்வு கழ்பூர வண்டலென வள்ளிவயல் சட்டேகுமோ, ரலை
யென்ற கரமோ டறஞ்செய்பொரு நைக்கமுயி யணைவுற்ற
ஹிரைநகரி-, னும்பொரு மிம்பர்த்தோழ வுறையின்ற மலைம
ங்கை யுரிபவர்க் கருளம்பிகை, யுரிமைபொரு செழிப்பரிந்
தித்தரே னந்தருள வொகரிகொண்டு வெளிவந்திடுஞ்-, செம்
பொனுறு வரைவல்லி பங்கின்மர கதவல்லி செவ்ளிபங் குயி
ல்வருகவே, செஞ்சிலம் பொருதண்டை மிஞ்சுகண் கணி
கொஞ்சு தென்பாது மயில்வருகவே. (உ)

உகக மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

மங்கையர் சுவைக்கநட் புறநோக்க நிழல்செய்ய மதி
யாது, வைக்கநிற்தை, வசனிக்க நகைசெய்ய மார்போ டணை
க்கவிசை வாய்கொண்டு பாடமலருந்-, அங்கமகிழ் சீவனிம
ராசன் பகம்மிண்டி சூழ்பாட லம்மாலதி, துளிர்குரா வாச
ந்தி யெவையுமாய் காங்குனது துணையாக வேமலந்தரப்-,
புக்கவர் வணங்கறிஞ் சொண்டவசு புரிகின்ற புயலேரீக்கு
வனமென்னுநத், புகழ்மேவு வீரநகர் தனில்வாழ மலைமங்
கை பொற்புறவு சொற்புழைவாந்-, செங்கைகளை யனமெ
ல்லி யின்கொள்மர கதவல்லி திகழ்கின்ற சூரில்வருகவே,
செஞ்சிலம் பொடிதண்டை மிஞ்சுகின் கணிகொஞ்ச தென்
பாத மயில்வருகவே. (க)

நீண்டநே மிக்குவடு சுவரென்மர் சூழ்கால்பொ ணை
மால நகெட்டுவிண், னீழன்மாட முற்றிரவி மதிநீப மிட்ட
மனை நின்றுநிர்கள் செய்கினைகளைச்-, காண்டக வளந்தள
வை யின்னெழு பிறப்புங் கறிக்கறையு மரத்திடுகலால், கா
ரிய கடத்தலறி விப்பன்பொன் றுததுக் கழங்காந் மொய்கு
ழவியே-, தூண்டுகோ நனர்கின்ற சடரினுக் கெனவுந், ந
துணைகூறுகியென்றோடுகியே, குழுவை மாயைக டொலைத்
தது மயமான தெரண்ட்ந்தொழு வீரநகர் னாழ்-, சேண்டழ்
புயகிருபை யோந்ருமர கதவல்லி சுவையெனுங் சூரில்வரு
கவே, செஞ்சிலம் பொடிதண்டை மிஞ்சுகின் கணிகொஞ்ச
தென்பாத மயில்வருகவே. (ச)

வேறு.

மலைமக ளாமென வந்தபி னுமுத மதலையை யளித்
தது வோமுன்போ, மதமழை யெனவருண் மழைபொழி
க்பமுத மதலையை யளித்தது மெப்போதேதா-, வலைஞர்க
னிற்றமக ளெனவுழி-லிருபுதல் வருமர விடைமறை களை
வாழிவசரிசி விட்டது மென்னென மாமகன் மச்சிவி முறை
கொடு விளவிடினுங்-, கலைந்தி யொநிடல் வந்தபி னோம
மக் கவரைய யளித்தது மல்லாதக், காலமோ சடனுளி லங்
வாழி வந்தது கழறெனு மறுப்புள களிப்போடுடன்-, நிலை
தது மலரடி மரகத மென்கொடித் தாயே யருஞ்செய வந்த
தருளை, தவவன விசைநன் னகர்வள ரிளமயில் சாம்பலி யம்
பினை வந்தருளை. (டு)

நஞ்சாணி கந்தர நாயக வியற்பகை ஞாலியின் மனை
யைய வாப்போலுண், ஞாடி யிரந்தது நகமக ளென்னகீ
நண்ணிய வமயமோ பின்போதேதன்-, கொஞ்சிய சொல்லி
யென் மாகந வல்லிமெய் கூறுக வெனினுமக் குழகுடைய,
செய்கை எதெய்து மாமகட் ககினிற குறையிலை யருளுது
நிலையாதி-, வஞ்சி யெனத்திகழ் வுறவரி பிருக்கையை வாழ
விரும்பின விதைநீயே, வாய்தளி லென்று வழக்கிட வுண்
டெனு மெச்சியின் வருகவெந் தாயெனக்குந்-, தஞ்சநி
வந்தர னங்கன லாதுலை தற்பனர யருஞ்செய வந்தருளை,
தவவன விசைநன் னகர்வள ரிளமயில் சாம்பலி யம்பினை
வந்தருளை. (ஈ)

உக அ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

வேறு.

வளைகு னுனைந்து புரண்டுவயல் வளைந்தே நின்ற வயந்
புறத்து, கரணை நிகர்ப்புட் கண்டசியர்கள் வாளைமோத வகழ்ந்
தெறிந்த- கணையோ நிரிந்த வெண்முத்தங் கணையோ டொ
ளிர முத்தமுடன், கடையர் வாரிக் கட்களந்து கடைபிற் சூடி
த்துக் களிகொளநெல்-, வளைபா நின்ற வளத்தொடுவின்
கிளைபூம் பொழில்சூழ் வளமுறுமோர், விரை சூழந் ததனி
யின்ல் விவரநகரந் தனில்வளருங்-, கிளையார் முத்த னிடம்
குடுவங் கிளையே வருக வருகவே, கிழியே போலு மரக
தப்பைப் கிளியே வருக வருகவே. (௭)

அரிகம் பவியு மத்தியந முறுகும் பவியு மத்தியமே,
யன்போ டனியும் பரனிடமந் துநிலை டனியும் பொலிப
ரையாய்-, விரைதார் விர வன்மனுவாய் கிரும்பும் விர வன்
மனுவார், விலைனை மரக தன்புகழ மிளிரு மரக தாம்பிகை
யே-, விரியா மகல கடுவனக்கை வண்டு கலக லெனமிளிரு,
மறைக்கண் வாரி யருளொழுக் மார்பில் வாரின் மணிபொளி
ரக்-, கிரிகைக் குளினே ரளசமுறுங் கிரணக் குயிலே வரு
கவே, கிழியே போலு மரகதப்பைப் கிளியே வருக வரு
கவே. (௮)

போதந் திகழ்கா ழியில்வளர்ந்த புனிதக் குழவி பால்கு
ருகிப், புலம்பிக் கலுழ விலைபசுக்குப் புசிக்கக் கொடுவா
சோடுதென்று-, வாழில் குருந மகிவயனும் வருந்த விலைபட்

டணத்தடியும், மகிழ்ந்துட்டழுதென் திரங்கனிலை வருந்தா
துயர்வீ ரவனகரின்-, வேதம் பரவற் கற்றிரிதாய் வேதக்
கழல்கள் கலகலென, வேதச் சிகையி னடமிடுமோர் விமலப்
பதங்கள் பெயர்த்தோடிக்-, கீதம் பாயிலும் வண்டோதிக்
கிரிசைக் குயிலே வருகவே, கிழியே போலு மரகதப்பைங்
கிளியே வருக வருகவே. (க)

பாசத் தனைக டமையறுத்துப் பரவு மடியார்க் கருள்
புரியும், பரையே வருக வடருமலப் பகையே வருக பனி
க்கடல்சூழ்-, தேசத் திணையில் விரைநகர் செழிக்க வளருஞ்
சுவையாமென், தேனே வருக வெனறுபவஞ் சிதைக்க வருக
வருளொழுது-, மாசற் றெவிரா டிக்கதுப்பின் பணக்கு
முத்த மிதழ்முத்தம், மலர்ச்செங் கரங்கண் முத்தமொடு
மகிழத் தருமொன் கழற்சீர்க்கென்-, கேசத் தயன்னை பெ
முத்தமழுங் கிடத்தா னாடித்த வருகவே, கிழியே போ
லு மரகதப்பைங் கிளியே வருக வருகவே. (க)

வேறு.

வேத விதிவழுவாத மறையவர் மேவி நிரைநிரை மரு
வியே, மேக மழையொழி யாறு சொரிதர வேள்வி புரியோ
வியரசர்கள், வீற்றா டிராதம தூரு மொலிபொன்னுர் கூல
மணிதுகில் விலைபகர், வீதி யொலிவய னாறு தொடுமொலி
மீன வவைநடு மொலிகளை, வீச மொலிகதி ராடு மொலிய
வை விழ வடுமொலி களமதின், மேவி யடுகொணைல் வீச

உஉ௦ மாகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

மொவிபொலி வீசி யளவொலி சகடமேல், வீதி வருமொலி
 வீதி சொரியொலி வீது கொடைமண் முரசொலி, வேலை
 யொலிக்கட கீழ் வளருது விரை நகரினி லுறையுமொர்-,
 பாதி மதிபர வாரொ டறுகளி பாயு மலர்பல் புனைசடை,
 பாவி னொளிர்ந்திரு நீறு தருமொரு பால விழிபரு ளிணை
 விழி, பாச மதுபொய்கி சாச ரரினெயில் பாற நகைபுரி பவ
 ளளாய், பாய முழைமழு கீழ் மெழிலொடு பாச நாணுதை
 படமலர், பாத மனைகதி செரு நெறிவரு பாப முயலகன்
 முதுகிலே, பாவி னொடுவினு மேத மகலவு பாய நடமிதி பத
 மினை, பாவி யுறுகுறி நாடி யுளமொடு பாற ரிவைதொழ
 வருள்செயொர், பாச மழவிடை யேறு பரனொரு பாக மத
 தனி கிலகியே-, சீத நலிமிகு பானு மமுதொடு தேனு முய
 ர்கறை பிரதமுஞ், சீனி குளமடு பாகு திரிசனி செரு பிரத
 மும் வறடுகாடு, சேர கிரவிய னுவி னுருக்கொள் சீநி னவ
 டுட வினிகமபாய்ச், சேவ னுட்டயரி யாரு நமதயர் சேய
 நெனுமுறை யுளமுனித், திய கிலகிலர் பாவ விளைபல் திது
 செயிலும் கிடர்கடாக், தீரு நெறிகள் லாத தெனினுடைய
 திரு மெனநமை கிளைவதாத், தீர வருள்வது னேய மெள
 வுமிர் சேம முறுசெய திகழ்வுறு, சேதி பலவொடு னுடு
 மருனொடு திர முடனவ னுருகவே-, வாதி னுரினையொ
 டோது மகிமைகொள் வாய்மை மிகுமெழி லமலையே, வாரி
 ரெயனகிலை சாண தளவுறு மாய்கி லகடுசெய வலியினுள்,

அம்புலிப் பருவம்.

உருக

மாந்தி புத்தூறு பாவர் செலிது மான மதிபதி பலபலம்,
வாறு கெடுகினை தீது கொடுமைகள் வாழ வளமுது வெனிது
மே, வார முடவனை காடி கினைவது மாறு நெற்றியில் மெனை
படர், மான்ய பொடுபல பாவ வினைகளு மாள வருள்புரி
மனதொடு, மானி கிணைவிழி யோடு நனுகனி லோடி வரு
கமுன் வருகவே, மாலை மணமொடு மேவு மரகத மாடும
னிளமயில் வருகவே. (க)

வருகைப் பருவம் முற்றிற்று.

II-அம்புலிப் பருவம்.

அமுதகதி ரோன்சந்தர னரிசுதா கரனலவ னல்லோனி
தாக்கதிரி, இலோன லிசுதிம கரன்கோன் சலாகிதி யரிச்சி
கன் சசிசோமனீர்க்-, குமுதகன் பன்றான வன்றிங்கள் விது
மதி குபேரன்வி பத்து முயலின், கடுகி தன்றரா பதிகிசா
பதியங் குரங்கதன் கடமென்னுமே-, கமுருகழை யாதிவே
ன் முத்துகட் கும்மிரிப கவினமுத்து குக்கு நிற்குக், கடுவு
ற்ற வமுதென்ன வோதுபற் பெயருட் சுளங்கனென வும்
பெற்றதா-, ஸுதாவினை யதுதிர விரைக்க ரமலைபுட னம்புலி
யாடவாலே, யமுதொழுகு சொல்பிமர கதவள்ளி யம்மை
புட னம்புலி யாடவாலே, (க)

௨௨௨ மரகதவல்லியபட்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

ஆனைபுயர், கொடியெனக் கொண்டனள் எரிவணியு மம்
 மானை யேகொண்டனை, யாதுற்ற தலையனைப் பெற்றாணி
 யும்பரம னுதுற்ற தலைபெற்றனை-, மானமுது துயநி
 லவு பொழிதவாய் நீயிவளும் வானகை நிலாப்பொழிசூ
 வான், மதியலிவ நென்னல் தீ பெற்றையிவ னுருகருனை மதி
 யுளேன வேபெற்றனள்-, வானமுட னெவ்வுலகு மிவ்விசை
 நகர்நின்று வாழமல விருணிக்கீய, வாழ்த்ததின் னுணியு
 மிருணிக்கீ யாலர்களும் வாழ்த்ததின் னுயாதலா-, லானினைம்
 பொருளாதி மரணிடக் திவ்வொக்கு மம்புலீ யாடவாவே,
 யமுதொழுது சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலீ
 யாடவாவே. (௨)

கருணைக் டாட்சிறிவ னென்பதறி கிலையனைக் கயரோகி
 யென்று மிருகோட், கடுவுற்ற வரவங்க னுணுமெச்சி லென்
 னுங் களங்கம் பொதிந்த தென்னும்-, வரரோடு செயதின்றி
 சிறுவிதி மகத்தொரு னைமந்தனாற் றேய்ந்த தென்னும், மல
 மற்ற வெரகுமுனிவ னுண்டுமீது மெச்சிதனில் வந்தவிழி
 செய்தென்னும்-, திருவாரு கருணையாற் றேராம லோகினைச்
 சிரோடு வாவாவெனல், செவ்விய மனத்தோர்கள் பிறர் கு
 னையை நாடாத திறமைதெரி விப்பாளென-, வரனோடு
 லீரைநக ரமர்வுற் றழைப்பவளொ டம்புலீ யாடவாவே,
 யமுதொழுது சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலீ
 யாடவாவே. (௩)

எண்ணிரண் டெண்டுமலை திறகிவட் கெண்ணுன் கிரட்டி
கலை கருமுண்டலா, கையற்கையொளி குறைவில்லை யுண்ட
டியி னு கிருகனி லெண்ணில்கலை கருமுண்டிநீ-, கண்ணிரண்
டெடுமலிதர் கானவரி தாகவொரு கலையொழிய மற்றொ
ழிஞ்ஞாய், கண்கண்மறை யினுமுழுவ லன்பர்கண்மு னாய்
ரங் கலைபொடிவங் காணா நிற்பான்-, புண்ணியத் தாங்கொ
ளா தேனையர்கள் கொள்ளப் புரிந்தாங்குன் மதுசக்கரப்,
புள்ளுண்ண விடமுண்டது தீனையிவ ளுழைக்கின்ற புதுமை
யை நிரூபித்திசுளு-, மண்ணின் பங்கிதுறை விநைநக ரம்பி
வைபொ டம்புலி யாடவாவே, யமுதொழுது சொல்லிமர கத
வல்லி யம்மைபுட னம்புலி யாடவாவே. (ச)

உலககிருள் போக்கினே முழையேந்தி நோம்விண்ணி
னுபதி யெனத்தோன்றினே, முப்புற்ற வழுதுகொண்
டோடுமென்று நீமிகுந்த லெப்பிடுகிவன் முன்னொக்குமோ-
னில்குழிய னாணதகில்ல முற்றுகிவை வென்றுமல விருளோ
டு முலகற்றொறு, மிறைவரிட மான்கோண வெழில்செய்கி
ழி கண்முனின் விரலைகெடு மெனலையமோ-, நலமுறுநன்
மொழியமுத மன்பர்ப்பவ தோய்கட்கு நன்மருந் தாமாதலா,
எண்புரிச விவனொடுநீ வந்துபணி செய்யிலுன் னவிவொடு
காங்கமறுமா-, லலகிறு விநைநக ராரமலர் பங்கினனோ
டம்புலி யாடவாவே, யமுதொழுது சொல்லிமர கதவல்லி
யம்மைபுட னம்புலி யாடவாவே. (ரு)

உஉச மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

செங்கைகொடு வாடுவன வுனைக்கவு கின்றவிவ டிநி
லோக முஞ்சென்றுகீ, டிக்குவிசை யஞ்செய்தொரு நகர்தி
ன்று கொழநர்பாற் செங்கோ லளித்திட்டவள்-, கங்கைதரு
குறையிலொரு தலமுறைந் தன்னமுரீர் சுட்கெலா மிட்டவ
ர்களைக், கடைவாசி லரன்விஞ்சை யோதமடி தனிவ்வுந்து
காதுமே ஹவைப்பவள்-, சங்கையற வொருபதியி லெண்
னுன் கறங்கணமர் தம்பொருட் டேசெய்தவள், சாதமறு
குருநமசி வாயுந் களித்தவ டையபொருளை யுங்காப்பளா-,
தங்கம்வள ரிவ்விரை நகரரசி யாதலா லம்புலி யாடவாவே,
யமுதொழுநு சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலி யா
டவாவே.

(சு.)

தண்டலையை வென்றுவளர் தன் குழ லெனும்புய றருஞ்
கிலை றுதற்கஞ்சிகீ, தரியாமல் விண்வழி விரைந்தோடல் வண்
டோ தளிக்காந்த வங்கைம்மலர்-, கொண்டுவிசை யோதி
விட் டெறிகின்ற வெருவினும் கசிகவி வதனொண்டேமா,
கோளரவி னுக்கஞ்சி பெருவுதவி னேவலது கொழுநர்முடி
யார்புன்னியோ-, செண்டுமணி மாடமேற் கூடவினை யாடு,
தன் சோடியொ டிதிந்தத பென்றோ, திரு வ தளக்கரசு
செய்தற் கமைத்திட்ட செழியர்வழி முதலென் டமேன-,
வண்டிதொழும் விரைநகர் மின்ருனி தழைப்பவனோ டம்
புலி யாடவாவே, யமுதொழுநு சொல்லிமர கதவல்லி யம்
மையுட னம்புலி யாடவாவே.

(ஏ)

அம்புலிப் பருவம்.

220

காசமொடு நின்னது களங்கமு மறுக்கவோ கடலினமு
தங் கண்டியுமோர், கல்லினடி கொண்டவொரு நோவுக் டனி
ர்க்கவோ கடுகுமுன் னுயர்மாமனாற-, நேருகுறை வாதலை
நிரப்பவோ நினதுரிய தெரிவையர்க ளிற்சிலர்க்குத், தீமை
செய் திட்டபழி தீர்க்கவோ குருவுக் கிழைத்தபழி செதி
க்கவோ-, கேசவ னுளத்தனன் முகத்தத்தி ரியின்விழி கிர
வா ரிப்புமுற்றாஃ, கட்டிப் பிறக்கின்ற பிறவிந டொலைக்க
வோ கிருபையொ டினைக்கவத-, லாசையொடு வந்ததெனென்
றெழில்வினா கருகூழையொ டம்புலி யாடவாலே, யமுதொ
ழுரு சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலி யாடவாலே.

கன்னல்பெறு வில்லிவிநி கணிகையென நீதின்ற காரிய
தினைக்கி லெவரே, கருணைதிறை யிலுளன்ப ருன்றனை மதித்
திருவர் சுழறினில டங்கொழுநனாற-, சொன்னமலை வில்லி
துருவலயகா டுடலக் கொலைந்தபிது நீளமுக்காமர், துணை
யின்றி வென்றவிவ ணின்வலி தொலைப் பெண்கு சொல்ல
வெற் கென்னஞ்சமோ-, தின்னையுறு மனப்பயிற்செய்தருளின்
வாவென்ப ணோர்திலேயே லென்னாவையே, நோர்விழிபு
முண்டுதுதல் வில்லுண்டு விழியம்பு நெடுவாளவை வேலுண்
டிவட-, கன்னமலி வினாநக ராசுவா வென்றிழை னம்புலி
யாடவாலே, யமுதொழுரு சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட
னம்புலி யாடவாலே.

(சு)

௨௨௬ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

வன்பினொடு துருவனுனை நீயாளு டுக்கனொடு வல்கொ
ன் டிழுத்தலைப்ப, வலமாய்ச் சுழற்படுவை மாற்றணி யாதீ
மகிழ்வொடிவன் வாவென்றிட-, விற்பினுடன் வாரா திருக்
கினிவன் முனிவினுக் கெதிர்திற்க வலையோனிவட், கேர்ப்ப
னென்னுமொரு சுதனுண்டு தாருகனை யெற்றுமுயர் கோடு
ண்டலாம்-, நன்பெருமை மஞ்சாறு முகனென்னு மொரு
மகன் றுனுண்டு கைவேல்தோ, தானைதனி லோமலையி லோ
கின்னனி லோயெஞ்சுச் சார்ந்தாறு மேவிட்டிட-, தன்பினி
வ ரத்யமுன் விரைநக ரம்பிகையோ டம்புலி யாடவாவே,
யமுதொழுது சொல்லிமர கதவல்லி யம்மைபுட னம்புலி
யாடவாவே.

(௧௦)

பொன்னிலகு மலையைவல முற்றிடும் புண்யமோ புகழ்
பெற்ற விவன்கொழுநராம், பூமீசர் முடியிலுற லாலுலக
ருன்கிழமை புரிகின்ற தவமகிழையோ-, கனியிவன் சுத
னான கணபதியி னுதறற கழியாதி நீசக்குவன், கழியவவ
வைச்சிங்க முன்பக்க நான்கினிற் காசினிசெய் நோன்பன்பு
கொ-, நன்னிகரி லாதவிவ ணின்னைவா வென்றிடுத றனை
யென்னி னின்னன்னயத், தவமென்ன வேபுகல்வ னுதலா
பப்புகழ் டங்கித் தழைத்தோக்கநம்-, மன்னையென வே
வளரு மத்தரிச வந்தரியோ டம்புலி யாடவாவே, யமு
தொழுது சொல்லிமர கதவல்லி யம்மைபுட னம்புலி
யாடவாவே.

(௧௧)

வேறு.

தான் முந்தவ் மதுவு மன்பொடு சாரு மின்பமு முதவு
மித், தாயை யன்பொடு சரண மென்றடி. சார வொண்கக்
தருவளா, லேன மஞ்சமொ நிருவர் கொண்டடி யேழு மம்
பாடுமெழுமைபு, மேகி யுந்தெரி வரிய தென்றிட வேயெ
ழுந்திடு பரனோடு, வான முந்தொழு தவன னந்தனி வாழு
கின்றந முமைபையுன், மாசொ ழிந்திட மயலொ ழிந்திட
வாதொ ழிந்திட வசைமுத, லான தங்கெட வளநி லேந்
துட னாட வம்புலி வருகவே, யாயு மின்கனி மழலை நக்னை
மொ டாட வம்புலி வருகவே. (கஉ)

அம்புலிப் பருவம் முற்றிற்று.

3- அம்மாணப் பருவம்.

தண்டரள முதலான நவமணிக ளைப்பகிய சரம்பூ ந்த
ப்பொன்னிடைச், சார்தர லிரைத்தழரு மிகையாச் சொலிக்
கச் சமைந்துபற் பலவன்னமாக்-, கொண்டிலக திலேவேண்டு
தொண்டருக் கிடர்தரக் குறுகாத வகையாய்தன், குடை
யான மதியாகி நவனொள்க டம்மைம் கொடுஞ்சிறைசெய்
திட்டதொப்ப-, மன்பொளிகள் பலவாகி யென்றிசை கட
ந்துநெடு வானத்து முடுருவியே, மருவித் தழைக்கயினர்

உரு- மதகதவல்லியப்மை பின்னை த்தமிழ்.

கைம்மலரி விற்கொண்டு மத்தா மலர்மாரிபெய்-, தண்டர்
தொழ வாழுமுயர் விரைக்க ரிளமாரி யம்மாளை யாடியரு
ளே, யம்பூமி விற்கரது பங்கின்மர கதவல்லி யம்மாளை யா
டியருளே. (+)

ஒடிநிலைனிலைமர கதமுற்ற வம்மாளைக ளுயர்நில முகில்
கம்மலே, யோள்கெய்து கைம்மலர்க ளுறுமணத் தோடுலவு
மும்பரிடை யேமந்துமோர்-, வடிவிலகு மரணிக்க வம்ம
ளைக ளிரகியோளி மக்கிட மலைக்கெல்கெயும், வான்முத்த
வம்மாளைக ளித்தொளிம முக்கரிவாளி மயிபோடு குடுவோடு
மாம், படிபலவு மொய்த்துவிண் னுர்தனின் பார்வையா
ம் பாணலிசை யாங்காக்கொளும், பத்திரென் விலகிடக்
கொத்தக முலைபுறப் பக்கய மலர்க்ககவா-, லடிமையே
வ லெணையாண்ட விரவன் னாரதரி யம்மாளை யாடியருளே,
யம்பூமி விற்கரது பங்கின்மர கதவல்லி யம்மாளை யாடியரு
ளே. (+)

கைக்கருணை கொப்பனித் திருமழுத வருவிகள் கடுப்ப
வின் போவதுமகவு, கலைமதி ரிடித்தழு தடைந்தொழுக
லென்பது கதிப்பவரு வதுமம்புபோன்-, மிக்கவிரை லொடு
மிழுக ளிடைபுறற் கரிதாய் மிடைந்துமோன் னோடொன்
துகண், மேவிபடி கொள்ளாது தவறுதலு மில்லாது வினை
யாடு மம்மாளைகடாம்-, பொக்கமுது முறையாளர் தங்கன்கண்
கட்டுப் புலப்படா தேமயங்கடி, புனைபொரு மொய்த்த

ஆம்மாணப் பருவம்.

22க

வெர்ரி பொங்கிப் பரக்கவே பூங்கைக ளாற்செய்ச்ஞர்ந்-
திக்குக னுயிர்க்குமணி நிறைவீரை நகரமலை யம்மாண யாடி-
யருளே, யம்பூமி லிங்கரது பங்கின்மர கதவல்லி யம்மாண
யாடியருளே. (15)

சத்தமுட னீயர்டு மம்மாண பிடிக்கநின் றன்சேடி மார்
தேடியே, தாவிப் பரந்தே சுழன்றாடி நாடித் தவித்துச் சலி
த்தேங்கவுங்-, கந்தமலர் வண்டுகலை யாதளக முலையாது கலை
பணி யசங்காதிவள், கண்களிமையாதுதுதல் சுழியாது கை
வளைகள் கலியாது கைக்கொள்ளுமோர்-, விந்தையெவ னோ
வென்று தொண்டர்க டிதிக்கவும் விபுதர்கள் படித்தோத
வும், விடையவனு முள்ள க் கலிக்கவும் றுளைநம்பென் விளைக
னொடு பிடியேயாடவு-, மந்தன நிறைஞ்சுதிரு விரைநக றின்
கவுரி யம்மாண யாடியருளே, யம்பூமி லிங்கரது பங்கின்மர
கதவல்லி யம்மாண யாடியருளே. (16)

கஞ்சமுது பிருதாண் மடக்கியுமு னொருதான் முடக்
கியொரு காணிட்டியுங், கவினோ நெறந்தினரக் கின்றபல
வருணங்கள் காழ்செய்யு மம்மாணமெலங்-, கொஞ்சியனை
கின்றகைக் குங்குமச் சேறுண்டு கொழிச்சென் னானமென
வுங்குநிகண்டு கீசெயுமொர் புன்னகைகி னொளியினக் குண
மாநி யிந்தெனவுமின்-, விஞ்சைபுரி கின்றனது நடைபஞ்ச
மஞ்சங்கள் வின்னிற் பறப்பதெனவு, பின்னிவந்து மெண்
னறநுழம் வின்னுற்று விளையாட வேயிருக்க மலர்கொண்

௨௩௦ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

நீ-; யஞ்சலென வெணையாளும் வீரைநகர் வாழமலை யம்
மாணையாடியருளே, யம்பூமி லிங்கரது பங்கின்மர கதவல்லி
யம்மாணையாடியருளே. (௫)

பல்லாயி ரங்கோடி யண்டங்க ளொத்தப் படைத்தப்
படைப்பெங்கனும், பரவுற்ற தோடெனது பாழான மன
மென்ற பங்கயத் திலுதிற்கு-; நல்லாறில் தென்றறமு ய
லுநரைவி னுலகாள நட்டிற் றியத், நிட்டினனு பவ
மளவை கண்டிவண் டவமுயல நாட்டுதலு முட்குறிகள்
போம்-, கொல்லாத விரதமொடு மணிமாதி சித்திபல கொ
ண்டிவா னுதுதிரிவோர், கொள்ளவுயர் வீரைநக ருள்ளவர்கி
ணைநிகன்ற குளமுறு மனத்திரளுமன்-, பல்லார்க ளெறிதி
ரளு மொப்பமகிழ் வுற்றுமுத் தம்மாணையாடியருளே, யம்
பூமி லிங்கரது பங்கின்மர கதவல்லி யம்மாணையாடியருளே.

மேறு.

குழலினி தோகழை யாழினி தோவெனக் குயில்களி
மடில்புறவாக், குருகுள் கனிவுற மடிதரு லினங்களை குள
கல ரொடுதழை-; மழலையி னுரையுட னிசைபல பாடியு
ண் மகிழ்வொ டிடைப்பனமென், மகபதி யுழுவலுக் கருள்
செய முன்னுதின் மனவிசை போலெழலு-, மெழிற விக்
திர னுயரயி ராவதத் தியறரு முத்தினையு, மெழிலிதன்
முத்தினை யுப்பரி செனவிட லெய்ந்திட வரலுமுற-, வழ

கொடும் விரைவொடுங் கைகளி லெடுத்தெடுத்தாடுக வம்
மனையே, யருணிறை யுந்தனி மரகத மென்கொடி யாடுக
வம்மனையே. (எ)

பண்டரு மின்பொடு பாடவொர் சேய்க்குயர் பாலை
வித்திடவொர்,பதியு மமர்ந்தவ ளாடுக வம்மனை பழையபொ
ன் னம்பலமுங்-,கொண்டவ ளாடுக வம்மனை காடுகு டந்தை
நெல் வேலியுமுக, கூடமு நின்றவ ளாடுக வம்மனை குவைய
முந்திசையும்-, விண்டல மும்பில மண்டல மும்பல வெளி
களு மப்புறமும், விரவி நிறைந்துரி ருக்குயி ராகியிவ் விரை
நகர்க்கரசா-, யண்டர் துதிக்க மகிழ்ந்துறை தற்பரை யாடுக
வம்மனையே, யருணிறை யுந்தனி மரகத மென்கொடி யா
டுக வம்மனையே. (அ)

வைங்கதி ரைத்தரு செங்கதி ரத்தினை பாறிட நவ்விசுள்
கைப், பகடினொ ருந்திரி பொதியையி னின்றிதி பானிகர்
வெள்ளருவி-, பொங்கிய டித்தெழு மொண்டுள் யின்றிரள்
போரென மன்னிவிணிற், புகையெரி தத்திடு பொரிக்ளை
திர்த்திடல் போலவி னம்மனைகள்-, வெங்கதி ரைப்பொரு
தித்தினை யும்பொர மேலொடு மெண்ணிலவாய், விரைவொடு
சென்றுகை வருவது கண்டிட விரவ னன்னகரெம்-,மைங்கர
னைத்தரு மந்தரி யம்பிகை யாடுக வம்மனையே, யருணிறை
யுந்தனி மரகத மென்கொடி யாடுக வம்மனையே. (சு)

உரு.உ மரகதவல்லியம்மை பிள்ளை த்தமிழ்.

குழைநா னார்த்திட வோளிகள் பார்த்திடு கோல்விழி
யஞ்சன்மென், குளிர்மலர் சிந்திட வளகமு லேந்துயர் கோ
சில மும்புகழு-, மழலைமொ ழிந்திடு மிதழ்மது சிந்திட வா
ணகை யின்கதிரா, மணிகளி- லங்கிட வியர்வமு தந்தரு வா
சம்வி னுங்கமழ-, விழைதரு குஞ்சர முகமக னுங்கதிர் வே
லவ னுங்கலிய, விதவித நின்செப லெனநிரு கண்கொள
விரையி லின்பொடுவா-, முழகிய சங்கர னிடமுறு சங்கரி
யாடுக வம்மனையே, யருணிதை புந்தனி மரகத மென்கொடி-
யாடுக வம்மனையே. (சு0)

வேறு.

பத்தரு மும்பரு மிந்திர னுங்கமழ் பங்கய னும்மரி
போடுகொழும், பச்சமி கும்பத பங்கய மின்புறு பண்பின
ருள்ளுற வாங்கிடுமொர்-, சித்தச னுண்பொடி யென்பம லர்ந்
திடு செங்கனன் மன்னுந னோயரிடச், சிற்பரை புன்றனை
யென்றனு ளங்கொடு சிந்தனை செய்யவி சாஸமுறு-, புத்திய
முங்கிய பைத்திவி யம்பிகை பொங்கர்வி ணன்னுறு விரை
யினற், புத்தமு தங்கனி யும்படி விஞ்சையர் புந்தியொ டின்
னிசை பாடிடவே-, தந்தையி னின்சொலை வென்றவி ளங்
கொடி சங்கரி யம்மனை யாடுகவே, சத்திச வந்தரி யந்தரி
சந்தரி சங்கரி யம்மனை யாடுகவே. (சுக)

அம்மானைப் பருவம் முற்றிற்று.

9-நீராடற் பருவம்.

முன்பொரன மறியாத கங்கையை யறிந்ததனை மொய்க்கின்ற வெகினங்கன்போன், முதிழ்முலைகொ ளயிராணி யபிராமி யாயபலர் முன்புமொய்த் தம்மம்மவென்-, நன் பொடு கலன்றுசெல்க ளின்பேழை கான்மா மடப்பைபல கா ளாளுசிக, ளாருகெடுத் துச்சுழந்து கைகட்டி வாய்பொத்தி யாடைக ளொதுக்கி நின்னுன்-, நன்பணிகள் செய்யநறு ளானகள் பச்சேறு தலைமைபெறு சேடியரெனும், தனதுநா ராயலிகள் கைக்கொருவர் மெய்க்கொருவர் தாட்கொருவ ராய்கின்றமே-, பொன்பொலியு மெய்தொட் டிழைப்பவிவ் வீரைநகர் பொங்குபுன லாடியருளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர கதவல்லி பொங்குபுன லாடியருளே. (க)

கைபுற்ற வகைகள்கற் கடகங்கள் பவளங்கள் கங்கணங் கண்பின்னிபாற், கடலொடு தொலிங்கக் கழங்காடு கையினு மிணைவற்ற கொளிபாடுமோ-, வையற் றிலங்குங் கழங் கொ மொய்த்தமதி யழுதக் கழங்கென்பவிவ, யடிமைபெ று சேடியரொ டொதுக்கி யாடுகல் கண்டைய நீயம் மிவ-, மெய்யுற்ற க்கைபாட்டி னாறுற்ற ளியர்வொழிய வே யாதர் தலைபுற்றதால், கிணைவுற்ற பணகினை யொழித் திவக் காமருவு வீரைநகர் சூழ்கின்றவிப்-, பொய்யற்ற மெ ய்யுற்ற பொருணையால் கங்கைநற் பொங்குபுன லாடியரு ளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர கதவல்லி பொங்குபுன லாடி யருளே. (உ.)

௨௩௪ மரததவல்லியம்மை பின்னை த்தமிழ்.

எண்ணுமக் கருமங்கள் சித்திபெற வுந்தொலைவி லிணையிப்பவ முந்திரவு, மீழ்பெறு வயிறுவலி குட்டங்கள் குறைநோவொ டெண்ணிப்பல நோய்தீரவும்-, மண்ணவரும் விண்ணவரும் வந்தாடு தற்கென்று மனியுற்ற தளிமுன்புற, வருவித்த வரனருளே யொப்பவிவ னாமரா லுவந்தாடி னொன்பவே-, வெண்ணிறக் குருகோடு செந்திமக் கமலங்கண் மென் துவகை தன்சைவல-, மிளிர்குமிழி நமைநிந்தை செயுமென்று னவயவ மேன்மோதி டாவாதனின்-, புண்ணியத் திருவிரை நகரின் திருத்தடப் பொங்குபுன லாடியருளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர கதவல்லி பொங்குபுன லாடியருளே.

(௩)

அன்பொடுகை வாவென் றழைக்கின்ற ஹைக்கருணையம்புயத் தாற்காட்டியுன், னழகுதண் டெளவியமு தேனென்ப னுற்பல் வருட்கண்க ளாற்காட்டியின்-, தன்பெருமை நங்கொழுந ருன்றனை மணம்பரித லைக்காண்ப வேகுறுமுனி, தவத்தா லுணர்ந்திட்டே சென்பதைக் குழுதவாய் தனைநிதித் துக்காட்டியே-, நிற்பொயர்கொண் டணிமேனி போலப் பசுந்துதன் நெய்த்தவர்த மெப்பாண்டி, நீக்குமளி யோடுற்ற விவ்விரை நகருறு வேயொடு விழவாடுமோர்-, பொன்பெருகு தெப்பத் திருக்குளச் சிவகங்கை பொங்குபுன லாடியருளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர கதவல்லி பொங்குபுன லாடியருளே.

(௪)

சேப்புரு திணைவிழிக ணீர்க்கொளா துயர்சிரசு சிக்குரு
தெழிலளகமெய், திரையாது வறளாது குடையுமெவர் கட்
குமொரு செழுநகரி லோரப்பினின்-, மூப்பினுட னுயர்ம
னைவி யோடாடி யிளமைகொடு முன்வந்த வன்புடையர்
போன், முதிர்வுபவ மயனீக்கி யிளமையொடு ஞானமு மூட்
டுமிக் குளம்வாழமாக்க-, காப்பினு டானைத்த திலநெய்பா
றயிரிழுது கனிகன்ன வின்சாறுதேன், காணுற்ற வைந்தமுத
மிளநீர்நன் மஞ்சனங் கணவனொடு மிவ்வீரையிற்-, பூப்பரா
வுறவாடு மாடலென வேகொண்டு பொங்குபுன லாடியரு
ளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர் கதவல்லி பொங்குபுன லா
டியருளே. (௫)

சலதாத் திணைவென்ற குழவினுக் கஞ்சியலை- சைவல
முறுங்கயல்கள்கட், சரமுண்டு துள்ளிடுங் கெளிதுகள்கை
விசல்களாற் றுழந்துதனை போடுதாம்வரா-, விலகுநற் கால்
கட் கிடைந்துபாப்பித் திடுமடிசுட் கேக்குக மடம்பும்மிடு,
மிணைக்காவின் முட்டுக் குடைந்தலவன் மட்குழி யிடுக்குற்
றொளித்தேருமா-, லலைதரக் குழல்விரித் தானன மலர்த்தி
மெய் யலைவுற்ற குங்குமமதா, லந்தடஞ் செம்படா மாகம
ணம் விண்கமழ வருளோடு நீவாழ்மோர்-, பொலணிநைந்
தொளிர்த்தருமில் வீரையக ரின்பொய்கை பொங்குபுன லாடி
யருளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர் கதவல்லி பொங்குபுன
லாடியருளே. (௬)

உருகா மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

வேறு.

கங்கைய முனைசாச் சுவதிந னிருமதை காவிரி குமரி
யுள்ள, கனிவுறு விருத்தகோ தாவரி நதியொடு கவின்மிரு
ட்டெனியுந்-, துங்கபத் திரையுமொன் சிந்துவு நாடுமெனத்
தொல்குறு முனிமலையிற், றேண்டியின் தனைவல மாங்குரு
ணை யிதுனைத் துணைகொள் வருமாடுபாற்-, சங்கலை கர
மொடு பன்மலர் துவிளின் டருபீராகித் துதியொடுகீ, தயை
யிடுகு நிறையுமில் வீரவ னன்னகர் தனைவனைத் தெழிலொடு
நீர்ச்-, சங்கம மாய்வரு தாமிர பருணியின் தண்புன லாடுக
வே, தனைநிகர் கோமள மரகத நாயகி தண்புன லாடுகவே.

பற்குனி கோமதை கெண்டகை பொன்முதி பழயை
நா ராயணிகள், படிதிகழ் கருணையெ லாமென தென்றுபர்
பயனிதை கருணையெனுஞ்-, சொற்கொளு மெனென லொ
ருத்தி யின்னுனை டொழுதிருப் புடைமருதின், துறை
யின்முத் திரிமகட் காநலொ ட்டனைதலிற் துணையுறு சங்கம
மாய்-, வந்தலை முனிவர்க ளருர்க்கு முயலகீ வாழ்தல மெ
னுநிலைவாள், வானவர் புண்புழுவில் வீரவ னன்னகர் வளைபொ
ரு நைத்துறையிற்-, தற்குர மான்மரு வோணிட மாருமை
தண்புன லாடுகவே, தனைநிகர் கோமள மரகத நாயகி தண்
புன லாடுகவே.

(4)

பண்டொரு பாவி மடிந்துவிந் பேரயுடல் பாரி லழிந்
துபொட், பழகிய தானறு னென்பையொர் ஞாளி பரிந்து

கடித்திழிவாய்த்-, கொண்டரு நீங்கலா யேகிட வந்தது
கூரெயிற் றிற்றவறிக், குனிந்தரு நீரிடை விழ்முன் வுருவு
கொடுத்தருள் வீடுதவிற்த்-, தண்டுறை தோலு மகிழ்ந்திது
போற்பல தனியருள் புரிந்தேகின், தனைவல மாகிடு மன்பு
நிறைந்துயர் தண்பொரு கைப்பெயராய்த்-, தண்டலை குழு
மீவ் விரைநன் னகர்வரு தண்புன லாடுகிலே, தலைநிகர்
கோமள மரகத நாயகி தண்புன லாடுகிலே. (௯)

வேறு.

கனிநு முலகிற் காரிலையெனுந் கமழ்க் லாரு மலைபு
நதிக், கயலா லழக தோங்கிடலே கலிவார் பாவ நடுசெயு
மோர்-, தலகை வருணத் திசைநரவற் தனிலே யரு நன்
குணமாக், தரவா யிடையில் வாழ்ந்திடுமா தவமார் வினாந்
கர் முகிலிவர்-, மலமா நியபொத் குடநகிமக் திரம்மா போதி
மனுவிழியார், மனகீர் மைவிடு டோர்ந்துதவ மகிழ்வா
யாடு மனதொகீர்-, பொலுந் பொருணைத் துணைதெரியும்
புதுநீ ராடி யருளுகலே, புகழ்சேர் மரக தாங்கினையே
புதுநீ ராடி யருளுகலே. (௧௦)

கயலோ சிறிய தாஞ்சிலையோ கடுகே யருளோ மலை
பெணச்செய், குருணு நிறைய மேலங்கியர் கருத்திக் கிசைந்த
வலையலையோ-, வயலே திரிய நான்மதியோ வடியே இணை
மகவலையோ, வருளா தொழியி னுன்மயியே வருள்வா யாக

உருது மாகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

வெனுமடியார்-, மயலே கெடுத்துப் புரந்தருள வந்தே
விரை நகரமலன், மனமோ டிடமு மருவுமுயர் மணியே
நான் மனமொழுதும்-, புயலே ரளக மாங்குயிலே புதுநீ
ராடி யருளுகவே, புதழ்சேர் மரக தாம்பிகையே புதுநீ
ராடி யருளுகவே. (கக)

நீராடற் பருவம் முற்றிற்று.

10. ஊசற் பருவம்.

அரனாட லேக்கானு மரவுனறு தனியூச லாடறனை புங்
காண்குவா, வடிநெறியின் வருமுன்பு வந்தமணி யின்துதிர்க
ளாமென வொளிர்த்துனதடி-, விரலொக்க வென்றுகாண்
போதிற்ற தென்னவே மேவுபவ ளாக்கால்கண்மேல், வெண்
கதிர்க டருகயிலே மலைமாட மெனவயிர மேவுற்ற நீள்விட்
டமா-, வரமுற்ற சிலவொன்று கதிநொப்ப லிலகின்ற மணி
தித்தி லத்தொடர்களில், வலனுக்கு முற்றவந யம்போலு
பிடமாக வாய்த்ததென லேபிழகைப்-, புரமுற்று மாணிக்க
மொவிர்தர வமைந்திலகு பொன்னாச லாடியருளே, புலவர்
புகழ் திருவிரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னாச லாடி
யருளே. (க)

தானேபெழு தன்கதி ரெனப்பவன வொளிர்கால்க டமு
வுற்ற தற்கேதிரியாச், சசிதரள வந்துகக் கதிநெனலு மன்றி

புயர் தனிவயிர விட்டத்தினும், வாடுகொளி நிகர்த்ததென
மெளவியமீமா டாதவன் வனசமல ருன்சிறடி, பருவிபாற்
பீடமுது மணிகளா னுனென்ப வளமொளிசெய் மாணிக்க
மா-, ஞனமது பொற்பலகை நீதுற வாமர்தலக வுயிர்முழு
து மாட்டுவதுன, தொருவிரல் னுலென்ப துணர்விலே
ஹ்ணரவுனி யொள்ளளக முகில்பரவதல்-, போனை பொ
ழிந்திலக நின்கருணை யாடலிற் பொன்னாச லாடியருளே,
புலவர்புகழ் திருவிசை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னாச
லாடியருளே. (உ)

அவனிமுழு துத்தழைய முன்பொரு தலத்தாற் றறங்
கண்முழு துக்கால்களா, வாறங்க மேன்மாட நான்மறைக
ளந்துகம தன்புகழ்த னையொளிகளா, நல்லரிய தாம்பிரண
வம்பிட மாகவதி னண்ணுபொரு ளாதத்தக்கியே, நாற்பத்தி
ரண்டிலக் கத்திரட்டியதான கல்லுயிரே லாமாட்டலே-,
புவமையது கருணையி னனைத்தாட் லாயாடு மொப்பினின்
றன்னெழிசிறை, வரகபதி விள்ளநாப் பல்லா யிரமபெறினு
முதனுறுவ் னெனென்னந்-, புவமையது புகழ்வே பூதீசர்
மகிழ்வே பொன்னாச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திருவிசை
நகரின்மர கதவல்லி பொன்னாச லாடியருளே. (உ)

உரிமைபெறு தீபநிபு மணியினேழில் கண்டச ரோ
ரவ முந்தேயக்கிடு, மொருமதிகய யுக்கொள விமன்ற
செய லோலென்ற வுலங்கரு மெய்யாடே, யருண்முகில்

உசு0 மரகதவல்லியம்மை பிள்ளை தத்தமிழ்.

வகிந்திரன் மதிபுடை யொதுங்கவிட் டுன்குஞ்சி னுக்மா டரு, நெதிரினின் றன்பொடு பயிற்றரவு மென்னில் லிசை வுநொன் னைக்குழலினி-, லரவமணி யைந்துற்ற தலைகொ ண்ட பொற்பலியு மழகிய மணிச்சட்டியு, மாதித்த வணி யும் பிழைப்பலியு மாடவுய ரன்பர்க டெடுத்தாடவே-, பொ ருளுடைய மகளிர்குழு விற்பினொ டசைத்தாட்டு பொன் னாச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திருவிசை நகரின்மர கத வல்லி பொன்னாச லாடியருளே. (அ)

மழுவுமரி னாமுமாட மகிந்திய மாடசின் மகிழ்நர்கட் புடனுடனே, மாலாட வயனுட மகபதிவி னாவதாட மலை யாட மகியாடயா-, நெழியிசை தெரிந்துகலை மகளிர்கள் பழம்பாட விற்பொடு படித்தாடவா, விரிந்திவாக ணின்மே னிநலியா தசைத்தருக னேர்மவிழ்வு கொண்டாடவு குழலவர் சொரித்தவழி குணகுட மனக்குளிகள் சொங்கி பரந்தாடமின், குழைகனொளி ரவிபோலு மாடவாரத் டெ யல் கொங்கைகள் புரண்டாடவே-, புழுகொடரு னொட முக நிலவுகை யாடவே பொன்னாச லாடியருளே, புல புகழ் திருவிசை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னாச லா யருளே. (இ)

தித்திமத் தளதாள மொத்தாக் கலிக்கவுந் திதழ்மத கௌடவுந், சேரடியர் முன்னின்று மூவர்தரி யும்பெரி திருவாச கஞ்ருதியுஞ்-, சித்தமொத் தருகவுயர் திரு

ஊசற் பருவம்.

உச்ச

சைப் பாவூர் திருப்பலாண் டுந்தோண்டந்தர், திருப்பரா
ணமுமாநி முத்திப் புழம்பாடல் சீர்ப்பண்ணி னொடுபாடவு
ஞ், சத்தமெய்த் திருவேட வித்தகர் துதிக்கவுஞ் சூழ்க்கன
மிசைகிஞ்சையர், தூர்நாபி முழக்கவுங் கட்கருணை சிந்தமனை
தொடவைத்த வொருகாலின்மேற், புத்தமுத மொத்தயா
ழாமொர்வை நிமிர்த்தில்கு பொன்னாச லாடியருளே, புலவர்
புகழ் திருவிசை நகரின்மா கதவல்லி பொன்னாச லாடி
யருளே. (அ)

தாமவங் கோதைபனி நீர்களுப நானங்க டன்புகழெ
னக்கமழன்ற, றுவிநுதலி னன்றிலக மிலசன்குள் கட்கடை
ததும்பண்ணை யாடியிடைமே-, னீமசெங் கேழ்க்குமுத மொ
டுதில மலர்ந்தவென நேர்கபோ லழும்வாயுநன், னீனாசி யுந்
திகழ வாரவட மார்புருள் நிறைகாஞ்சி யின்கதிரெனச்-,
சேமமென வேயுலகர் தங்குடி பெனப்பாவு திருவயிற் நிள
சோமசேர், திகழவுதை யொடுமம்பெ னக்கால்க ளிருபிறை
கள் சேர்ந்தாங்கு பூந்தாண்மினப்-, பூமிலிங் கேசரது வாம
பங் கிள்சொல்லி பொன்னாச லாடியருளே, புலவர் புகழ் திரு
விசை நகரின்மா கதவல்லி பொன்னாச லாடியருளே. (அ)

துதியறி யேன்கல்லி புண்மைநீ யேனின்ற னொப்பீ
ல்புகழறி யேனல, மொன்றேனு மந்நாச வென்பதுவ லுங்
கொண் டெவத்தெனை மாட்கொள்ளுமோர்-, பாதிமதி குடி
முயர் பூமிச் சூழமுமொரு பங்குக்கொள் பரைசத்திய,

உசஉ பரக்தவல்லியம்மை பின்னை ததமீழ்.

பத்தரக மோடுபுறம் வேதவக மோடுதலை பத்திரித் பாளை
 னனுமல்-, வாதினாறு கேடரீய காதமுடி கெடாருவ வகிலா
 ன்ட மாய்தின்னுமோ, மாதா மத்திரிதி மாதாரி யாயாக்கு
 மாதா மாய்தின்னுமோ-, போதரிதை வானபரி பூரணி புரா
 தநீ பொன்னூச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திருவிசை நக
 ரின்பர கதவல்லி பொன்னூச லாடியருளே. (அ)

எனதுபொரு ளெனநிறைவி யென்றெந்த வுட்கர்களு
 மேசொந்த மாக்கொள்ளவு டிககவகெ னுதாடி யெங்குமெய்
 வுயிருமா யோய்த்தவரு கேடாடுடைவாய்-, நனதுபொரு
 ளென்றென்ற னுள்ளினிதி மதிக்கொன்றை சடைக்கொன்றி
 னிடையுருமோர், கெட்பதி யெனப்பெற்ற பூமிலிற் கேசரொ
 டி தந்தும் நிரிகு தகைகையா-, ஓனதுபொரு ளாகின்ற வெ
 ன்னைடி லாகிப்பொரு ளெனடுகொள்ளு வாயென்றுமா, னும
 ளாட வுரியவளு மாகிப்போ யாட்டுகொண்டல் டெல்லா
 பொருளோடுத்-, புனலிற்ற வெவவே உலத்தவளு மானகீ
 பொன்னூச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திருவிசை நகரின
 மர கதவல்லி பொன்னூச லாடியருளே. (ஆ)

அன்பிடுளுநி நீகாக்கு மனர்கவாற் காக்கநின் றற்றொ
 ழுரு செங்கிலையோ, டரியதாங் சுயபாணி கொட்டியே
 முத்தவமு தன்பொடு சுரத்தவாணிமா-, தின்புற நடத்துவந்
 தம்புரினா யங்கைகொ டுகைந்திட வையுத்தம்மனை, மினை
 யவளு நாணந் சுரக்கவிர யாடிநல் கெழிலோடு கிராடி.

ஊசற் பருவம்.

உசுந

யுன்-, தன்பெருமை யநியாத நாயினே னான்னினி தருநரு
பை யாலோதுமித், தமிழினிற் பிள்ளையென னினையாடு மன்
புது தழைத்தாக்கு மதிப்போடுசெம்-, பொன்புரை கடுகுகை
யணி பூமீசர் பங்குடைய பொன்னாச லாடியருளே, புலவர்
புகழ் திருவிறை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னாச லாடியரு
ளே. (க௦)

உலகெல்லாம் வாழ்வபல் வருடமுப் போகமுற்ற வென்றும்
திரின் மும்மாசிக, ஞானவமன் னெவர்கோல்கள் வாழமகம் வந
முமறை யுற்றமுனி வேர்வாழ்கீண்-, டிலகமா லயணிந்தி
மன்சுடர்கள் வாழ்விவ ரில்லினர்க ணினைவாழமற், நெங்கு
மங் கலமாக யாவர்களும் வாழவே ரியல்செய்த தென்பவ
ணியுட்-, டிலகமா மென்பவுபர் தெய்வநா யகமென்ப திரு
வென்ப தங்கொழுநராய்த், திகழ்கின்ற பூமீசர் செயல்செ
ய்து வாழநற் செயறந்த தென்பவந்தப்-, பொலிவினையா
டிலகமுணி மங்கலம் விளங்கவே பொன்னாச லாடியருளே,
புலவர்புகழ் திருவிறை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னாச லா
டியருளே. ஊசற் பருவம் முற்றிற்று. (க௧)

ஊசற் பருவம் பத்துக்கு விருத்தம் ௧௬.

பாயிரச் செய்யுள் ௩.

ஊசற் செய்யுள்—௧௬.

பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

மரகதவல்லியம்மை திருவடிகளே சரணம்.

குமரன் துணை

திருவீரமரகதவல்லி

இன்னிசைப்பா மாலை.

காப்பு.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீர்கொண்ட தென்பொதியைக்குண வீராத் திருநகரீற்
கார்கொண்ட கூந்தன் மரகத வல்லி கழலடிகட்
கோர்கொண்ட மாலை யியம்பத் துணையெனக்கிங்குவெள்ளைப்
பேர்கொண்டவோர்கொம்பினேரம்பன்கஞ்சப்பெருங்கழலே

நூல்.

வேண்டளைக் கோச்சகக்கலிப்பா.

ஆன்னமலி வீரையணிநகரி னுருமுயர்
சொன்னமலை வில்லியிடந் தேயந்தே யுலகனைத்துந்
தன்னருளிற் காக்குந் தையயினெனைத் தன்னடியின்
உன்னவருள் செய்வாய் மரகதமெய்த் நாயகியே.

(க)

உச்சு மரகதவல்லியம்மை இன்னிசைப்பாமலை

தாயையொழித் தியாரே தரணிதலிற் காப்பவாதாய்
சேயையொழித் தியாவைத் தெரிந்திங் கருள்வாணன்
பேயையொழித் திங்கேயிதங்கினுந் பெற்றனையென்
மாயையொழித் தாள்வாய் மரகதமெய்த் நாயகியே. (உ)

அஞ்சிலகும் பூதத் தலித்திடமற் றுர்க்கருளும்
பஞ்சிலகும் பாநப் பணித்தி யந்தருளாய்
நஞ்சிலகும் கண்டனுழை நான் வவ்விடங்கொண்
மஞ்சிலகும் கூந்தன் மரகதமெய்த் நாயகியே. (ங)

வான்மருவுஞ் சோலை வளவிறை நன்னகரி
னன்மறுகக் கண்டிருநநல் ஞாயழவந்தோ பேரன்மலர்ந்து
தேன்மருவுந் கொன்னதச் செறிசடைபாய் பூமிசர்
மான்மருவும் பங்கின் மரகதமெய்த் நாயகியே. (ச)

வெஞ்சமருன் மேவுகின்ற விணரடி னென்றடிவன்றூட்
கஞ்சமரு மோவாக் காழுவடிகர் வேனெனினுந்
தஞ்சமறுத் தால்வேறு கஞ்சமுண்டோ லென்றனக்கென்
வஞ்சமறுத் தாள்வாய் மரகதமெய்த் நாயகியே. (ரு)

உண்ணைத் தழுவாத் தொழிந்திங்கு மன்றொழிபெண்
பொக்கைத் தழுவும் புலையலெனியப் பெற்றதுவைதோடி
தண்ணைத் தழுவாத் தாயிலையாற் தறவுரை
மண்ணைத் தழுவும் மரகதமெய்த் நாயகியே. (ஈ)

மரகதவல்லியம்மை இன்னிசைப்பாமாலை உசுஎ

பங்கமென வோதாத பாழ்வினையே னாயிடினும்
துங்கமென நின்னைத் துதிக்கவைத்தல் போன்றருள்வாய்
புங்கமென மாயனைக்கைப் போதெடுத்தான் பாலினருள்
வங்கமென வாய்த்த மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௭)

தேவ்பொழியுஞ் சோலைத் திருளிறை யம்பதியி
னூன்பொழியுஞ் சொந்த வனறவாகக் கொண்டருள்வாய்
நோன்பொழியார் தங்களுள்ளி னுண்ணறிவாய்நின்றருளும்
வான்பொழியு மன்பார் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௮)

நொந்துபணிந் துன்றனது நோன்கழலே நோக்குமெனைச்
சிற்துபணி வென்ற திருக்கண்கள் பின்னுகுழல்
பந்துபணி கொள்ளும் பிபாதரங்க ளோடெழுந்து
வந்துபணி கொள்வாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௯)

இணக்கமுட னின்றானே யேத்தி யிறைஞ்சுதற்கோர்
வணக்கமறி யாதேதன்றன் வன்குடம்பைக் குண்ணிறைந்த
பிணக்கமறுத் தாளப் பிறங்குந் திருமலர்த்தார்
மணக்கவரு வாயே மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௧௦)

காழ்த்தண் கருணைக் கழலென் றகைகுட்பி
பாழ்த்த பிறவி பறியலெனைப் பார்ப்பாயோ
ருழ்த்தல் விரும்பித் தொழுதுநின்று வானோர்கள்
வாழ்த்த வருளும் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௧௧)

உசஅ மரகதவல்லியம்மை இன்னிசைப்பாமலை

ஏழை யெனக்கிங் கிரங்கியருள் வாயடர்ந்து
வாழை வளரும் வளவீரை மாநகரிற்
பேழை வயிற்றுப் பெருமானும் பேணுமெழின்
மாழை மலர்த்தாண் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கஉ)

விண்ணினுக்கு மண்ணினுக்கு மிக்கவருள் செய்புழுனைத்
கண்ணினுக்குக் கண்ணாகக் காணப் பெறுவேனே
வெண்ணிவிற்கு மன்ப ரிதயத் திருணிக்கு
மண்ணினிற்றென் வீரை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கங)

கண்ண னுடனுதித்த கட்டழகென் கண்ணூர
நிண்ணயமாக் கண்டுதொழ நோந்துவின்று லாகாதோ
வுண்ண வுடுக்க வுதவியருள் வீடுதவும்
வண்ண மலர்த்தாண் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கச)

இன்னுங் கருப்பத் தியற்றினையே லுன்கழல்க
ருன்னுங் கருத்தங் குறுமோ லொழிந்தடுமோ
வென்னுங் கருத்தா லிரந்தேத் கிரங்காயோ
மன்னுங் கருணை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கரு)

போற்ற வறியாப் புதல்வரையுந் தாயான
மாற்ற வருட ஸ்தகென் றறியாயோ
சீற்று வளத்துந் சிறியேன் மயற்பினியை
மாற்ற வருவாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கௌ)

மரகதவல்லியம்மை இன்னிசைப்பாமாலை ௨௪௬

ஆதார மற்றே யலைந்திங் கலுத்துனது
பாதார னீந்தம் பணிந்தே பரவியசொற்
காதார வேற்றுக் கருணைக் கடனோக்கான்
மாதார வெணைக்கா மரகதமெய்ந் நாயகியே (௧௭)

காணவர்கள் கூட்டாய்க் களித்துக் கழிந்தேனைத்
தானவர்கள் கூட்டந் தழுவாத தன்னடியா
நானவர்கள் கூட்டத் தனைவித்தா லாகாதோ
வானவர்கள் வாழ்த்து மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௧௮)

அங்கைதலை யேற்ற வறியே னறிந்திடவென்
சங்கையறுத் துன்ற டலையளித்தாற் ருக்காதோ
செங்கை யனமே திகழ்மயிலே மாறாத
மங்கை வடிவே மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௧௯)

போத மொழிந்தேனப் போதமுற வென்னகத்தி
னேதமொழிந் தாண்டாலி யாவ நிகழ்னாரோ
வேதமொடு வின்னும் வியக்கும் புனாடைய
மாறாறு மேந்து மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௦)

ஆணிக்குட் சிறந்த வணியென் றடிக்கோதும்
பணிக்குட் பரிந்தாண்டாற் பாதார பழிக்காரோ
பிணிக்குட் பெரிதாம் பிறனிமஞர் நாகியொளிர்
மணிக்குட் பெரிதா மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௧)

உரு மரசுதவல்லியம்மை இன்னிசைப்பாமாலை

பாட்டு மனக்கப் படிக்குமன்பர் பரணின்று
கேட்டு மகிழ்ந்து கிருபை யளிப்பதினீ
நாட்டுபுக ழின்மழலை நற்சொற் சிறப்பெனவென்
மாட்டு வருவாய் மரசுதமெய்ந் நாயகியே.

(22)

இரந்தங் கழல்பரவி பேத்தீத னென்னுமென்பா
லுரந்தங் கியமறவி யோடிவரி னங்குனது
நரந்தங் கமழு நளிமைலர்த் தான்பரவும்
வரந்தந் தருள்வாய் மரசுதமெய்ந் நாயகியே.

(23)

கருவார்த னீக்கக் கருகீத னென்னுமெனைப்
பெருவாதி னேமன் பிடிக்கவரி னங்கேநான்
வெருவா துனைத்துதித்து வேண்டவர மிங்கருள
வருவா யெழிலாய் மரசுதமெய்ந் நாயகியே.

(24)

உலையின் மலிதி யுதலிழித்தங் கேமனைனை
வலையின் மடிக்க வருவான்கொ ளென்றுவலைக்
கலையின் மங்குஞ் கலக்க மொழித்தருள்வாய்
மலையின் மகளா மரசுதமெய்ந் நாயகியே.

(25)

வெல்ல முடியாமல் வீணக்குட் கிடந்துழன்று
சொல்லமுடி யாதடைந்த துன்பங்கள் போதாவோ
வல்லொழித் தெற்குன் னடிக்கமலப் போதளிப்பாய்
வல்லபைகோன் றுயா மரசுதமெய்ந் நாயகியே.

(26)

மரகதவல்லியம்மை இன்னிசைப்பாமாலை ௨௫௧

களவார்ந்த கந்தைக் கருத்தோடிக் காசினியி
னளவார்ந்த தாகா தலைந்தேனை வாவெனநின்
றளவார்ந்த வாய்க்குமுதத் தான்மலரக காண்பேனே
வளமார்ந்த வீரை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௪)

கல்லாது நின்றாள் கருதாதே னயிடினு
நல்லாரி லாக்கி நலமுழுது நல்குவையே
பொல்லாத சேய்க்குயனை புத்தி புகட்டுவளால்
வல்லாளின் மிக்க மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௫)

எள்ளலறக் கல்லா வியலினே நென்னினுரை
துள்ளமொடுன் றுளே யுயர்துணையென் றிழுதினனும்
கள்ளமொழித் தாள்வாய் கயமுகற்குன் கா தனெனும்
வள்ள லுக்குந் தாயர் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௬)

மாண்டழிவார் தம்மை மதியே னினதடிப்பு
வேண்டளியே நெற்குன் விமல நிழலின்பாய்
பூண்டழையு மேனியொடு பூமீர் பல்லமரு
மாண்டழையும் வீரை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௭)

கைய ரொழுக்கக் கசடர் மதங்கலக்கு
மைய லொழித்தெனைத்தன் மாழலாத்தாட் கன்பரித்த
பையரவப் பூணர் பரன்பா லுரைமறவேன்
வையமகிழ் வீரை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௮)

மரகதவல்லி மலரடி வாழ்க.
இன்னிசைப்பாமாலை முற்றிற்று.

உ
சூமரன் றுணை.
பிழைதிருத்தம்.

96

சூற்பெயர்.	பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சுசிந்தைக் கலம்பகம்	உ	கக	புகழ்புனியா	புகழ்முனியா
"	ந	கக	பழிபடு	வழிபடு
"	ந	உடு	வானவநீயே	வானவநீயே
"	டு	கந	...	பதினேந்தடியாசிரி யச்சுரிதகம்.
"	கக	ச	தன்பொடு	தின்பொடு
"	கந	உக	முள்ளென	முள்ளென்
"	கடு	சு	னரர்மனமே	னரர்மனமே
"	கடு	கடு	வேலென	வேலென்
"	கக	கச	தோளென்	தோளன்
"	கஅ	உடு	முன்னன்மை	முன்னன்பை
"	உஉ	உடு	வென்றுனை	வொன்றுனை
"	உந	கக	பாகப்பல்	பரப்பல்
"	நக	உ	கும்பரந்	கும்புரந்
"	சச	கஉ	நலின்றிடனே	நலின்றிடனே
"	சக	கக	வெண்ணிந்து	விண்ணிந்து
"	டுச	அ	புற்றவமே	புதறவமே
"	டுச	கக	யருளனையோய்	யருளனையோய்
சுசிந்தை மும் மணிபால	கக	கக	நுக்கா	நுக்கா
"	கக	க	யினிந்கன்	யினிந்கன்
"	கக	அ	யோய்மான்	யோய்மான்
"	கக	கடு	...	துகிரியப்பா
"	கக	உ	ஞெருகால	ஞெருகால்
"	கக	உக	கலக்கு	கலக்குண்
"	கஅ	அ	கரத்தான்	கரத்தாந்

நூற்பெயர்.	பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
மருங்கை ஒரு திணைமாலே கருத்து.	கூட	ந	கார்புதூர்	காற்புதூர்
மருங்கை ஒரு திணைமாலே	கூச	அ	மலர்க்கை	மலர்க்கை
"	கூச	கதி	கவம்மு	கவருமு
"	கூச	கதி	பன்னிரண்டா	பன்னிரண்ட
"	கூச	கதி	வரையா	வரையா
வீரைக்கலை பக்கம்	கூச	உ	தெருவிற்	தெருவிற்
"	கூச	உ	புத்தலர்	புத்தலர்
"	கூச	உ	யார்த்தம்	யார்த்தம்
"	கூச	உ	புதியவர்	மறியவர்
"	கூச	உ	புதுமம்	புதுமம்
மரகதவள்ளி யம்மைபின் னைத்தமிழ்	கூச	க	காப்புப்பருவம்	முதலாவது காப் புப்பருவம்
"	கூச	கூ	செங்கீரை	2. செங்கீரை
"	கூச	கூ	சென்னல் நீ	சென்னல்
"	கூச	கூ	குள	குள
"	கூச	கூ	மனை	மனை

1666

1666

1666

58

2-19